

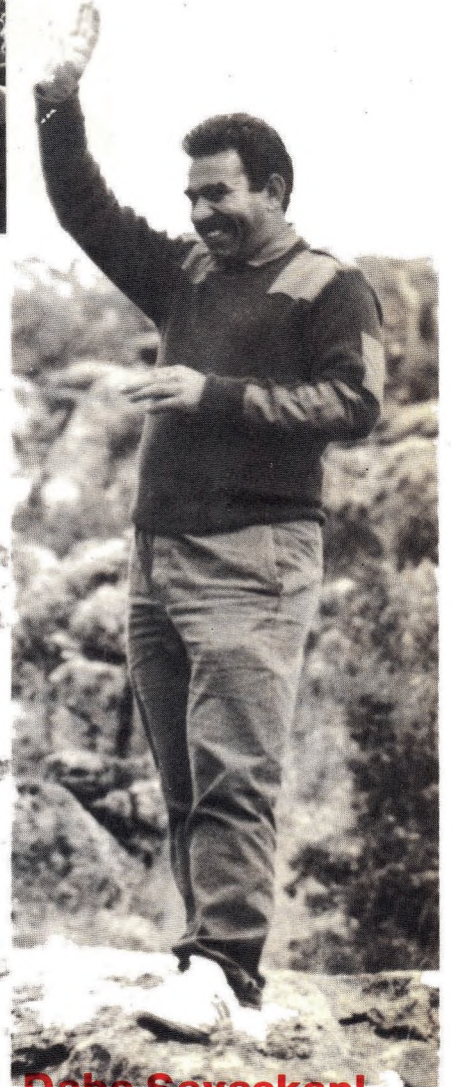

SERXWEBÛN

JÎ SERXWEBÛN Û AZADIYÊ BI RÛMETTÎR TIŞTEK NÎNE

Sayı 84 / Aralık 1988 / 3 .DM

PKK'nin 10. Zafer Yılı Kutlu Olsun!

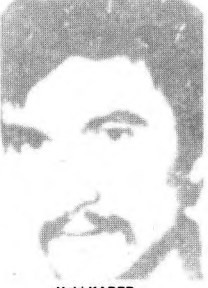

PKK 11. Yılında Daha Güçlü, Daha Savaşkan!

10 yıllık şanlı tarihimizin ölümsüz mîmarları!

**Kürdistan halkı size minnettardır... Açtığınız yoldan
zafere emin adımlarla ilerlemektedir...**

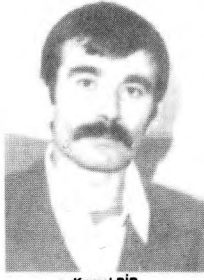
PKK-MK şehit üyeleri

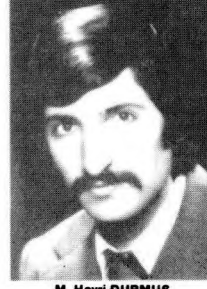
Haki KARER

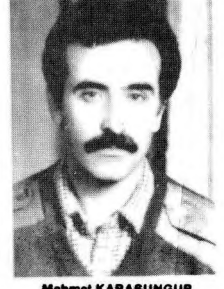
Mazlum DOĞAN

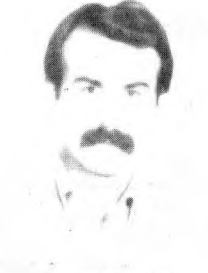
Kemal PİR

M. Hayri DURMUŞ

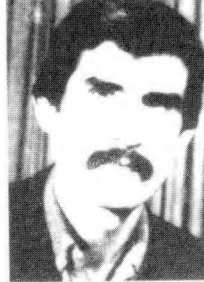
Mehmet KARASUNGUR

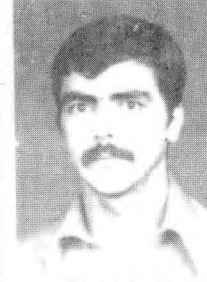
Mahsum KORKMAZ

Haydar KARASUNGUR

Mustafa YÖNDEN

M. Emin ASLAN

Ahmet KESİP

1988 yılı, ulusal kurtuluş savaşımızda yeni bir zafer yılı oldu

PARTİMİZ 11. YILINA CUDİ EYLEMİYLE DAHA GÜÇLÜ, DAHA İLERİ MEVZİLERDE GİRDİ

Cudi Dağının 2200 metredeki noktasında ve 2 metre kar üzerinde ARGK gerillalarının gerçekleştirdikleri pususu eylemi, Partimizin Kuruluşunun 11. yılını girmesiyle selamlayan ve sömürgecilerin büyük bir korku yaşatan eylem oldu. ARGK gerillalarının ağır kış koşullarına ve alından olağanüstü tedbirleri rağmen, başarılı bir saldırı ile gerçekleştirdikleri ve kayıp vermedikleri bu eylem, sömürgecilerin kendilerini en güçlü hissettikleri anda ve alanda, faşist Türk ordusunun bey-nine bir balıyoz darbesi gibi indirdi. Bu eylem ARGK gerillalarının, Partimiz PKK'nın 11. Kuruluş Yılına girmesiyle selamlayan bir armağandır.

Cudi Dağının Sınak-Boynukaya muntakasına yakın bir alanda gerçekleşen pususu eylemi ardından çatışmalar günlerce devam etti. Sömürgecilerin operasyonlarını Gabar. Herokel dağlarına kaydırmaları ile birlikte, bu alanlarda da yeni çarpışmalar meydana geldi. Olayların baştan sona kadar gelişim sürecinde, sömürgeci ordu yeni kayıpları verirken, ARGK gerillaları her çarpışmada kayıp vermedikleri. Sömürgecilerin elinde bulunan üstün teknik araçlara ve silahlara rağmen, hareket olanakları içinde olduğu engelleyen kar üzerinde ARGK gerillalarının gücüne süren çarpışmalardan kayıp vermedikleri. Bu çarpışmada da sömürgeci ölü ve yaralı kaybı verildi.

Faşist birliklerin, ARGK gerillaları karşısında pespeşe darbe vermesi üzerine yeni güç takviyesinde bulunulurken, operasyonların başına Korgeneral Hulusi Sayın geçti. Bölge Valiliği bünyesinde örgütlenen özel koldurdu ve esas olarak da savaşın askeri yönünden direkt yürüttüğü olan Korgeneral Hulusi Sayın'ın direkt operasyonların başına geçmesi bile, yaşıadıkları hazineyi emeledi.

2. gün meydana gelen yeni çarpışmalar ve operasyonlarda sömürgeci birliklerin büyük çoğunluğu hareket edemedi duruma geldi. Bu esnada birçok asker de donarak öldü. Birçoğu da birliğini kaybetti. ARGK gerillaları karşısında yenilen sömürgeci ordu bu kez, ağır doğa koşulları karşısında yeni bir yenilgi yaşadı. Özel olarak kar koşullarında savaşabilecek şekilde yetiştirilmiş olan dağ komandolarının operasyona sürülmesine rağmen, sömürgeci sonucu değişti. Türk faşist birlikleri Cudi Dağında büyük bir dökülmeyi yaşadı. O çok övülen Türk ordusu, elinde mevcut olan son derece gelişmiş araçlara rağmen, kar koşullarında bir tam dağılıma yaşamaması neme-nem bir şey olduğunu ortaya koydu.

Özel olarak, emperyalistik metropollerde Kürdistan dahil savaş koşullarına göre eğitilen özel hareket timleri de, ARGK gerillalarının çarpışma gücü karşısında bir varlık gösteremediler.

Faşist yöneticiler, aldıkları ağır darbeleri yaratmış çoklu biraz olsun azaltmak ve yenilgilerinin gizlemesi için "10 ARGK savaşçısının öldürüldüğü" yazlarına sarıldılar. Bu iddiaların doğru olmadığını daha sonra kendileri de itiraf etmek zorunda kaldılar.

Cudi Dağındaki operasyonu, Gabar ve Herokel dağlarına da ta-

● Cudi eylemi, Partimizin 11. yılının nasıl geçeceğinin bir işaretidir. Cudi'de, ARGK gerillalarının güfeyen silahları halkımızın askeri gücünün ulaştığı zirveyi göstermektedir. Partimiz PKK'nın 10. yılında ulaştığı bu gerçek, yeni 10 yılların zaferlerle dolu olacağını da bir kanıttır. Cudi eylemi ARGK gerillalarının her koşul altında ve istedikleri anda düğmana ağır darbeler vurabileceklerinin yeni bir kanıtı oldu.

Sınak'a ulaşmadan düştüğü gelen haberler arasında.

Cudi Dağında operasyonların yoğunlaştırılan sömürgeci birlikleri yeni bir çatışma aynı gün 2700 metre yükseklikte meydana geldi. Bu çarpışmada da sömürgeci ölü ve yaralı kaybı verildi.

Faşist birliklerin, ARGK gerillaları karşısında pespeşe darbe vermesi üzerine yeni güç takviyesinde bulunulurken, operasyonların başına Korgeneral Hulusi Sayın geçti. Bölge Valiliği bünyesinde örgütlenen özel koldurdu ve esas olarak da savaşın askeri yönünden direkt yürüttüğü olan Korgeneral Hulusi Sayın'ın direkt operasyonların başına geçmesi bile, yaşıadıkları hazineyi emeledi.

2. gün meydana gelen yeni çarpışmalar ve operasyonlarda sömürgeci birliklerin büyük çoğunluğu hareket edemedi duruma geldi. Bu esnada birçok asker de donarak öldü. Birçoğu da birliğini kaybetti. ARGK gerillaları karşısında yenilen sömürgeci ordu bu kez, ağır doğa koşulları karşısında yeni bir yenilgi yaşadı. Özel olarak kar koşullarında savaşabilecek şekilde yetiştirilmiş olan dağ komandolarının operasyona sürülmesine rağmen, sömürgeci sonucu değişti. Türk faşist birlikleri Cudi Dağında büyük bir dökülmeyi yaşadı. O çok övülen Türk ordusu, elinde mevcut olan son derece gelişmiş araçlara rağmen, kar koşullarında bir tam dağılıma yaşamaması neme-nem bir şey olduğunu ortaya koydu.

Özel olarak, emperyalistik metropollerde Kürdistan dahil savaş koşullarına göre eğitilen özel hareket timleri de, ARGK gerillalarının çarpışma gücü karşısında bir varlık gösteremediler.

Faşist yöneticiler, aldıkları ağır darbeleri yaratmış çoklu biraz olsun azaltmak ve yenilgilerinin gizlemesi için "10 ARGK savaşçısının öldürüldüğü" yazlarına sarıldılar. Bu iddiaların doğru olmadığını daha sonra kendileri de itiraf etmek zorunda kaldılar.

Cudi Dağındaki operasyonu, Gabar ve Herokel dağlarına da ta-

şiran sömürgeci, bu alanda meydana gelen yeni çatışmalarda yeni kayıpları verdiler. Herokel Dağının dört ayrı noktasında aralıksız meydana gelen çarpışmalarda birçok asker öldü veya yaralandı. Ayrıca bir üstteğmenin de ağır yaralandığı gelen haberler arasında.

Geniş çaplı bir operasyon başlatılan sömürgeci bundan da eli boş döndü. Cudi, Herokel, Gabar dağlarının yanı sıra, Yekmal, Tasdelen, Ortabağ, Bağlica, Uludere, İnceler, Gülyan, İlçikveren, Ortasu, Simaktepe ve Düğün dağlarında da operasyona kara birlikleri, özel hareket timlerinin yanı sıra, helikopterler ve savaş uçakları da eşlik etti. Genişletilen operasyonlarda rağmen, faşist ordu birliğini herhangi bir sonuc elde edemediler.

Çarpışmada aldıkları ağır kayıpları karşısında çeşitli açıklamalar yapan faşist yöneticiler ve ordu komutanları, kar kalınlığının çok yüksek olmasından dolayı herhangi bir sonuç alamadıklarını belirttiler. Yazları da yörenin coğrafyasının dağlık ve ormanlık olmasından dolayı faşist ordu komutanları bu şekilde aldıkları yenilgilerin asıl nedenini gizlemeye çalışıyorlar. E-vel, ülkemizin yüksek ve geçit vermez dağları var. Şu anda kardan dolayı birçok köy ve şehir yolu kapalı. Elindekiler son derece modern silahlara ve araçlara karşın sömürgeci bu coğrafya ve iklim koşul-

ları karşısında pespeşe darbeler alıyor. Pekî karşısında savaşan ARGK birliklerinin elinde ne gibi modern araç ve gereçler var? Sömürgecilerin donanımı karşısında bu sözkonusu bile edilemeyecek bir donanımdır. İşte ARGK gerillaları karşısında bulunan bu güç karşı savaşçı kazanmasını biliyor.

Bunun bir nedeni var. Bir kez halk savaşlarının temel bir ilkesi olan az güçle çoğu, az donanımlı tam donanımlı, zayıf olanla güçlü olanı yenmek ilkesini ARGK gerillaları çok iyi bir şekilde uyguluyorlar. Bütün bir kış dağlarında, yoğun kar altında geçirmelerine rağmen, üstün bir savaş gücüne ulaşıyorlar. Bu, ülkemize sahip çıkmamanın, başsızlığa duyulan inancın da bir ifadesidir. Haklı ve meşru bir savaş yü-

var.

Cudi eylemi ile bir kez daha sömürgeci yüzleri açığa çıkan faşist dümen panigle kapıldı. Bşöle Vaili Kozakçığı alıncasına Ankara'ya çağrıldı. Yüksek Askerî Şûra ve Bakanlar Kurulu toplantısı yapıldı. Sömürgecilerin bu derece hızlı bir şekilde hareket etmeleri bile, Cudi eyleminin faşist rejim üzerinde yarattığı ciddi sarsıntıyı göstermektedir.

Partimizi bitirmeye çalışan, anıyan faşist sömürgeci, eylemleri belli bir düzeye sınırlayıp, çapının büyümesini engelleyeceklerini u-muyordular. Nitekim, birçok ordu komutanı, "PKK yok olmaz, ama bundan fazla da gelişemez. Bazı menfi eylemler yine yapılabilir. Orduya yönelmez" vb. biçimlerde açıklamalar yapıldı. Bu, ulusal kurtuluş savaşımızın bitirilemeyeceği, ama belli bir aşamada tıkalımlık istenmesinin açık bir itirafıydı. İşte, 1988 sonu yaklaşırken, faşist rejimi de bu umut kapladı. Tüm he-saplarını da bunun üzerine geliştir-meye hazırlanırken, Cudi'de gür-leyen silahlar yeni bir çok etkisi yarattı.

Sömürgeci yöneticilerin böyle-sine alıncasına toplanması, bu umut-ların da dağıldığını ispatladı. Beklentilerinin gerçekleşmeye-ceğini gördüklerinden, alıncasına yeni tedbirleri yönelmeye başladılar. Tüm yöneticiler, önde gelen ko-mutan ve devlet yetkilileri için kış koşullarına rağmen, böylesine ba-sarılı bir eylemin gerçekleştirilmesi karşısında adeta bir şok yaşadılar. Her ne kadar "yazın böyle bir eylem yapamayan PKK, kışın nasıl böyle bir eylemi başarır" biçimindeki dü-şüncelerle şaşkınlıklarını ifade etse-ler de, yaşıadıkları korku, bu eylemde kendi egemenliklerinin çök-tüğünü çok açık bir şekilde görme-lerinden ileri geliyordu. Öyle ya kışın böyle bir eylemi koyan PKK, yazın daha güçlüsünü ve büyüğünü ko-yabilir. Bu ise parça parça da olsa sömürgeci egemenliğini çitirdiye-rak, yıkılmaya başlaması demektir. İşte, sömürgecilerin bu eylemde kendi çok oluğunu şimdiki kadar yaşıadıklarından daha açık bir şe-kilde görmeleri, asıl korku ve panik-le-rinin nedenidir.

Sömürgeci her ne kadar az kayıp verdiklerini söyleseler de, ölü ve yaralı sayısının açıklananan daha da fazla olduğu bir gerçektir. Bu eylemin düğmana verildiği askeri kaybın yanı sıra, siyasi kay-bı da çok büyüktür. Askeri alanda bu eylem tam bir başarıdır. Üstün manevra ve komutanlık beğesidir. Son derece özel yetiştirilmiş ve mo-dern silahlarla donatılmış bir ordu günlerce süren çarpışmalarda pes-peşe kayıp vererek, yenilgisini ilan etmiştir. Siyasal anlamda ise, bu-ylık bir kazanımıdır. Partimizin 11. Kuruluş Yılına girmesi selamla-makla birlikte, faşist rejimin siyasi krizini derinleştirerek, halkımızın siyasetinin başını göstermiştir. 1988 yılını güçlü bir bitimle tamamlar-ken, 1989 yılı daha büyük u-mut, daha büyük zaferlerle girdi de müjdelendirir.

Partimizin 11. Kuruluş Yıld-ından itibaren 11. yılını böyle güçlü bir eylemle girmesi gelecek 10 y-ilde demektir. 10. yılını böylesine gürkemi bir eylemle geride bir-kan Partimiz, bundan sonra daha da gürkemi eylemleri gerçekleştirecek ve zafere ulaşacaktır.

Mücadele Arkadaşları

Hasan BÜLBÜL yoldaşın anısı, geleceğe yürümede güç kaynağımız ve intikam yeminimizdir

13 Ağustos 1988 günü Karakoçan Okçayan köyü Dolan (Çatılı) mezarı yakınlarında, düşman kuvvetlerine puslu kuran ARGK birliği içerisinde yer alan ve bu çatışmada M. Salih KILIÇ (Ekrem) ve Aysel ARGUN (Hevi) yoldaşlarla birlikte kahramanca çarpışarak şehitler kervanına katılan Akif (Hasan BÜLBÜL) yoldaş, yoksul bir işçi ailesinin çocuğu olarak Kayseri'ye bağlı Sarız ilçesinin Tavla köyünde dünyaya geldi.

Her Kürt insanının başına gelenler, onun ailesinin başına da gelmiş ve ailesi çok önceden Sarız'a sığınmış idi. Beyaz katliam politikası asimilasyondan onun ailesi de nasibini almış ve Kürtlük değerleri yerine Kemalizm dayattığı ve özbenliğe yabancılaşmanın nişanesi olan ölçü ve değerleri kendi değerleri olarak benimsemişti. Kürtlük ve yurtseverlik duygusunun oldukça zayıf olduğu bir aile ortamında ve yoksulluğun ortasında dünyaya gelen Akif yoldaş, ilkökulu dördüncü sınıfa kadar köyde okumuş, daha sonra, yoksulluğun haliç pamuğu gibi metropollere sürüklediği sayısız Kürdistanlı ailelerden birisi olan kendi ailesinin 1972'de Ankara'ya göç etmesiyle birlikte ilkökulu burada bitirmiştir. Ama, aile nüfusunun oldukça kalabalık olduğu, mevsimlik işçi olarak insaatlarda çalışan babasının kazandığı paranın ailesi geçindirmeye yetmemesi, Akif yoldaşın

okumasına imkan bırakmamış ve onu çok küçük yaşta çalışmak zorunda bırakmıştır. Pazarlarda su, limon, maydanoz vb. satarak ailesinin geçimine katkıda bulunmaya başlayan Akif yoldaş, daha sonra bir terzinin yanında karın tutulmuş çirak olarak işe girmiştir. 1980 yılı martına kadar birçok işyerinde terzi olarak çalışan ve daha sonra askerlik dönüşünden 1982 yılı sonlarına kadar da aynı işi yapan Akif yoldaş; hayat şartlarının gittikçe çökmez bir hal almaya başlaması nedeniyle yurtdışına çıkmak zorunda kalmıştır. Bir Türk şirketine işçi olarak yazılacak bir süre Türkiye'de inşaat demirci işçisi olarak çalıştıktan sonra 1982 yılında Libya'ya gitti. Ne var ki, Libya'da da aradığı bulamaz Akif yoldaş. Vadelerinde olmanın acısı bir yana, karşı karşıya bulunduğu yaşam koşullarının çağdışılığı ve yoğun emek sömürsü nedeniyle yaşadığı yaşamı burada da yaratamadığı anlamı ve bir arayış içinde bulmuştu kendisini. Ve bu arayış onu 1983 yılında işi bırakmaya 1984 Nevroz'uyla birlikte de Partile tanışıp mücadeleye katılmaya götürmüştü.

Akif yoldaş, daha sonra Partile yazdığı bir raporunda kendi durumunu şöyle dile getirmektir:

"Devrimci olmadan önce, mesleğim icabı bir terzi dükkanı açıp çalıştırmak ve yaşamımı sürdürmek istiyordum. Ancak, gerek Türkiye'deki maddi yaşam koşulları ve gerekse benim içinde bulunduğum maddi olanaksızlıklar buna el vermiyordu. Ben de bu imkânlarla kavuşmak için biribir umutla Türkiye'ye gittim. Fakat burada karşılaştığım zorluklar, aldığım ücret ve sömürgeci Türk burjuvazisinin bizi rova gördüğü olumsuz yaşam koşullarını gözönüne aldığım; da; bu tür umut ve hayallerimin boş olduğunu, böyle bir yaşamın kurtuluş olmadığını, olamayacağını anladım. Düşünmeden ve az çok meselelerin farkına varabilen bir insan olarak üzerine düşen tarihi görevimi yerine getirebilmek için, bizler için tek kurtuluş yolu olan devrimci mücadeleye katılmaya karar verdim."

Akif yoldaş, siyasi ve askeri eğitimin yapıldığı merkez eğitim kamplarına gelmeden önce, Partile tanıştığı Libya alanında yayın dağıtım, propaganda vb. gibi kitleye yönelik faaliyetleri yürüttü. Daha sonra da eğitim amacıyla merkez eğitim kamplarına gelir. Burada kısa zamanda büyük gelişme gösteren, yoldaşlarının saygı ve sevgisini zamana büyük gelişme gösteren, yoldaşlarının saygı ve sevgisini kazanan Akif yoldaşın en büyük arzusu, ülke devrimine daha fazla hizmet verebilmek için kendisini örgütlenme alanında yetkinleştirmek ve bir an önce ülke mücadelesine katılmaktır. Kendisini geliştirmede engel olarak gördüğü eksiklik ve yetmezliklerine karşı acımasızca savaş yürüten Akif yoldaş, bu arzusunun partile yazdığı bir raporunda şöyle dile getirmekteydi:

"Yükselen ulusal kurtuluş mücadelemizin güçlü atılımı geliştirdiği 1988 yılında görkemli direnişler bir tanesi de, 8 Eylül tarihinde Kela Memê'de yaşandı. PKK tarihi, her biri ayrı bir destan niteliğindeki yolu kahramanları ve direnişleri taşıyor. İşte içerisinde bulunduğumuz yılda yaşanan Kela Memê direnişi de bu yolu direnişler zincirinin önemli bir halkasıdır. Kela Memê'de bir grup ARGK perillisi ile, düşman ordusu arasında çıkan

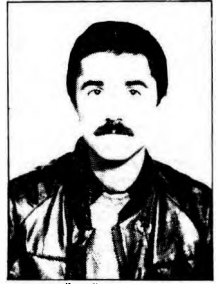
bir alanında mücadele vermek istiyorum ve bu konuda kendime güveniyorum."

Eğitim kamplarındaki eğitimini tamamlayan Akif yoldaş, Partinin verdiği görevle Lübnan sahasında kitle faaliyeti yürüttü. 1986 yılının başında ise en büyük arzusu olan ülke mücadelesine katılmak için ülkeye giriş yapar. Belli bir dönem Çukurca-Uludere alanında görev yapan Akif yoldaş, daha sonra Dersim alanında görevlendirilir. Bu alanda birçok eylemde yer alan ve çeşitli görevleri yerine getiren Akif yoldaş, cesareti, fedakarlığı, olgunluğu, ülkesi ve yoldaşlarını duyduğu derin sevgi ve Partile bağlılığı kendisini kabul ettiren değerleri bir yoldadır. Hasretle yapıp tuttuğu ülke topraklarını kanını akıtırken, yüzünde kendinden önce aynı yolu izleyen yoldaşlarını kavuşmanın mutluluğu okunuyordu. Düşman onu, yıllar öncesinde kendi öz topraklarından zorla koparıp almış, öz benliğine yabancılaştırılmış, oradan ayrıya savurmuştu. Ama, o yine de boş durmamış, köklerini arayan ağaç misali, içindeki o kulleniş ateşinin kıvılcımlarıyla korlaştıran PKK'nın açtığı kutsal kavga da kendini bulmuştu. Ve kendini bulduğu o anda, yüreğini yakıp kavuran tek istegi vardı: "Ülkeye dönme ve savaşmak."

İstedikine kavuştuğunda bir bayram sevincini ve de coşkusunu yaşıyordu. Şehitlik mertebesine adım atarken de, o sevinç ve coşkusunun bir şey kaybetmemiştir. Gençceği bedenini, hasretle yapıp tuttuğu toprağa uzatıp yüzünü güneşe verirken, gelecekteki zaferden emindi.

Parti ve mücadele tarihimize, bir zincirin halkaları gibi işçisi geçmiş olan şehitlerimiz, geride kalan silah arkadaşlarımızdan yalnızca bir tek şey dilemektedirler: Silahı elden bırakmama, Partile, halka ve mücadeleye sonuna kadar bağlı kalarak, bu konuda en ufak bir özveri ve fedakarlıktan kaçınmama, ülke topraklarını alacakça çığneyen düşmana karşı savaşmaktır bu istek. Düşmana karşı nasıl savaşılacağına gösteren Partimizin işçi yolundan yürümeyi ve bu uğurda ölmeyi emretmektedirler. Yaşamın ancak bu şekilde filizleneceğini, geleceğin ancak bu şekilde yaratılacağını öğretilmektedirler kendi şahadetleriyle. Ve söylenmesi gereken son sözü de yine kendileri söylemektedirler. Başka söze yer bırakmadın.

Akif yoldaş da, bu kutsal kavga da şehit düşmekle, söylenmesi gereken sözü en soyulca söyleyenlerden birisiydi. Toprağa düşen her canın binlerce filiz verdiğinin inanç

Hasan BÜLBÜL

ve bilinciyle, gözü arkada kalmadan teslim etti silahını geride kalan yoldaşlarına.

Akif yoldaş, silah arkadaşlarının olarak emniyet istiyoruz ki, senin uğruna şehit düştüğün kutsal kavgamızda, bizler de, senin ve diğer direniş şehitlerimizin yolunu izleyecek ve kanımızın son damlasına kadar, bizlere emanet ettiğiniz mücadeleye bayraktarı elden bırakmayacağız. Bağımız ve özgür bir Kürdistan yaratmak için eltiğin yemini kendimiz için bir emir olarak kabul edecek ve kavgaının sıcaklığını anımsı daha yaşatacağız. Bundan emniyet olun ve rahat uyuyun.

Silah arkadaşları!
3 Aralık 1988

Kela Memê direniş kahramanlarının anısına

Abdulnasir TUNÇ (Bedri) ve Cemil (turan) yoldaşlar

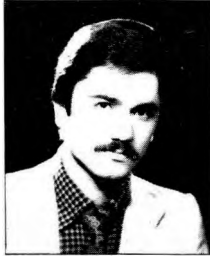
Cemil ve Bedri yoldaşlar düşmana büyük katkı verdirmenle yanısıra, kendileri de bu çatışmada kurtulmayı başarmışlardır. İkinci gün çıkan ayrı bir çatışmada geri çekilme esnasında düşmanın kahpe pususuna düşerek şehit düşmüşlerdir.

İki değerli yoldaş, büyük bir fedakarlık, cesaret örneğini sergilemişlerdi. Bedri yoldaş, 1987 yılında Kurtulan'da mücadelemize katılmıştır. Bedri yoldaş, kısa denilecek bir sürede büyük bir azım, coşku göstererek komutanlık özelliklerine ulaşmıştır. Çeşitli düzeylerde faaliyet yürüttükten sonra, 15 Ağustos gerilla birliğinde komutan yardımcısı olarak görev üstlenen Bedri yoldaş, yoldaşları arasında örnek bir kişiliği sergilemiştir. Güçlü, fedakar, cesur olan Bedri yoldaş gerek halkın içinde ve gerekse yoldaşları arasında sevilen ve sayılan bir konuma gelmiştir.

Bedri yoldaş, ulusal kurtuluş mücadelemize katılmadan önce İstanbul'da çeşitli işlerde işçilik yapmış ve emekçi bir aileden gelmektedir. Kendisi de ailesinin geçimine katkıda bulunmak için köktü denilecek koşullarda hamalılık vb. dâllerde işçilik yapmıştır. Ulusal kurtuluş mücadelesini yakından tanıdktan sonra, işini terk ederek Kurtulan'a gelen Bedri yoldaş, ARGK safilerine katılmıştır.

Cemil arkadaş ise, Batıyan ağıretidendir. Askerlik Yasası gereğince ARGK saflarına katılmış bir savaşçıdır. Katilimi üç ay gibi bir süre öncesi dayanmasına rağmen O, yığıt ve şerefli bir savaşçı özelliklerine ulaşmasını bilmiştir. Bedri yoldaşın komutası altında savaşan Cemil yoldaş göstersiği yiğitli direniş şehitler kervanına katılan değerli bir savaşçıdır.

Ulusal kurtuluş savaşımızın değerli netifelerinden olan Bedri ve Cemil yoldaşlar, halkımızın kutsal mücadelesinde sürekli yaşayacaklardır.

Hasan BÜLBÜL

Yüreğ ayaklandı...
Beyin ayaklandı...
Toprak ayaklandı...
Söyle isyanın
Çocuklarımız
Çıplak bedenlerimizden
Öreceğiz
Geleceğin yıkılmaz eserini
Doğuracağız avuçlarımızda
Yeni sabahların güneşini
Savaşta dölenir
Toprak özgürlüğünde
İşte doğduk
Yüreğlerimizde
Özgür.
Çiçeklendi kıpkızıl
Dorukları dağların
Yürüyüş uzun
Yürüyüş yaman geçecek.
Sıkı tut elmden,
Bile yüreğini
Bir haşer gibi
En önde
Şehitler ordusu
Daha sıkı olmalı safılar
Daha sert basın toprağa...
Daha güc
Daha gur haykırın
Özgürlük türkümlü.

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın, PKK'nın 10. kuruluş yıldönümüne ilişkin mesajı:

“Geçmiş 10 yılda yaptıklarımız gelecek 10 yılda neler yapacağımızın en iyi aynasıdır”

“...Bundan sonra eğer bir 10 yıl daha yürürsek, inanıyorum ki bu yıllar ulusal kurtuluş zaferin kazanıldığı 10 yıl olacaktır. Biz bu sözü veriyoruz. Eğer yaşayabilirsek, bu 10 yılda ulusal kurtuluş zaferi nihai olarak kanıtlayacağız. Bizim geçmiş 10 yılımız gelecek 10 yılda ne yapacağımızın en iyi aynasıdır. Bu aynaya bakanlar geleceği daha iyi görebilirler. Biz bunun için her şeyi yapacağız. Bunun için halkımızın da her zamankinden daha fazla, bugün artık daha iyi bilince çıkarılan, daha doğru yürüme şansı açılmış olan yolda yürümelerini isteyeceğiz. Bütün Partililerin de bu temelde sağlam yürümelemleri isteyeceğiz. Ve bu temelde hep birlikte önümüzdeki 10 yılı nihai zafer yılları haline getireceğiz...”

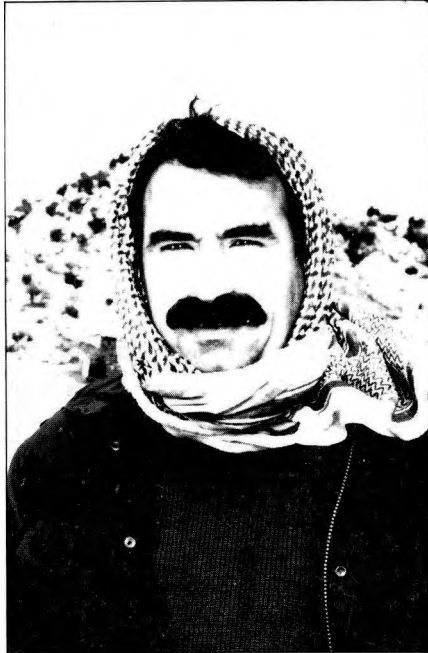
“...Bu 10 yıl bir devlet kurma kadar önemlidir. Bu 10 yılı yaratan bir partinin, eğer daha da anlamlı savaşır ve pratiğini her zamanki gibi daha da yaratıcı kılsara, devlet kurması işten bile değildir. Biz halkımıza ve direniş tarihimize bu yılları böyle armağan ederken, biliyoruz ki, en değerli nesneyi armağan ediyoruz. Bizler belki çok büyük zorluklar yaşadık, acılarımız büyük oldu, ama eğer sonuçta en bağımsız ve özgür bir değer kazanılmışsa ve bu bizim için çok değerliyse, o halde bütün bu zorluk ve acıları coşkuya ve bayrama dönüştürmek zor değildir, ki bizim yaptığımız da budur...”

Partimiz PKK'nın 10. kuruluş yıldönümünü kutlarken, en başta şehitlerimize olan yüksek minnet-tarlığımızı belirtir, bütün savaşçılarımızı sevgi ve selamlarını sunarım.

Bu 10 yılda tarihin karanlıklarından çıkıp, özgürlük ve bağımsızlığa uğruşa geçen bir halk gerçekliğine ulaşmaktan bahitiriz. Bu 10 yılda neler oldu? Halkımız ve Partimiz 10 yılda nereden nereye geldi? Bugün öyle bir noktaya ulaşmış bulunuyoruz ki, bizim için en şerefli, en onurlu ve uğruşa her şeyimizi vereceğimize, veremeyen gereken bir tek değerimiz varsa, o da özgürleşen halkımız ve buna önderlik eden Partimizdir. Bugün bu gerçekliğe ulaşmış bulunuyoruz. Mücadele dolu bu 10 yılımız belki dünya tarihi açısından o kadar büyük bir yer tutmayabilir, ama halkımız ve Partimiz için gerçekten çok büyük anlam ve önemi olan bir 10 yıldır. Biz bu 10 yıllık tarihi, yüzyılların köleliğiyle nasıl amansız savaşılabileceği ve kazanılabileceğini gösterdik. Bu 10 yılda, hangi yol ve yöntemle kazanacağımızı gösterdik. Bu 10 yılda savaşarak öğrendiklerimiz en az zafer kadar önemlidir. Zafer, kesinlikle bu yıllarda kazandığımız temeller üzerinde geliştiği gibi, eğer gerekenler ısrarla yapılsa nihai zaferin yaratılacağı da kanıtlanmış ve bugün hepimizi ayağa kaldıran bir değer gerçekliğimizdir.

→ Biz ilk yola çıkarken, tarihin karanlıkları içinde bırakılmak istenen, çağın özgür bir yaşama layık görmediği, unutulmuş bir halk gerçekliği içinde yola çıktık; bu en umutsuz ortamda Partimiz adına ilk düşünce tohumlarını serpmesi eyleminden bugünkü yüksek düzeyde nasıl ulaştığımızı, nasıl adım adım ve nefes nefese bir gelişme seyrini izlediğimizi iyi bilince çıkarılmak durumundadır. Ulus ve halk olarak kendimizi insanlık ailesi içinde şerefli bir yer edinmek istiyorsak, bu yılları adeta bir destanı okurcasına ruhumuza ve beynimize yazmamız, yapmamız gereken ilk iştir. İnsansal ailesinin dışına itilmekten, yanlış varlığı bile bilinmeyen, unutulmuş bir halk olmaktan çıkmak kolay değildir. Aynı şekilde, Kurt olmaktan utanç duymak ve hep boyun eğen bir durumu yaşamaktan kurtulmak kolay değildir. Bu nedenle dirli, böyle utanası bir durumdan çıkıp bugün gerçekten şeref ve onur kazanmış, başı dik, nasıl yaşayacağına karar vermiş ve bu uğruşa nihai mücadele etmesi gerektiğini bilen bir halk gerçekliğine ulaşmak çok önemli bir gelişmedir.

Düşman, tarihte halkımıza karşı eylem rastlantımadık bütün baskı ve hile yöntemlerini denediği gibi, bunların katketaf fazlasını ve üstelik de bin yıla sığdırdıklarını on yıla sığdırmaya çalışarak Partimize karşı da denemeye kalkışmıştır. Bir

hamleyle Partimizi yok etmek ve halkımızı halk olmaktan çıkarmak istemiştir. Biz bu yılları ne zaman yolları olduğuna çok iyi biliyoruz. Her anı büyük cesaretle, büyük direnme isteyen yıllar olduğuna çok iyi biliyoruz. Bu yılların nasıl yaşandığı tüm halkımız tarafından iyi bilince çıkarılmaktadır. Tarihte bütün kaybettiklerimizin nasıl kazanılması gerektiğini bu yıllarda öğrendiklerimiz gibi, bundan sonrasını adim adım nihai zaferle karşı nasıl kazanacağımızı da yine bu yıllarda öğrendik.

Partimizin simdiye kadarki kuruluş yıldönümlerini çeşitli yönleri ile değerlendirdik. Aynı değerlendirmeler bir kez daha girmeyeceğiz. 10. kuruluş yıldönümünü geride bırakıp, 1988'i kapatmaya hazırlanırken, düşmanın bu yıla dayattığı gördüğümüz baskı, imha ve kompolar üzerinde duracağız.

Düşman, 1988'i kendi özel savaş açısından bir ölüm-kalım yılı olarak değerlendirmektedir. Bu yılı kazanmak için, yalnız kendi tarihinden çıkardığı derslerle de yetinmeyecek, tüm dünya emperyalist ve sömürgeci güçlerinin halklara karşı yürüttükleri özel savaşın deneyimleri ile kendi deneyimlerini bütünleştirecek bir temelde bize özel savaş dayattı. Bu özel savaşta her

türlü yol ve yöntemi kullandı. İnsanları teslim almak için aç bıraktı, işkence yaptı, gördüğümüz boyutlarda baskı uyguladı, ardına kadar ihanetli kullandı. Kısacası, ekonomiden ideolojide, politikadan kültürelde kadar, elindeki tüm imkanları seferber etti; hakim olmanın tüm avantajlarından yararlandı ve bu yılı kendisi için maline anlamla bir sonuç alma yılı haline getirmeye uğraştı. Düşman çok iyi bilmekteydi ki bu yılı da eğer halkımız ve Partimiz ezilmeden geçirirsek, halkımız bundan sonraki tarihi bambaşka olacaktır. Bütün çabalarını bu yıla sığdırmışın nedeni budur. Düşman, bir yandan özel savaş kurullarını adıyla sanıyla açınca ilan ederken, diğer yandan da kendi deneyimle sayısız yüzbinleri bulan, Mahalli Savunma Birlikleri adı altında örgütlenilen bütün şivilleri de özel savaşın bir yekdek güç haline getirdi. Bununla da yetinmedi; bağı bulunduğumuz emperyalist NATO ittifakı ve Avrupa ile ilişkilerinin yanı sıra Ortadoğu gerilimi ile geliştirdiği ilişkilerin odağına da Partimize koyarak, bütün bu güçlerle birlikte Partimize alabildiğince yükledi. Sadece dışarıdan Partimize yüklenmekle kalmayıp en tehlikeli iç saldırıları da denedi. Partimizin içine kadar kompolar ve

provokasyonu dayattı. Daha yılın ilk dönemlerinden başlayarak, sinisi bir şekilde savaşını yürütmeye başladı; baharları birlikte ülkemizin her tarafında bir kişimize karşı birlerce askeri hareketi geçirirken uşaklarını da devreye sokmaya başladı. Parti saflarındaki iflah olmaz ögeleri kullanarak Partiyi içine alabildiğine gücün düşürmeye çalıştı. Bütün bu hesapları en ince bir tarzda geliştirerek, sonuçlarını önceden hesaplayarak ve kendilerini göre bilimsel çalışarak tam başarı için ne lazımsa onu yaptı. Düşmanın bütün bu saldırılarının sonuç almasını ve darbe verememesi bekleyen; yürekleri “daha fazla ezilsinler, daha fazla kayıbsınlar” diye çarpan sahte Parti dostlarını da yanına alan düşman, onları vastasıyla sonuç almayı amaçladı. Düşmanla aynı amaçları doğrultusunda hareket eden bu sahte Partililer ve sahte Parti dostları, sonuçta doğrudan Parti Önderliğini hedefleyerek, “PKK'ye evet, APO'ya hayır” sloganını resmen ilan edip düşman saldırılarını sonuçta ulaştırmayı amaçladılar. Ve bunu yaparken de, halkımızın lime lime olmuştur muazzam örgütlenme ve geri yapısı ile bu yapıdan gelen çok zayıf ve yetersiz Parti çalışanlarımızın durumundan yararlanmak istedi.

Biz bütün bunları çok iyi bilerek, tarihimizin, Parti tarihimizin ve buna önderlik ettiğimiz bütün yılların en yoğun mücadelesini bu yıla vermeye göze aldık. Zamanı durdurucasına bütün duyguyu ve düşüncelerimizi tek bir noktada yoğunlaştırdık. Parti siyasetimizin tam uygulanması için ne lazımsa ona kullandık; adadık; yenilemek, aksine kazanmak için ne gerekiyorsa onun düşünce ve pratiğini tüm yönleriyle geliştirdik. Sonuçta Partimiz 10 yılı geride bıraktırken, birkakım ezilme ve imha olmayı, aksine mücadelemiz için yıla muazzam bir patlamaya iyi haline getirdik. Milyonların kesin destegini sağladı. Savaş ülkesinin her alanına yayıldı. Savaş, ülkemizin içinde ve dışında bütün emekçilerimize taşırıldı. Yüzlerce faşist düşman komandosunun, karşı devrimci imhasını sağlayan, günlerce süren ancak yine de gruplarını sağsalım kurtulmasına sonuçlanan muharebelerle tanıştı. Ve tarihimizin hiçbir döneminde görülen bir başarı elde edildi: Savaş 10 yıl kesintisiz yürüyerek sürdüğü gibi, en son yılında da, düşmanın bizzat kendisi ittifaklarında da görüldüğü gibi, en büyük kayıplar verildi. Partimiz sürüklü ve kesintisiz hüzlenen bir savaşın yaratıcısı ve önderi olduğu kanıtlandı.

Bu 10 yıl bir devlet kurma kadar önemlidir. Bu 10 yılı yaratan bir partinin, eğer daha da anlamlı savaşır ve pratiğini her zamanki gibi daha da yaratıcı kılsara, devlet

kurması işten bile değildir. Biz halkımıza ve direniş tarihimize bu yılları böyle armağan ederken, biliyoruz ki, en değerli nesneyi armağan ediyoruz. Bizler belki çok büyük zorluklar yaşadık, acılarımız büyük oldu, ama eğer sonuçta en bağımsız ve özgür bir değer kazanılmışsa ve bu da bizim için çok değerliyse, o halde bütün bu zorluk ve acıları coşkuya ve bayrama dönüştürmek zor değildir, ki bizim yaptığımız da budur.

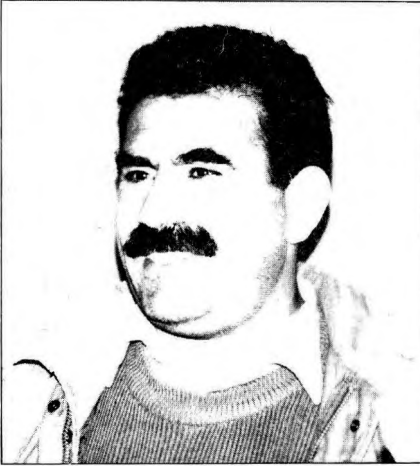
Partimize dayatılan kompolar üzerinde biraz daha durmak gerekli. Çünkü, içinde bulunduğumuz 1988 yılı, sömürgeci Türk devletinin özel savaşını dışarıdan destekleyen emperyalist ve gerici ortakları tarafından, bizim için, teröristtir, varlıkları sona erdimişlerdir hükümünün verildiği bir yıldır. Açıkça belirtelim ki, bir NATO kararı vardır ve bu karara göre, sözüme PKK ikiye bölünmüştür; bir kanadını “limlilar”, diğer kanadını ise, “teröristler” teşkil etmektedir. Ve NATO içindeki güçler, bu yıl PKK içindeki “terörist grubu” imha etmek için ortak karar vermişlerdir. Bu karar gereği hemen harekete geçip zayıf yanlarımızı nerede ise oradan vurarak mutlak anlamda sonuç almak istemişlerdir. Daha yazın ortalarında itibaren, “PKK de azınlık olan terörist kesim yenilecek, limlilar kazanacak” şeklinde propagandalarla girişmişlerdir. Bu hikaye 1983'te de Avrupa'da ve zindanlarda ortaya atıldı. Biz 83'te ülkeye yeniden yönlendirdik ve direnişli tekrar yükseltmek istediğimizde, bu arkaдан hancerlemeye gördük. Aynı şekilde, zindanda yoldaşlarımızı amansız imha politikasına karşı kendi insanlık onurlarını ayakta tutmak istediklerinde arkaдан hancerlenmek istenciler. Bu aşağılık yaratıkları aynı senaryoyu Partimizin 10. kuruluş yılına da dayatmak istedi. Tatlı dil, en disiplinli, hatta kukla tipi bir bağıllık görüldü altında iktidarıyla yapacak sonuç almayı hedeflediler.

İşin bir diğer boyutu da, Türkiye'nin sözüme sokulgeçen yeni iktidar odası SHP içinde bazı hane Kurt işbirlikçilerin parlamentoda söze Kurt meselesini ortaya koymalarıdır. TKP yi teslimiyete çektiler, tüm Türkiye sol ve devrimci muhafelet üzerinde oynadıkları gibi, Partimiz üzerinde de oynamak ve kendi potansiyelini eritmek için geleneksel oyunlarını Partimize de dayattılar. Tepeden imne, hane bazı Kurt işbirlikçileri yönetici yaparken, devletin imkanları ile bunları sağ-sola karıştırmak sonuç almak gayreti içerisindeydiler. Bunların hesaplarına göre, PKK içindeki “terörist grup” ezilmiş, geriyse “limlilar” kalmıştır. Başta Avrupa olmak üzere, zindanda direniş ezilmiş, daha ezilmiş ve geriyse kalınlar sosyal-demokrat parti içinde çekilecek düzen sağlama alınmıştı. İşte

bu temelde hareket edilmek istendi. Bu hainane çabaları biz bugün çok daha iyi görüyoruz. Avrupa da son ortaya çıkan ve ülkenin içine kadar taşınmak istenen komplo gerçekten de üzerinde çok durmamız gereken bir komplodur. Kesinlikle NATO, AT ülkeleri, Türk sömürgecilerinin bütün partileri, meclisi, hükümeti ve genelkurmayının yol göstericiliğinde ve ortak kararlar uygulamaya sokulmak istenen bir senaryodur bu.

"PKK'ye evet, APO'ya hayır" derken bu provokatörler neyi amaçladıklarını çok iyi biliyorlardı. Büyük şehidimiz, talihsiz bir biçimde yitirdiğimiz ama bir anı olarak hep canlı tutmamız gereken Haydar EROĞLU yoldan da ifade ettiği gibi, ihanetçi Şahin Dönmez'in belgelerle geçmiş ifadesinde dile getirilen sözler, provokatörlerin amaçlarını netçe ortaya koymaktadırlar: "Yüzbaşı" diyor hain Şahin Dönmez, "eğer biz APO'yu ortadan kaldırmazsak, bütün bu zindanı imha etsək de, yine kırk tane PKK'yi ortaya çıkarır." Yıl 1982. Ve şimdi de provokatörler aynı sloganı ortaya attılar: "Apo'ya hayır denmezse bu işler bitmez" dediler. Sinsilik ve ikiyüzlülüğü bir bağıllık göstererek bizi sürdürmek istedikler, bu oyunları tutmuyunca da, en acıkça çirkinlikleri, hem de bağıllı oldukları bütün merkezlerle birlikte, yürütmekten çekinmediler. Bu önemi ve biz bu oyuna da bulaşarak PKK Önderliği, Kürdistan halkının bağımsızlık ve özgürlük değerleri konusunda tavızsız yaşamayı her şeyin üstüne tutmayı başarmakla, şehitlerin vasiyetine bağlılığın büyük bir gereğini yerine getirmişti. Büyük direniş savaşçılarının çok çok soylu yaşamalarına gereken bağıllık gösterilmiştir. Ve, halkımızın bütün acılarının karşılığının bağımsızlık savaşında nasıl teslim edilmesi gerektiği ortaya konulmuştur. Bunu gerçekleştirmeyle biraz mutlu olduğumuzu belirtiriz. Bugün ve bu yolda bu duruma erişmek, daha ilerici insanlığın tam desteğini almamız, dostluğunu filiyatla görememiş halkımızın bu en zor ve hayatı yıllarında Partimizi bu biçimde, bu kompolara karşı daha da başarılı olarak çıkarmak büyük mutluluk kaynağıdır.

Halkımız ve Partimiz bu 10 yıllık tarihte çok az halkın ve partinin yüzüne geldiği saldırlarla yüz yüze gelmiştir. Bütün bunlara karşı ayakta kalmış olma bastı değildir. Sorun sadece direnmek de değildir. Tarihimize halkımız çok direnmiştir, ama hep kaybetmiştir. Faşist Türk egemenliği bin yıldır halkımızı hep bastırmışlardır. Halkımız sürekli direnmis, ama özellikle de bağıllık ilişkileri hainler yüzünden hep kaybetmiştir. Bu kaybedişlerden en tehlikeli birini yine 1988'in yaz aylarında yaşadık. Güney Kürdistan'daki büyük yıkıma tanıklık ettik. Kirk yıldır, hem de tüm Kürdistan'ın önderi olduğumuz iddia eden feodal işbirlikçi önderlik halkımızın en büyük düşmanına binlerce silahlı, pümergeyi, kadını, çocuğu teslim ederken, bu azli düşmanımıza karşı minnet ve şükran duygularıyla dolu olduğunu söylüyordu. Daha dün barbar bir faşiste karşı savaş vereni tek bir mermi sıklamdan teslim etmesi en büyük düşünlüklerden birisiydi ve bu düşünlük bu yolda gerçekleştirilirdi. İşbirlikçiliğin sınır tanımaz bir ihanetini bu yolda yaşadık; hem de baş faşiste şükran duygularını sunarak halkımıza bunu yaşatmak istedikler. Bu politika karşı da direndik ve bu sıradan bir direnme değildir. Çünkü, bunu yapmaları için vesdi tüm gerçekliği arklarına alarak bizi direniş mevzilerinden sökmek istedi-

"...Önümüzdeki dönem Parti silahlı her zamankinden daha iyi konuşacaktır, gerekeni yapacaktır. Parti Önderliği, bu halkın her evladının yapması gereken mütevazı bir görevi yapmayı esas almıştır. Her türlü dayatmayı, ancak ve ancak bağımsızlık ve özgürlük hizmet edebilecek kabul etmiştir. Katlanılamaz yaşam biçimleri eğer kabul edilmişse, bunun için kabul edilmiştir. Daha fazla bağımsızlık ve özgürlük neyi gerektirmişse o yapılmıştır. Nefes nefes, adım adım, bir insan kendini azami olarak en büyük dava için ne hale getirebilecekse o hale getirerek, Parti ve Parti çizgisi için gereken yapılmıştır. Kendimi Kürdistan halkının bu tarihi dönemine katmakla bir gerçeği ortaya çıkardığım inancındayım..."

ler; bizi baskı ve korkuyla indir-mek istedikler ve biz buna karşı direndik. En cesareti bir karşı koyuş gösterdik. Kirk yıllık bu söze önderlik çökerken, Kürdistan halkının tüm kurtuluş umutları da onunla birlikte yerin dibine batırılmak istendi. Tam da bu yolda biz yine bağımsızlık ve özgürlük bayrağını daha da yükselterek tutarak bu bayrağın sürdürüle-meyeceğini, düşürmek isteyenler gideceği yere kadar gidebileceğini ama halkımızın bu bayrağa daha da sıkı sarılarak onu yükselteceğini kanıtlandı. Ve bugün Partimiz bütün Kürdistan halkının bağına bağımsızlık ve özgürlük önderi olarak yer sağlamış bulunuyor. Çizgisiz, gönüllülük beliminde, milyonların kalbine yer buluyor ve uygulamaya geçiniyor. Bu en büyük kazanımdır.

Yurttaevr Kürdistan halkı, emekçilerimiz, tüm Partili savaşçıları

Bu yılların hesabını yapmak için biz çok şey ortaya koyduk, çok şey göstermeye çalıştık. Parti Önderliği uğruna ben kendim çok şey yapmaya çalıştım. Bugün PKK Önderliğine saldırlırken, bir kişinin ismine saldırlırken, aslında saldı-

lan sadece "APO" arkası" değildir. O saldırdı özünde büyük direniş şehitlerimizdir. Her birisi bir insanlık abidesi olan bu şehitlerimizdir hedeflenen. Saldırdı, onların yaşamına, halkımıza bu en değerli varlıklarına; zindan direnişçilerine. Onlar ki, yaşamaları geç-gündüz direnişini ibaretler, işte onları düşürmeye çalıştılar. Saldırdı, halkımızın ta kendisinden; onun yükselen özgürlük tutkularını bosa çıkarmak istedikler. Parti Önderliği, mütevazı ölçülerle halkına karşı görevini yerine getirmişti. Biz her zaman şunu söyledik: bu sifata layık olmaya çalıştık, sınırlı da olsa görevlerimizi yerine getirmeye çalıştık. Ortaya bir-iki sözcüğü at-maktan bugün kesintisiz bir savaş geliştirme kadar, arzularadıkları-mızın çok azını gerçekleştirebildik. Bütün yaşamımızı, bütün düşün-cemizi bu ulusal ulusal kurtuluş-olunma ibaret bir nokta haline getirdik; öyle yaşamaya çalıştık, ancak yine de istediğimiz tam ulaşamadık. Ama sundan mutlulu-yuz: Halkımız tarihin karanlıklarını yırtmış, özgürlüğe gözünü aç-mıştı. Evlatlarını en değerli, en gözde, en cesur, en bilimli, en fedakar olanları ona önderlik edi-yor vatanhindleri ki dela, onur duya-cakları, bu zeminde yürüdüğü zafer kazanacakları kesin olan şerefli tarih sayfalarına sahip ol-muşlardır. Bu az değildir. Halkımız madem bunu kazanabilmiştir, o halde mutlu olabiliriz. Partilerimiz mademki bu noktaya kadar gele-bilmişlerdir, o halde bundan sonra da savaşçıların katbetkei daha azimli, daha kararlı ve daha da bilgile dolular olarak yürütebiliriz. Ve biz, bizi yine asayışa çekmek ve çok çeşitli engellerle yolunuzu kesmek isteyenlere karşı gerçek-ten kesinlikle ve bününde durula-maz bir kararlılıkla yürümenin içi-deyiz. Yürüyüş artık olgunlaşa-nı, savaş kahramanlarının kendileri tarafından yürütüldüğü ve her gün artan bir sayıyla Ordu geliyor, milyonları safılara çekiyor. Biz ne-den nasıl yola çıktığımızı çok iyi bilelim derken, aynı zamanda bu günün anlamını iyi bilmek için süzülüyor.

Bugün Cephe bayrağımızı iyi açılmıştır. Ordu silahımızı iyi konu-şuyor. Parti bunları hatırı sayılır, değer verilir bir biçimde ispat-lanmıştır. Halkımızın savaşan cep-hesi bugün bir gerçeği ve daha da gelişmeye adaydır. Her halkadan bu cepheye desteğini veriyor ve inanıyor ki, önümüzdeki dönem-de halkımız da bizzat nasıl savaş-ması gerektiğini daha iyi bilecek

ve savaşacaktır. Savaşan bir halk gerçekliğine her zamankinden daha fazla önümüzdeki dönemde ula-sacaktır. Ordumuz gelişiyor; halk savaşçı teorisi ve pratiğiyle çok iyi bilince çıkarmış ve uygulamaya geçirene kavuşmuşlardır. Bu Or-du bugün gerilimi her yönüne daha da geliştirerek kazanmaya çalışıyor. Önümüzdeki yıllar Kür-distan halkı ordusunun daha da gelişip serpilidiği yıllar olacaktır. Düşmanın faşist ordusunda halkı-mızın yüzbinlerce evladı vardır. Onların hepali yavaş yavaş kendi öz ordularına kavuşacaktır. Bu da artık bir gerçek haline gelmiştir. Buna Partimiz önderlik ediyor. Parti-mizin militanları terübe kazan-mışlardır, kendi ayakları üzerinde yürüyebilecek durumdadırlar. Yu-rürlorlar ve daha az hata yaparak daha çok kazanabiliyorlar. Bu da halkımızın göze, kulağa, başa; kescası ona kumanda edecek ne varsa ona sahip olduğu anlamına gelir. Halkımız için düşünüyordur, duyuyordur, süzülüyor; PKK budur.

Önümüzdeki dönem Parti silahlı her zamankinden daha iyi konu-şacaktır, gerekeni yapacaktır. Parti Önderliği, bu halkın her evladının yapması gereken mütevazı bir görevi yapmayı esas almıştır. Her türlü dayatmayı, ancak ve ancak bağımsızlık ve özgürlük hizmet edebilecek kabul etmiştir. Katlanı-lamaz yaşam biçimleri eğer kabul edilmişse, bunun için kabul edilmiş-tir. Daha fazla bağımsızlık ve özgürlük neyi gerektirmişse o yapılmıştır. Nefes nefes, adım adım, bir insan kendini azami olarak en

büyük dava için ne hale getirebile-cekse o hale getirecek. Parti ve Parti çizgisi için gereken yapılmış-tır. Kendimi Kürdistan halkının bu tarihi dönemine katmakla bir ger-çeği ortaya çıkardığım inancın-da-ym. Benden daha zor durumda olanı, başlangıçta olduğu gibi gün-ümüzde çok azdır. Zorlukların her Kürdistanlıdan daha fazladır. Ama bütün bunlar benim aksisiinden sınırsız ve daha da direnmiş olarak, daha kesin bir biçimde işlerin takicipisi olmamı engellemiyor. Bu zorluklar, bırak yılmayı, tam ter-sine, zammı daha da durdurmayı, yaşanmamayı, gücün, enerjiden ve cabadan eksik kalmamayı ge-yiriyor ve gerekler hatırı sayılır bir biçimde kantıyanıyor. Bütün bunlar yalnız ve yalnız Parti için, Parti çizgisi için. Nasıl ki, bir halk mutlak anlamda bağımsızlık ve özgürlük yolunda büyülmek zorunda ise, ve buna da bütün evlatları ellerinde var olan tüm imkanları vermek zorunda iseler, bizim de yapmaya çalıştığımız bu-dur. Ve bu çok mütevazı bir kat-kıdır; her halk evladının her şart altında yerine getirmesi gereken bir insanlık görevidir, yurtseverlik

görevidir. Biz bunu abartmasız ve büyük bir alpakgönüllülükle yaptık.

Bir kez daha belirtiyorum ki, başlangıçta adı bile anılmıyaya layık görülmeyen bir halk bugün kendini dünyaya kabul ettirmiştir. Kendi toprağımız halkımızın ana vatani olmaktadır. Bu gerçek de halkı-mıza kabul ettirilmiştir ve uğruna kan dökülmektedir. Biz buna gü-cümde oranında katkı sunmaya çalıştık ve bunu biraz da başardık. Bu bir elçidir. Bütün dürist dısta-nılar bu çabada bir katkıda bulunmaladırlar. Bizler uyanmış bulunuyoruz artık, ama daha da uyanık olmalıyız; yaşamımız bu temel doğrultuda. Parti yolunda se-ferber etmeliyiz. Çokça bilinen bir gerçek vardır: Düşman baskıyı, dayatır, halkı uyutur ve boyun eğdirir. Bunu her saat bize de dayatır, ama biz bu oyuna gel-medik; bunu yırttık. Bugün, baş-langıçta çok az bir donanımla ve büyük bir endişe ve korkuyla da yola çıkmış olsak, eğer amaca büyük bir bağıllık sonuna kadar sürdürlürse, nereden nereye ka-dargelinebileceğini kanıtlandı. Bu-nu biz yalnızca kendi büyüklüğü-müzü ortaya koymak için değil, daha çok halkımızın en zayıf evlat-larının bile istierlerle neler yapılabileceklerini ispatlamak için yaptık. Bir halkın kurtuluşunun kesin ol-duğunu kanıtlamak için yaptık.

O halde, gün, bütün halk evlat-larımızın, bütün halkımızın bu is-patlamış yolda yürümleri günü-dür. Biz bundan sonra bu yolda daha da kararlı yürüyeceğiz. Karşımıza çıkan engeller ne olursa

olsun—ister düşmanın baskısı, imha ve yıldırma seferleri biçiminde dıştan, ister sahtekar ve ikiyüzlülük biçiminde içten yönelen ve istere de yoldaşlarımızın her türlü yetmezlikle bizi güç durumda bırakması şeklinde ortaya çıksın— bundan sonra da bunlarla daha iyi savaşa geç ve başarıya daha fazla gerçekleştireceğiz.

Bundan sonra eğer bir 10 yıl daha yürüsek, inanyorum ki bu yıllar ulusal kurtuluşu zaferin ka-zanıldığı 10 yıl olacaktır. Biz bu sözü veriyoruz. Eğer yaşayabilir-sek, bu 10 yılda ulusal kurtuluşu zaferi nihai olarak kanıtlayacağız. 10 BİZİM geçmiş 10 yılımız gelecektir. Bu yolda ne yapacağımız en iyi ayna-yıdır. Bu bayına bakımları geleceği daha iyi görülebilir. Biz bunun için her şeyi yapacağız. Bunun için halkımızın da her zamankinden daha fazla, bugün daha fazla iyi bilince çıkıkan, daha doğru yü-rümeye şanslı açılmış olan yolda yürümesini isteyeceğiz. Bütün Par-tillerin de bu temelde sağlam yol-melerini isteyeceğiz. Ve bu temelde hep birlikte önümüzdeki 10 yılı nihai zafer yılları haline getireceğiz.

—Yaşayan Partimizin 10. kuruluş yıldönümü!
—Yaşayan kahraman direniş şehitlerimiz!
—Yaşayan kahraman PKK, ERNK ve ARGK'li militan savaşçılarımız!

Bağımsızlık düşüncesinin ilk tohumlarından Partiye Karkerên Kurdistan'ın kuruluşuna... Kuruluşundan 10. mücadele yıldönümüne...

10. yıldönümünden nihai zafer yıllarına...

BAĞIMSIZLIK İDEOLOJİSİNİ YARATMA DÖNEMİ (1970-1973)

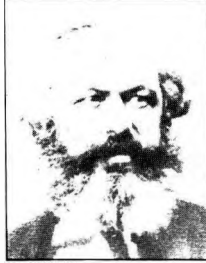
Sosyalizmle 1968 yılında tanışan Parti Önderliği, bu tarihten itibaren teftişlerde oldukça derinleşmesine bir araştırma ve inceleme girer. 1970 yılında Türk solu içerisinde hareketlilik vardır. Altmış yıllık revizyonist zincir kırılarak devrimci çıkış gerçekleştirilmiş ve TC ilk kez ciddi bir muhalefete karşı karşıya kalmıştır. İşçilerin grevleri, öğrenci hareketlerinin yürüyüşleri, mitingleri tümü Parti Önderliğinin dikkatini çekmektedir. Bir yandan bunlara yaklaşıp gösterirken, diğer yandan ulusal sorunun derin araştırması içerisindeydi.

1970'ler ve 73'ler bağımsızlık ideolojisinin geliştirilip yetkinleştirildiği dönemlerdir. Bu doğrultuda hareket eden halkımızın ilk öncülleri çok yoğun bir faaliyet içerisinde sürekli araştırma-inceleme, toplantı üzerine toplantı yapılarak oluşturulan bu bağımsızlık ve özgürlük düşüncesini yoğun bir şekilde halka mal etme çalışmalarını başlatmışlardır. İlk başta dar bir grup biçiminde kumelenen bu oluşum genellikle devrimci öğrenci-çocuk hareketinin genç önderleriydi ve bu açıdan geniş bir ilgi merkezi durumundaydı. Ki, bu da bu grubun gelişebilmesinin zemini olmaktadır. O dönemde Marksizm-Leninizm genel bir ilgi vardı. Ve bir anlamda bu moda halini almıştı. Türk sol hareketi içinde 1970'lerin devrimci gençlik hareketinin yarattığı olumlu etkiler vardı. Bunlar bir bütün olarak gerçekten de devrim adına yola çıkmak isteyen güçler için bir dayanak oluşturdular. Denizlerin, Mahirlerin, İbrahimlerin direnişi bir dayanak olduğu gibi, bu olumlu miras üzerine bir devrimci gelişmeye yol açabilecek de mümkündür. Parti Hareketimizin ortaya çıkışında en önemli iki etkenken birinci Vietnam devrimi, bir diğeri ise Türkiye devrimci gençlik hareketidir. Her objektif gelişme ve bunun sonucu olarak da buna denk düşen subjektif gelişme kaçınılmaz olarak birbirini takip eden olgulardır. Yani objektif gelişmenin sonucu olarak halkı bir davanın başarısı için mülhak şekilde koşullar oluşur. "Çözümü için koşulları olgunlaştıran olma bir dava, sonucu götürecek halkı dava adamlarını mülhak olarak çıkarır" deyimi vardır. 1970'lerin koşulları da gerçekten böylesi bir özellik taşıyordu. Kürdistan'da halkı bir dava kendisini objektif planda ortaya koymuştu. Mevcut durum gelişme bu zorunluluğu böylece bir tarihsel gelişme düzeyi harekâtımızın önderliğini ortaya çıkardı. Harekâtımızın önderliğini ortaya çıkışı tarihsel bir olay niteliğini taşımaktadır. Kürdistan devriminin Ortadoğu devrimleri içerisinde taşıdığı rol, yeterince bilince çıkarılmaması

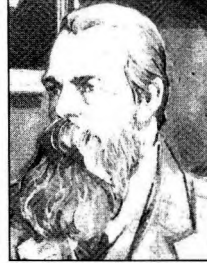
olabile, kendi içinde böyle bir gerçekçi temsil etmesinden dolayı objektif olarak Parti önderliğinin konumunda da bellidir. Yani Parti Önderliğinin tarihsel rolü, Kürdistan devriminin Ortadoğu ve genel dünya devrimleri içerisinde oynayacağı role tümüyle denk düşer. Bu dönemde hareketin önderliği metropol kentlerine yoğun bir biçimde akmaya başlayan aydın-çocukluk içerisinde yer alır.

Marksizmin devrimci özü gerek sosyal-şovenler, gerekse de dünya komünist hareketi içerisindeki yanlış anlayış ve yaklaşımlar tarafından revize edilmiş, üzeri örtülmüş ve tahribata uğratılmıştır. Bu nedenle Parti Önderliğinin muazzam cabaları vardır. Her şeyden önce Marksizm, sosyalizm ve devrimci teori hakkında yapılan tanımlamaları sözcükten, "Devrimci teori bir dogma değil, bir eylem kılavuzudur" tarzındaki bir ifade, Parti Önderliğini araştırma ve incelemelelerine, bu doğrultuda doğruyu yakalamaya, dünyaya, topluma, olaylara, olgulara bakiş yöntemlerini yakalamaya, pratiğine damgasını vurdu. Bu dönemde özellikle tarihsel araştırma-inceleme yöntemi, yani tarihin kavranması ve günümüzde bilince çıkarılması yöntemini temel aldı. Bütün bilimler içerisinde tarih önemli bir rol tutar. Tarihin değiştirilebilmesi için her şeyden önce bilince çıkarılması gerekir. Diğer hareketlerin tarihi araştırma, inceleme durumu sözcükten değil Kürdistan halkının tarihini inceleme, bir yana, bizzat Türkiye toplumunun tarihini inceleme bile muazzam bir yetersizlik, adeta tam bir durgunluk ve konuya yaklaşmama gereği vardır. "Tarihin değiştirilmesi", aynı zamanda talihin değiştirilmesidir. "halkların talihini değiştirmek tarihi değiştirmekten geçer" belirlemesi bizim için de son derece doğru olan bir gerçek, tam anlamıyla sınıflı toplumlar tarihinin incelenmesiyle bilince. Sınıflı toplumlar tarihinin bilince çıkarılması, bunun ışığında Türk egemen sınıfların tarihinin netleştirilmesi, sömürgecilik olgusunun ortaya çıkarması ve süreç içerisinde katıldığı gelişme, Kürdistan'ın sömürgeleştirme tarihi ve bugün vardır, aşama, o günkü koşullara bu aşamamın derinliğine kapsamlı bir biçimde incelemeyle yaklaşıp temelini oluşturmaktadır. Devrimci teori de zaten buradan ortaya çıkmıştır. Devrimci teori olmadan devrimci pratiğin olamayacağı, son derece açık bir gerçektir. Başlangıçta teoriye, aşamaya ve incelemeyle verilen önem her şeyin temelini oluşturur. Ve bütün bu gelişmeleri zeminine oturturdu.

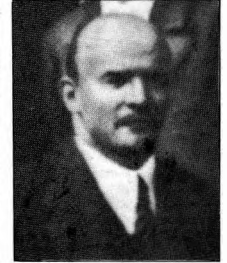
1970'lerin koşulları dikkate alındığında uluslararası düzeyde ulusal kurtuluş hareketlerinin ve sos-

Karl MARX

Friedrich ENGELS

V.I. LENİN

yalist hareketlerinin katıldığı muazzam gelişme düzeyi vardı. Bunların deneyimlerinin tutarlı bir yaklaşımla özümsemesi gerekiyordu. Bu deneyimlerin dogmatik ve şaploncu bir tarzda kopye edilmesi değil, tutarlı, estirilmiş bir yaklaşımla içerisindeki Kürdistan devrimine hizmet edecek bu devrimci zafere götürmede yardımcı olabilecek yanını yakalamak konusunda girişimlerin olması gerekiyordu. Devrimci teoriye ağırlık verilmesinin nedeni buradan ileri geliyor. Dikkat edilirse Kürdistan'daki küçük-burjuva milliyetçiliğinden tutulmuş sosyal-şovenizme kadar bütün güçler sosyalizm adına yola çıkmaktadırlar. Sosyalizm adına çıktıklarını iddia eden bu güçlerin gerçekte sosyalist olmadıkları, tam tersine sosyalizmi daimileyen, onun ihtilali özünü tahrir etmek isteyen güçler oldukları gerçeğinin devrimci proletaryaya ve oradan giderak halk kitlelerine gösterilebilmesi için, devrimci teorisinin güçlü bir biçimde kavranması zorunluydu. Kürdistan gerçeği, iyice muğlaklaştırılmış, hatta kaybedilmiş ve kaybettirilmiş bir gerçektir. Bu gerçeğe sahip çıkması gereken güçler de sahip çıkmıyordu. Kürdistan'ın ve Kürdistan halkına dost olması gereken güçler, halkın içinde bulunduğu suskunluktan ötürü sorun yokmuş gibi davranıyorlardı. Mevcut objektif gerçeklikten yola çıkarak böylesi bir tutum içerisinde gırtlıyorlardı. Buna karşılık egemen güçlerin tavırları inekardı. Böyle bir sorun yok diyerek, Kürt halkının adının kullanılması bile yasağıyla inkarçı bir tip yaratıyorlardı. Kendisinin "çözümü" bir sorunun yeniden karşısına dikilmesini en şiddetli yöntemlerle bastırmaya çalışıyorlardı. Buna karşılık halkın kendisi bile kendi yarısından habersiz bir konumdaydı. Bütün bunları; bu gerçekliğin tüm yönleriyle idrarenmesini, incelenenilmesi için de devrimci teoriye ağırlık verilmesini beraberinde getiriyordu. Bu dönemde Parti Önderliğine doğrudan yardım eden, bu konuda güçlerini net bir biçimde ortaya koyan ve döneme en iyi cevap veren devrimciler vardı. Bu devrimciler; Haki, Kemal, Mazlum ve Hayri yoldaşlardı. İfadelerini bulur. Bu yoldaşlar diğer ülkelerin deneyimlerini yoğun bir biçimde

inceleyiyorlardı. Sadece mevcut klasiklere yetinme durumları yoktu. Araştırma ve incelemeyle çok geniş kapsamlı ele alıyorlardı.

İlk başta hareketin yanında yer alanlar Türkiye devrimcileridir. Bu, son derece tarihi bir olaydır. Parti Önderliğinin yanında ilk yer alan devrimciler Haki ve Kemal yoldaşlarıdır. Başlangıçta bir kışkırtıcı somutlaşmış olsa da, hareketimizin önderliğini ortaya koyduğu düşüncelerle geleceğin devrimini görmek tarzında yaklaşıp; ilk başta bu iki değerli halk önderi tarafından onay buldu. Ve gerçekten de harekete en yüksek düzeyde katılım bu iki yoldaşımızdan geldi. Ki, Kemal yoldaş Diyarbakır zindanlarından "Kürdistan halkının kurtuluşunda Türkiye halkının kurtuluşunu görüyorum" belirlemesiyle bunu en güçlü bir şekilde ortaya koymuştur. 1972'lerde Parti tarihimiz içerisinde önemli bir çıkış noktası olan, Parti Önderliğinin "Türkiye'de iki ulus vardır, o nedenle ulusal bütünlükten söz edilemez" belirlemesine sahip çıkarak teoride yetkinleşme gerçekleştiriliyordu. Parti Önderliği cezaevinden çıktıkdan sonra Haki ve Kemal yoldaşları birlikte bir evde kaldılar. Bu ev bir dernek ve toplantı merkezi durumundadır. Bu faaliyetlilik sadece bir grubun çalışmasını içermiyor, bunun çok ötesinde nitelikler taşıyordu. Buraya çeşitli hareketlerin önderleri geliyor ve yoğun bir şekilde tartışılıyor. Yapılan tartışmalarda Parti Önderliğinin gerçekliği olduğu düşüncelerine karşı alternatif bile koyalıyordu. Bu anlamda görüşler, bu liderlerin sessizlikleriyle belli bir onay buluyordu.

İlk başta dar bir grup olarak kumelenen bu yapının, diğer gruplardan çok farklı, ayırdedici özellikleri vardı. Grubun bütün üyelerinin bu gerçekliğin içerisinde yer alması ve çokluklu kitlevi örgütlerde görev üstlenmeleri nedeniyle diğer gerçek kimseleri tarafından tanınıyorlardı. Önceleri diğer gruplar Parti çekirdeğini oluştururken bu grupla aile ediyordılar. Ancak gerçekliğin hareketinde önderlik etmeleri, faşist güçlere ve polise karşı verilen mücadelelerin en önünde savaşmaları, örgütlenmenin en önünde yer alması nedeniyle gerçekten saygınlık topluyorlardı.

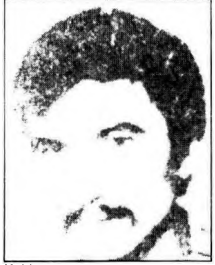
Halkımızın ilk öncülleri çok yoğun bir faaliyet içerisinde sürekli araştırma-inceleme, toplantı üzerine toplantı yaparak oluşan bağımsızlık ve özgürlük düşüncelerini yoğun bir şekilde halka mal etme çalışmalarını başlatmışlardır. Parti Önderliğimiz bu süreci şöyle değerlendirmektedir:

"Gençlikteki devrimci gelişme büyümektedir. Biz de, o yıllarda boykollara katıldık. Konuşmalar yaptık ve grup kurduk. Ne kadar kapsamlıydı, bu fazla mühim değil. Mühim olan amacımızın yerine getirilmesiydi. Devrimci gençliğin en çok yoğunlaştığı bu zeminde tartışıyor ve gerçekleri bulacağımıza inanıyorduk. Ve zaten öncülleri var, bazıları da ölmüş. O zaman sıcağı sıcağına onların etkisini yaşıyoruz. Tabi bu insanda bağımlık geliştirir. İntikam alma duygusunu geliştirir, mesuliyet geliştirir ve bunlarda az önemli özellikler vardır. Bu yıllarda dünya genelinde çağ anlamında bir sistem arayışı vardır. Gelirken aile, klan, kültürden, ortaçağ geleneklerinden, dinden kopulmuş, burjuva yaşam tarzı ve felsefesi ile biraz oyalanmış, yaşanış onunla biraz uğraşma durumunda olunmuştur. Hem etki, hem tepkinin içine gizliliği, maddi yaşamın yeterliliklerinden, onu düşünce görmekten duyulan tepkiden ötürü, felsefeye yöneliş, felsefenin getirdiği büyük kafa karışıklığı, bunalm, çözümsüzlük, sosyalizme yönelme gereği, sosyalizme yönelirken emekçilerin kurtuluşuna duyulan kesin ihtiyaç ve yine ezilen ulusa mensup olmanın verdiği ezilikle ulusal sorun yönelme, sosyalizmden hem emeğin kurtuluşu hem de ulusun kurtuluşuna içte germe, işte bu kadar yaygın etkiler, tepkiler, duygular, istekler, öfkeler, arayışlar, bunalmalar, çözümler sonucunda ulaştığımız bir aşama oldu. 70'lerde artık neye yönelceğimize kesin bellidir. Emekçilerin bünyesini esas alacağız, emekçilere dayalı ezilen ulusun meselesini esas alacağız."

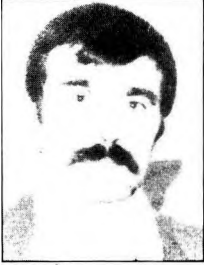
Esas alınan bu olgu ile yürünecek, bugünkü gelişmelerin yaratılmasına ulaşılmıştır. Tanıtılan sosyalizm derinliğine incelemeyle başlanmıştır. Artık netleşen bazı düşüncelerin geliştirilmesiyle, bu düşüncelerin aktarılacağı aydın-çocuk

icarisinde bir çalışmanın ilk adımları atılmaktadır. Parti Önderliğimiz bu konuda şunları söylemekte: o dönem şöyle işler etmelidir:

"Sosyalizm bir rehberdir. O halde, sosyalist incelemeyle geliştirebiliriz. İşte tam bu inceleme geliştirme görevini gündemimize koyduğumuzda bir-iki değerli yoldaşın durumunu da anlayışın, daha iyi anlaşılır. Mesele bu tip bir yoldaş-

Haki KARER

Kemal PİR

mızın arayışı, propagandası için dayken, inceleme yücelik buluyorduk. 70-71'lerdeki Kemal PİR'le bir anımı hatırlıyorum: İlk merhabalamız sosyalizm konusunda bir tanışma, bir teklife bizi mesele böyle birliğe götürdü. Tutarlıydı, candandı. Yaşamı böyle yaratmak isteyen dostluklara örnek olması açısından süyliyoruz. Ve Kürdistan'da değil, ama içtenliğe bakın, ama sosyalizme duyulan güvene bakın. Makedze Haki KARER, O da israrla kendisi mücadele geçirmişti. Biz onun israrla işlemedik, bilakis sosyalizm ve sosyalizme ulaşma geçreği incelemeyle çok önemli gördüğünden ötürü israrla geldi. Gönüllülüğü bakım. Yani doğru özü bir ideolojik te-mele duyulan büyük güvenen dogan, kendisini tümüyle katışı hem de en alaca kararlın kendisi kulan dostluğa verilen değer var. Dikkat edelim, o zaman hiçbir öğit imkanı yok, geleceğe yönelik öğit plan yapma, çg, örgüt kurma diye bir şey yok, fakat iliklerine kar, kar doğru bir ideolojide karar kılma, onu temel meselelere uyu-lama ve buna duyulan inanç var. Bu güçlü bir bağa dönüştü. Bunun bir adım ötesi ilk defa ulusal kurtuluş adına yola çıkmadı. Biz, 12 Mart'ı yaşadık. 12 Mart sonrasındaki 7 Nisan 1972'de okula bir boykottan ötürü bizi sorguya aldılar. Sorgudan sonra içeri girdik. Halen 12 Mart tutukluların devam ediyordu, Denizler Marmak ceza-evine götürülerek idam edilirdi. Yine, az öncesinde 31 Mart'ta Mahir Çayanlar katledildi. Marmak'ta ilk defa böyle tutuklu devrimcilerle kalındı. Türküler söyleniyor, tartışmalar yapıyorlardı. Ciddi bir işe el atmışız, çünkü okuldan da kopuktu. Bu bir yığın yarınlı, beklenti, birçok ültopadan kopmırdı. Mer-muruk düşüncesi tamamen ölü-yordu, bu çok önemliydi. Çünkü bundan sonra profesyonel devrimciçliğe yol açtı. Sosyalizme köküyle emeği iliyacı ortaya çıkıyor. Tutuklanmışın, senin için aktif değit-lye yaslanmakten başka çare yok. Kendini o zaman tam vereceksin. Demek ki, burada geçiren yoldaş-ı ilk defa seni devletin uygulamalı-yla karşı karşıya getiriyor, hayal ve beklentilerinden önmeli oranda kopartıyor. Kendini artık genel sosyalizm davasında değil, daha somut sosyalizm uygulamasında fazla zaman kaybetmeden götü-rebilecek bir olgudan içine işi-yor. Bunun önmeli ortaysı çıkıyor. Daha tutuklu iken, çıkarsak ne-yi nasıl organize edeceğiz diyorduk,

line kavuşma yok. Ondan önce çeşitli grupların içine giriyorduk ama, hiçbir grupta derinden sempati ve mesuliyet yoktu. İktel-milliyetçi-ligin epey gazetelere yansıyan Güney Kürdistan'daki hareketleri vardı. Ama tam tatmin etmiyor, Türkiye solculuğunun çeşitli trak-siyonları doğuş halindeydi, acaba bunlar ne diyorlardı, kim bizim meseleyi daha çok kabul ediyor sorusunu arayışı içerisindeydi. Zaten her gün darbe yeniliyor, ne kadar yaşayacakları meçul. 12 Mart zaten darbeldi, sol ezilmişti. Biz 1972 Nisan'ında içeri girmişiz, Mayıs'ta Denizler idam edilmiş. Zaten en çok güven duyulan önderler onlardı. Mahirler katledilmiş. Aslında bütün o umutların yıkılması sağdı bile değildi. Büyük üzüntü ve acılar vardı. Kendinde önderlik yapacak konumda değilsin. Yine de davayı bırakmamak gerekir. Onun için 12 Mart büyük bir müdahaleydi, korkunç bir şekil-de ölüs ezmedir ve çoğu bu dö-nemden sonra pasifize girdi, reformizme kayırdı. Biz o dönem-

Deniz GEZMİŞ

den tam tersine önemli sonuç çık-ardı, eğer bundan sonra örgütlen-cecek örgütlenmede sürekliliği, kesintisizliği sağlama almamızız de-ğil. Çünkü o içerde girdi, önder-larin varoluşu muazzam bir örgüt-letip kopukluğu, kesikliği koydu ve o da bir türlü daha sonra bağlan-madı. Ve işte bir sürü böyle ne idüğü belirsiz çabalar ve buna bizi tepkimiz, onun yerine ne ol-malıydık. Kesintisizliği mümkün kılmak, derli-toplu bir ideolojik te-mali olan, sağlam iliklerle, bağlantılarla bir gruplaşma. İşte o zaman zaten İkem Eymen dışarı çıktı, bir-iki ayda bir-iki sürü geçti. Bir tür kış yuksun, kıştan bahara gelirken o zaman kide-anti-sömür-gencilik kavramı, sömürgeçiliği

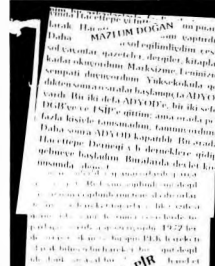
karşı ulusal kurtuluş ve bunu gizli başlımsız grupla yapma düşüncesi gelişti. Biz, 1973-74 baharında bu düşünceye ulaştık. Sadece düşüncesi var. Önceden de gruplaşmanın gereğine karar vermişiz. Gruplaşmayı sağlamk için en çok güvenebileceğin bazı kişileri bir araya getirme biçiminde bir me-selemiz vardır. Sömürgeçilik var. Ulusal kurtuluşçuluğu var. Biz gizli bir grupta bu işin daha da yoğunca incelemeğini ve iliklerinin geliş-tirmesini çalışmalıyız. Programı da budur, örgütü de budur. Şimdi bu-rada aslında bir anlamda çözüm yoluna girilmiştir. Yaygın çabalar-dan, soru işaretlerinden bir cevap konumuna girilmiştir. Ama çok yetersiz, ama kapsamda fazla dar-lık amaçta net olma durumu var. Örgüt bağlan son derece gevsek, en büyük örgüt başımız bir Nisan gününde bir kırsal köşeye çekilip bir-iki fıkıs yapmak, en büyük örgüt iliklik, zaman zaman ah-bap-çavuşu omuz omuza do-laşmak, böyle resmi profesyonel düzeyde, göre almadan bahset-mek surda kalsın, akla bile gelmez. Fakat çözüm yine de var. Nedir çözüm? Büyük bir yaşam. Böyle diyelim. Bol tarhişi iş, hayal kırıklığı, umut, tokelemize yine tekrar bazı öğütirelere, bazı değerlere yönelme. Başgı da uzun bir zaman sü-recinde bunlar gerçekleştirebilir. On-larca yıllık bir süreyi alıyor. Yani cevaba doğru yaklaşırsın böyle aniden bir cevabı yakalamak de-ğildir. Yine de tam değil. Son derece yüzeysel bir cevap, ama artık emeğin boş gitmeyeceğ-iğine hükmediyorduk. Bu çaba diyorduk, bizi her zamankinden daha fazla emeğimizle sağlığı ilik-kiye geçirebiliriz. Yine biz öke duyup nefret ettiğimiz kapitalizme kul-küle olmayacağız. Zaten ortacağ-ın birer kopuş kesin. Yine ulus gerçek-liliğini inkar etmeyeceğiz. Hemen şuna da beliretmiş. Ulus gerçek-liliğini bir kez kabul edimizde son derece sanalci bir şey vardır. Bir yandan TC'nin muazzam güç ve kudretine komplekz yaklaşıp ele geçirme düşüncesi çocukça ka-tamızdan geçerken, diğer yandan keşke bende Türk ulusal koşu-larında doğmuş olsaydım, doğu-

Mahir ÇAYAN

cesi de vardı. Ama öyle olmadı.İna göre, inkar politikası son derece onun kırıcı geliyor. Bir yandan hayıflanıyorusun, niye biz burada doğduk, işle olmasaydı biz şimdi öyle olurduk, belki de öyle ol-saydı, yani Kürt kökenli gerçek yerine Türkiye kökenli olsaydık bambaş-ka yaşayabiliriz. Demek ki, bu önmeli bir çelişki ve bu çelişkinin doğru kavranış, doğ-ru kabul etmekle birlikte onun arında verme; bu buna tam on bes yıl hasretlik diyebilirim. On bes yıl bu çelişkinin etrafında cevap ar-mayla dolu peçti. Şimdi bunu şun-un için süyliyoruz. Çoğunuz seniyorum inkarçılığı kalayca be-şittir, aynı zamanda sonraki ul-salcılığı da kolay kabul ettiniz

Benim için, ne münasibetli Kabu-le der arasında diye bir bocalama geç-ti ki, yılları aldı. Ben hemen şöyle bir şey demedim: 'hakim ulustanışın', 'şöyle şeriflisizin' böyle düşün-külere düşmedim, tam tersine böyle bir mensubiyet duygusu da gelişmedi. Ama sadece baka Kürt-çüldük vardı. O zamanlar biz Kür-dünde demekle öyle Kürtçülük yapı-lmıyacağı da biliyorduk. Çoğunuz düşüncesi böyle de ele almıştınız, benim ki, o kadar duygusal dı-zeyde bir anlayış da değildi. Kabul etmenden arından çok iyi hatırlıy-orum ve duyuyorum ki, görevler gelecek. Kabul etmeyi savun-ma-caksın. 70'lerde böyle bir savun-mamız vardı. Kendinden utanır-

Benim için, ne münasibetli Kabu-le der arasında diye bir bocalama geç-ti ki, yılları aldı. Ben hemen şöyle bir şey demedim: 'hakim ulustanışın', 'şöyle şeriflisizin' böyle düşün-külere düşmedim, tam tersine böyle bir mensubiyet duygusu da gelişmedi. Ama sadece baka Kürt-çüldük vardı. O zamanlar biz Kür-dünde demekle öyle Kürtçülük yapı-lmıyacağı da biliyorduk. Çoğunuz düşüncesi böyle de ele almıştınız, benim ki, o kadar duygusal dı-zeyde bir anlayış da değildi. Kabul etmenden arından çok iyi hatırlıy-orum ve duyuyorum ki, görevler gelecek. Kabul etmeyi savun-ma-caksın. 70'lerde böyle bir savun-mamız vardı. Kendinden utanır-

lanışına sosyalizmi tam benimse-yerek cevap verme çok önemliydi. Yine hakim ulusçuluğu, yani Türk milliyetçiliğine karşı sosyalizm te-melinde karşı çıkmak, tutarlı ulusal kurtuluşçuluğu, yurtseverliği gö-türürdü. Bu ikisi de sosyalizmin ve yurtseverliğin içiçe gelişimidir. İşte bu ne cevaba sağlam bir biçimde ulaştık. Bu cevabı yolları sen bir arayıştan sonra ve son derece bir kişilik, ruhsal, düşünsel yaşa-ma elde edemeyenlerin sıradan devrimci-lik de demeyeceğim, çarpık-lığı, uzlaşmazlığı, reformizmi ta-baştan hastalık halindeydi. Ve daha sonra da hem onun yakasını hem Partinin yakasını bir türlü birkmamıştır ve halen şu veya bu

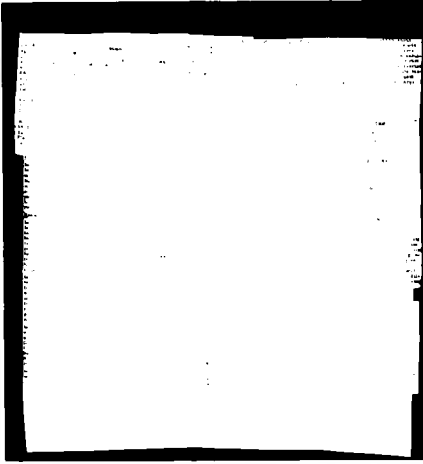
Benim için, ne münasibetli Kabu-le der arasında diye bir bocalama geç-ti ki, yılları aldı. Ben hemen şöyle bir şey demedim: 'hakim ulustanışın', 'şöyle şeriflisizin' böyle düşün-külere düşmedim, tam tersine böyle bir mensubiyet duygusu da gelişmedi. Ama sadece baka Kürt-çüldük vardı. O zamanlar biz Kür-dünde demekle öyle Kürtçülük yapı-lmıyacağı da biliyorduk. Çoğunuz düşüncesi böyle de ele almıştınız, benim ki, o kadar duygusal dı-zeyde bir anlayış da değildi. Kabul etmenden arından çok iyi hatırlıy-orum ve duyuyorum ki, görevler gelecek. Kabul etmeyi savun-ma-caksın. 70'lerde böyle bir savun-mamız vardı. Kendinden utanır-

Benim için, ne münasibetli Kabu-le der arasında diye bir bocalama geç-ti ki, yılları aldı. Ben hemen şöyle bir şey demedim: 'hakim ulustanışın', 'şöyle şeriflisizin' böyle düşün-külere düşmedim, tam tersine böyle bir mensubiyet duygusu da gelişmedi. Ama sadece baka Kürt-çüldük vardı. O zamanlar biz Kür-dünde demekle öyle Kürtçülük yapı-lmıyacağı da biliyorduk. Çoğunuz düşüncesi böyle de ele almıştınız, benim ki, o kadar duygusal dı-zeyde bir anlayış da değildi. Kabul etmenden arından çok iyi hatırlıy-orum ve duyuyorum ki, görevler gelecek. Kabul etmeyi savun-ma-caksın. 70'lerde böyle bir savun-mamız vardı. Kendinden utanır-

ken, şuna-buna yaltaklanırken, ben Anayasa profesörüne karşı "Türkiye de iki ulus vardır, ulusal bütünlükten bahsedilemez" diye bir konuşma yaptım. Hatırlıyorum bütün sınıf alkışladı. Tabii bizim Siyaset'de bir etkililiğimiz vardı. Bu çok ciddi bir eylemde ve tutarıydı da. Tam da zamanında bir sözürd, karşı çıkıştı, demek ki, bir sosya-list, sosyalizme ulaştıktan sonra ulusal sorunu kabul etme, ulusal gerçekliği temsil etme çok önmeli bir olaydır. Ve arından tabi ulusal baskıya karşı çıkıyorduk. Onu sosya-lizme karşı sayıyacaksınız. Bunun için örgütlenmeye karar çıkacaksınız. Bunun için adım atın, nefes ne-şe haytım bu işe adayacaksınız. Bu sorundan kabul etme temelinde bir-az Türkiye mi arkadaş diyelim; keskinlik böyle durumlar vardır. kendi ulusal gerçekliği ne kadar kabul ettiği bazılar için tartış-malıdır. Eğer ciddi kabul etmiş olsaydık, bizim o zaman ki grup üyelerinin her birisi bugün büyük bir ulusal kurtuluş önderi olur. Hayır adam hakını ulusa. Kema-lizm öykünüyör. Ama ne de olsa kabul varsa onu da inkar ede-miyor. İşine gelyorsa oradan, işine gelyorsa bundan. İşte bunu Kema-lizmin etkisini en çok yaşayaların için süyliyoruz. Onlar öze Kema-lizmi yaşarken biçimde biraz 'ul-sal kurtuluşçuluğu' ediyor. Feodalizmin etkisini en fazla yaşayanlar çok Kürtçülük yaparken, aslında yavaş yavaş Kemalizmi yaşıyorlar. Onlara karşı radikal olma, devrimci tarzda olma, Kemalizmin eleştirisi şahısna kapitalizmden kopuşu kesin gerçekleştirmeye veya kap-i-lizmin Kemalizm biçiminde somut-

kisi de yeni veya eski katılan çoğunda bu hastalık da vardır. Biz aslında bu işi kişisel sorumluluk düzeyinde sağlam yapmaya çalış-ık. Yıllar sonra baktığımızda da görüyoruz ki, bu cevap kesin ver-i-lmiştir. Nitekim bugün daha iyi an-lanıyor. Sosyalizme bu temelde inanışımız veya karar kılmışız dik-et edilirse bizi doğru bir sosyalist anlayışa götürmüştür. O zaman o tepeden inmesi sosyalizm anlayış-ı vardır. İşte bir TIP vardır. TIP'e bu-luşlarını büyük bir kısmı ya ma-ceracı ya oportünist kıtlığı bilin-mektedir. Çok az tutarı sosyalist çıkması veya hiç çıkması du-ru-mu vardır. Bu çok önemlidir, onun arkasında çünkü resmi TKP vardı. TKP'den işte bir ihilifali sosyalist çıktı mı? Ondan da hiç çıkmadı. Neden? Tepeden sosyalizm, resmi sosyalizm, tutarlı ihilifali özüni kaybetmiştir de ondan. Eğer biraz onlara yarılatı bir çabaya emekle kazanan ve onun öğretisi olan bir sosyalizme ulaşmakten bahsedemeyeceğiz açkıtır. Bu ulusçuluk içinde geçebiliriz. İktel milliyetçilik vardır o zaman. Zaman zaman da surda-burda ortaya çıkıyorlar. On-lar da o zaman biraz termizmiş olmuştuk. İki bizi görür görmez şahısmda kendilerini bir baş düşmanını görürler. Biz de onların ne kadar yaramaz, çözümsüz, çü-rüllüçü ekli şahih olduklarını tespit et-tik. Ve bu ulusal sorunda da sunl temeline dayanmamız sağlam ögü-lüdür. Her Türklükten hem ilkel ihiliflikler çıkarıyor çok tedbirli olma, onların etkilemelerine karşı sonu-na kadar duyuları, hesapla ve müca-delesi olma. Evet demek ki, o za-

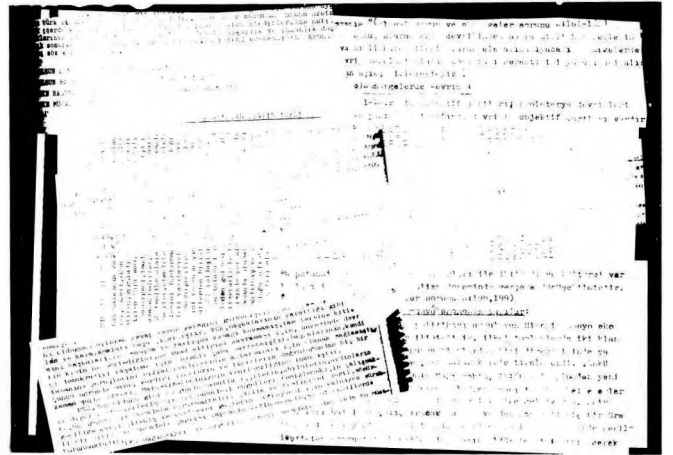
manki mevcut gerekli sosyalizm anlayışı, tepeden inmece sosyalizm anlayışı, yani TIP ve TKP, o küçük-burjuva sapmaları var. TIP'ten kopuşlar bir sürü sapmaya yol açıyor. Onun ihtilalcı olana, ama henüz rayına oturmayan bir yığın biçimine ilişkin temalar ve tepki, mücadele yoğunudur. İktidar-milliyetçiliğin tehlikesini görmek, ona karşı dikkatli, hesaplı olma bunlar da az işler değildir. Dikkat edilirse bir yandan feodal örgütler, diğer yandan kapitalizmin en soysuz biçimleniş, küçük-burjuva anarşizminin ve 'sol'culuğunun en teslimiyetçi değerlerinden tutulim, en böyle soysuz çıkışlarına kadar hepisi yaygınca yaşanıyor. Bütün bunlarla da temastadır. Bunlara karşı yüreğini ve kafasını sağlam tutacaksın. Ve bütün bu örtbas edici, bastırıcı, gelişmelerden gözünü kaldırıp, beyinini ayırktırıp kendi öz gerçeğine ulaşacaksın. Şimdiden derinsen, özlüysen bu kadar arayışlardan, sorulardan, etkilerden, tepkilerden sonra eğer ayakta kalmışsan bu önemlidir. Her zaman belirttiğim gibi, acaba sıradan bazı etkiler bile sizi hemen düştürdü mü? Tepkiler sizi nereye götürdü? Sınıf mensubiyet, insanlığı mensubiyet ne durumda? Bunlar da olmadan büyük davaların adamı olarak ortaya çıkmak pek kolay olmuyor. İşte kolay olmadığının de çoğunuzun itirafı! İşte iç açıcı değil veya geçmişte çok güçlü şeylerin yaşadığını ortaya koymuştur. Neden? Burada aslında yaşananlar, üzeri zift gibi karatılmış ve yoğun bir biçimde yüreği ve beyini duruma ugratmış o acımasız gerçeklerin hakimiyetidir. Onlara karşı kaç, şiddetli bir tepki, rahatsızlık duyma gürda kalsın, sık sık benimsenme ve onları yaşama durumu ortaya çıkıyor. Artık ben kendi deneyimimi ortaya koyarken, kuşku, sık sık yıkılma, duyulma olma ve sık sık o gün ulaşılabilirce daha ileri şeylere ulaşma tutkusu ve yoğun çabası ve bütün bunlar yıla olana yönel, onu yetersiz gördüğünde daha fazla diğerine ulaş, bu konuda özellikle güncel meddî şeylere talimama durum vardır. Fazla para biriktirme hırsını yok. Fazla aleliye gitirme, aleliye büyüme düşüncesinden nefret var. İleri bir memurluk pek çekici gelmiyor. Dinde yücelme istenilmiyor ama daha ordu okulunda ilken bile anlaşılmıyordur. Yalnız telesizde değil, bilim istidadı vardır. O bilimce fazla yücelmenin toplumu kurtulmuşa mevcut yaşanan çelişkileri halletmeye yetmeyeceği anlaşılmaktadır. Onun için fizik, kimya fazla çekici değildir. Edebiyat, hukuk, sosyal bilimler olmasınla rağmen, bilim bile demekle zorluk çekiliyordu. Siyasal algının daha getirildiği siyasi bilim; onunla uğraşma, bizi siyaset, devrim, iktidar denilen olguya yaklaşıyor. Bir dizi bunlar da çok güç ister. Bir dizi yaşamak ister, bir dizi okuyup incelemek ister, arandın bir de bunun iktidar olay gelir. İktidarda devlet meselesi var. Devlet korku demektir. Devlet zindan, idam demektir. Aynı zamanda devlet otorite, boyun eğme demektedir. Eğer burda anarşist çıkış yapmayacaksan bu kavramlara ve bunun temsil ettiği olgulara gereken ağırlığı vereceksin. Neden çoğunuz halen siyasetçiyi yapıyor-sunuz; ama bir olguya gereken ağırlığı vermiyorsunuz? Çünkü onları ezberlemişsiniz de ondan. Ama öyle değil; bunları ilklere kadar duya duya bu kavram ve olgulara ulaşarsınız elbetteki siyasi tahli kabiliyetiniz, onların olumsuz etkilerini bertaraf etmeniz ve olumlu bir siyasallaşmaya yaşamınız zor olmayacaktır. Yok bir anarşist gibi,

bir maceracı gibi veya bir boyun eğme gibi, pasifist gibi yorumlan-sın, siyaseti elbette ya sağa ya sola saptırırsınız. Bu ise erkenden teslim olmaya veya imhaya götürür. Böyle ele almıyoruz. Bütün yaşam bu konuda son derece ihtiyatlı, duyarlı, ölpen-biçen aygıtı denir. Bu küçük bir adım hatası bile uçuruma götürür. Sıradan bir boyun eğme "böyle olsun" demek çok şey yitirir. Ben kendim çok iyi hatırlıyorum, kavramlar karşısında cildırıysa bir araştırma içinde idim. Bu böyle midir, şöyledir, eğer kavramın hakikate çok uzak biçimde kâdime kabul ettirilmiş, aslında çok şey yitirmiş olacağız. Ona, hakikate en yakın anlamı vermek için kırk dersen son getiriyordum. İşte bu daha sonra bizi sosyalizmin en bilimsel ve bu gibi her türlü ulusal-toplumsal sorunlara uygulamada gerçekçi olmaya götürdü. Çoğunuz sanıyorum bir-iki cümleyi ezberlemekle "tamam sosyalist olduk" veya bir-iki doğruyu kâğıt gibi içine oturtmakla "inanç sahibi oldum" demiyors. Hayır! Ne böyle inanç, ne böyle bilgi kesinlikle yöntem olarak kabul edilemez. Biz de kabul edemeyeceğimiz için sürekli ideolojik, teorik inceleme, ideolojik uğraş ve hep bunları yeniden yeniden inceleme yapıyoruz. Demek ki, kişisel dünyası böyle hazırlanıyor. Bu ciddi bir uğraştır. Öyle aham-şahm bir uğraş demekse bile, üslup olarak sonuçlara götürülecek bir tarzıdır bu. İşte grup olma kararına doğru geldiğimizde yaşadığımız durum bu. Ortada in-clin top oynama, yaşanan gelişmelerdi böyle."

"O yıllarda ulusal sorun konusunda bir-iki basit adım hatırlıyoruz. İktidar-milliyetçiliğin bizdeki yansımaları vardı. Güney Kürdistan'daki ayaklanmalar etkilenenlerin KDP'si söz konusudur. Bunların iki kadisi vardır: Sait Elçi, Sait Kırımı toprak. Bunlar örgüt sekretörleri olmuştur. Bir yandan bizim 'sol'un' temsilcileri katledilir ve dargındca can verirken, iki Sait'ten birisi diğerinin aleliye katledilir. Ve bu katledilmiş diğerinin de sonunu getirir. Kimin elinden, sözümona o zaman KDP önderliği tarafından seç-cülerden bir katledilir, diğeri idam edilir. Ve sonu böyle feci getirilir. İktidar-milliyetçiliğin bizdeki yansımalarını incelemeye değer. Türkiye'de iki ihtilalcı gruptan birinin önderi idamla salınırken, diğeri on arkadaşları ile katledilir. İşte o zamanki bazı sorulara cevap olmak isteyenlerin sonuçları böyle

iken, elbette bizim bir gruplaşmaya yönelmemiz önemli bir cevaptır. Bu tehlikelere rağmen, bir cevaptır. Büyük sorumluluk isteyen bir yöneldir. Türk burjuvazisi bu kadar hunhar, katliamcıdır. KDP önderliğini bile kullanılabilecek kadar hakimiyet halindedir. Kesinlikle böyledir. KDP önderliğine, TKDP'sinde eğer yurtseverler varsa bunları katlettiği tümüyle teslimiyeti ettirebilir, kalan da içten istisnasız MIT aygıtıyla birleştirilmiştir. Ve daha sonra bunlar bizim üzerimize de geldiler ve HAKI KAREY katlettiler az bir tehlike değil. O, kemalizm koken ozelliklere rağmen, devlete yönelmiş, dönemin sınırları zorlanmış, bu konuda bir karşı da olsa yal almıştır. Bu anlamda çok uyanıktır. Kırk yıllık KDP pratiği

konusunda çok uyanıktır ve hakim olmuştur. Altmış yıllık TKP konusunda çok uyanıktır ve hakim olmuştur. O halde mevcut toplum-sal realite tümüyle onun baskı, sömürsüne açık hale gelmiştir. Geriye kalan çok az şey vardır. Türk burjuvazisinin veya devletin otoritesinin etkisi dışında ne var, ne kalmış? Hiç bir şey. Tüm ile hakim hem de dehaşeli bir biçimde, hem de çok edici bir biçimde ortada. Hakim olduğu bu olguların açıkça ortaya çıkarılabilir. Biraz gençlik baskıdır, 12 Mart hepsini bir daha dirmemesine ezmiş ve erte kalanlar da sanki olumlu iş mi yaptılar? Yok! Bu mirası çarçur etmekten başka bir şey yapmadılar. Biraz yurtseverlik, o ayaklanmanın

etkisi ile Güneydeki gelişme istidadi görüyor. Onun üzerine de böyle tam bir hakimiyet ve katliam uygulanıyor. Geriye bir şey kaldı mı? Yok! Son derece terörize edilmiş, bastırılmış, yok edilmiş, tüm ile baskı ve sömürsüne ardına kadar açılmış bir toplumsal durum. İşte tam da böyle olduğu bir dönemde biz herhalde bugünkü kadar farkında olmazsak da, Türk burjuvazisinin ve ruhunun binlerce yıllık sömürgeci, işgalci, istilacı, katliamcı ruhunun duymadığı, duymak şurda kalsın, aklına bile getirmek istemediği durumun içine bazı böyle küçük adımlar atmışık. O konuda sonraları bir yazının şöyle bir değerlendirmesi var: 'Gallî davranış, geç uyanık' diyor. Yani aydın da olduğu ötürü itiraf ediyorlar. Gerçekten öyle idi. Mesele bizim kaba-saba görüntümüz değildi. O zamanki ruhumuzu, o zamanki bu bilin-cimizi biz bile ancak bugün bu kadar sağlam değerlendirebiliyoruz. Akışımızın sonuçlarının biz de biliyoruz. İlerde böyle sonuç vereceğini tahmin edemiyorduk. Çünkü daha sonra bir yığın objektif durum ortaya çıkıyor, yepyeni bir yığın subjektif gelişme vardır. Hep onların değerlendirilmesi ile adım adım ilerleyeceğiz. Ama bir öz, gelişmeleri birleştiren bir tutum içerisinde girmiş sözkonusudur. Burada bir kez daha şu ortaya çıkıyor. Kaba baskı gücüne ne kadar gormek-til dönemi yaşarsa yaşasın, ve yine başlangıçta çok güçlü bir öz ne kadar yazıl bir şekilde temsil edilebilir, birisi o kadar çağdışı ve o kadar taşınmaz bir baskı is, diğeri o kadar yeni ve o kadar geleceğe yönelik bir doğum ise, diğeri onu tam öğrenemez, duymaz ve farkında olamaz. Kendi ki, karışmazdık güç en çok kendisini uyanık sanan istihbarat örgütünü bir ahtapotun kolları gibi her tarafta yayan bir güçtür, buna rağmen tar-

düşman terkederse nefes aldırmas deniliyordu. Bir utak propaganda yapmak istediğimizde o zaman, bizim bir utak emimiz vardı. İki kapısını da kapatmış hatırlıyoruz, bir de kulağa hafiften üflüyordum. Her propaganda eylemimiz böyledir. Ve Yine odalarda muhtemelen dinleme araçları olabilir diye çekiniyoruz. Bu sefer iki-üç park halta kocaman kentin dışında ıssız bir mesire yerine gidiyoruz. Orada yine çok hafif, kulaklara bir iki kelimecek söylüyoruz. Bu neyi gösterir? Gerçekten dikkatlice açığa vurulmasını, çıkarılmasını, kıymetinin iyi bilinmesini gösteriyor. Her doğru sözün rastgele yerde ve zamanda söylenemeyeceğini ortaya koyuyor, genel mahallî akımlar içinde bulunuyorduk her gün, devrimci gençlik hareketidir, sosyalist hareketidir, hemen hemen birçok tartışmaya katılıyor, gruplaşıyoruz, bir hayli gençlik hareketi var, şehitlerin kanı üzerinde daha sıcaıc bir hareket, onun içinde yaz, iyi bir ortamı. Değerlendiriyoruz, grubu geliştirmeye çalışıyoruz." (Parti Önderliğinin Subat-Mart Konuşmalarından)

Razî Önderliğimizin değerlendirmelerinden yaptığımız bu uzun alıntıda anlaşılacağı gibi, süreç ilerledikçe başlangıçta da, fakat doğu oluşum gelişmiştir. Bu gelişme süreci içerisinde başlangıçta hemen hemen hepisi köken olarak-yoksul köylülükten, emekçi kesimlerden geldiği bu bilgide daha sonra değişmiş güçlerde, yani feodal elementlerin silindiren gelen, feodal- aristokrat kökenli aydınlarla da oluşum içerisinde yer almaya başlamışlardır. Bunların soyadlarını sonu "zade" veya "oğlu" diye biten, bu feodal-aristokrat kişilerin katliamları kendi kişisel duygularını tatmin etmek veya gelişim olmaları yüksek olan bu hareketi ele geçirmek içindir. Bunların içinde

görmemiş ya da anlamını tam bilememiştir.

Diğeri de şüphesiz en yetkin bir duyma durumunda değildir. Ama çok sağlam bir biçimde sağlam bir öze karar kılmıştır. Dolayısıyla gelecekteki gelişme şansını elde etmiştir. Geleceği birleştirecek konunun içine, toprağın içine düşürmüştür. Dolayısıyla da gelişme olasılığı artmıştır."

"Amacı erek edeninenleri ayrı- ayrı burada önmek taşiyor. Özüle veriyarici, eğer ısrar edilesse devrim götürülebilirce yaklaşımlar esas alınmıştır. Ve belki de bu grubumuzun böyle aklı getirilmiş aylarca hafta yıllarca sürdü. Sadece kuluçkaya yatırmış Türk burjuvazisi duyarsa veya

mesela İsmail Hakkî Mütevellizade, Seçenek dergisinde yazar olan Ahmet Okcuoğlu, Faruk Vakıf Ahmetoğlu vb. gibi birçok unsur vardır. Fakat, hareket gelişmedikçe grup netlik ve nitelik olarak büyüdü ve oluşturun devrimci teorinin Kürdistan'a aktarılması gelip dayanınca bu kesime salıları terketmeye başlamıştır. Yaşanan bu kopuşlardan sonra iki bileşim içine çok sınırlı sayıdan insan kaldı. 1973'te grubun dar ama, ilk resmi toplantısı yapıldı. Yapılan bu toplantıda diğer hareket etmek, resmi bir grup olarak ortaya çıkmaya ve grubun meşrulaştırılması kararına varıldı. Bu toplantı sonrası Parti tarihimize yeni bir dönem açılıyordu.

sinin halkımıza taşınması için büyük bir cesaret, kararlılık ve fedakarlık Kürdistan'a yollandı. İlk çekirdeği oluşturan yoldaşların o koşullarda sergilediği olukları cesaret, kararlılık, inancığeleri örnek alınması gereken olguların kendisidir.

Böylece zorluklara karşın büyük özveri ile mücadele ile gelişen mücadelemiz geniş bir taraftar çevresi yaratmaya başlamıştır. İki faaliyet alanlarında gençlik arasında geniş sempati kazanmış, bunların çoğunluğu aktif bir şekilde Hareketin etrafında kümelenmeye başlamıştır. Hareketimizin ilk öncülleri birçok alanda seminer ve toplantılar düzenlemiş ve bunlara güçlü katılım sağlanabilmiştir. Hareketimizin ülkede dönüşüyle başlatılan çalışmalar halkımızın içinde kök bulmuş ve bir daha koparılmamasına derinden yerleşmiştir. Başlangıçta Hareketimiz, coddıy almayan TC, "isot kendî içinde bu akımı, tükletti" anlayışla hareket etmiş, fakat daha sonra İsrail Hareketimizin gerek Kürdistan'da ve gerekse de Türkiye'nin büyük kentlerinde giderek gelişme kaydetmesi sonucu ve sürekli büyümesi karşısında 77'lere doğru gelindiğinde basta TC olmak üzere, buna bağlı diğer güçlerin de Hareketimize yönelik iddîsaldırın, komplo ve imha planlarını hayata geçirme çabaları da yoğunlaşmıştır.

Böylece karşı-devrimci çabaların önünde gelen nedeni durumunda olan Parti Önderliğimiz ve Hareketimizin ileri düzeydeki önderlerine yönelik her türlü yol ve yöntem geliştirilmiştir.

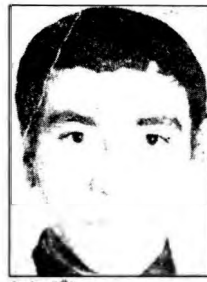
1977 yılına gelinceye kadar Parti tarihimize tarihsel anlamı olan iki çıkış yapılmıştır. Bunlardan biri 1972'de Parti Önderliğinin Siyaset Bilgiler Fakültesi'nde yaptığı çıkışı, ikincisi ise halkımızın örgütlenme geleceğini yaratan 1976'daki Dikmen toplantısı ve ülkede dönüş kararı doğrultusundaki çıkışı. Bu iki çıkışın ürünü vermesi, grubun gelişmesini ve görüşlerde netleşme ulaşılmasıyla 1976 yılı sonunda Ankara Yüksek Mimar Mühendisler Odası'nın keşif oluşturan tezleri, netleşen görüşler legal bir platformda geniş kitlelere açıklanacaktır. Tüm güncere karşı yapılmışına karşılık bu toplantıya yüze yakın bir katılım gerçekleştirilmiştir. Bu sayının çoğunluğunu da Hareketin taraftarları oluşturmaktaydı. Ancak ortaya atılan görüşler en hararetle bir şekilde tartışılıyordu. Bu toplantıya bazı örgütlerin katılımı da söz konusudur. Ama bunlar grubu fazla ciddiye almamaktadırlar. Çünkü kendileri o dönemde çeşitli dergiler çıkarıyor, oluşturdıkları derneklerde faaliyet yürütüyorlardı. Keza Kürt küçük-burjuva örgütleri de aynı konumdadılar. Hareketimizin yaşamına ve gelişmesine ihtimal bile veremekteydiler. Çeşitli sosyal-göven güçler "sosyal emperyalizm" görüşünü ortaya atıyor, yine daha değişikleri sosyalizmi ayrı düşün-düklerini belirtirken sordurandan kaçıyorlardı. Hareketimiz bu toplantıya ileri bir adım daha atmış ve sorumluluk göttükçe artmış olurdu. Atılan bu adımı alan atış ve sonuç götürülmesi için artık daha fazla çaba, daha yoğun araştırma-inceleme ve çalışma, daha üstün fedakarlığın sergilenmesi gerekmektedir. Bu toplantı öncesi 1 Ocak 1977'de yine Ankara'da gerçekleştirilen bir toplantı vardı. Bu toplantının ayrı bir özelliği, 1976 ülke zemininde yürütülen çalışmalar sonucu tabanın yaratılması ve yaratılan bu tabanın seçilen temsilcilerinin bu toplantıya katılım sağlanması oluyordu. Ülkenin çeşitli yörelerinden temsilciler toplantıya ka-

tilmişlerdir. Bu dönemde devlet bazı yerleri sezinlemiş, bu nedenle Hareketin çıkışıyla birlikte boğulmasını önlemek amacıyla provokasyon yaratmaya başlamıştır. Daha önce sözünü etmiş olduğumuz Abdurrahman ve Pilot provokatörleri devreye sokulup Hareketin önderlerini tutuklatmaya başlamışlardır. Tüm bu provokasyon ve komplolardan Parti Önderliğinin ileri görüşlülüğüyle sıyrılmıştır. Parti Önderliğinin bu kez Kürdistan seferi olarak adlandırabileceğimiz sonuç alıcı toplantıları gerçekleştirildiği ülke topraklarına yönelimi vardır. Parti Önderliğinden bir alıntıyla bunu açıklamak istiyoruz:

"Halen hatırladığımız, kısın o ağır tartışma ve endişelerinden sonra herhalde martın sonları nisan başlangıcında bir Kürdistan seferine yönüne karar aldık. İşte ocağı toplantıları var. Bir ocağı ardında nımarlar odasında açtım, ilk bu muazzam sorumluluk getirir. Sen bir daha meseleyi patlatmış, imza atmışsin, kesinlikle bileceksin ki ya uçurumdan devrileceksin ya da bir yolunu bulup ilerlemeye devam edeceksin. Tehlikeyi esninde hissediyorsun. "Demoklesin kılıcı" her an boynunu keser. Garıya gitme de mümkün değil. Artık ocağ yandan boşalmış. Çıkış yolu o zaman bizim ağımdan bir Kürdistan seferi oluyor. Ankara'da geniş kesimlere açıkladık. Bir bir adam, yarı ajansına atılan adimdir aslında. Daha önceki toplantılar dar toplantılar, bu seferde yapaçaktığımız toplantılar ise ajansın toplantılarıdır. Bu ajansızda Harekete daha bir genişlik, yaygınlık kazandırmaya cesaretti. Ve karar verdik: Kürdistan'a gideceğiz. Yola çıkıp Ağrı'ya gittik. Ağrı'da takip de var, polisleri takibi kesin. Provokatör aramızda, kontrol altında bulunduyoruz. Zaten Ağrı pratiğinde provokasyon daha baştan epey faaliyet yürütüyor. Değerli kurtarıyor ama tam değı Beyazıt'a geldik. Ağrı Dağı eteğinde 30-35 kişin katılımı, bir toplantı yaptık. Şu anda içinde bir yoldaşımız var, değeri bir yoldaş, orada yakalanmış. Bir öğretmen arkadaşın eyleydi. Bir adam daha ileri ilade ediyor, toplantıya başladı. Hatırlıyorum halen, yine Newroz ayında idik. Newroz'u böy-

toplantımızı orada da alelacele yaptık. Bu da nısanı denk geliyor. Kars'ın bir ilçesi var, Dığor. O zaman yine şehit olan değeri bir yoldaşımız vardı: Mahir CAN yoldaş. Onunla da orada yoğun kenardın küçük sohbet, bir-iki toplantı... Newroz böyle değeriendiriliyor. Bu sefer Kars-Erzurum-Erzincan üzerinden Dersim'e gittik. Hatırlıyorum, yolda kar vardı. Yeni yeni çıkışlar çıkıyordu, fakat bir şeyler kurtarmaya çalışıyoruz. Ama ne kadar telaşla Bugünkü kadar soğukkanlılık, planlama, yoğunlaşma yok. Sarmayemiz kındımız. Birkaç sözcük, zor bela temin ettigimiz bir bilet parası, yine yoldaşların avına gidiyoruz.

Dersim'de bir var. Fakir bir arkadaş, şehit düşen Hasan KUŞ vardı. Sanıyorum onun evine gittik. Yarı birkaç gün orada toplantı yaptık. Kar altında yapılmıştı geniş bir toplantı ardından Elazığ'a gittik. Elazığ banı konuşmaları mevcuttur. 77'nin 1 Mayıs'ında Elazığ toplantıma Karamağ'a da 35 kişi ile kaldık. Mehmet KARASUNGUR arkadaş da vardı. Toplantımız birliğimizde istanbul'da 1 Mayıs kutlamasında o akşam 37 kişin katıldığı haberi aldık. Türkiye'de belli gelişmeler hızlanıyor. 1 Mayıs'tan hemen sonra biz durmadan Diyarbakır'a geçtik. Diyarbakır'da, sanırım 6 Mayıs sabahı, Bağlar semtinde iki tane büyük toplantı yaptık. Nasıl ki, Elazığ toplantısına Dersim'den, Bingöl'den, Elazığ'dan arkadaşlar katılmışsa, Diyarbakır'ına da Mardin, Batman, Urfa katılıyor. Yukarıda Kars-Ağrı, ortada Elazığ, güneyde de Diyarbakır toplantıları ile biz çok önemli bir grup pratliğini daha da güçlendiriyoruz. Ve nihayet Antep'e geçtik. Antep'te bizim emektar Haki arkadaş var. En geniş toplantıyı 13 Mayıs'a denk gelen bir günde bir gerçekleştirirdik. Arkamızda yine provokatör var. Tabii adim adim takip ediyor ve işte buradaki Haydar provokatörü de var. İlk defa orada toplantıya katıldık. Bir yenden geldi, gözükü, onun o diğer provokatöre benzer nasilsin gibisinden bir-iki eli kol hareketini görüydük. Sözde bir sempati göstermek istiyor. Halen hatırlımdır. Kendisine "Haki ile nasıl yumruğumuzun" dediğimiz.

Aydin GÜL

veni yeni çıkıyaya başladığımız bir dönemde vuruldu ve böyle haberler yıllar sonra da birbirini taktilti. Bir yandan ilerleme, bir yandan darbe. Bizim her ileri atılımlımızda TC istihbaratının vurduğu bir darbe vardır. O zamanın darbesi budur. 77 Newroz'una giriş sağlamış, grup toplantılarımız, epey güçlenmişti..." (Şubat-Mart Konuşmalarından)

Haki yoldaş Antep'te haince bir komplo sonucu, başını Alaattin Kapkan adındaki MIT ajanının çektiği ve bizzat devlet eliyle oluştulmuş "Störka Sor" tarafından 18 Mayıs 1977'de katledilmiştir. Ki bu MIT ajanının daha önce de istanbul'da 1 Mayıs katlamları yaratırlardan olduğu bilinmektedir. O dönemde Haki yoldaşın katledilmesi olayı, bile sıradan bir olay olarak ele alınması, gerekmemektedir. Katledilmiş istenen şey Haki yoldaşın şahsında bağımsızlık düşüncesidir. Bu katliam olayı, Hareketin imhasına yöneliktir. Daha önce 8 Mayıs 1977'de Aydın GÜL yoldaş Dersim'de HK tarafından vurulmuş; ancak Haki yoldaşın katledilmesi daha önce zahını yapmış olduğumuz anlamı içeriyordu ve Haki yoldaş bağımsızlık düşüncesini Kürdistan halkına taşıran, onun ağı pratik görüşlerini omuzlayan Hareketimizin ileri bir üyesiydi. Dökülen kanın yerde kalmaması, intikam alınması ve bağımsızlık bayrağının daha yukarı çekilmesi gerekliliği vardı. Bu olay devlette çatışmanın göze alınması demektir. Çok yönlü provokasyonunun onayamak istediği bir ortamda bunu göze almak büyük bir sorumluluk duygusu istiyordu. Bir yandan intikam alınması, diğer yandan gelişimin yaşanması, bir diğer yandan da doğru çalışmaya tercihi tutturulması zorunluydu. Acele ve maceracı tutumları o ortamda çok büyük zararlara yol açardı. Bu nedenle Parti Önderliği, hemen intikam almak için polisleri çatışmak vb. yerine bir üst örgütlenmenin yaratılarak, aynı zamanda provokatörün de cezalandırılmasını boş bırakmadığını belirtmek istemesi söz konusudur. Nitekim devletin istediği provokasyonu gelinmesin, örgütü gücün daha da pekiştirilmesi, gelecekte daha da güçlü darbelerin yapılması anlamında mücadele bir üst aşamaya sıratılmıştır. Tüm bu provokasyon planları Parti Önderliğinin bilinci ve yoğun çabaları sonucu boş kalmıştır.

Burada Tekogin olayını biraz daha açmak gerekemektedir. Bilindiği gibi Tekogin, Kurtuluş hareketi içindeki bölünmeler sonucu -bu hareketin başını Ali Yavlicak, Kamer Özkan, Celal Aydın vb. çekiyordu- ortaya çıkmıştır. Bu ajan örgüt Hareketimize dayatılan bir provokasyon faaliyetiydi. Zaten daha önceden Hareketi taşıyıcı etmek için ajan faaliyetleri yürüten Kamer Özkan, Ali Yavlicak, Bozan Aslan, Mehmet Uzun gibi kişiler bu hareket içerisinde yer almaktadırlar.

İler. Aslında son derece bilinci bir şekilde TC tarafından hazırlanan Tekogin, Hareketimizin önemli adimier almakta olduğu bir sırada yenden bir mantar bitirinceye ortaya çıktı. Ortaya çıkış kımız da adeta bir gün içerisinde Kürdistan'ın her tarafını yazı ve sloganlarla doldurdu. Yine dergi çıkarmaya gildi bir kaç ilçesinde girdiler. Kendilerine Kürdistan'da ortaya çıkan bir hareket göründü vermektedirler. Bu örgütün sözde teorik belirlenimleri, aslında Hareketimizin tüm tezlerinin koppe edilmesi biçimiydi. Fakat pratik alanda tamamen Hareketimize karşı ve başta da özel kadroların imhasını gerçekleştirme planları içerilirdi. Sınice Hareketin belirlenimleri kullanarak aydın-geçmiş kesimini Hareketimizin karşısına çıkarmaya çalıştılar. Çok açışa ortaya çıktığı gibi, Kürdistan'da ortaya çıkan devrimci gelişmeleri TC bu ajan örgüt aracılığıyla boş çıkarmak amacındaydı. Ama Hareketimizin böyle devrimci siddet ve bunun yanında yoğunca yürüttüğü ideolojik mücadeleyle bu ajan provokatör örgüt tasliye edilmiş ve dağılmıştır. Bunun dolay tarih-mizin önemli bir döneminde tarihinin Tekogin provokasyonu, Hareketimize karşı tezgahlanan alacak bir cinayet örgütü olarak bilinmektedir.

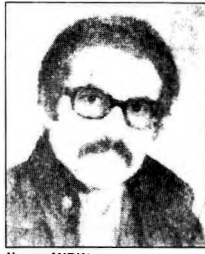
Burada yine önemli bir provokasyon olan, Haki yoldaşın katledilmesinden sonra ortaya çıkan bazı gelişmeler ile ele almak gerekemektedir. Haki yoldaşın katledilmesi gerçekleştirilen TC, bununla sonuç alamayacağı anlayınca bu sefer yeni bir oyun tezgahlamıştır. Bu sözdümün Hareketin içinde "Apocur" ile "Hakiciler" adı bölünmelerin var olduğu yolundaki provokasyon propagandaları ve tezgahlanmak istenen senaryodur. Bu senaryoya göre, "Hakiciler ileri'di", "Apocur ise bunun tersidir", "kendilerini ileri'di bir şekilde öldürdüler Apocur Haki'yı vurdu" biçimindeki propagandaları taban arasında huzursuzluk yaratmaya ve bir temelde Hareketi bu yönüyle tasliye etmeye çalışmaktı.

Yine aynı döneme tekabül eden bir diğer provokasyon olayı da Ankara'da yaşanır. Bu provokasyon 3 Haziran olayıdır.

"Üç Haziran olayı var, bu Türkiye'de Namık Kemal Ersun'un çevresinde bir darbe planı idi. 5 Haziran'da seçim olacaktı. Seçim de Eccevit'in demokratik sol denilen cephesinin iktidara gelmesinin ihtimali yüksek. 1980'deki darbe aslında 1977 Haziran'ın darbe teşebbüsleri ve arkasından Türk-keş gibi açışlar ile yere aldıkları büyük bir imha hareketi gelişecekti. Tabii ki, onun ilk biçeceği hareket de yine mücadelemiz olacaktı. Provokatör de arkamızda, adam pilot olmasına rağmen, sözde Kür öldü ileri, hukuk dışı bir görüşle atılmış, bunu gösterdiği bir keşile kanıtlamaya çalışıyor. Siyaseti giriyor, en üst puanla giriliyor ve erkemda altı ay böyle katılıyor. Erkenden bir eyleme grubu içeri aldırma hesabında, o da boş çıktı, öyle bir eylemi bir gerçekleştirilmedi. Fakat yine de adim adim tutulmaktadır. Cuma KUYUKAN diye bir arkadaşımız vardı, şimdi idam varıldı. Onun birkaç eylemi vardı, kullananlar ilahları vardı. O silahları takip ediyor, silahlar iş bir evde, bir de erzelen gün o eve gidecekti. Yine 2-3 Haziran tarihli gündürleri. O bu hazırlar içindeyken, toplantı o evde olacağı için tutuklama gelişiminden habersiz biz de gidecektik. Nitekim Kemal PİR, birkaç arkadaş toplantıya gidecekti akşam, saat 24'te yolda ve üzerinde ki-

Mahir CAN

Haasan AYDIN

le karşıyoruz. Güçlü bir atılım biçiminde karşıyoruz. İshak Paşa kalesine de çıktık, o zaman Salih KANDAL da vardı. O da bizi o zaman gördü. KANDAL'ın gerçekten bir köşesi, hele o Ağrı Dağı eteğinin kendine has ilahı havası da vardır. O tarihi bina, bir yandan göçküzene uzanan Ağrı Dağı kutsal bir görünümlü içinde bir böyle çabamızda tevkik ediyor adeta. Fakat bir düşüncenin etkisi altında insan fazla yerinde durmaz. Oradan biz bu sefer Sars'a doğru yola çıktık. Tek yapıyoruz bu yolculuğu. Kars'a gittikmişiz dolayış, birkaç yer, başta şehit olan Akil arkadaşımız olmak üzere birkaç kişi bulduk. Girdikmişiz, yaptığımız otele polisleri cirit attığı otele. Ama

"Korkunç, geçmişisi nasıl hatırlıyorum" dedi. O toplantımızda 80'i aşkın kişi katıldı. Küçük bir odada boğulurcasına sabaha kadar konuşuştuk. Fakat çok güçlü bir toplantıydı. Urta'nın bir bölümü, Maraş, hatte diğer bazı yörelerden ve Antep'in grubumuzun üyeleri ve sempatanları katılmıştı. Onu tamamladık. Böyle birbircük ay süren bir Kürdistan seferi oluyor.

Ankara'ya ulaştığımızda zafer havası ile girdik. Önemli bir aşamayı başardık. Kesinlikle ürünleri çok iyi olacak dedik. Ve biraz beklemeye karar verdik. Tabii daha üç-dört gün geçmeden, daha sonra Tekogin denilen olgusunun içine girecek bir genç geldi ve Haki'nin vurulduğunu söyledi. Haki mardt-

silahla bir arabanın içinde tesadüfen yakalanıyor. Biz de tesadüfen o eve gitmeden önce zemin yokluyoruz. Aslında ev de o gece kuşatılmış. Şimdi Diyarbakır cezaevinde yatan ve direnişin önderlerinden olan Mustafa KARASU arkadaş o evde yakalanıyor. Biz de gitmeden önce tesadüfen bir arkadaşla yola-
dık, fakat geri geldi ve evin kuşatılmış olduğunu söyledi. Gelen haberlere göre tam bir kontrol-
gerilla kuşatması yapılmış. Evde İs-
tanbul'a gidecek uç-dört tane kırıl
silah vardı. Yani bu aslında o hasta-
hane soygunundan önce benzeri bir
tutuklama girişimi idi. Hareket-
mizin arkadaşları bir provokasyonun
tuturulmak istenmesidir. Gerçi
Kemal PİR daha sonra kapırıldı.
Yine M. KARASU kurtuldu. Çünkü
77'de dönem fazla tehlikeli değildi.

Halil ÇAVGUN

vil'in başını yiyen de zaten odur..." (Şubat-Mart Konuşmalarından, 1988)

Alıntıda da görüldüğü gibi, Parti Önderliğimizin liderliğinde bu tarihi adım 1978'le birlikte atılmış, oluşturulan program taslağı yapıyla sunulmuş ve giderek yoğun bir eğilim ve yetkinleşme dönemi başlatılmıştır. Bu tarihi adım önderi ve yaratıcısı olan Parti Önderliğimiz, bu dönemi şöyle değerlendirmektedir:

"1977 provokasyonundan kurtulduktan sonra 78'i rahat karşılamak oluyordu. Örgüte ad verme, örgülü ilan etmenin artık kesin kararına da ulaşılmış. Vatan da bu sırada hükümet kurulumuş. Ecevit ağır çalkıştı ve bunalmış bir durumda kurtulmak istiyor. Rahatlıkla değerlendirilebileceğimiz bir şeydir. Provokatör, Haki olayından sonra cezalandırıldı. Bu bir rahatlama getirdi. Arkamızdaki provokatörü de tespit ettikimiz için onu da atlattık. 78 gışı ile birlikte Ankara'ya geleceğimizi söyledik, gidip ev tutmasını söyledik. Koptak gerek ama sen koptakozan adam başka türlü koptak. Haki bir gerekçe gösterecek, yoksa mutlaka tutuklama olayı gelişebilir. Ve köye gidip tatile yapacağı; makul bir tedbir. Aslında o koşullarda gizlenme buldu. Ortadan gizleniyoruz ve bu sefer grup pratliğimiz gelişiyoruz. O adam da en az altı ay koptak zorunda. Altı ay ise

Kırk gün bir evden çıkmadık. Çeten-
den birkaç kişi vuruldu. O bir rahat-
lama yarattı, çeteye geri adım
attırdı. Feodal-faşist gerici bir çet-
eye karşı ciddi bir eylem yapmışız.
Bir sürü başka eylemlerimiz geli-
şiyor. Eylemlimiz yoğunlaşmış. Hil-
van olayı ortaya çıkıyor. Kısa-
ca bütün halkıyla Hilvan yanımızda
yer alıyor. İşte bu koşullar ardın-
dan parti olmaya karar veriyoruz..." (Şubat-Mart Konuşmalarından, 1988)

"Devrimci mücadele ideolojik
alanıdan adım adım politik ve pratik
alanı dönüştürerek ideolojik, politik
ve pratik mücadele bütünlüğüne
kavuştu. Yazılı ve sözlü propagan-
dayla bağışlanmazlık ve örgütlülük
düşünceleri kitlelere götürülmeye
başlandı. Türkiye'de arlan faşist
teröre bağlı olarak, Kürdistan'ın
büyük kentlerinde yayılmak isten-
yen faşist güçlere ve ajanlara karşı
devrimci siddet kullanılarak önemli
darbeler vuruldu. Bu mücadelenin
önemli bir sonucu olarak, gençlik
kesimi devrimci-yurtsever gençlik
mücadelesini yükseltirken, devrimci
hareket yavaş yavaş işçi ve köylü
kitleleri içine yayılmaya başladı.
Sömürgecilerin devrimci hareketin
gelişimini engellemek için içten ve
dıştan yürüttükleri saldırılar boşa
çıkartıldı.

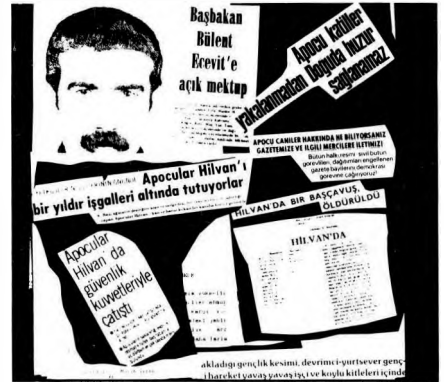
Özellikle Hilvan'da ilk olarak
uygulamak üzere sömürgecilerin
alanı durumundan olan feodal-komp-
radör güçler devrimci hareket üze-
rine saldırıldı. Halil ÇAVGUN yol-
daşın kanı pahasına devrimci mü-
cadeleye sahip çıkarak gösterdiği
kahramanlık örneği ve direniş çağrısı
halk içinde yayılarak, iç gerici-
liğe ve sömürgecilik karşı kitle-
lerin mücadelesini ortaya çıkı. Kür-
distan'ın Türkiye'ye komşu kesime-
den başlayan devrimci mücade-
le, giderek Kürdistan'ın iç kesimle-
rine yayılmaya başladı. Bütün
bunlar, Kürdistan'da sömürgeci-
liğe ve feodalizme karşı devrimci
kavabın ulusal kurtuluş için devrimci
halk hareketinin başladığını
gösteryordu..." (Kürdistan'da Zorun
Oldu, say: 250)

Böyle tarihi bir çıkış yapılırken
de hazırlıklarımızın son derece yet-
kinleştiği bilinen bir gerçektir.
Mevcut olanaklarla değil büyük
hamleleri başlatmak, parmakla

yoldaki katletmiştir. Bu olay, son
derece duyarlı olmayı ve siddetli
bir karşı hamleye gerekli kılıyordu.
Feodal-komp-radör çetelerinin bir
komposu sonucu Halil ÇAVGUN
yoldaşın şehit düşmesi, Parti hare-
ketimize yönelik ikinci ciddi tehli-
keyi oluşturuyordu. Bu kez de
işbirlikli feodal-komp-radörlerin
kesimlerini gözükara saldırılarını
gündemdedi. Düşman resmi polisi-
ni de bu gürhün hizmetine sunarak
bu alandaki mücadelemizi etkisiz
hale getirmeye hedefliyordu.

Bağlanıcında şehir merke-
zinde yoğunlaşan devrimci fa-
aliyetlerimiz giderek kırsal alana
taşırımı ve Süleymanlara şehirden
önemli darbeler vurularak kırsal
alanı açılmanın imkanı sağlanmış-
tır. Şehirden oluşturulan hücre ve
savunma gruplarından oluşan sila-
hi eylem grupları, daha o dönem-

asıl kesimdeki gelişmelerle birlikte
yürütülen kentlerdeki faaliyetler
son derece önemli adımların atıl-
masına yol açmıştır. O dönemde
Hareketimizin kadro depoları du-
rumunda olan okullarda başta
okul üzere (Deram Öğretmen
Okulu başta olmak üzere diğer
okullarda da), hemen hemen her
alanıda yoğun bir çalışma yürütül-
mekteydi. Bilindiği gibi; Delli DO-
GAN, Cuma TAK ve diğer önder
militanlar bu alanlarda önemli işle-
mler yürüttükleri ve buralarla
boykot, gösteri, yürüyüş, vb. eylem
birimleri geliştirilerek geniş önem-
li ölçüde politikleştirilmiştir. Fabri-
kalarda, tarlalarda, halk kesimle-
rinin bulunduğu her yerde bir
harekettiler, düşmana karşı bunla-
rılarla hızla gelişmiş ve muhale-
fati tütünün Hareketimizin etrafında
kümelenmesi yaratılmıştır. Bunla-

de silahlı propagandanın bir ön-
bici mi olacak şekilde faaliyetlerini
sürdürüyorlar; böylece örgütlülük
ve eylemlik düzeyi yükselmiştir.
Dönemin taktik gereği sömürgeci
kolluk kuvvetleri direkt hedeflen-
miyor, daha çok hain feodal-komp-
radör kesimlere yöneltiliyor. Çünkü
bu gururlar düşmanın ülkeyi-
deki usakları olarak devrimci geliş-
meler önünde set oluşturmaya
çalışıyorlardı.

Hain gururlu Süleymanların yöre-
de teşhirinin yapıldığı bu eylemsel
süreçte, bir yandan üslenme gere-
kleştirilirken, bir yandan da sila-
hi grupların nicel ve nitel gelişmeleri
sağlanarak, kentlere de yoğun bir
biçimde milis olarak silahlı müca-
deleye seferber edilmiştir. Bu an-
lamda silahlı direniş pratiği küçüm-
semeyecek tecrübe ve deneyim-
lerin edimesinde tarihi bir rol o-
ynamıştır diyorum. Yeterli bir örgüt-
lülüğü dönüşmemiş olsa da Parti
işbirliği ve silahlı mücadele prati-
ğimizin üzerinde temellendiği bir
zemin olmuştur. Bu pratik yoksul
köylülüğün feodal-komp-radörlerin
göklemi örneği olmuş, halkımızın
tarlalarında önemli bir yere damgası-
nı vurmuştur.

Hilvan devrimci pratiğinin geliş-
imi ve boyutlanmasının ardından
Kürdistan'ın bir çok alanında devrimci
eylemler yükseltilmeye başlan-
dı. Mardin, Siirt, Diyarbakır,
Elaşığ, Bingöl, Ağrı, Kars vd. bir
çok alanda gelişmeler görüldü. Hil-
van pratiğinden deney ve tecrübe
edinen çıkan militanlardan oluşan
gruplar sözkonusu alanlara kaydı-
nırdı. Bu durum ülke genelinde
bir kabarma ve dalgalanmaya da
beraberele getirmiştir...

Hareketimizin öncülüğünde yü-
rütülen mücadele hemen hemen
tüm Kürdistan'a yayılmıştır; özel-
likle de ülkeyimin büyük ve gelişen
kentlerinde aydın-çocukluk içinde
önemli mücadele yaratmıştır. Kür-

yanınarsa, devletin ajan kurum ve
kuruluşlarına karşı da devrimci
ölçüde kulanılarak bunlar da önem-
li ölçüde etkisiz kılınmış; Dönemin
halkının bir numaralı düşmanı sos-
yal-şovencizm ve bunun karikatürü
Kürt küçük-burjuva reformiste-
leri karşı yoğun bir ideolojik müca-
deleye bunlar da halk nezdinde
teşhir ve teçrit edilmiştir. Kısa-
ca; Hareketimiz, yaratılan tüm geliş-
meler damgasını vurmuş ve bu-
nula sömürgeci düzene tek alter-
natif bir güç olduğunu ispatla-
mıştır. Böylece Kürdistan tar-
lindedir ilk olarak proletarya hareka-
tini temsil eden Hareketimizin bu
zorlu, çetin ve kan pahasına kazın-
ılan soylu davası kitleleri bağında
yerini alırken, aynı zamanda da
TC'nin davayı sabot etme giriş-
imlerini, onu rayından çıkararak
taşıyıcı etme cabalarını da sonuç-
suz bırakmıştır. Aynı şekilde Kürt
küçük-burjuva milletçiliğinin,
Hareketimize yönelik tüm saldırı,
kompo girişimleri ve karşı-devrimci
cabaları da boşa çıkarılmış; Hareketimize yönelik geliştirilen
tüm provokasyonlar bertaraf edil-
mek hapsinin maskesi tek tek düğü-
rülerek gerçek yüzleri kitlelere
gösterilmiştir.

Tüm bu gelişmeler, Hilvan direni-
şi ve yankısı, yoğun ideolojik-po-
litik mücadele, Hareketimizdir derin-
liğine ve genişliğine geliştirmiştir.
Kürdistan'ın her alanında halk
kesimleri Hareketimiz saflarına
akin etmişlerdir. Siyasal etkinli-
ğimizin muazzam ölçülerde gelişmiş;
yıldırı sömürgeci düzünün altında
inim inim inleyen halkımız, sınıf ve
tabakalar gerçek kurtuluşlarını Hareketimiz saflarına gelecek ve müca-
dele edarek kazanabileceklerini
inanmışlardır. Yıllarca kalplerinin
dinde kırıldıkları, saklı tuttu-
kları, bağışmazlığı duydukları bir
özlemle Hareketimizin doğru devrimci
pizzial ve silahlı direniş müca-
dele etrafında yer almışlardır.

Hilvan'da Cuma TAK yoldaşın cenaze töreni

78'in tamamen iyi hazırlanmasıdır.
Yalnız talihiz bir şey oluyor. 78'in
Mayıs'ında Halil ÇAVGUN katle-
di. Bu sefer onu katleden çete ile
uğraşma görevi ortaya çıktı. Urte-
'ye gittik. Nasıl bir darbe vurulması
gerektiği üzerinde durduk. Bizim
karşı eylemimiz var: Kemal PİR,
Mehmet KARASUNGUR. Onlar
geçirdi. Yine tartıştık. Yarışım
birim, bu çeteye karşı birkaç
devrimcinin böyle soylu çıkışı ile
gerçekleşecek. Biraz silah bulduk.

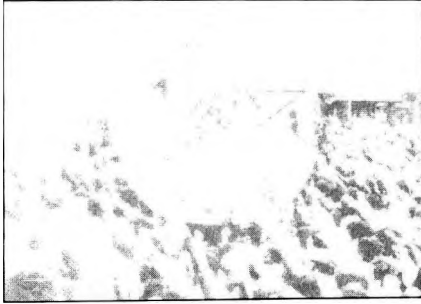
sayılacak az bir güçle ve birkaç
silahla ibaret olan donanım
akademik büyük atılmaların ilk büyük
kivimcileri tutuşturulabilir. Düş-
man, bu alanlardan duyduğu kay-
gılarından hareketle işbirlikli feo-
dal-komp-radörler polis ve askeri
gücünü birleştirerek kullanmaya
başlamış ve silahlı mücadelemizin
bu alanda kökleşmesini engelle-
mek için harekete geçmiştir. İlk
hamlesini, düzenlenen bir kompo-
loyla yapmış ve Halil ÇAVGUN

PARTİLEŞME SÜRECİ- PARTİNİN İLANI VE ŞİVEREK MÜCADELESİ (1978-1980)

Yeni bir dönem başlamıştır. Kürdistan tarihinin en önemli adımlarından biri atılmış ve halk adına yola çıkış, onun uğruna mücadeleleri geliştirmek, yükselmek özümlüde de yaşanan süreçlere denk düşen örgütlenmelere ulaşmak yeterli-yokluktan sorundur. Bu açıdan ideolojik grup olarak varlık sürdürmek, onunla gelişmeler cevap vermek zaten olanaksızdır. Bu gerçeklerin yer bilincinde olan Hareketimiz tüm mevcut gelişmeler, gerçekliklere cevap vererek, tarihi atılımını yapmış, partileşme sürecinin hazırlıklarını başlatmıştır. Bunun için de artık eskisi gibi hareket etmek, o süreçlerin örgütsel ve siyasal yapılarıyla yaşamak son derece zordur ve zaten yeni dönemi karşılayacak olan da böyle bir gerçekliğin yaşanması değildir. Bundan dolayı atılan tarihi adıma denk düşecek gelişmeleri yaratılması, dönemin en belirgin özelliğidir. Yaratılan devrimci teori ve program vardır. Ve buna uygun bir çalışmanın da hayata geçirilmesi hayatı önemdedir. Çünkü bu, dönemin bir dayatmasıdır. Ve bu da kendisine uygun faaliyetleri gerektirmektedir. Partileşmeye karar verilmiştir.

"Parti olmaya karar verdiğimizde yine bir toplantı yaptık. İşte o, Fis köyü toplantısıdır. Yirmi-yirmibeş'e yakın arkadaş katıldı. Aslında fazla nitelikli bir toplantı olmamakla birlikte örgüt, Parti olmaya karar vermiş, Parti olacağımızı ilan edecegiz. Bu bakımdan önemli, ilk defa devrimci bir parti, adı, şansı, eylemi ile, ilan edip önemli bir irmanmayı yapacağız. Eylemler de var ve bunu zorunlu kıldık. Gruplarımız her tarafa dalbudak salmış. Fakat ne yazık ki, önderleri yok. Hala hatırlıyorum, bu toplantıdan da fazla öyle aktiflik, güçlü katilim gösterecek arkadaş sayısı sınırlıydı. O toplantıya katılanlardan özü arkadaşları vardı. Mazlumlara Hayatlar katılmışlardı ve Parti yükünü kaldırabilecek arkadaşları aslında da. Yine Mehmet KARASUNGUR arkadaşta da öyle idi. Partinin Kuruluş Bildirgesini hazırlayacağız, programı zaten hazır. Bir de yedi kişilik yürütmesini seçiyoruz. 78'in sonu 79'un başlangıcında Antep'e geldik, bir toplantı yaptık. Ama bununla neyi kurtaracağız ki, yine de bir şeyler yapacağız. Hilvan direnişimiz devam ediyor. Hilvan kitleleri PKK aynı etrafında onun kitle temelini teşkil edecek yürekli, yücelti gösteriyor. Diğer bölgelerde de benzeri gelişmeler var. Çok sayıda silahlı eylemin olduğu, kanın döküldüğü, büyük sorunluk isteyen bir durum yaşanıyor. Hatırlıyorum, o zaman 'biz bu kadar kanın altında nasıl kalacağız' diydik. Mesela şu balki de PKK'nın silahlı kuvvetleri deyip girişiyorsunuz. Bu aşamada normal ama o zaman her gün bir kan dökme hadisesi yaşıyor, yerinde ve zamanında sonuçları nasıl getireceğiz. Bize karargah gerekcek, güç gerekcek. Diyarbakır'ın ortasında taş patlasa bir-iki ay kalabilirsin. Örgütlü yaşam yollarıdır, onun için fazla eskisi gibi duyusal yoldan önceki toplu olayını yaşamak artık mümkün değil. İdeolojik olarak seçeneklere doğru tırmanma değil. Doğrultuya girmişsin, eylem de seni ciddi etkisi altına almış, arkana dönüp bakamazsın. Yüksek sorumluluk var. Bir de bir geçişte önemli bir kitle katılıyor, hepsinden öncüllük istiyor, örgüt istiyor, gerilemeyi kabul etme-

yi istiyor. İşte eğer biraz hazırlıklı olunuzsa, aslında acele birtakım işlere girişip provokasyona gelme yasa korkudan yere düşüp felç olma isten bile değil. Daha önceki hazırlıklı olarak biraz faydalı oluyor Yurtseverliğe kapsamlı hazırlanış, sosyalizme kapsamlı hazırlanış ve bu ağırlaşan pratik karşısında bizi ayakta tutuyor. Olaylara güç getiriyoruz. Doğru anlam vermeye çalışıyoruz ve yılan böylece peşpeşe kurtarmaya çalışıyoruz. Bütün bunlar çok önemli. Dikkat ederseniz baştan beri fazla dışa yansımıyor, ama için için çok ağır sonuçları olabilecek yıllar devriliyor..." (Şubat-Mart Konuşmalarından-1988)

Bir yandan böyleleri görkemli gelişmeler yaşanırken, bir yandan da düşmanın yoğun bir yönelim içinde olduğu görülmektedir. Düşman, Kürdistan'da yaratılan bir gelişmelerin sonuçlarının ne olacağını çok iyi bildiğinden hareketle böyle yönelik imha ve tasfiye çalışmalarını çok yönlü başlatmıştır ve bu doğrultuda yeni yeni planlar oluşturmuştur. Bilindiği gibi, emperyalizm ve sömürgecilik gelişen ulusal kurtuluş mücadeleleri ve halk hareketlerini durdurulması için elinden gelen tüm imkanları seferber edip halklar üzerinde ölüm makinalarına kan kusturmuşlardır. Bu onları ilk basvurdukların en önemli taktikleridir bir tanesidir. Katliamlarla dolu olan tarihimize de sürekli tekrarlandığı gibi, gelişen mücadeleler karşısında da baştan itibaren bu politikalar uygulanagelmıştır. Özellikle de Kürdistan'da mücadele yükselmeye başlayınca, düşman hemen dört elle katliamları gündeme gelmiştir. İl, bununa halkımızı yıldırarak, pasifikasyona itip mücadeleden uzaklaştırmak istemiştir. İşte böyle bir planı; halkımızın modern tarihinde ilk defa hareketimiz önderliğinde bağımsız ve özgür mücadelelerini sürdürülmüş ve bu gün halk tarafından gurur kaynağı olarak eylemler varını-yoğunu mücadelede katkı ederek en ön saflarda yerini alıp çeşitli cepheledere savagıya başlamasıyla, düşman harekete geçmiş ve tüm katliamları yüzünü sergilemiştir.

Çünkü, atılan bağımsızlık ve özgürlük tohumları yaşam olanağı bulmuş, ve filizleri yeşerecek içkiydü, yoldan-geçenlik, eksenat, mevrur bu içinde yükselenler devrimci karmaklarla neden olmuştur. Bu gelişmelere daha önce de değindiğimiz gibi, Antep, Maraş, Malatya, Elazığ, Dersim, Urfa, Mardin'de olduğu yükselmisti. Bunun anlamı son derece önemlidir. Çünkü, düşman en çok bu alanlar üzerinde onları çevirip beyaz katliamlıya halkımızı Kemalizm şırıngasından geçirip kendisinden uzaklaştıra-

rak kişileştirmiş politikalarını uygulamaktadır. Bu yüzden Kürdistan genelinde olduğu gibi, ilk etapta bu bölgelerin kurtarılması için planları hayata geçmiştir. Burada diğer gelişmeler geçmeden önce, tarihimizde önemli anlamı olan Maraş katliamına değinmek yarar vardır.

Faşist sömürgeci TC, halkımıza karşı ve en başta da gelişen Hareketimize yönelik olarak oluşturduğu bu karşı-devrimci planlarını ilk önce 18 Aralık 1978'de Maraş'ta başlatmıştır. Maraş merkezinde üç sol görüşlü öğretmen, faşist güçler tarafından vurulmuş ve ardından sinema, banka, kahvehaneler, dükkanlar mahalleler ve işyerleri aynı akşam faşist güçlerce bombalanmış ve kitleler rastgele taranmaya başlanmıştır. İkinci gün üç öğretmenin cenaze töreninde bazı ilericiler devrimciler kurşunlanmış ve

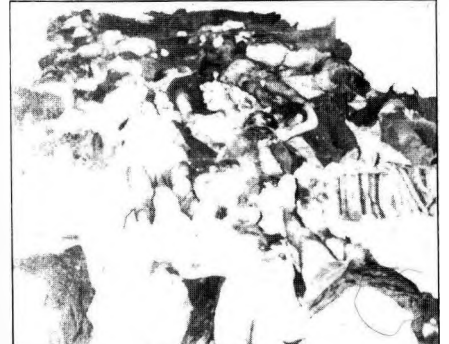
TAHTA, Müslüm POLAT vd. yoldaşlarımız katledilmiş, bir o kadardı da yaranalmıştır. Sıkıyönetim kurulumasından sonra adeta mücadeleye karşı bir hacli seferine girişerek; tüm kurum, kurum, kişi, örgüt, çete, ağa, işbirlikçi, ajan bu güçleri ile bizzat Ankara'dan yönlendirilerek, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ve onun önderleri Partimiz ve militanları imha edilmek istenmiştir. Yoğun tutuklamalar Maraş, Antep'ten başlatılarak dağda dağda tüm Kürdistan'a yayılmıştır. Her alanda militan avına çıkarak amansız bir savagıma bir halkın mücadelesi imha edilmek amaçlanmıştır. Yani kurulan sıkıyönetimle Partimiz yoğun savaş ortamına çekilerek, yıldırım savagılarıyla bitirilecekti. Planları bu yöndü. Açıkça, Hareketimiz önde gelen önderlerini yakalamak ve imha etmek, kalanları da terörle bastırmak veya hepsini en alçakça yöntemlerle ortadan kaldırmak hedeflenmiştir. Böylece de PKK yaygınlaştırmış olacaktı. Bu planın çok açık göstergesi olan bu yollarla Brüksel'de yapılan bir toplantıdır. Bu NATO toplantısında Antadoğu, Türkiye, Kürdistan ayrı ayrı değerlendirilmiş, Kürdistan ve Parti Önderliğimiz üzerinde uzun bir tartışma ortaya çıkmıştır. Yapılan bu emperyalist toplantıda mücadele yürüten arkadaşların başına Türkiye milyonlarca lira koymuş, kendisiyle birlikte tüm emperyalizmi de Hareketimize karşı hareket ortaklığına çağırarak, Parti Önderliğimiz başta olmak üzere ileri gelen önder kadrolar için de Interpol tarafından tutuklama ve vurulmaları doğrultusunda karar çıkartmıştır.

Bu süreçte gerek çete ve gerekse diğle önemli gelişmelerde yaşanmış, sıkıyönetimle amaçlanılan bir çok yönüyle boşa çıkmıştır. İççe yaşanan birçok gelişme, bir yandan Parti hareketimizin gelişimi, kitlelerin devrimci direnişinin kabarıp ve dönemin kadrolarının görevleri daha üst düzeyde çıkarmada gereken yetkinlikte yaşamamaları, bir yandan düşmanın yoğun yönelimi, Partimizin mevcut gelişmeleri çok öncesinden sezerek tedbir alması, bunları birlikte mücadelelerin boyutlarını yükseltmesi; katliamlarla birlikte getirilen sıkıyönetim ve ardından getirilen uygulamala-

belli bir süre askıya aldıkları açıklamalarıdır. Çok açık bir şekilde sıkıyönetim tam bir iyasokula sonuçlanmasında karşın, TC, kendi ölümlü durumunu olumlu göstermek için büyük bir diplomasi savagına başlamıştır. Ankara Strasbourg, Cenevre ve Brüksel arasında durmadan mekik dokuyarak, kendisine yönelik tepkileri derinleştirerek, emperyalist babelarından daha iyi yardım alabilmek için sahte, yuhur, yalan, demagogilerle, açıklamalarla Maraş katliamını kendisine altı olmadığın, tüm bunların bölücülükten doğduğunu; buna karşı sıkıyönetimi derin avuçteröstici için güdüklerini durmadan kendin MIT güdükleri gazetelerinde sansasyonel biçimde işlemiş, uluslararası illiklerine de bunu dayatarak sonuç, mütekel çöğaltmaya çalışmıştır. Bunun yanında Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesini bir halk hareketi olarak değil, terörist, çete ve askıya biçiminde lanse etmeye çalışmıştır.

Son derece görkemli olayların yaşanmasının bir sonucu olarak gündeme getirilen sıkıyönetimin maskelenmek istemesinin ne kadar boş bir çaba olduğu dağdaşonara yaşanan gelişmelerden anlaşılmaktadır. Çok iyi bilinmektedir ki, sıkıyönetim, faşist Türk devletinin, gelişen Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi karşısında iflasidir, yenilgisidir. Bu süreci değerlendiren, Parti Önderliğimiz meydana gelen gelişmeleri ve katliamları şöyle ifade etmektedir:

"... Hani 'suyun ısındı' diye bir terim vardır. O zaman burjuva gazeteleri tipki bu anlamda gelen birilerde 'UKO' veya 'APOCULAR' diye manşetler atmaya başladılar. 'Büyük tehlike... Doğu'yu kasıp kavuruyorlar' bu propaganda geliştirildi ve anlaşıldı ki, suyumuz ısınmış, bizi altarmek istiyorlar. Ama Ecevit hükümeti döneminden de yararlanmışız, bu kesin. Ecevit bunları aşamıyor, 1978 sonunda Maraş katliamı oluyor; biliniyor ki, katliam her ne kadar MHP iğricilikleri temelde gelişse de arkasında MIT vardır ve Kürdistan'ın bir gözdeğidir. Kürdistan'daki bu uyanışa katliamlarla devam verileceğine dair bir gözdeğidir. Nasıl ki, Haki'nin katliamla devam olarak bize gözdeği vermişse, ve ardından diğer provokasyonları bunun açık göstergeleri ise, Maraş katliamı da

Maraş'ta düzenlenen katliamda 1000' aşkın insanın; kadın, çocuk denmeden katledildi

lar vb. tüm dünya kamuoyunun dikkatlerini Kürdistan'a çekmiştir. TC, özellikle sıkıyönetim ilan etmesiyle birlikte her yönüyle tartışılmaya başlanmıştır. Teshir olması yönüyle, bunun üzerine çeşitli açıklamalar, askeri yarımlar durdurulurken; başta Hollanda, İsveç, Danimarka, Fransa ve Belçika olmak üzere diğer bazı devletler rahatsızlıklarını Türk devletine bildirmişler; ekonomik ve diplomatik ilişkileri

Kürdistan halkına yöneltilen bir tehdittir. Bununla 'hapizni böyle yok edeceğiz mesajı' verilmiştir. Ve zaten halk da çok korktu ve hızla göç etme durumuna girdi. Maraş, Partimizin etkinlik kurduğu bir sahı idi. Partimizin Maraş katliamı üzerine değeriendirmesi vardır. O değeriendirmemizde de belirtildiği gibi, kesinlikle bizim yüi açtığımız uyanışa faşizmin verdiği bir cevaptır. Daha önce darbe olacaktı; '80

darbesi '77 Haziran'ında gerçekleştiği '77 darbesi iştir onun yerine bu sefer yavaşlık bir yıl sonra Maraş katliamı MHP eliyle hayata geçirildi, ki, bu da büyük bir darbedir. Nitekim bu Ecevit'in artık sonunu getirdi. Gelisme göstermemizi önlememesi durumu vardı. Sıkıyönetim ilan edildi ve daha sonra peşpeşe 1 Mayıs katliamına benzer birçok katliam her tarafa gerçekleştirildi. Bz buna Partiyi dayatmakla ilgili cevabı verdik. Partiyi karı vermimiz bu anlamda kitlesel katliamlara karşı da bir cevap oluyor. Ulusal direniş cesaret edeceğimiz kesin oluyor. Bu konuda Kürdistan halkının sahipsiz bırakılmayacağı, onun ideolojik, politik uyanışının maddi bir direniş ile karşılık bulacağı açıkça gösteriliyordu. Bu korkuyu burjuvazi hissettirdi. '79 başlangıcında zaten bizim partileştigimizin haberi alınmıştı. Çünkü kurulus bildirgemizi daha ilan edilmeden Antep'de yakalanıyor, polisleri haberi var, zaten olmaması mümkün değil. Gizli örgütlemeyi geliştiriyor. Ecevit hükümeti devrim ek üzere. Yeni seçimler gündeme geliyor, ara seçimler. Bz de artık ilan yapmak için bir büyük eylem düzenliyoruz. " [Şubat-Mart-Konuşmalarında, 1988]

Burada diğer gelişmeler geçmeden önce, bu sürecin önemli bir gelişmesi olan Siverek Direnişimiz değinmek yarar vardır. Bindiği gibi, ilk defa salih PKK'nin ilanının hem halkımıza ve dünya halklarına duyurmak, hem de bu dönemde bizzat doğurgüçlülük tarafından Partimize en büyük engel olarak çıkarılan faşist Bucak ağasına bir darbe indirmek amacıyla 30 Temmuz 1979'da Siverek-Bazın

faşist sıkıyönetim, parlamento ve tüm askeri operasyonlar boşa gıkarılmıştır. Böylesine ciddi bir şekilde hayata geçirilecek sonuç alınmak istenen bu saldırılar bilindiği gibi, Amerikan emperyalizmi tarafından hazırlanıp yönlendirilmiştir. Başta emperyalizmi ve sömürgeci-faşist TC'nin, PKK'nin kuruluşuna tahammül etmesi, onu kabullenmesi doğasına aykırıdır. Bundan dolayı da Partimizi bir an önce bitirmek için tüm barbarlığına tımarın ordusunu devreye sokmuştur. Bunun yanı sıra da tüm güçlerini harekete geçirmiştir. Bunların başında Kürdistan'daki dayanaklarından olan han-ıbrıkli feodaliler gelmektedir. Hareketimizin tarihi bir eylemle bu güçlere yönelmesi ve TC'nin tüm gücünü Siverek'e yönelmiştir. Düşmanın tüm gücünü Siverek'e yönelmesiyle birlikte de Kürdistan tarihine direnişiyi geçen Sıverek mücadelesinde de başlamıştır. Bu dönemde Siverek bir savaş alanı olmuştur. Düşman Siverek'i kuşatma altına alarak tüm giriş-kışkıları yasakladı. İste bu noktada da PKK'ın direnişinde halkımızın yiğit ve kahramanca direnişinin en görkemli bir şekilde sergilenmiştir. Hareketimizin en yiğit önderleri, kahramanları bir direnişin örgütlenilip-yönetilmesinde yer almış. Siverek'te ald konulması da olsa silahlı propaganda savaşımı, yer yer gerilla savaşım tarzının taktiklerini uygulanarak direniş zinciriyle yaşanmıştır. Bunun bazı alanlara yansımaları (Batman, Mardin vs.) giderik ülkenin genelini kapsayacak düzeyde direnmeye düşmüştük. Kitleleri tümüyle bu direnişlerde yerlerini almışlardır. Bu dönemde

cezalandırılan bir şekilde, 'işte hareketimizin gerçek lideri diye onun propagandaşını da yapıyor. Demek ki, polis in o zamandan niyeti var. Hareket üzerinde böyle emeller de geliştiriliyor. Örgütlenmeyi uzur bir şemaya böğü ve biz an ağır sorumlulukları üstlenirken, o şemalarla komiteler atama ve çoğu da laçka, hemen devrilebilecek komiteler atama ile uğraştı. İki-üç toplantı yaptık, en son Kuruluş Bildirgesinde de tamamladık. O da ilan edilmez üzere hazırladık. Kıpırkardak, bahara geçirdik. Baharda şehit Ferhat KURTAY'ı çağırmıştık. O zaman mühendislik, arabasıyla geldi. 7 Nisan'da Mardin'e geçtik ve gerçekten bu Newroz'u Partisi silahlıya karışmak için Kuruluş Bildirgesi hazırda. Onu ilan eddiğimiz çok iyi emellilik temeline olacaktı, o bu temelde bir çıkıştı. Mardin'de bu sefer geniş toplantılar yaptık. ... 1979 Newroz'unda Mardin'

Salih KANDAL

köyüne, ilçesinde Cuma TAK yol-daş gibi önder arkadaşların da bulunduğuy bir grup arkadaşımız salırdığıya geçmiştir. Neye uğradığını şaşırın, yanında kapılan çete başı bir küçük çocuğu kucağına alarak alcağ ve piş canını kurtarmak istemiyi ve geçici de olsa bu saldırıdan kurtulmuştu. Bu büyük saldırı sırasında Partimizin, halkımızın değerli evlatlarından Salih KANDAL, yoldaş vuralar şehit düşmüştü. Değerli bir komutanın şehit vereren Hareketimiz, PKK aynı böyle ezilen, horlanan, baskı altında tutulan tüm Kürdistanlılara ve dünya halklarına özgürlük mesajını göndermiştir. Bu tarihi eylemde verilen çağrı bizim için derin yara, acı yaratmış da esas olarak halkımız arasında sonradan manevi komutanlığın ve ulu önderliğimizin (ulusal) mihnet taşlarından birisi olarak kaplıdır gömülmüştür. Daha endişe meydana gelen yakalanmaları sonucu Partimizin kuruluşundan haberdar olan düşman, terörünü en korkunç boyutlarda çeşitli yöntemlerle geliştirmiş, bununla PKK'nin doğuşunu, hakimiyetini ve dünya halklarından gizlemek istemiştir. Çünkü daha öncesinde planlı olarak başa getirilen sivil-

Cuma TAK

düşmanla açık bir savaşım yürütülmüş, bunun sonucu olarak da Partimiz TC'nin tüm siyasal iktidarı, politikaları altüst etmiştir. "1979'a aldım atılmışında kuruluş bildirisi hazır, Parti adına komiteler de devreye geçireceğiz, o zaman uzur devrimci gibi gözüken, daha sonra bir ihanetçi olarak Parti karşısına çıkan şahıs vardı. Belki de kendi o zamandan bir provokatördü. Kendini çok kesin ve çok basarabileceğ, güçlü ve kuvvetli gösteren bir tip biçiminde yansıtıyordu. Anlaşıldığı kadarıyla zaman Hareketin üzerinde emelleri varmış. Bunun bu tip göstergileri, etkinlik numaraları bizim olesı tasfiye olmamız karşısında kesinlikle Hareketi ele geçirme amacını taşıyor. Büyük ihtimalle de, o, baştan bir provokatör olabilir, bu diğer provokatörlerin çıkışına çok benziyor. Bir yandan ısrarla ne kadar aktif-güçlü olduğunu gözümüzün önünde sergilemeye çalışırken, diğer yandan tüm komite, kurumlara koşuyor, tertiplerine katılıyor, zaman zaman kavgalara düşüşlere giriyor, fakat bu soyu inancından ileri gelmez. Tamamen ne kadar etkili-yetkili, kuvvetli birisi olduğunu kantlama endişesi var. Daha sonra

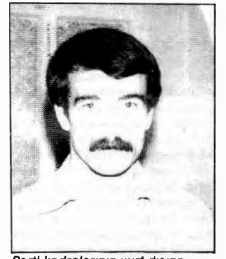
Şevket YAVAŞ

deki toplantılar ardından Urfa'ya gittik. Baharı orada daha iyi yakalamaya çalıştık. Bir boy kalkmış otlar ve buğday tarlaları arasında köyleri doluştuk. Bu sene ne yapacağız sorusuna cevabın sürekli bir arayış içerisinde idik. Hilvan'dan Siverek'e atılma yapacağız. Orada Kürdistan'ın en tehlikeli feodal cetasına eylem düzenleyeceğiz. Hilvan'da biraz güçlenmişiz. Yaygınlaştırmamız gerekiyordu. Bu sefer çıkış bu. Yani çıkışı, silahlı mücadeleyi daha güçlü temellere ve Partinin ilanı ile birlikte yapacağız. Yine toplantılarla arkadaşlarımız, hatta o zaman bir gerilla birliğinin lüzüğüne hazırledik. 'Mehmet KARASUNGUR arkadaşız bu gerilla birliğini geliştirebilir misiniz? Geliştirirseniz bu temelde gelisir' dedik. Hilvan'da biraz silahlar toplanmış, militanlar çoğalmış ve Partimizin bu gayetleri bileyen birçok ögesi o alanda yoğunlaşıyor. Kitle temeli geliyor. Urfa'da daracak sokaklardan geçerken bunları düşünüyorduk. Bu işleri ilgalatıyorduk ama fazla yoğunlunmaz bir ilgalite-lik bir tarzla bir gün orada, bir gün burada çalışarak hazırlamaya çalışıyoruz. ÇIKŞ bu. Gerilaylı geliştirirsek, Partimiz daha güçlü bir doğuş —tabii res-

men —yapıyo yaygınlaşacaktır. Yalnız işin ucunda şu da var: Tam bir burdayken, baktık Elazığ'da bir haber geldi: Şahin yakalanmış. Oradaki tüm grup yakalanmış ve yine aldığımız bir habere göre çözümü de var. Hatta benim nerede olduğum da biliyoruz. Şahin bunları söylemiş. Güya biz gelip kuşatılman gerektiğinde dair bir araştırma-inceleme varmış. Bu haber de geldikten sonra taş çatlasa iki ay kalebiliriz. Bz Antep veya Van'a gitmek için karar almıştık. Fakat artık nereye gidilirse gidilsin, bu biçimde '79'un kurtarılmayacağı açıkça görülmüştü. Bir dela, Şahin hemen hemen bütün ilişkileri birileri, ikincisi Parti örgütlenmemiş, daha Siverek katliamı da yok, olesı bile taş çatlasa altı aydır, iş onunda uğraşabilirsin. Aynı zamanda bile yapacak, zaten düşman da bunu bekliyor. Evren bunu bizzat ifade ediyor. Ayaklanma olasılığı var onu bekliyoruz. Bir katliamla 12 Eylül için bittikleri iki yıllık süreyi silcekler. Çoğu da öyle düşündüklerini söylüyorlar. Hareketin kesin o denemekte boğulacağının planlanması yapılmıştır. Bizim bu işi gerçekten ne kadar götürülebileceğimize, ne kadar kendimizi gözlerebileceğimize belli değil. Ev yok, Urfa'da kaldığımız evleri hatırlıyoruz, imkan yok. Yanna gittiğimiz bazı aileler var; esas olarak bazı gençler var, biz o gençlerin ailelerinin yanına gidiyoruz. Değil bir çalışma yapmak, bir yandan arı kovem gibi karasinekler, bir yandan sıcak bastırıyor, bir-iki arkadaşımızı çalıyor, biraz görüyorsunuz, fazla bir şey kurtarılamaz. Ve yine evde homurtulur 'bunlar kimdir, kaldırılmaz, dayanamaz' diyorlar. Arıyı ev tutmak çok zordur. Bir de sokakta bile polislin adam-larınca kısırkırcı yakalanma tehlikesi var. Ve bir de Hareket ilk dela tutulmaya başlı tutuluyor. İçişleri Bakanlığı o zaman özel inceleme-arastırma grupları kuruyor. PKK temel mesele olarak gündemdedir ve tasfiye sürecine girmiş, adam adam Hareketin boğulma planı gerçekleşecek..."

"...O zaman Hareketi kurmak için ne lazımsa onun yapılması düşüncesi ile M. Salt (Ethem) arkadaşız çağırdı. Hududu kontrol etti, kesinlikle henüz kimsenin akına gelmemişti. Türkiye'de daha sonra yurtdışına çıkarak ilki sene sona çıktılar. Biz tam ilki sene önce nefes borularının kapatılmasını için o tedbirli aldık, gerçekleştirdik. Şimdi yurtdışına çıkışın içinde gerçekleştirdiği tarih, siyasi atmosfer bu tarzda. Büyük iddialarla yola çıktık, çok önemli adamlar da atılmış, kan dökülmüş, kitleler harekete katılmış, fakat önderlik edebilecekler bir adamımız bilirsiniz yakalanmış, çözümü, diliyoruz de bir yola kula-kına, gözlerime ml çekilmiş kadar sağır, duyursuz devranyorlar. Ama yine de Parti ruhunu kurtarmak ge-

rekir. Buradaki ruh çok önemlidir. '79'un ortasına geliyoruz. Hareket için ölüm-kalım günleri. Bir dönem sona erecek ve aslında 12 Eylül gelececek, Maraş katliamı ardından sıkıyönetimle bu iş aslında halledilecekti. Sıkıyönetim zaten yaygınlaştırmış, Urfa'yı da içine almış, tamamen Hareketimizin geliştirdiği şahıdır. O zamanki sıkıyönetim ilan edildikten ileri akımla getirilm. Edilen Hareketimiz için düşünülen bir sıkıyönetimdir. Bir de İçişleri Bakanlığı özel komite kurmuş, bunlarla Hareket aslında sonlandırılacak ve Ecevit krizden kurtulacak. Ecevit'in sonunu kesinlikle Partimizin ilanı gelirdi ve onun için de halen bize çok ökseldir. İste tam bu noktada iken, sıkıyönetim de tam PKK'yi kitlelemek durumunda değen, o da bilinen açılım yapıldı. Yurtdışına açılım PKK tarafında yepyeni bir yenilenme, yeniden güç kazanma ve çok ileri hıza çıkma ve geniş bir zaman süreci içinde Hareketi burmandırma, sıkıyönetimi boşa çıkarma, çözümlemeli boşa çıkarma, Hareketin varlığını kesintisizliğini sağlama idi. 12 Mart'ta mutlak Hareketin sürekliliği için temeller sağlanı tutulmuş düşüncesi kesinlikle kendimde yer ettirmiştim. İste bunun en önemli bir aracı da yurt dışı faaliyetleridir. Hareketin kesintisizliği için aslında en önemli aracı bu alanda kavuşulmuştur. Tabii ki, bunu bizim arkadaşlara iletinceye kadar bile çok zorluk çekildi. Daha fazla şeyler kurtarılabildi. Birçok arkadaş içeriye girmezdi, şehit düşmezdi. Fakat talimatların uygulanmasını bilecek adama ihtiyac var. Ne talimatların anlamını biliyor, ne de gerekleri zamanında yerine getiriliyor. Artık bir yıl sonra yerine getiriliyor, o da çok yakalanmalar olduktan sonradır, böyle çok az değer kurtarıyor. '79'da biz bu grubu eğlittir, içeri yolarız ki, Siverek direnişinin girdiği kıskızdan kurtaralım ve Hareketi biraz daha, özellikle bu sefer içi kesimlere kaydıralım. Yani biraz Hakkari düşüncesi var. Oraya kaydırabilirsek yaşama şans artar.

Parti kadrolarının yurt dışına çıkarılmasını büyük emekleri olan bir yoldaşımız da Ethem AKÇAM'dır.

Dersim'e grup yolladık, biliyorsunuz şehit düştüler. Metin YILMAZ bu arkadaşlardandı. O zaman düşman çoktan provokasyonu dayatmış, zindanda dayattığı gibi oraya da dayatmış, Kuzeyi böylece etkisiz duruma getirmiş. Diyarbakır sürekli tutuklanma durumu vardı. Bizim gruptan Kemal PİRLER Siverek'e ulaşıyorlar, biraz tedbir alıyorlar, bazılarını gönderiyorlar. Aslında yakalanmazsa Kuzey gelecek, biziz düzenleme yapacak. Daha sonra muhtemelen tekrar biz Hakkari üzerinde yoğunlaşmayı derinleştirteceğiz. İste tam yoldaş iden, o bilinen talifizi yakalanma oluyor ve beşeler ele geçiriyor. Bu sefer dışı açıldığımız ve Hareketi sürdürme ihtimalimizin yüksek olduğu anlaşıyor. " [Şubat-Mart Konuşmaları, 1988]

YURT DIŞINA ÇIKIŞ VE TOPARLANMA DÖNEMİ (1980-82)

Delli DOĞAN

"12 Eylül'de bilinen o yeni dönem başlıyor. Bizim de artık daha geniş düşünme, kendimizi alabildiğine zorlama, zamana yüklenme, adım adım PKK'yi yeniden inşa etme çalışmalarımız yoğunluk kazanıyor. Bu arada şunu belirtelim; burada bizim hazırladığımız grup yine baharda girdi. Biz '80 Newroz'unu burada ve ülkede böylesine gelişkin silahlarla karışık Hareket canlı bir biçimde gruplaştırırken, bunun bir kesimi de ülkeye gidiyor,

men doğru ve kendine özgüdür..."

(Gerillanın Gelişimi, sayfa: 19)

Sömürgeci Türk devleti 12 Eylül öncesinde Kürdistan Ulusal Kurtuluş Hareketini ezmek için, PKK kadro ve taraftarlarına karşı gelle-tirdiği baskı, takip, tutuklama, o-perasyon ve katliamlarını faşist cuntanın işbaşına gelmesinden sonra, bütün halk kitlelerini de kap-samına alacak bir şekilde faşist şiddetle daha da yoğunlaştırmıştır. 12 Eylül'de birlikte Kürdistan'a yö-nelip ırkçı, şoven programını za-man geçirmeksizin uygulamak iste-yen insanlık düşmanı faşist gene-raller cuntası, ülkemizde tam bir a-cık savaş hali ilan ederek bölge bölge yeni işgal hareketlerine baş-lamış. Antep, Diyarbakır, Mardin, Adıyaman, Urfa, Maraş, Cersin, Bingöl başta olmak üzere bütün Kürdistan'ı bir kan ve zulüm der-yasına çevirmiştir. Milliarist ordu gücünün üçte ikisini Kürdistan'a yığarak hava ve kara güçlerinin desteğinde yoğun operasyonlar zincirini başlatarak aralıksız de-vam ettirmiş ve bu operasyonların çapı da birkaç bölgeyi birden kap-samına alacak bir şekilde genişle-tmiştir. TC ayakta kalma gücünü gösteren(!) tek kurumu sömür-

gele gözüktüne alinan onbinlerce in-san doksan günü aşkın gözetli sü-resi boyunca en vahşi işkencelere tabi tutulurken; faşist cuntanın a-mansız terörü altında Kürdistan yaşanmaz bir ülke durumuna dö-nüştürülmüştür. İşte böylesi bir dönemde karşı-devrimci, sömür-geci savaşa karşı, ulusal kurtuluş mücadelesini yükealtmeye ve bu-nun hazırlıklarını yapmaya çalışan Partimiz, devrimci direniş içinde güçlerini koruma, toparlama ve mevcut koşullara uygun daha güç-lü bir mücadele ile hazırlık çalış-malarını yapmak için geri çekilme tak-tiğine başvurarak, dışa açılımı gerçekleştirilmiştir.

"... Parti Önderliği olarak bugü-ne kadar belki bir halkın ve hatta bir Partinin yaşamı için fazla uzun sür-meyen, ama bir kişinin kendisini kırk defa noktalar haline getirerek, yoğunlaştırarak ve böylelikle bir di-reniş gerçeğine dönüştürerek, alın-an her nefesi, atılan her adımı devrimci gelişmenin emrine soke-rak, güçsüzlüğümüzle birlikte yele-neklerimiz en verimli biçimde kul-lanmaya çalışarak, objektif orta-mın başlangıçta umutsuzluk vaad eden ürkütücülüğüne rağmen, bizi özgürlüğe çağırın, özgürlüğün bir yaşam gerçeği haline düşünme-sinde bizi de teşvik eden devrimci ideolojiye ve onun somut gerçek-liğimize uygulandığını ilâdesi olan Parti gerçekliğini ulaşmak için büyük çaba harcadık. Biz yola çı-

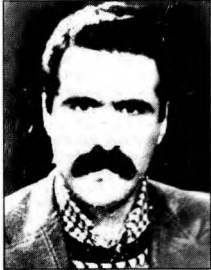

12 Eylül öncesinde ve sonrasında operasyonlar yoğunlaştırıldı. Resimde Pazarck'ta yapılan bir operasyon görülmüş

bütün ideolojik-politik faaliyetlere ve dolayısıyla sorumluluklarına ka-tıldık. İçerde yetmezlik, daralma ve boğulma tehlikesi ile yüz yüze ge-ldiğimizde çok az bir donanım ve imkânla dışarda halkımıza özgür yaşam olanakları araştırıp bulmaya çalıştık. Bulduğumuzda ise her şey ile boğuşarak ve en önemlisi de içten ihanet ve teslimiyetle boğuşa-rak inanli halkımıza taşırma çaba sarfettik. Direnişten vaz-

tusunda Türkiye devrimci demok-ratik güçlerine teorik yardımlar başta olmak üzere, yaşamları için gerekli ihtiyaçlarına varınca dek mevcut olanaklarını sunmştur.

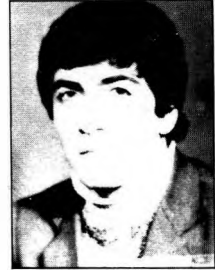
Yine, Partimiz geriye çekilirken, tekrar güçlü bir biçimde hazırlan-mak, düşmana karşı doğru devrimci mücadeleyi, halkımıza verdığımız sözün gereği olarak yükealtmek i-çin, uygun bir zeminde hazırlıkları yapmak amacıyla sıcak savaş alanı

Zeki PALABİYİK

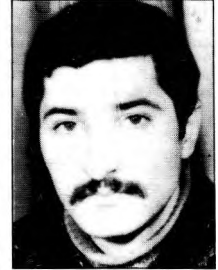
ilk müdahalesini yapıyordu. Kemal PRTerin aslında bahar faaliyetidir, boş geçirilmemiştir, şehitlerimiz vardır. Orada direnişler olmuştur, keskinlik mücadelesi bir yıldır. 12 Eylül'den daha ertesinde Delli DOĞAN'lar başta olmak üzere Bloke, Gab şehitlerimiz vardır. Direnme devam ediyordu. Tabii bunlar 12 Eylül'ü karşılayacak direnimler değı-lir. O ilk ülkeye giren grubumuzun bu biçimdeki faaliyeti onurlu bir ci-kiştir. Biz tekrar 12 Eylül'e birlikte kelen güçlerimizi çökmeye çalıştık. Aslında Kuzey içine önemli oranda provokatif ögeler girmiş, hatta on-ların denetiminde bir çıkış oluyor. Yine Antep'teki çıkışta da provo-katif ögeler, teslimiyetçi yani ağır basanlar, önemli oranda onların et-kil olduğu bir çıkış var. En önemli ögelerimizin yakalandığı, vuruldu-ğu bir çıkıştır. Gelenlerin dörtte üçü aslında çürük, kuşku lu tipler, çok az sayıda kişi sağ ve onların bu-radaki durumunu size detaylarca an-lattım. Öyle anlaşıyor ki, çürük öge-lerin önemli oranda damgasını bas-tığı bir çıkış vardır. Büyük ihtimalle de burada düşmanın gizli çalışma-ları var. Ama dürüst ögelerimiz de var. Bu arada Avrupa'dan dürüst yurtseverleri buraya çekme ça-balarımız vardı..." (Şubat-Mart Ko-nuşmalarından, 1988)

"Partimiz güclerini toparlamak ve yeni dönem mücadelesini başlat-mak için gerçekleştirdiği hazırlık çalışmaları, 1980'nin son ayların-da başlatarak hızlandırdı. Partimi-zin bu geri çekilme taktiği tama-

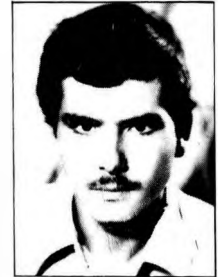
Metin YILMAZ

geci ordu içinde de meydana gele-bilecek muhtemel çatışkılıkları ön-leyebilmek için, hızla sonuç almaya çalışmış, bunun için de Kürdistan'da korkunç bir karşı-devrim te-dir hareketini geliştirerek Kürda-ların bütün şehirlerini, kasaba-larını, köylerini, mahallelerini, hatta ıssız dağları bile yeni baştan işgal etmiştir. Dipdik darbeleri altında, zorla kasabaların ve köylerin mey-danlarını toptan insanlara karşı en eşagılık suçlar işlemekle birlik-te; kadın, erkek, genç-ihliyyar de-meden herkes tekrar tekrar iş-kenceden geçirilmiş, en içgenc hakaretleri yapılmış; işkencelerle, köy meydanlarında insanların gözleri önünde kadınlarımızın na-musu kirletilmiştir. Kısacası Kürdi-stan'da otoriteless kaybolmuş olan Türk devleti, otoritesini tekrardan sağlamlaştırmak için Kürdistan'ı bir işkencehaneye çevirmiştir. Sömürgeci-faşist cuntanın terö-ründen kurtulmak için çareyi daha-rica çekilmeğe bulan yüzlerce kö-sül Kürt köylüsünün oğulları, kızla-rı, bacıları, anaları aylarca rehlin tutularak işkence ve hakarete yü-ratılırken, onlarca masum Kürt in-sanı da hiçbir haklı gerekçeye da-yanmaksızın salt kendî sadatı duy-gularının tatmin olması için, sömür-geci ordu mensupları tarafından kurşuna dizilerek katledilmiştir. Çoğu balyer bombaları, evler ve köyler ateşe verilmiş; arame-gerçekleştiye yapılan baskınlar a-ra-sında evler talan edilirken, halkımı-zın malları da gespeldilmiştir. Rast-

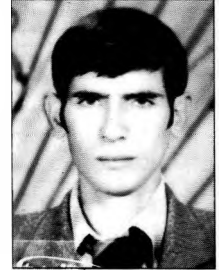
Hüseyin DURMUŞ

karken tek çıktık; güçlü dostluklara çok az zaman süresi içinde sahip olduk. Çoğu bir veya birkaç ay dostluk yapıp gittiler, düzene kul-köle oldular. Fakat biz iyiyi, doğru-yu, güzeli her ileride ulaşılabile-ceğini, kaybettiklerimiziz altında

Mehmet KURT

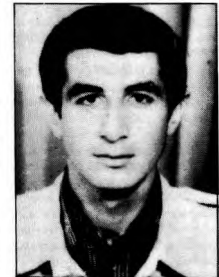
geri ve çirkin yanlar olduğuna bile-rek yaşama daha da artan bir tut-kuya sarıldık. Yalnızlığımızı böyle-likle geleceğin güçlü bir umuduna dönüştürerek, dişimiz tırnağımıza takip devrimci faaliyetlerimizde her türlü yol ve yöntemle deneye-rek halkımıza ve ilerici insanlığı mutlak layık olanı bulmaya çalış-tık. Bunun için bir grup inşa etme-ten onun ilk silahlarını patlamaya, oradan daha kitleselleşmiş resmi bir partinin hazırlanmasına kadar

Mahmut GÜDEN

geçmemek için büyük sabır, iksa ve eğitim gücü gösterildi. Bütün bunlar hep umudu daha güçlü kı-lmak ve onurlu bir geleceği hazırla-mak içindi..." (Seçme Yazılar, say-fa: 234)

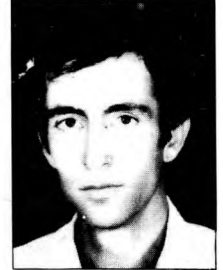
Parti Önderliğinin politik öngö-

Ahmet KURT

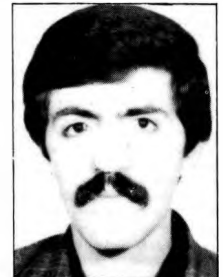
rülü, geleceği gören, özverili ça-baları sonucu gelişmemiz bugünkü düzeyde gelişmiş ve Partimiz gele-ceğe muazzam derecede hazırla-nabilmiştir.

Partimiz geri çekilme dön-e-minde sadece kendinle değil, di-ğere güçleri de taşılaye uğrak-tan alıkoymak doğrultusunda yo-ğun çabalar harcamıştır. Birçok gücü bu dönemde yurt dışına çı-karmış ve önemli olanakları sunarak devrime hazırlık yapmaları doğrul-

Edip SOLMAZ

olan Ortadoğu'yu seçmiştir. Orta-doğu'da her herhangi bir ilişki ve ilti-fak gücü söz konusu değildi. Ayrıca büyük maddi olanaksızlıklar da mevcut durumu daha da zorlaştı-rmaktaydı. Fakat buna rağmen, Or-tadoğu alanı, gelişmemiz ve ülkeye

Zeki YILDIZ

yeniden yönelebilmemiz için en uygun alan özelliğini taşımaktaydı. Bilindiği gibi, Kürdistan Ulusal Kur-tuluş Mücadelesi, Ortadoğu zemi-ninde büyük değışikliklere yol aça-bilecek bir konuma sahiptir. Bu du-rum, Kürdistan'ın stratejik-geo-grafik konumundan kaynaklanmakta-dır. Yani Ortadoğu ile böyle bir bağ-lantımız vardır. Ayrıca Ortadoğu, sıcak bir savaş alanıdır, bu açıdan Ortadoğu bir geri çekilme alanı ola-rak seçilmiştir.

sace duracak olursak; daha önce denediğimiz gibi, gerek Konferans sonrasında mevcut güçlerimizin duruşunu kendiliğinden belirtecek özellikler arz ediyordu. Parti Önderliğimiz, bu yapının gelecekte nasıl bir rolü oynayabileceğini, kimlerin daha çok dönemleri gerekliliklerine yerine getirmeye hazır üstlenebileceğini yakından izliyor ve Parti mücadelemizin yükseltilmesi doğrultusunda soylu kabalara sarfediyordu. Bunun yanı sıra, yine bu dönemde merkezi düzeyde yer alanlar veya pratik merkez biçiminde ortaya çıkan yapı ise, bir rapor bile hazırlayamayacak ve Konferansa merkez rapor sunamayacak bir durum içerisindeydi. Konferansa sunulan Politik Rapor, Parti Önderliğimizin raporudur. Çünkü, pratik merkez adıyla yürüyüp, kendi işlevine sahip çıkamayan ve kendisi kendisini bile inkar eden bir merkez durumuna dönüşmüştü. Bu dönemlerde bu görevin gerçek sahipleri olarak görülen dört elle sarılan yoldaşların tutuklanması, başta arkadaşlarımızın mücadelesinde şehit düşmeleri sonucunda gerilemelerin durumu bu idi. Bundan dolayı bütün gelişmeleri tek başına Parti Önderliğimiz üstlenmiş ve Parti Önderliğine en çok yardımcı olması gerekenler bile kurultayın gereklerini duruma göre görmişlerdir. Parti Önderliğimizin yoğun çabaları ve bir de bu çabaların cevap verecek durumda olan militan yapısı bu dönemde gelişmelerin yaratılmasına yol açmıştır.

Yine farklı özellikler arz etse de diğer bir kesim mevcuttur. Bunlar mücadeleyi safıların terk etmeyen, Partiden ayrılmayı bir onur meselesi yapan, yani Partiden ayrılmayı onursuzluk olarak değerlendiren ama gerçek anlamda devrimci onunun sahibi olmak da istemeyen, dolayısıyla da bu yönü çabalarını zayıflıkla taşıyan bu kesim; Parti gelişmelerini yönünü hangi tarafa çevirirse, adeta onun ardından sürüklenir, arkadaş takip etme, maraton zincirinden kopmama, bir sol sosyalist yarıya dönüşürken çok tarza ele almama vb. gibi tipik özellikleri sergileyenlerdir. Bunlar az olmakla birlikte daha çok köylü devrimciliğini sergileyen kesimlerdir. Kendilerini mücadeleye vermeyen bu kesimler, Parti içerisinde mevcut hazırlik sürecinde, Partinin yürüttüğü hazırlığı boşa çıkarmak isteyen ve bilinci bir şekilde düşmanca faaliyetleri yürütenlerle bütünleşmeye çabalan içinden çıkmaması için zemin teşkil ediyordular ki, bunlar içerisinde Semir halinin yanı sıra faaliyetleri olmuştur. Semir arkadaşlarımızın faaliyetlerini yanısıra Ziyad, Süleyman, Fatma, Delal, Sores, Seher vb. gibiler de bu süreçte Partiyi karşı bilinci bir biçimde faaliyetlerini yoğunlaştırarak kesimi oluşturmuyordu. Yine daha sonradan açığa çıktığı gibi, düşman alanı olan, ancak o dönemde bilinmeyen Nebil gibi unsurlar da mevcuttu.

Semir tipik özellikleri kullanarak ortaya çıkmıştı. Çokça fal eden, entelektüel, gevşeklikte gelişkin bir yapıyı sergilemiş; yapımı devrim sorunlarından uzaklaştırarak daha çok tali sorunları ele almış ve sinisi bir şekilde alttan altı karşı-devrim propagandasını yaparak, ajan faaliyetini iç içe örgütlemeye çabası içerisindeymişti. Hareket safından ziyade, eksiklikleri ve güdülleri sürekli gündemleştirerek, bunları ön plana çıkarmış ve insanları ya düğürmeyi, ya da kaçırması planlayarak, Partimizin örgütlenmeye, toplanmaya çalıştığı her yerde ve dönemde o bulunduğu alanlarda

değitici, yıkıcı ve düşman faaliyetlerini dayatarak, Partimize darbe vurmak istemiş, bunun için de her zaman açıklardan yararlanarak Partiyi imha etmede her türlü yöntemi denemiştir. Bu çabalarını I. Konferans ve II. Kongre döneminde çok sinisi şekilde sürdürmüştü. Hareketimizi tümünden ele geçirebilmek için de merkezi yapıya kadar işmiş, kendisinin emellerini gerçekleştirme kullanılabileceği yöntem, kişi, eksiklik, zaafırları sürekli bulmuş, derinleştirilmişti. Bu yüzden düşman faaliyetinin en uç noktaya olmuştur. Her yerde, dönemde ve kişilere göre taktikleri oluşturup, bunları uygulamak, Parti mücadelesini boşa çıkarmak için sürekli bir şekilde değitici yöntemleri denemiştir. Ta ki Partimiz durumunu net olarak açıklığa çıkarıyorsa kadar bu faaliyetini yürütmüştür.

Yine bu dönemde Partimizi zorlayan Fatma'nın ve Süleyman'ın faaliyetleri vardır. Bunlar da iki ayrı uç biçiminde Partiyi tasfiye etmeye yönelik yapılarıyla bu dönemde sinisi uçlar olarak çıkmışlardır. Her ikisi de kendi capında Partiyi ele geçirmek kavgasını vermişlerdir. Bir Parti içerisinde Haki yoldaşın mirasına sahip çıkma, diğer ise Parti Önderliğine olan özel ilişkisi dayananlar Partiyi ele geçirmek istemişler. Bu dönemde bunlar arasında çalkışlar yoğun olup, bunun nedeni de karıyer kavgasıdır. Bunların geçmiş dönemlerindeki bakışları, öncekinin Şahin'in tutuklanmasıyla birlikte, Süleyman-Fatma arasında den çıkma yarışına bağlanmış, yani örgüt içerisinde ikinci adam olma sevdasına kapılmışlardır. Bunlar gerek örgüt dışındakiler ne gerekse de Partimizin gerçek temsilcileri olan Hayri ve Mazlum yoldaşlara yaklaşımlarında sürekli hor bakan, Parti değerlerini dağıtan, tasfiye eden pratiği en uç düzeyde sergilemişlerdir. Bunların Parti Önderliğimize yaklaşımları da aynı olup, Kürdistan halkına olan yaklaşımların bir ifadesi olmuştur. Mevcut durumları bozmasın karşın, bu durumlarıyla Parti üzerinde ciddi hak iddialarına bulunarak, kendilerini Partinin gerçek sahibi olarak görmüşlerdir. Bunlar ve benzerleri mevcut pratikleriyle Partiyi en ufak bir düşüş katmaması, Parti yönünü omuzlamaması, daha çok Partiyi yük olmuştur. Bu durumlarıyla da Partiyi sahip çıkma, Partiden hak aramak istemişlerdir. Ki bu tamamen özülle, pratiğiyle tasfiyeciliktir. PKK soyuluk, alınteri, emek, direniş, kutsal daha uğruna dimneyen çaba, saygı, sevgi, bağlılık, halk ve devrim uğruna canını, kanını hesapsız fedâ etme demektir. Bunlar, Partimizin bu değerlerinin oluşumunda hiçbir katkı sahibi olmadıkları gibi, bu değerlere sahip çıkma, gerçek sahipleri olarak kendilerini bir tamameye kalkışmışlardır, ki bu tamamen egemen siniflerin, Kamezinin Parti saflarında temsilciliği demektir. Parti Önderliğimizin talimatlarında belirtildiği, "... Biz kimsenin tapulu arazisi üzerinde bina kurmayız", "Biz Partiyi emek sahiplerine teslim edeceğiz" belirlenmelerinin bunların durumunun anlaşılmasında en belirleyici sözlerdir. Çünkü onlar kendilerini Kürdistan'ın, Partinin tek sahibi görmekteditir. Fakat böyle olmadıkları Parti gerçekliğimizle kanıtlanmıştır. Daha sonraki süreçlerde bunların durumları daha tehlikeli boyutlara ulaşmıştır.

II. Kongreye geldiklerinde, bir yandan Partimizin son derece soylu çabaları, güçlerimizin ülkede mücadelesini yükseltilmesi doğrultusunda eğitlimlerinin her yönüyle gerçekleştirilmesi yaşanırken, bir yandan da provokatif çabalarla, tasfiyecili faaliyetlerini Partiyi karşı sürdürdükleri yaşanmaktadır. Bunlar arasında kıyasıya bir savaş mevcuttur. Semir, Sağır Cuma, Ziyad, Delal, Sores vb. lerinin bu dönemde son derece açık ve sinisi provokatif çabalarıyla Partiyi tasfiye etme, gerekerek daha da düşmanca yönelimleri artırma durumları söz konusudur. Özellikle de Semir, bir çok şeyi kendi kendine doğrultusunda hareket için sokmakta, bunları vasıtasıyla emellerini gerçekleştirerek istemektedir. Kendisi son derece hahane tavırlar içerisinde Parti Önderliğine sahip çıkma adı altında Partiyi ele geçirme savaşını vermektedir. O dönemde sözde Parti Önderliğine sahip çıkma adı altında sarfetildiği, "Allah atmesin Ali arkadaş başımızdan ayırsın hahimz ne olur" tarzındaki sinisi sözleri, "Muaviye'nin Hz. Ali'ye yaptığı komplonun bir benzeridir. Bu durumu, özellikle II. Kongre günlerinde ciddi boyutlara ulaştırmıştır. Fakat Parti Önderliğimizin gelişmelerde tamamen hakimiyeti tüm bunları boşa çı-

karmıştır. Bunun yanı sıra da Sağır Cuma denilen unsurun da bideğiciliği hıtlap eden, bunu kıskırmak için yaptığı çıkışlar vardır. Bilinci bir şekilde Kuzey-Güney biçimindeki bir ayrımı gündeme getirecek, mevcut platformun kalarından soru işaretleri uyandırmayı ve Partiyi karşı çıkarmayı hedeflemiştir. Fakat çok iyi bildiğimiz gibi, tüm bu oyunlar, Parti Önderliğimizin güçlü sezgileri, tahillileri ve yapıcı hakimiyeti sonucu boşa çıkmıştır. Bilindiği gibi, Partimiz tüm saldırılara rağmen Kongreyi başarıyla gerçekleştirmiş, her türlü yıkıcı, bozucu, tasfiyecili faaliyetlere rağmen, Parti Önderliğimizin özellikle belirleyici çabaları sonucu tarihinin önemli adamlarından biri daha almıştır. Mücadelemizin, savaşımızın gelişimi açısından son derece önemli kararlar alınmış ve bunların hayata geçirilmesi doğrultusunda yoğun bir faaliyetlilik içerisindeymiştir.

Kongrenin aldığı kararları, ülke içinde pratik, örgütsel faaliyetleri geliştirme dönemi başlamıştır, bu da Partimizin ve ulusal kurtuluş mücadelemizin tarihinde yeni bir dönem başlangıcı olmuştur.

FKBDC'NİN KURULUŞ ÇALIŞMALARI VE HORTLATILMAK İSTENEN TASFİYECİLİK

Köln'de yapılan bir yürüyüş. Emekçiler FKBCD ilamısı altında yürüyor

Partimiz PKK'nın öncülük ettiği ve içerisinde 7 örgütün yer aldığı **Faizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi (FKBDC)**, 1 Haziran 1982'de kuruldu. Partimiz, I. Konferansla birlikte cephe çalışmalarını yoğunlaştırmış ve bu amaçla program taslağını faizme karşı mücadelelerinin sorunları aidiyla broşür halinde yayınlamıştır. Bu broşürde cephenin kuruluşuna zorunlu kılınan koşullar hakkında şunlar söyleniyor:

"Faşist diktatörlüğe karşı mücadele bir devrim mücadelesi olup, bu diktatörlük ancak devrimle devrilebilir. Bu devrim, devrimci-demokratik halk diktatörlüğünün ve Kürdistan ulusal kurtuluşunun çözümünü kapamaz kılcaktır. Bunda, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi çok önemli bir rol oynayacaktır. Bu durum, Kürdistan'ın ulusal kurtuluş güçlerini, faizme karşı mücadelesinin bir iki temel gücünü, ortak düşmana karşı, itidat için siyasi programı, örgütü ve tektifi olan bir anti-faşist birleşik direniş cephesinde birleştirilmesi zorunlu kılacaktır.

Birleşik direniş cephesi yolu, faşist diktatörlüğe yıkarak ve halk itidatına varıp Türkiye ve Kürdistan halklarını kurtuluşla gütmek için en kısa, en kolay ve proletar enternasyonalizmi ilkesine uygun olan tek ve zorunlu yoldur. Türkiye'de demokratik halk devrimini ve Kürdistan ulusal kurtuluşunu zafere götürmenin, Türkiye ve Kürdistan halklarına karşı devrimci görevleri yerine getirmenin biricik yolağıdır. Yüzlerce devrim şehidinin anısına sahip çıkabilmenin ve birlerce devrim tutkusunun özelemlerini ve acı-

kararmıştır. Bunun yanı sıra da Sağır Cuma denilen unsurun da bideğiciliği hıtlap eden, bunu kıskırmak için yaptığı çıkışlar vardır. Bilinci bir şekilde Kuzey-Güney biçimindeki bir ayrımı gündeme getirecek, mevcut platformun kalarından soru işaretleri uyandırmayı ve Partiyi karşı çıkarmayı hedeflemiştir. Fakat çok iyi bildiğimiz gibi, tüm bu oyunlar, Parti Önderliğimizin güçlü sezgileri, tahillileri ve yapıcı hakimiyeti sonucu boşa çıkmıştır.

Bilindiği gibi, Partimiz tüm saldırılara rağmen Kongreyi başarıyla gerçekleştirmiş, her türlü yıkıcı, bozucu, tasfiyecili faaliyetlere rağmen, Parti Önderliğimizin özellikle belirleyici çabaları sonucu tarihinin önemli adamlarından biri daha almıştır. Mücadelemizin, savaşımızın gelişimi açısından son derece önemli kararlar alınmış ve bunların hayata geçirilmesi doğrultusunda yoğun bir faaliyetlilik içerisindeymiştir.

Kongrenin aldığı kararları, ülke içinde pratik, örgütsel faaliyetleri geliştirme dönemi başlamıştır, bu da Partimizin ve ulusal kurtuluş mücadelemizin tarihinde yeni bir dönem başlangıcı olmuştur.

olmak üzere, TKEP, İçişleri Seel gibi örgütler, FKBCD'nin programı boşa çıkaran çabaları içerisinde girmişlerdir. Dev-Yol, bu amaçına ulaşamayınca cepheden ayrışmış ve saldırılarını karşı cepheden yürütmeye başlamıştır.

Partimiz, FKBCD'de yer alan güçlerin devrime yönelmeyen durumunu önceden görmüş ve devrimci sorumluluğundan bir gereği olarak bu konuda uyarıları gönderen yapmıştır. Aralık 1982'de yapılan FKBCD 2. Genel Komite toplantısına sunulan PKK raporunda bütün bu hususlara değinilmiştir. PKK raporunun bir bölümünde bu konuda şunlar söyleniyordu:

"Bugün devrimci direniş çizgisi doğrultusunda iki adimlar atılmış, halklarımızın sorumlu temsilcilerinin ağırlıklı gücü Birleşik Direniş Cephesi'nde bir araya gelmiştir. Açıkır ki, simdiye kadar sağlanan gelişme, atılan bu adimlar, devrimci sorumluluğumuz ve görevlerimiz karşısında küçük kalmakta, daha henüz bir başlangıcı oluşturmaktadır. Ama içinde bulunduğumuz koşullarda, böyle küçük adimlarla işe başlamamakta ve yenileriyle bunu geliştirmekten başka çaremizin olmadığı da ortadur. Bu nedenle, belli bir anlayış doğrultusunda ortak bir program ortaya çıkarılması, cepheleşme için ilk toplantılarımızın yapılması gibi adimlar küçümsenmemeli, anlamı doğru kavranmalı, savunulmalı ve daha güçlü adimlarla geliştirilmelidir. O küçük adimlar atılmamış olsaydı, böyle gelişmiş bir toplantıya ulaşabilir miydik? Açıkır ki, toplantımız, atılmış olan adimların üzerinde yükselmekte, onların gelişmiş bir duruşunu oluşturmaktadır. Gündeminde, örgütlenmek kuralları ve temel konuları vardır; ve bu konularda sunulan önerileri tartışarak sonucu bir karara bağlayabilmektir. Böylece Birleşik Direniş Cephesi, açık bir programı, stratejisi ve tektifi olan bir örgüt olarak, halklarımızın kurtuluş mücadelesinde ki yerlerini alan bir güç haline gelecektir. Bütün bu anlayışlar, böyle bir sorumluluk altına giran tüm kişi, kuruluş ve örgütlerin içten arz ve istekleriyle, güçlü çabalarıyla hayata geçirilecektir. Eğer tüm anti-faşist kişi, kuruluş ve örgütler, güçlü bir istek duysalar ve bu anlayışları hayata geçirirlerse, anti-faşist mücadelesinin güçlü bir biçimde gelişeceği açıktır.

Açıkır ki, faizme ve ulusal baskı sistemine karşı halklarımızın birleşik direniş mücadelesini yaratma ve geliştirme yolunda adı çabalar, teoride ve pratikte birçok soruna karşılık gelmektedir. Biz, bu sorunların başlıcalarını yukarıda belirttik ve belli özüm yolları gösterdik. Herkesin önce Birleşik Direniş Cephesi içinde yer alan örgütler, bu sorunları olumlu ve doğru ele alarak çözmeye çalışabilmelidir."

Partimizin gösterdiği bütün çabalara rağmen, bu güçler bir türlü devrimci-direnış hatı içerisinde girmemişlerdir. Bundan ısrarla kaçınılmışlardır. Partimiz, bu konuda üzerine düşen görevlerini yerine getirmiş ve bu güçlere gereken destek ve yardımı sunmuştur. Bu konuda halen istenilen sonuca ulaşmış değiliz. FKBCD'nin SVP ve THKP-C/Adiciler dışındaki güçler kopmuş, buna rağmen FKBCD'nin devrimci-direnış çizgisi Kürdistan'da yayılmıştır; ve elektirli Türkiye'de de uzatılmıştır. Gündüzünde Türkiye'de görülen canlanma bunun açık bir göstergesidir.

arını karşılayabilmemizin de biricik yolu, anti-faşist birleşik cephe yoludur.

Bu değerlere karşı sorumluluk duyan tüm güçler, Türkiye'nin devrimci-demokratik güçleriyle Kürdistan'ın ulusal demokratik güçleri, sorumluluklarının ve görevlerinin bilincine varmalıdır. Geçmişleri değerlendirilerek, eskiden beri taşıdıkları hata ve eksiklikleri giderip, faşist diktatörlüğe devrimle değiştirme mücadelesinde gerekli olan birleşik cephe esprisini içinde hareket etmelidirler. Böyle bir sonuca vararama, daha büyük lokelere ve daha çok olumsuzluklara yol açacaktır ve bunun da sorumlusu o güçler olur. Geçmişte ve günümüzde var olan olumsuzlukları son vermek için, faizme karşısında halk güçlerinin değiniklerini ortadan kaldırmak için, tarihi devrimci sorumluluklarını yerine getirmek için, tüm devrimci değerlere sahip çıkarak için, faşist diktatörlüğe yıkıp halk itidatını kurmak için aşğıdaki siyasi ilkeleri etrafında birleşmek, tüm devrimci, komünist ve demokrat örgüt ve kişilerin görevi olmalıdır."

FKBCD'ye PKK dışında Dev-Yol, Emekçi, SVP, TKEP, THKP-C/Adiciler, TKP-İçişleri Seel ve Dev-Savaş katılmışlardır. Başta Dev-Yol

II. KONGRE VE SONRASI DÖNEM (1982-1986)

"Partimiz PKK, ulusal kurtuluş savaşımızın yeni döneminin, halkımız için baskı ve karanlıklara karşı büyük bir direniş hareketinin başlatıldığını, 1982 Ağustos'u kadar gerçekleştirdiği II. Kongre ile ilan eder. Bu anlamda, II. Kongre'nin halkımız için önemi tarihsel bir

naklarını daraltmıştır. Bir de biz yeterince hazırlığımızı yapmışız, hazırlığımız iyidir. Bu kader sayının burada kalması; sancıklı ve gereği de yoktur İran ve Irak üzerinden olanaklar da açılmıştır. Hudduta tedbirler de alınmış, malzememiz de biraz sağlanmıştı.

len alanların sınır bölgeleri olması; aynı zamanda silahlı mücadeleyle yürütülecek güçler açısından manevra yapabilmeye olanaklarının da alabildiğine artması demektir. Özellikle de Güney ve Doğu Kürdistan parçalarının Kuzey Kürdistan'la olan sınır bölgelerinin, mevcut koşullarda silahlı mücadelemizin geliştirilmesinde adeta bir cephe gerisi ya da en azından sağlam birer askeri üs olarak kullanılabilir, bu yönlü görevleri yerine getirebilecek konumda olup, hem siyasi-

c) Örgütlenme önündeki engelleri aşmak; hatalı ve tasfiyeci anlayışlar tasfiye etmek. Parti saflarını hatalı anlayışlardan arındırmak, d) Örgütsel önderliğin seviyesini ideolojik ve politik önderliği seviyesine yükseltmek.

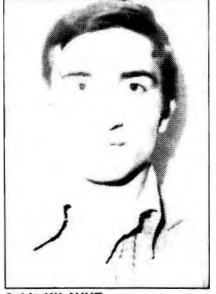
e) Ulusal kurtuluş görevlerine bağlı olarak ve kesin güzellik temeline merkez, bölge ve alt örgütlenmelerin ülke içinde örgütlenilmesine başlamak; ve bu örgütleri geliştirip geliştirmek.

f) Kitleler içerisinde bilinçlendirme ve örgütlenme çalışmasına geçmek, propaganda ve ajitasyon faaliyetlerini geliştirmek, ulusal kurtuluş cephesini yaratmak ve kitlelere cephe içerisinde örgütendirip birleştirmek.

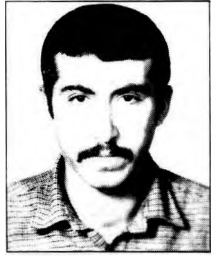
Parti Genel Sekreterliğinin II. Kongre sonrası Parti kadrolarına Parti faaliyetlerinin planlaması ve örgütlenilmesine üzerine yayımlanan plan niteliğindeki talimatından sonra, Parti kadro ve savaşçıların en uygun bir biçimde ülkeye girişlerinin gerçekleştirilmesine başlanarak ilk elde gücün çok az bir kesimi ülke içinde konumlandırılınca, esas kesimi, sınır alanlarına aktarılmıştır.

Partimizin almış olduğu kararlar doğrultusunda ilk grubu hareket geçirecek ülkeye aktarmak istemeyi, bu doğrultuda kurdukları ilişkileri yeni dönemin başlatıldığını, proletarya dışı güçler de hemen harekete geçmiş ve Partimizin bu atılımını engellemek için yoğun çabalarını başlatmışlardır.

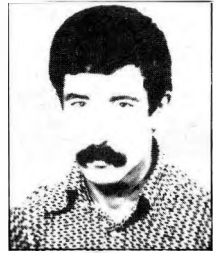
Partimiz PKK, 1982 yılında mevcut koşulları değerlendirerek, silahlı mücadeleyi yükseltmek için Güney Kürdistan sahasından yararlanmanın uygun olacağını belirler ve mevcut kadro gücü bu alana aktarılır. Başta TC olmak üzere bugün daha da açığa çıktığı gibi, ilkel milliyetçilik, işbirlikçi, reformizm ve sosyal-gövenizm Partimizin bu atılımının önüne geçmeye çalışır. Yine faşist Türk cuntası Partimize içkiçleri ajanlarını ve ihanetçileri harekete geçirecek ülkeye dönüşün önüne geçmek ve PKK'yi bir müddet hareketsiz haline getirmek ister. Yeri geldikçe bu çabalar ve anlamının ne olduğunu değineceğiz. Fakat bu dönem aç-

Şahin KILAVUZ

Cahit DAYAN

Süleyman TUGCU

Partimiz ilk gruplarını yola çıkardığında ilkel milliyetçiliğin tezahürlediği bir komploye ile karşı karşıya gelir. 8 PKK militanı Hazir ayında ilkel milliyetçiliğin komplosu sonucu katledildi. 1982 yılının kasım ayında meydana gelen bu komploye Partimize 8 değerli militanını yitirdi. Aynı şekilde Ağustos 1982 tarihinde ise Süleyman TUGCU yoldaş benzer bir komploye katledildi. İlkel milliyetçiliğin saldırılarının yanı sıra faşist Türk sömürgeciliğinin komplosu ile de karşılaşıyor. Ülkeye giriş yapan ilk öncü gruplarımızdan bazıları tutuklanırken, bir kısmı ise faşist ordı güçleriyle içine girdikleri çarşılarında kahramanca direnerek şehit düşerler. Dikkat edilirse, ilk öncü birliklerimizden ülkeye taşınması yoğun bir direniş, kan dökme temainde olur. Faşist rejim bu tarihsel yönelliği sürdürmek için komplosunu yoğunlaştırır. Partimize, bütün bu engellemeler çabalarına rağmen, bu süreçte kayıp da verse, esas olarak gücünün önemli bir çoğunluğunu sağlam ve emniyetli bir şekilde ülkemizin derinliklerine ulaştırır. TC'ye ilkel milliyetçiliğin bu çabalarına, bir de diğer çevrelerin faaliyetleri eklince, Partimizin bütün bu tehlikeleri atlattığı büyük bir başarıdır..." (Gerillanın Gelimi, sayf. 23-24).

Her tordiyizm, komploye rağmen, Partimize kararlarından bir adam daha geri alınamayacak, faaliyetlerini hızlandırarak sürdürmüştür. Bu biçimde 1982'nin sonuna kadar Parti kadro ve savaş-

Ulusal kurtuluş mücadelemiz tarihinde yeni bir dönemi açan PKK II. Kongresi, 20-25 Ağustos 1982'de gerçekleştirildi.

düzeydedir. Kongre, bir dönemi kapatırken, yeni bir dönemi de açar. II. Kongre, bugüne kadar faşist Türk sömürgeciliğine karşı ideolojik, siyasi, politik ve kısmen de askeri alanda yürütülen mücadelenin yeni bir aşamaya, halk savaşına girdiğini karar altına alır. Bu dönem, geçmişten farklı olarak silahlı mücadelenin öne çıktığı ve siyasi-örgütsel çalışmaların silahlı mücadele temelinde geliştirileceği bir dönemdir. Partimizin II. Kongresi, bu dönemin özelliğini "Halk savaşına yolunda ilerli" sloganında dile getirir. Partimiz "Ulusal Kurtuluş Cephesi ve halk savaş yoluyla ilerli" sloganını atarken, uluslararası ve ulusal koşulların değerlendirilmesinden yola çıkmış ve mevcut Parti gücümüzün hazırlıklarını gözönünde bulundurmuyor. Partimiz gücümüzün durumu, ulusal ve uluslararası koşullar, Kürdistan'da tarihin bu dönemine benzerlerinden daha güçlü bir örnek olarak halk savaşının geliştirilebileceğini ortaya koymuştur. İşte, tarihsel ve güncel koşulların öylesine elverişlilik arzettiği bir ortamda, Partimize halkımızı zafere, bağımsız, özgür ve demokratik bir ülkeye götürecektir olan halk savaşını başlatmak, geliştirme, yaygınlaştırma ve güçlendirme kararını da alır. Bu karar, aynı zamanda şimdiye kadar ulaşılmak istenen, ama bir türlü de verilemeyen bir aşamaya savaşın ırmaklanmasını anlamına da gelmektedir. Partimize böylesi bir karara götüren nedenlerin biridir. Vahşi bir sömürgeciliğin altında, çağın gerisine düşürülmüş, en başta insanlığı olmak üzere, her şeyini yitirmiş, karşı karşıya olan bir halkın yeniden yaratılmasını veya dirilmesini, her şeyi yeniden kazanma temeline ulaşmak; halka karşı duyulan sorumluluğun bir gereği olarak yerine getirmek ve bunu bir görev, halka ödemesi gereken bir borç olarak benimsemek; işte, bütün bu gerekçeler Partimize böyle soyul bir karar almaya ve bunun gereklerini yerine getirmeye yöneltmiştir..." (Gerillanın Gelimi, sayfa: 21)

"II. Kongremizin, belirlenmelerin de de keşkinleştirildiği bir toplandı. Lübnan'ın işgali, yaşama ola-

Bütün bunlar denk geldi. Bildiğimiz gibi yeniden düşünün değerlendirilmesi yapılmıştır. Ona burada değinmenin gereği yoktur. Kapsamlı bir değerlendirilme ve o doğrultuda, o ruhla çalışmalara hakim olunmak istenmiştir. 1982-83 böyle değerlendirilebilir..."

Ülkeye yeniden dönüş kararıyla birlikte yapılan planlama ile silahlı mücadele çizgisinin etkin bir biçimde uygulanması, bu araç etrafında devrimci pratiğin yeniden inşa edilmesi bu amaçla daha çok Hakkari, Sirt ve Van alanlarının merkez olarak seçilmesi ve devrimci çalışmanın bu alanlardan adım adım ülkemizin eteki stratejik alanlarına yayılması, Kongre kabul edilmiştir. Kararlar doğrultusunda yapılan bu planlama doğru bir planlamaydı. Çünkü belirlenen alanların coğrafi koşulları böyle bir mücadele için son derece uygundu. Ülkemizin coğrafyasının iskeletini oluşturan sıradağların içine geçip kesildiği ve adeta bir düğüm biçimini aldığı böyle bir alana hareket ettirmek ve dağılmasını takip ederek, ülkenin her köşesine savaşarak yayılmak tamamen olanaklıydı. Aynı zamanda bu alanlarda yoğun bir kitle potansiyeli; bu kitlelerin de yurtseverlik duyguları ve gelenekleri alabildiğine canlıydı. Yine nüfusun geniş kesimleri kırsal alanlarda yoğunlaşmıştı. Ve düşmanın alan üzerindeki denetimi de oldukça zayıf olup, bu daha çok şehit merkezlerinde yoğunlaşmıştı. Bu alanlarda daha önceleri devrimci bir gelişimin olmaması nedeniyle burada düşman güçlerinin devrime karşı örgütlenmesi söz konusu değildi, bu yüzden oldukça zayıf bir konumu taşıyorlardı. Bütün bunlar devrimci savaş taktiklerinin hayata geçirilmesi bir yer yönüyle elverişli bir ortam demektir. Yine söz konusu alanlar Kürdistan'ın bölünmüşlüğü içerisinde çok büyük stratejik öneme sahip olan sınır bölgelerinin meydana getiriyorludur ki, buralar faşist sömürgeciliğin en zayıf kaldığı alanlar olmasının yanı sıra, Kürdistan genelinin ortası kısmını teşkil etmesinden ötürü, Türk Kürdistanı açısından hareketin gelişmesine devoye olma özelliğindedir. Yerleş-

askeri hem de coğrafi açıdan böyledir.

Genel planlama açısından biraz dikkatli bir çalışma tarzı tutturulur ve güçlerin uygun bir yerleşimi başlanırsa; bu alanlar, dönemin görevlerini en iyi ve en iyi düzeyde yerine getirebilecek konumdaydı. Ki, bunun için gerekli siyasi ortam ve olanaklar mevcuttu. Zaten güçlerimizin bu alanlara taşınmasından önce, söz konusu alanlarda var olan siyasi güçler arasındaki ilişkilerden doğru yararlanarak gerekli bağlantılar kurulmuş ya da kurulmaya açık hale getirilmişti. Bütün bu özellikler, sadece bu alanlardan başlayarak, yapılan planlama doğrultusunda Partimizin öngördüğü çalışmaların uygun, ahenkli ve düzenli bir biçimde

Güney Kürdistan'da düzenlenen Barxwedan Eğitim Devresi

şından bilinmesi gereken gerçekler, Partimize silahlı direnişin yükseltilmesi önüne engel olmak için geniş bir caphanin içine sözü edildikleri yer aldığı, rasmen olmasa da fililiyata harekete geçtiler. Silahlı mücadelelerin geliştirilmesi ve bu mücadelelerin bağımsızlığı hedeflemesi en başta bu çevrelerin ölümlü demektir. İşte bu nedenden dolayı bütün bu çevreler ulusal kurtuluş mücadelemize karşı saldırıyorlar. Ülkeye daha ilk yöneltişimizde karşılaştığımız veya karışma çıkaran bu engeller, Kürdistan'da silahlı direnişin nasıl şiddetli geçeceğini de gösterir

b) Bu çizginin pratik hayatta uygulanabilmesi için gereken hayatta örgütlenmenin pratik planlamasını yapmak ve adım adım uygulamaya başlamak.

çılarının esas bölümü içinde örgütlenmek üzere Güney Kürdistan'a taşınmıştır. Hem Güney Kürdistan, hem Doğu Kürdistan alanlarından (sınır bölgelerinde) başlılıklar örgütsel çalışmalarını içeriye doğru yaygınlaştırması için imkanlar oldukça elverişliydi. Ki bu şekilde Ağrı ve Silopiye kadar sınır üzerinden içeriye yönelik çalışmalarını geniş üslenen alanlarına, önemli oranda elverişli cephe gerisi olanaklarına sahip oluyordu.

Yapılan tartışmalar ve edinilen sınırlı bilgiler üzerinde ve daha çok da deneme, görme ve buna göre uygulamaları geliştirme yöntemlerine dayanarak, ülke içi faaliyetlerin planlanması gerçekleştirildi. Hazırlanan Nisan 1983'te pratik yönetime hazırlık birimi tarafından tartışılarak, düzenlenmiş ve çalışma planı olarak kesinleştirilmiştir. Bu plana göre; pratik yönetime Güney ve Doğu Kürdistan sınır boyalarını uygun alanlarında üslenecek, Doğu ve Güney Kürdistan'a yönelik çalışmalar ve diğer siyasi güçlerle ilişkiler yürütülecek. Kars, Ağrı-Van-Hakkâri-Siirt-Bitlis gibi sınır bölgelerinin çoğu kasaba

ti güçlerimiz pratik hazırlik çalışmaları kapsamına giren coğrafyayı tanıma, kitlelerle sınırlı bağlar kurma ve bazı teknik hazırlıklar yapmak biçimindeki bir çalışma ile görevlendirildi. Ve esasın birer keşif kolunun oluşturduğu küçük gruplarla sınır bölgelerine gönderildi. Böyle bir görevlendirme gerekli ve doğru bir görevlendirme idi. Hemen hemen devrimci faaliyetlerin gerçekleştirildiği bütün alanları kapsamına almaktaydı..." (Syf: 2-3)

Bu dönemin görevleri planlanan biçimde tamamlanır. Ülkenin çeşitli alanlarına dağılan SPB (Silahlı-Propaganda Birlikleri) keşif, istihbarat, asgari örgütlenme vb. diğer görevlerini gerçekleştirirler. Yine, bu dönemde ilk girişteki acelelik atılarak düsmenün yönelimi, taktiği ve metodları da öğrenilir. Bilindiği gibi, birliklerimiz ilk girişte muazzam zorluklarla karşılaşılır. Örneğin, Hakkâri ve Botan alanları, yine kimsen Silirt'ten başlılıkları, Van ve ilçeleri çemişhte faaliyetlerimizden hemen hemen hiç bulunmadığı alanlardı. Bu nedenle ne halin durumu, ne coğrafya ve ne de düsmenün durumu biliniyordu. Düsmenün bu alandaki askeri gücü

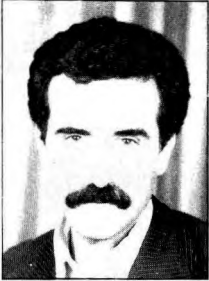
girişmesi, Partimizin bu çıkışına karşı yönelttiği bir tehdittir. Silahlı propaganda faaliyetlerimizin ülke çapına yayılması Hakkâri'yi aşmadan boğma girişimidir. Bu dönemde Semir provokatörünün, "Görecesiziniz hepsi Hakkâri'de imha olacaktır" biçiminde dile getirdiği, TC'nin bu amacına ulaşması mümkün olmaz. Kaybeden Partimizin silahlı birlikleri değil, TC olur. TC ve provokatörün bu dönemde yoğunlaştırıldığı kompolara bir diğer cepheinden sahte sok maskeleri yüzüne geçiren örgütler de eşlik ederler. Bunlar da, "Kürdistan'da silahlı mücadele yürütmenin koşulları yoktur. Bu dönemde silaha başvurmak intihardır" vb. çıkışlarla Partimizin yeni dönem direnişini yükseltmesinin karşısında yer alırlar.

Partimiz, bilindiği gibi tüm bu saldırıları boşa çıkarmak direnişini yükseltir. TC'nin Güney Kürdistan'a saldırısı tam bir iflyaskoya dönüşür. SPB ise ülkenin çeşitli alanlarına yayılmasını tamamlar. Bu dönemde ciddi bir yetersizlik ortaya çıkar. İlk öncü birim faaliyetlerini tamamlaması ve silahlı propaganda tarafından başlatılması görevi kendisini dayattırır. Ama bu süreci değerlendirmeyen ve gerekli sonuçları çıkarmayan pratik yönetime, silahlı propagandayı başlatma yerine, ülkede ilk öncü faaliyetlerini tamamlaması olan silahlı propaganda birliklerini geri çekmişlerdir. Bu süreçte görülen diğer bir durum ise, öncü birim faaliyetlerinin tamamlanmasına rağmen, silahlı propagandanın başlatılmasında gecikilmiştir. Sürecin uzatılmasındaki gecikmenin yarattığı sorunlar birimler için yeterli bir faaliyet yürütmesini engellemiştir. Parti silahlı faaliyetlerinde ilk ciddi sapma da bu dönemde ortaya çıkar. Bu konuda Parti Önderliği şunu belirtmektedir: tedir:

"... 1983'te silahlı gruplarımız ülkeye girmeye başladılar. Planladığımız eylemlilikte aslında bu yılda gelişebilecek bir eylemlilikti. TC'nin 1983 Kasım seçimlerine silahlı eylemler karşılık vermek istiyordu. Ve bu mümkündür de. Fakat kendine sodelanmış öğeler yüzünden uzun bir dönem eylemsiz yaşadılar. Buna gerekçe olarak da Güney Kürdistan'ı sözümlüne TC'ye batak-lik olarak kullanacaklarını gösterdiler. Halbuki Güney Kürdistan'daki ilgisizlik isabetli bir taktik ilgisiz idi. Ve sonuç da alınmıştı. Yani bu dönemde kurduğumuz ilişkiler fazla olumsuz bir durumda değildi. Ama orada yenilen bitünlüye Partinin yürüttüğü muazzam çabaları inkârı: bir yaklaşım göstermek olmuştur. Burada sözkonusu şahısların ön plana aldıkları şey önderlik sodeları, can telaşı ya da

larından itibaren atılması gereken adım olan silahlı propagandanın hayata geçirilmesine yönelimlenmiştir. Kuşkusuz durum böyle olunca da Parti taktiğinin uygulanmaması alaya yansımış ve sağ bir tutum içerisinde kalmıştır. Böylece hazırlik adı verilen süreç uzatılmış, Parti taktiği uygulamaya konulmamıştır. Bu saymaya rağmen silahlı propaganda faaliyetleri kimsen de olsa yürütüldü. Düsmenün ajan, işbirlikçi, ihbarcı güçlerine karşı geliştirilen eylemler kitle üzerinde önemli bir gelişmeye yol açar. Halk kitleleri üzerinde büyük bir etki yaratan eylemlerimizin bu tarzda geliştirilmesi kimsen de olsa silahlı propagandanın görevlerini yerine getirmesini sağlar.

Faşist Türk sömürgecileri, bu gelişmelere karşı ajan yapıyı, yine cetericiliğin ilk biçimini geliştirerek karşıku veriyor. Bu dönem ilişkisi kurduğu bazı devlet resimleri ve feodallerin eliyle ihbarcılığı, ajanlığı geliştirir. Düsmen bununla bir yandan anlaşarak geliştirip kitleleri kendisine bağlamak isterken, diğer yandan ise, SPB'nin hareket sahalarını engellemeye çalışır. Bundan dolayı silahlı propaganda faaliyetlerinin esas hedefini ajan, ihbarcı yapı oluşturmaz. Faşist Türk cuntasının karşımıza çıkarmak istediği ajanlık böylece tutunamaz bir duruma getirilir. Bu sürede Uludere'de, Kucurca'da diğer bazı alanlarda ihbarcı yapıya karşı geliştirilen eylemler kitleleri üzerinde büyük etki bırakır. Eylemlerimizin çapı fazla büyük olamattıkça birlikte ihbarcı yapıda yaratıldığı korku ve kitlelerin mücadeleye çekmede gösterdiği etki büyük olur. Birliklerimiz sayısız acı öldüğünden dolayı düsmenle karşı karşıya gelmekten ziyade ajan yapıya yönelirler. Bilindiği gibi silahlı propaganda faaliyetlerinde esas yan siyasal çalışmadır. Eylem yönü ikinci plandadır. Yani silahın siyasal amaçlar doğrultusunda kullanılmasıdır. İşte bu dönemde her ne kadar taktiğin sağa yatırılmasından dolayı istenen düzeyde silahlı propaganda faaliyetleri geliştirilmemişse de, sınırlı düzeyde de olsa konulan eylemler büyük etki yaratmıştır. Parti askeri çizgi-

Ulusal birlik çalışmaları yürüten PKK-MK üyesi Mehmet KARASUNGUR ve PKK militanı İbrahim BİLGİN, KYB tarafından 2 Mayıs 1983'te Kandil Dağında katledilidir.

düzeyindeki yerleşim alanlarında küçük gruplar halinde çalışılacak. İlk üç aylık faaliyet olarak keşif, ilgisiz, suçnak, depo vb. çalışmalar yapılacaktır. Yine elde edilen bilgilerle daha geniş planlamalara ulaşılarak, ikinci adım olarak da daha yoğun güçlerle ve silahlı mücadeleye dayanan yaygın bir kitle çalışmasına geçilecek ve bununla birlikte Bingöl-Diyarbakır-Dersim gibi iç bölgelere öncü birimler gönderilecektir.

Güney Kürdistan sahalarına ulaşan güçlerimiz 1983'ten itibaren başlılıkların başına silahlı propaganda birlikleri biçiminde çeşitli faaliyet alanlarına dağıtılır. Esas olarak Hakkâri, Siirt ve Van'da yoğunlaşan silahlı propaganda birliklerimiz, ülkenin diğer alanlarına da (Mardin, Adıyaman, Dersim, Bingöl, Kars, Elazığ, Diyarbakır ve Bitlis) müdahale ederler. Her silahlı propaganda birliği, alanına bazı gecikmelerle de olsa ulaşır. Bu dönem için silahlı propaganda birliklerinin gerçekleştirilecekleri görevler belirlenir. Bu konuda Parti MK'nin 11. Kongreye sunduğu Çalışma Raporu'nda şunlar yazılmaktadır:

"Bu alanlar üzerinde Kürdistan'da böyle bir taktik hayata geçirmek için, genel olarak belirlenmiş Parti planlaması doğrultusunda faaliyetleri örgütlemek ve yürütmek, bu alanın durumunu dikkate alan daha ayrıntılı planlara geliştirmek, devrimci çalışmalarımızın önündeki en önemli görevdir. Bu doğrultuda esas olarak 1983 yılı başında genel planlama biraz daha ayrıntılı hale getirilip geliştirilecek, faaliyetlere başlandı. Faaliyetlerimizin başlangıcında Par-

Sınır alanlarda faaliyet yürüten bir SPB.

yapılar ciddi bir biçimde darbelec, kitleler siyasal olarak uyari- li hareketi geçirecek ve böyle- likle daha ileri bir mücadeleye, gerillaya geçilebilecek ve mücade- lenin kendisi nicelik ve nitelikle daha istikrarlı bir biçimde geliştirilebilecekti. Hem nicel ve hem de nitel olarak dengeli ve istikrarlı bir gelişme ortamında gerilla eylemli- liğini kaldırcaz bir gelişme düze- yine gelinmiş olacaktı.

Ancak pratik gelişme sürecine bakıldığında durumun böyle geliş- mediği görülmektedir. 1983 orta-

mizin doğruluğu bir kez daha kanıtlanmıştır. Bu ise birlikleri- nin kendisine olan güvenliğini art- tırmıştır. Çizginin doğruluğunu sonuçları, kısa sürede önemli ge- lişmelerin yaratılabilmesini açıkça göstermiştir. Aynı zamanda kitleler de çizgiden ve SPB'nden aldıkları güvenle düsmena karşı daha kor- kusuzca hareket etmişlerdir. Bu- nun bir örneği olarak Şırnak'ta "Karabela" adındaki bir faşist yüz- başıyı cezalandırdılar. Silahlı pro- paganda faaliyetlerimizin ortaya çıkardığı diğer bir gerçek ise, kitle-

leri uyardırmada bu faaliyetlerimiz ilk sinyalleri vermiştir. Buna rağmen örgütlenmede istenilene ulaşılmamıştır. Sınırlı olarak geliştirilen eylemlerimiz kitlelerde uyanıya yol açarken, aynı gelişme kitlelerin örgütlenmelerine dönüştürülmemiştir. Örgütlenmenin fazla geliştirilmesini, silahlı propaganda faaliyetinin yanlışlığından değil, yetersiz uygulanmasından kaynaklanmıştır. Pratik yönetime süreci geliştirmesi silahlı propagandanın uygulamasını zaıf tutması, istenilen sonuca ulaşamamanın da nedeni olmuştur.

Silahlı propaganda faaliyetlerimizde ortaya çıkan diğer yetersizliklere de kısaca değinmekte yarar vardır. Silahlı propaganda, siyasal faaliyetlerin silah temelinde yürütülmesi dönemi olmasına rağmen bu yeterli bir şekilde yürütülmemiştir. Propaganda sistemi olarak yürütmeliymiş, tek düzeye ele alınmış, adeta aynı şeylerin tekrarı yapılmıştır. Kitlelere yaklaşımda proletaryanın sınıf bakışı yerine açılmış, yoksul köylülüğüne açılmış, yoksul feodaliler veya asriyet reisleri ile ilişkilerine girilmiştir. Bu ise kitle desteğinin istenilen düzeyde geliştirilmesinden önemli bir nedeni olmuştur. Silahlı propaganda faaliyetleri belli bir süre kapsayan bir çalışma olmasına rağmen, silahlı propaganda faaliyetlerinden gereğinden fazla kalınmıştır. Bu sürecin uzamasına ve giderek taktikten sapışın derinleşmesine ve birliklerin kendi içinde sorunlu bir duruma girmesine yol açmıştır. Eylem ve devrimci faaliyetin geliştirilmesi çalışmalarını yürütmeyen birliklerimiz kendi içinde didimsi bir duruma gelmiştir. Hatta birçok silahlı propaganda birliği, düşmanla karşı karşıya gelmekten kaçınıp ve sıkıştığında sınırlı ota tarafına geçmiştir. Yine bu dönemde silahlı propaganda faaliyetlerinin bu düzeyde tutulması, birliklerde sağlığını gelişmesine yol açmıştır. Birliklerin başında bulunan birçok sağcı unsur da pratik yönetime işleri sürdüremeyen biran ve taktikte aşama yapmıyarak tutumdan yararlanarak eylemsiz ve faalitesiz bir şekilde çalışmalarını sürdürmüşlerdir. Esas olarak, silahlı eylemlerin gerçekleştirilmesi temelinde propaganda faaliyetine ağırlık verilmesi gerekirken, buna başvurulmamış, propaganda yöndü den geçmiş ve eylemsiz yani çok küzi kalmıştır. Silahlı propaganda faaliyetlerinin en yoğun bir biçimde geliştirildiği Botan başta olmak üzere birçok alanda silahlı dolayım, hareket yapılmış, ama silahlı bir çok duruma gidilmemiştir. Bazı alanlarda ise düşman ve işbirlikçileri ile yanyana yaşama durumu ortaya çıkmıştır. Düşman güçleriyle barışık bir şekilde bir arada kalmada bir sakınca görmemişlerdir. Düşman da bu barışık ortamı bozmamak için üzerlerine gitmemişlerdir. Ördü gücünü birliklerimiz üzerine sürmüyken faşist sömürgeçlerin ceteçiliğini geliştirmelerinin bir ön biçimi olmuştur. Diğer bir deyişle, faşist sömürgeçleri işbirlikçi ajanları vasıtasıyla geliştirdiği bu yöntemden ustaca yararlanarak, daha sonra bundan ceteçiliğin örgütlenmesinde ve ge-

leştirilmesinde yararlanmıştır. Ceteçiliğin ilk biçimi bu dönemde Cukurca ve Uludere'de geliştirilen bu işbirlikçilikle aittir. Düşman bu işbirlikçiliği geliştirerek bir yandan ceteçiliği çıkarırken, diğer yandan ise devrimci gelişmeyi adeta bu alanlarla, yani ceteçilikle mücadele ile sınırlayıp, belli bir düzeyde tutmak, daha ileri geçişini engellemek istemiştir.

Silahlı propaganda dönemi ortaya çıkan bütün bu yetersizliklere ve düşmanın dayatmalarına rağmen, mücadelelerimiz gelişmeye ortaya çıkmıştır. Silahlı propagandanın sınırlı uygulaması bile küçümsemeyecek gelişmeleri ortaya çıkarmıştır. Gerek ülkede ortaya çıkan gelişmeler ve gerekse de bölgesel ve uluslararası koşullar böyle bir sürecin içerisinde girmeyi her zaman daha fazla gerekli kılıyor. Ve son derece eleştirilebilir koşulları yaratıyordu. Mücadeleyi silahlı propaganda biçiminde geline aşamada sürdürmek, içine girilecek en büyük tehlikeye yanığı olacaktır. Hatta savaşın bu düzeyde ele alınışı bugüne kadar yürütülen tüm çalışmaların, dökülen kanların boşa gitmesi ve Partimizin yeniden doğuş hareketinin önüne koscoca bir barajın dikilmesi anlamına gelecektir. İşle böylesi bir mücadele tarzında ısrar edilmemesi gerektiği çok açık bir şekilde ortaya çıkmıştır. Bağımsızlık ve

ileri adımların atılması gerektiği talimatını verir. Parti Önderliğinin yaptığı müdahale, Parti silahlı direniş taktikimizin bir gereğinin yerine getirilmesi ve silahlı mücadeleli büyüme eğiliminin üzerine yürüme idi. Bu aynı zamanda Parti silahlı direniş taktikimizin doğru rayına oturtulması anlamına da gelmekteydi. Mücadelenin bu düzeyde ele alınması son derece doğru olan bir yaklaşımdı.

Parti Önderliğinin talimatı üzerine 1984 Temmuz'unda bir toplantı gerçekleştirilmiştir. Bu toplantıda Parti Önderliğinin ısrarlı dayatmaları sonucu, bir türlü içine girilmeyen taktik ele alınmış ve bunun gereklerinin yapılması karar altına alınmıştır. Bunun için Hêzên Rîzgariya Kurdistan (HRK)'ın kuruluşu kararlaştırılmıştır. Yine HRK'nın ilanın kitlelere duyurulması için Erub, Semdinli ve Çatak İlçelerinin baskını planları. Ayrıca HRK bünyesinde üç takım oluşturulur. Bunlardan 14 Temmuz Silahlı Propaganda Takımı Erub'u, 21 Mart Silahlı Propaganda Takımı Semdinli'yi, 18 Mayıs Silahlı Propaganda Takımı ise Çatak baskınına gerçekleştirilmek için görevlendirilir. Silahlı propaganda taktiklerinin yanısıra bu dönemde kurulu olan silahlı propagandanın birlikleri ise şehit arkadaşların adına anılır. Bunlardan Şehit Sait Silahlı Propaganda Grubu, Şehit Abdulkadir

Kars-Ağrı alanında faaliyet yürüten şehit Akif Yılmaz Silahlı Propaganda Grubunun Ağrı Dağındaki bir yürüyüşü. Mehmet ERTÜRK, Fuat ASLAN ve Ahmet KEŞİP yoldaşların komutasındaki şehit Akif YILMAZ SPG, 1985 yılının Ağustos'unda Ağrı Dağına koydukları eylemlerle, halkımızın mücadelesini dünyaya duyurdu.

örgütülüğü yürütenlerin birliktir yolu taktikte aşama yapıp, mücadeleyi olduğu düzeyde anlamamaktı. Gereği olduğu değil, mücadelenin silahlı propaganda düzeyinde tutulması bile beraberinde büyük tehlikeleri yaratacak olan taktikten bir sapıştır. İşle bu sapış önemli ve halkımızın silahlı mücadeleyi geliştirerek, tarihsel önemi son derece büyük olan bir gelişme içinde tutmak vazgeçilmez bir durumdur.

Bütün bu tehlikeli eğilimlere karşı değerdendir ve aleyhteki gelişmelerin çok anırlı olduğunu ve asla bırakılmıyış tespit eden Parti Önderliği mevcut duruma müdahale ederek, taktikte bir aşamamın gelişmesinde gerektiği ve mutlaka hem birliklerin, hem de eylem hedeflerinin çeşitlendirilmesi yürütmeli talimatını verir. Bu mücadele faaliyetimizin son derece eleştirilecek olan ve halkımızın lehine geliştirilecek koşullardan yararlanma anlamına da taşıyordur. Parti Önderliği durum değerdendirmesini yaparken, siyasal ve silahlı faaliyetlerin daha ileri düzeyde geliştirilmesi üzerinde durur. Ayrıca silahlı birliklerin örgütlenmesinde de

Cubukçu SPG, Şehit Akif Yılmaz SPG, Şehit Melin-Kazım SPG, Şehit Hüseyin Durmuş SPG ve diğer bazıları belirtilen işle böylesi bir kuruluş temelinde yeni dönem görevlerine atılır. Erub ve Semdinli baskınları 15 Ağustos'ta başarıyla gerçekleştirilirken, Çatak'ta birliğin başında bulunan taşıyıcı bir unsur bu alanda 15 Ağustos atılımına başa çıkmıştır. Eyleme bile kalkışmamış, dolayısıyla toplantıda alınan karar Çatak alanında uygulanmaz. İşlerin biten tutan bu taşıyıcı öge Partimizin bu tarihsel atılımını bu tutumuyla başa çıkarmaya çalışmıştır.

15 Ağustos atılımı, Parti silahlı direniş taktikimizin doğru bir uygulamasıydı. Bu eylemlerin doğru yolu kısa sürede kitleler üzerinde taşıyıcı birliğin bir etkiyle kendisini gösterdi. 15 Ağustos atılımı halkı adeta ayaklanmanın eşiğine getirdi. 15 Ağustos atılımı silahlı mücadelemize ve silahlı birliklerimize karşı halkın güvenini daha da artırdı. Kitleler düşmanın yaratmak istediği pasifliksayonun etkilerinden çıkarak, hızla devrimci birliklerimizin safına kayıdır.

TARİHİ 15 AĞUSTOS ATILIMI

Yaşasın 15 Ağustos saldırı ve direniş ruhu!

"Geline aşama şöyle karakterize edilebilir: Kendini birinci dercede ordulasma ile karakterize eden bu dönemde savaşımız çok kapsamlı bir muhtevale ve çok zengin örgüt ve eylem biçimleriyle gelişecektir. Bu, ordulaşan bir halk ve bu ordunun komuta kademesinden ibaret olan bir parti haline gelmek demektir. Gerilla ordusu haline gelmiş bir halkı, bunu yöneten bir parti kurmayız bu dönem in belirgin özellikleri olacaktır. Ordulaşmada somutlaşan bir militan teşare dışında başka türlü bir yaşama kabul etmiyoruz. Bu yalnız öncü için değil, halk için de böyle olacaktır. Partimizin yürüttüğü mücadele ve tartışmalar kesinlikle bu gerçeğin daha iyi ortaya çıkması içindir. Halkımız ordulaşma getir-mek, öncüyü haklı bir genelkurmay düzeyine ulaştırma için bize neyin gerekli olduğu sorusuna, yaşanan gelişmeler ışığında artık kesin bir cevap bulmak durumundayız." (Abdullah ÖCALAN, Seçme Yazılar, Cilt II, say: 225-226)

15 Ağustos atılımı ulusal ve uluslararası alanda büyük yankılara yol açtı. Dost-düşman bu konuda tutumlarını netleştirmek ve politikalarını belirlemek zorunda kaldılar. Ve adı unutulmaz Kürdistan, politikaların baş noktasını teşkil ederken, Kürt halkı ve Kürdistan varlığı da yoğun tartışmalarla konu olmuştur. Her şeyden önce de, 15 Ağustos atılımı, Kürdistan halkının yüzlerce yıllık bağımsızlık anı, samimiyetinin simgesi; üzerine olan kelenfin yitirilip atıldığı ve tarih sayfasına yerini almış kararlılığının öncüsü tarafından dayatılmıştır. Aynı zamanda Kürdistan'da umutların kabardığı, devrim adına bütün olguların hareketlendiği ve yerini altın içli harekete geçirdi bir andır. Kürdistan halkı son olarak kırk yıldan beri özde ise 12 Eylül faşizminin işgane gelişmeye uyguladığı siyasi politikalar sonucu manzuskaldığı yerini halinden, sözkonusu alanda derin uykuktan uyanmış ve herkesin sınıf karşıtı ugruna safını seçmiştir. Partimizin doğru devrimci çizgilerinin pratikte kanıtlanmasını eylemleri olan 15 Ağustos atılımı, Parti ideolojisinin pratikte somutlanmasıdır. İçerisinde birçok hata ve yetersizliği de barındıran ulusal kurtuluş mücadelesine gücün lıme kazandırması ve atılım yapılmıştır. Zindan dirençlerinin, halkımızın tarihsel gelişim içlerinde kaybettiklerini kazanma yolunda atıldığı ilk adımların, bağlatılan atılım geliştirilmeletilerle meşdirdir. Toplu kazanımların ortaya çıkışı bir ateredir 15 Ağustos. Bir kez daha ortaya çıkmıştır ki, Kürdistan'daki örgüt-sel, siyasal ve askerî gelişmeler ancak bu temelde olacağı ve sonuca ulaşacaktır. 15 Ağustos atılımını

kavramak için süreci biraz daha açmak gerekmektedir. Özellikle de Parti Önderliğimizin bu konudaki belirlemeleri sürecin daha iyi kavranmasını beraberinde getirmektedir:

"15 Ağustos atılımı, yalnızca Partimiz ve halkımız açısından tarihsel bir rol oynamakla sınırlı kalmayacak eylemdir. O, başta Türk sömürgeçliği olmak üzere bütün bir kapitalist-emperyalist düzenin temsilcilerini sarsmış ve onları telega boğan bir yangının alevlerini tutuşturmuştur. Bu yangın yalnızca bulunduğu yeri yakmakla kalmamış, alevlerinin sıcaklığı Kürdistan, Türkiye ve Ortaadoğu halkları başta olmak üzere ilerici dünya halklarının yüreklerini ısıtmış, sömürgeçler ve her türden işbirlikçi ve uşaklarına ise terör döktürmüştür. Bu atılımın yarattığı yeni gelişmeler karşısında çeşitli güçler, mevcut politikalarını gözden geçirirken yeni çizümler ve arayışlara girmek zorunda kalmışlardır. Bu eylemlerin yarattığı çok yönlü etkileri kavrayabilmek ve sonuçlarını değerdendirebilmek için onun ortaya çıktığı ortamın ve güçlerin içine girdikleri tutumları incelemek gerekmektedir. Bu yapıldığında ancak onun tarihe damgasını vuran karakteri ve rolü anlaşılabilir..."

15 Ağustos eylemleriyle darbe yitiren, sarışnya uğrayan adımı TC olmuştur. 15 Ağustos atılımının en önemli etkilerinden biri, sosyal-söven sol ve Türk reformist teşkilatçı güçleriyle, ilkel milliyetçi güçlerin gerçek niteliklerini ortaya çıkarıp teşhir olmalarını sağlamasıdır da.

Yurtiçinde müttecilerle, yabancıların örgütlenme yolunda devrimci iş çevirerek ve bunu teorik bazı kılıflarla büründürerek devrimci vazgeçtikleri bir dönemde PKK'nın geliştirdiği atılımı rahatsız olan bu güçler, sonlarına gelindiği kadar gücülerle sarışnya, radyolara ve emperyalist başına verdikleri demecilerle atılımı karalamaya çalışmışlardır. Mücadememiz "provokasyon, maceracılık" la suçlayarak TC'nin destekleyicileri olduklarını göstermişlerdir. Bunlar gösterilen bu direniş karşısında kendilerini önünde geçiren düşüktüleri sell durumdun kurtulmak için kendilerine yönelcektikleri yerde, "dirençin zamanı değil, halkın zamanı var, vazgeçilmezdir" deyip, halkımızın içinde bulunduğu karanlık ortamdan geçip çığır ulaşmanın önünde girmeye için her türlü hilebazlığı başarmışlardır. Devrim için birliktirliyi ilk kelime konuşmayarak bir araya gelip "titlik birlikleri" kurarak, atılım etkilerini engellemeye kalkmışlardır. Fakat bir kez daha görülmüştür ki, nasıl ki provokasyona

şahip çıkarak Partimizin "teşhirini" yapıp ihanete-teslimiyete yaşam hakkı tanınmasını isteme çabaları boş çıkmış ve hak edilen sondan kurtulamamış, bu uşak ruhlu tabakanın da gelişen mücadele ile içinde bulundukları bataklıkta boğulacakları gerçeği açığa çıkmıştır. Kürdistan olgusuna kendi çıkarları temelinde yaklaşan sosyal gövne güçler, bağından beri var olan inkarcı tutumlarını 15 Ağustos atılımı karşısında göstererek, sosyal demokrasinin, dolayısıyla emperyalizmin ve Türk sömürgeciliğinin Hareketimiz etrafında kurmak istedikleri tasfiye çemberine ortak olmuş; atılımımızı, "demokrasiye geçişin önünde provokasyon eylemleri" olarak yorumlamışlardır.

İkeli milliyetçi, reformist güçler ise, zaten hazırık dönemde gelişebilecek muhtemel olayları önlemek, güçlerimizi tasfiye edip kendilerinin bir yedeği haline getirmek için faaliyet içineydiler. Bunun için güçlerimizi daha iç bölgelere çekerek özünden boşaltmay amaçlamışlar, gücümüzü buni komplolara kadar götürerek birçok arkadaşımızın şehit edilmesine yol açmışlardır. Bunların bizzat TC görevlileri yaptıkları görüşmeler sonucu Hareketimize yöneltilikleri 15 Ağustos sonrası çok daha belirgin olarak ortaya çıkmıştır. Zaten 15 Ağustos atılımı bunların anlamı, yine Kuzey Batı Kürdistan'da geliştiği özlükleri siyasi otoriteyi yerle bir etmiştir.

15 Ağustos atılımının uluslararası alanda da yankıları çok yönü olmuş, etrafında bir tecrit çemberi oluşturularak varlığı dış dünyadan gizlenmeye çalışılan halkımız, 15 Ağustos'ta bu tecrit çemberini parçalayarak uluslararası politikaların gündemlerinin birinci maddesini oluşturmuştur. Emperyalist sistemin de köktü yakanalmıştır, çünkü TC'nin "bitirdim, yok ettim" propagandalarına inanmışlardı. Böylesi bir atımla olayların gerçek yüzü

15 Ağustos sonrası ülkede faaliyet yürüten bir SPB

kurtuluş mücadelesini de hesaba alan bir politika yönelmek zorunda kalmışlardır.

Birçok yetersizlik ve yanlışlıklara rağmen, rolü tam oynatılmayarak, sınırlı bir şekilde yerine getirilen bu atılımın böylesi birçok gelişmeye yol açmasının kaynağında Partimizin devrimci çizgisinin doğruluğu yatmaktadır. Kısmi bir oranda dahi Parti taktiğinin ele alınıp uygulanmaması böylesi gelişmelere yol açacağı bu hamlemizle kanıtlanmıştır. Dünyada böylesi gelişmelere yol açan 15 Ağustos atılımı, Parti içinde de ileri bir hamle yaratmış, geliştirilmek istenen tasfiyecilik dağıtılmış ulusal kurtuluş mücadelesinde kararız, yalpayan, güvensiz kesim darbe yemisi, silahlı direnişin sürdürülmesi karşısında yenik düşmüşlerdir. Parti safhalarında ileri bir adıma da beraberinde getirmiştir.

Parti içerisinde boy gösteren sağcı pratığın iflasi, Partinin içinde bulunduğu örgütsel-pratik darlık-tan kurtulması, yine en önemlisi de

güçlerimizi yıpratmış, pratige doğmatik planlarla yaklaşmış, kitleleri örgütlemekte darlık içine girmişti. Güçlerin mevzileştirilmesi dengeli yapılmamış, dağıtık bir örgütlenme ve çalışma tarzıyla faaliyetleri içlerine giren birimler insiyatitten yoksun, direkt olarak Xa'da bağlanmış ve kalabalık bir grup burada toplanmıştır.

15 Ağustos eylemlerinin sonrasında soktan kurtulan düşman, operasyonlar başlatmış; Kürdistan'ın her

dışında başarılı bir yol-yöntemim olmadığının bilincine ulaşmıştır. Bir yandan yeni planlar, uygulamalar geliştirmeye çalışırken, diğer yandan teknik üstünlüğüne ve avantajlı durumuna dayanarak darbe indirebileceği inancında kısa umut bağlamıştır. Bununla birlikte, savaşın geliştiği alanlara yerleşmeye, köyere güç konumlandırıp operasyonlarla kitleleri ele devirmeye gücüne ulaşmış; aynı zamanda özel savaş

serbestisini feice ugratmış, çalışmaya adeta durdurulmuştur. Tüm bu olumsuzluklar yanında yaşanan ihanet ve teslimiyet olayları da mücadelemizi oldukça zor durumlarda bırakmıştır. Örneğin Sason'da yaşanan ihanet örneği bu alandaki bütün çalışmaların ürünüdür, mevcut birikimi dağıtmış; düşman bununla da kalmamış, mevcut ilişkilerimizin bir kısmını ajanlaştırmıştır. Bu, çalışma tarzımızdan kaynaklanan eksikliklerle de birleşince önemli oranda darbe yenilmiştir. Yoğun şehit ve tutuklu verilmiş, bunlardan düşman bir yığın bilgi ele geçirmiş, adeta Partimize bir imha sürecini dayatmıştır. Bu durum Van, Şırnak, Erzurum, Pervari yörelerinde de aynen yaşanmıştır. Düşman gelişen bu ihanet ve vurduğu darbelerle kitlelerin üzerine bilincil bir şekilde yürütmüş; pasifikasyonu güçleştirerek milliyetçi dayatmış ve ihanet egemen kılmak istemiştir.

Yönetim ve uygulamada bir yığın sorunu çözmem, geleceğe ilişkin plan-program yapmak ve sözkonusu tikanıklığı giderecek atımlar gerçekleştirmek için '84 Aralık'ta merkezli bir toplantı yapılmıştır. Parti Önderliğimiz bu toplantıya talimat nitliğinde bir rapor sunmuştur. Bu talimatta içerisinde bulunulan duruma dikkat çekilmiş, çözüm yolları gösterilmiş, Talimat, her şeyden önce içinde girilen dönemin güçlerimiz tarafından yeterince kavranılmadığına dikkat çekilmiş, 15 Ağustos atılımının anlam ve önemi üzerinde genişçe durmuştur. Taktikten nasıl bir kopuş içinde bulunduğumuz belirtilerek, yerine getirilmesi gereken çalışma tarzı net bir şekilde belirlenmiştir. Yine dünyada, bölgede, Türkiye ve Kürdistan'daki siyasal duruma dikkat çekilerek, gerilla savaşının ve onunla birlikte yerel ayaklanmaların gündeme geldiğini, buna göre bir hazırlık ve örgütlenme içerisinde gidilmesi gerektiğini de vurgulamış; sorunların temel noktasını oluşturan merkezileşmeye de değinilerek, bunlar üzerinde geniş bir şekilde durulacak çok perspektifler sunulmuştur. Talimat, özellikle de çalışmamızda bölgesel düzeyde ayaklanmalara göre ayarlanmaması ve güçlerin mevzileştirilmesini en önemli görev olarak saptamıştır. Bunun için bir çalışma plan-program hazırlığı içine girilmesi; buğüne kadar rolü oynattırılmayan Botan alanı, Hakkâri çevresi için bazi ayrıntılı planlamaların yapılmasını gerektirdiği; gelişebilecek kitle kabarmalarının ayaklanmalara dönüştürülmesi, eylem ve örgüt kapasitesinin geliştirilmesi, şehir ve kırsalda kış güsterilerinin örgütlenmesi; ülke sahında geniş bir eylemliliğin hakim kılınması; çeşitli alanların özgül koşullarına göre gerilla, bazi alanlarda silahlı propaganda ile gerilla için uygulama, hatta uygun alanlarda ayaklanmaların geliştirilmesi; kurtarılmış bölgelerin hedeflenmesi, genel olarak da gelinen noktada gerilla düzeyinde veya daha ileri düzeyde gelişmelerin hedeflenmesi gibi görevler en açık şekilde belirtilerek karar altına alınmıştır.

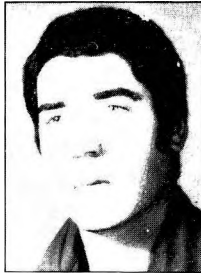
Yine Ulusal Kurtuluş Cephemiz ERNK'nin ilanı, kitlelerin örgütlenirilirip savaşım içersine çekilmesi; bölgesel örgütlenmeler ve milis çevrelerinin örgütlenmesi; merkezi birliği sağlayacak bir bütünlüğe ulaşılması da Parti Önderliğinin görüş ve direktifleri arasındadır. Ayrıca hareketin alan birlikleri ve bunların alt yerel birimlerinin oluşturulması belirtilmektedir. Yünl bir işbölümü çerçevesinde yapılan görevlendirmelerle bahar atılımı, bunlarla birlikte ERNK'nin ilanı için hazırlıkları içine girilmiştir.

15 Ağustos Atılımı Güney-Batı Kürdistan'daki halkımızı da derinden etkiledi.

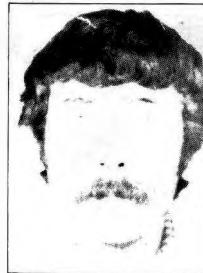
ortaya çıkınca, Kürdistan politikalarını gözden geçirip yenilemeye girişmişlerdir. Türkiye'ye yaptıkları yatırımları durdurmaya giderken, özel uzmanlarını Türkiye'ye göndererek gelişmeler karşısında hangi taktikleri geliştireceklerini saptamaya çalışmışlardır. Bunun sonucu olarak daha çok günümüzün en etkili silahlı olan özel harp taktiklerini içeren planlara ulaşarak ve bunu da en kısa sürede uygulamaya koymuşlardır. Sosyalist ülkeler de bu gelişmeler karşısında günümüzde önlere koydukları barış, nükleer silahların arınma politikaları ve içinde bulundukları tikanıklık nedeniyle hoşnut olmasalar da mevcut politikalarda değişiklik yapıp, ulusal

Partimize yönelik emperyalizmin, sömürgeciliğin, sosyal-gövenizmin, reformizmin ve her türden oportünist planların boşu çıkarılmasına, bunlara karşı savaşımda proletarya çizgisinin zaferi yaratılmıştır. Eğer atılım öncesi hazırlıkları yerine getirilip Parti taktiği yetkince hayata geçirilseydi, yine silahlı propaganda taktiği uygun gelişilseydi, 15 Ağustos'un yarattığı gelişmeler çok daha gelişkin olacaktı. Her şeyden önce de böylesi bir atılım silahlı propaganda çalışmalarının zirvesi ve gerillaya geçiş hamlesi olacaktı. Bunun başarılmasında pratik yöntemlerin taktik çizgiye yaklaşımı, bunun gereklilikleri yerine getirme anlayışından uzak olmasının rolü vardır. Pratik alandaki plansızlık,

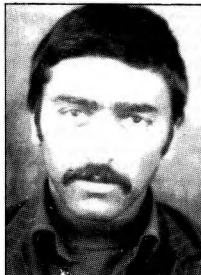
Çetin AKKURT

tarafına asker yüvarak yürümüş, bununla gözdeği vererek kitleleri sindirme amacını gütmüştür. Dağılan küçük birimlerimizin üzerine

Karim BAYTAR

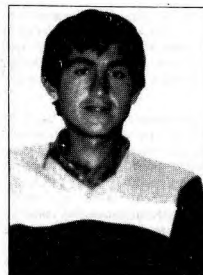
yöntemlerini de devreye sokarak iç ihaneti geliştirmeye, Kürdistan halkını birbirine kırdırmak için yerel işbirlikçi aşiret reisleri ve feodal

Kazım DEMİRTAŞ

muazzam ordu kuvvetleriyle yönelerek, tüm olanak ve imkanlarını harekete geçirmiş ve savaşımı anlamaya ve buna göre örgütlenmeye ve karşı gücü etkisiz kılmak için yoğun çaba içersine girmişti.

Savaşan güçlerimiz ise, savaşın inceliklerini anlamaktan, uygulamaktan uzak bir durumda bulunmaktadı. Eğer düşman ilk anda bir sonuç almamışsa bu muazzam coğrafya ve halk kitlelerinin verdiği destekle harekete şahip çıkmalarından dürtü olmuştur. Düşman başarısızlığının nedenlerinin farkına varmış, savaşçı üç-dört ayda değil, uzun vadeli ele almanın

Faik ALAGÖZ

kompradorlarla özel toplantılar yapmaya başlamıştır. Bu şekilde baharda, devrimci güçler karşısına güçlü bir ajan-milis tabakasıyla çıkma hazırlıklarına hız vermiştir. Kitlelerde ve düşmanda yaşanan durum bu iken; savaşın geliştirilmesinden sorumlu olan yapımız, her ne kadar düşüncede sorunların bilincine varmışsa da pratikte bu uygulamaya geçirilmemiş, eski çalışma tarzı sürdürülmüş ve bunun yerine ileri düzeyde bir planlamaya ulaşılmamıştır. Çalışmalardaki darlık kişi birlikte daha da derinleşmiş, ilişkî bağları zayıflamış, birçok alandan geri çekilmiştir. Oldukça kötü bastırın kiş koşulları hareket

ERNK'NİN İLANI YENİ BİR SAYFA AÇIYOR

"...Yeni bir sayfa açılıyor. Bu görkemli bir direnme sayfasıdır. İyiniyetli olan, direnme ve kurtuluş isteyen herkese bu sayfada adını yazma hakkı vardır. Geçmişte günah ve suçta ne olursa olsun, ama gerçekten tüm içtenliği ve dürüstlüğü ile tarihe bu biçimde katılmak istiyorsa, bu hak herkese verilmektedir. Fakat eğer, yine bu yüce sıfatların arkasına sığınıp, PKK'nın, cephe silahı ile yeni özgürlük say-

ALAN, Seçme Yazılar, Cilt I, sayf. 160) Orataya çıkıldan 1985 yılına kadar, gerek örgütlenmesinde, gerek mücadelelerinde ve gerekse de şehitleri ile tam bir cepheleşmeyi yaşayan Parti hareketimiz 1985 Newroz'unda cephenin resmi ilanını gerçekleştirdi. Nasilki PKK öncülüğünde Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin temeli olmuştur. Ulusal Kurtuluş Cephesi de halkımızın topyekûn örgütleycisi ve savatçısı

İlari açmaya çalıştığı bu dönemde sonra da işbirlikçiliklerini ve olumsuzluklarını sergilemeye devam edip, bunu bir siyaset haline getirilirse, açık ki o durumda hiç bir kuvvet bütün bunları ezememiş engellemeyecektir. Hangi kampıtan olursa olsun, kimin adına konuşulmasını iddia ederlerse etsinler, halkımızın çağışmazlık ve özgürlük hakkı her ağzın temsilciliğinden daha üstündür. BU HAK DOKUNULMAZDIR... (PKK Genel Sekreteri A. ÖCALAN, 1985)

"Hareketimizin temellerinin atılmasının 13. yıldönümü, Partimizin resmen ilan edilisinin 7. yılı ve görülmemiş işkencenin şahsında yaşadığı Partimizin büyük yurdu ve beyni Mazlum yoldışın katledilisinin 3. yıldönümünde, halkımız Newroz'u kendi savaş siparişlerini örerak karşılıyor. 1985 Newroz'u halkımız eşitsizden bambaşka bir anlam ilhiva etmektedir. Bu Newroz, halkın savaşma kararlılığının ilan edildiği, dayatıldığı ve tüm bunların Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ilanında ağzın sömürgeci egemenliğe, feodal yapı ve kurumlara; bunlardan kaynaklanan tüm çelişki, birlik ve dayanışma karşı; ulusal direniş temelinde birlik, örgütlenme ve her alanda gelişme doğrultusunda en keskin biçimde girilgin ilanları. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi, tarihizinde tüm halkın birliğini ilk defa yaratan bir güç olarak, ulusal bağışmazlık ve demokrasi amaçlarına ulaşmada, ulusal birlik ve gelişimin yaratılmasında, halkımızla dünya ve bölge halkları arasında katkı enternasyonalist bağların yaratılması ve karşılıklı yükümlülüklerin yerine getirilmesinde tarihi bir rol oynayacaktır." (Abdullah ÖC-

ALAN, Seçme Yazılar, Cilt I, sayf. 160) Orataya çıkıldan 1985 yılına kadar, gerek örgütlenmesinde, gerek mücadelelerinde ve gerekse de şehitleri ile tam bir cepheleşmeyi yaşayan Parti hareketimiz 1985 Newroz'unda cephenin resmi ilanını gerçekleştirdi. Nasilki PKK öncülüğünde Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin temeli olmuştur. Ulusal Kurtuluş Cephesi de halkımızın topyekûn örgütleycisi ve savatçısı

durumunda, halk savaşımızın dayanağı temel siyasi bir güç durumundadır. Tarihimizde ilk kez böyle bir güç Partimiz önderliğinde kavuşan Kürdistan halkı, Cephe ilanını coşkuyla karşılamıştır. Cephenin ilanı yürütülen ulusal kurtuluş savaşının yarattığı geniş olanaklar temelinde ilan edilmiştir. Cephenin ilanı, yüzyıllardır hal-

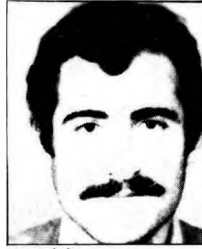
ERNK'nin Kuruluş Yıldönümünü kutlayan gerillalar.

kımız bölüp-parçalayan sömürgecilğin bu politikasını yerle bir etmiştir. Sömürgecilğin ektiği dinsel, aşiretsel, kabilesel, ailesel nifak ve kıskanç, ve bu kıskançlar doğrultusundaki dağılım ve işbirlikçilik yerle bir edilmiştir. Halkımız 21 Mart 1985'te ERNK'nin ilanıyla yaşamsal Allahına kevsamsı gerçekliği, şehitlerimizin ökütlükleri kanlarıyla yerle girmiştir. Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ilanı tarihimizde halkımızın en bilinci, en hareketi olduğu dönemdedir. Her türden göç zorluklarının ve yüzbinleri eşan düşman ordularının vahşet yürüttüğü or-

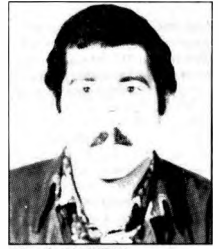
lamda görkemli eylemlerle ilan edilmiştir. Cephenin ilanı boğa çıkarmaya çalışan TC, tüm kurumlarını (TV, radyo, basın vb.) devreye soktu. Özellikle ternelelerini bu dönemde yoğunlaştırarak 21 Mart'ta mitingler yaptı. Bu dönemde TC dışı karşı işbirlikçiliğini, iç karşı ise ağzın taşıdık diktatörlüğünü koşturdu. "Bölücülüğün köklünü kazıyacağız" belirlenmesiyle, elefendinin şirin görümüne çağırılan, içte askerî taşıt yönetimin bir kaç yıl daha nasıl yaşatılmasının hesabı yapıldı. ERNK, işte böyle bir ortamda önüne set gibi dikilmeye çalışılan ve yıkılmasının mümkün olmadığı kanısının yandırınamak istendiği bir dönemde bu engelleri tüm yıkılarak ilan ediliyordu. Cephenin ilanıyla birlikte "Bremen mızıkacıları" tekrar piyasaya çıkmış, ilk Parti hareketimizin ortaya çıkışı ve 15 Ağustos atılımı için soyadıkları türkülerini bu kez Cephenin ilanı için söylemeye başlamışlardır: "Cephenin zamanı gelmemiştir", "Cephe örgütlerin birliğinden oluşur" vb. şeylerden söz ediyorlardı. Parti Önderliğimiz bunlar için şöyle söylemektedir:

"Bunu söyleyenler, yalnızca çağımızın en yalın gerçeklerinden ne kadar habersiz olduklarını değil, aynı zamanda gerçeklerle oynamakta ne kadar utanmaz olduklarını da her gün tekrar tekrar kanıtlamaktadırlar.

Ulusal Kurtuluş Cephesi, sömürgeci bir statüde yaşayan, ister büyük ister küçük, ister çok ister az örgütlü olsun, her halkın günümüzde başvurduğu vazgeçilmez bir kurtuluş silahıdır. Sınırlı sayıda bir yurtsaverler topluluğunun bir araya gelmesiyle birlikte doğru bir teorik çözümleme ve uygun bir pratik hazırlıkla, yıllara bağlı, aylara sığdırılması gereken bir çabaya mülaka yükseltecekleri bir bayrak, kuşanacakları bir silahtır. Zorunu nedeletirli ne kadar sıralarsak sıralayalım, buna öncülük eden bizlerin, Cepheyi daha Partimizin kuruluş yıllarında ilan etmemekle bir gecikme içinde olduğumuzu ve bu eksikliğimizi ortaya koymanın bir özleştirilerek kabul edilmesi gerektiğini söylemekten asla çekinmiyoruz. Çağımızın tüm ezilen halklarını çağı-

Ahmet İBİN

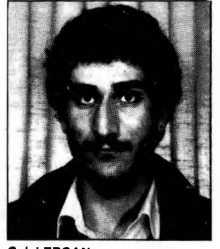

Hüseyin ALTINTAŞ

sal birliği gerçekleştirmektedir. Kürdistan'ın diğer parçalarındaki reformist, otonomist ve ilkel milliyetçi akımlara proletaryanın düşüncesini dayatarak, bölgenin ilerici güçleriyle doğru ilişkililerle gerçekleştiren bir dış politikayla hareket eden Cephe, çeşitli çelişkilere yarılanarak, onların devrimci ulu-

İdris ÖKMEK

Celal ERCAN

İdris ÖKMEK, Celal ERCAN, Raul AKBAY, Abdurrahman AYTEMUR, Abdullah GÜLEREN, Abdulkadir GERGERLİ, Hazım KARA ve Cemil BAYRAM yoldaşları 15 Nisan 1985'te Güney Kürdistan'dan Kuzey Kürdistan'a giderken İKP tarafından Zaxo'da şehit edildiler.

sal kurtuluşa kanalizasyon edilmesiyse ulusal kongrenin gerçekleştirmesine girmek istemektir. Avrupa alanında da örgütlenmesinin geliştirilme, oluşturulan birliklerle faaliyetlerini yürüterek ülke mücadelesiyle bağlantı kurmakta, ona hizmet etmektedir. Türkiye halkıyla da dayanışma, ilişkilerini geliştirmeyle enternasyonalist anlayışa sıkı sıkıya bağlı olduğunu kendi pratiğinde kanıtlamıştır. Cephenin ilanı halkımızın yeni bir tarihlere dönme sömürsü, mücadelede tarihimizde atılan her adım daha da derinliğine kavranılması ve onların uygun olarak yaşamaları da birlikte getirilmiştir. Cephenin ilanıyla sömürgecilğin 1985 yılında oymak isteği çönlüyor boşa çıkarılmıştır. Bu dönemde oymanın oynuları ve mücadelemizin yüzüyle bulundugu tehlikeleri kavramak için 1985 yılında, sömürgecilerin ve uzantılarının dayattığı taşıyıcılık ile çizgi dışı pratik önderliğin durumu ele almak gerekmektedir.

Bahar atılımı için hazırlıkları sürdürüldüğü ve harekete geçileceği bir arada, düşman 15 Mart'ta Genel operasyonları başlatmıştır. Bununla Cephe için hazırlanan atılımı önlemek, diğer bölgelere açılmasını önüne geçmek istemiştir. Bir yandan düşmanın dayatması, bir yandan da pratik yönetimin taşıyıcılığıyla uygulamaları bahar atılımının zamanında yapılmasını önlemiştir. Parti Önderliğimiz bahar talimatlarında bunun köklü nedenleri üzerinde durmuştur. Savaş; ağırlayamama; bunun gereklerini yerine getirmeye ilginç girilen ve bağında beri bir türlü oturtulmayan örgütsüzlüğü oluyordu. Bunun da karara-zı-kırcılık, oportünist ruhlu ögelerle, özellikle de savagin bağında olan ve yönetici konumundaki kişilerde yaşanan taşıyıcılık düşüncelerden dolayı yaşadığı

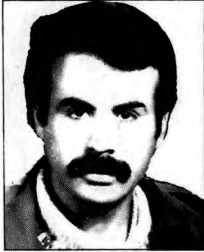
bir yandan düşmanın yoğun saldırılarıyla güçlerimiz darbe vurma-ına imkan sunmuş, diğer yandan ülkeye gidecekleri yerde arı alanlara çekilerek bağları kesmişlerdir. Ve burada da taktik çizgileri uygulamaya yerine, bunlar engelliyici konumlarına içine girmişlerdir. Bu dönemde düşman alabildiğine saldırı- tirmekte ve bunlar mücadelelerini karşısına çıkarılmaktadır. Yine iç ihanetlerin geliştiği bir süreçte pratik yönetimin rolünü oynamaması, örgütlü imha durumu ile karşı karşıya bırakmıştır. Oysa Aralık toplantısında alınan kararların, Parti Önderliğinin talimatlarının uygulanması için en çok bunlar dayatmış, fakat iş pratik uygulamaya gelince her kaçma yollarını aramışlardır. Buna bir örnek veriresek, bir ögenin "İçimiz başka şey, ağzımız başka şey söylüyorduk" biçimindeki izahı taşıyıcılığı ne kadar açık kapı bırakıldığını gösteresidir.

1984-85 kışında taktik çizgimizin doğru ve yeterli uygulanmaması, bunun pratikte getirdiği olumsuz sonuçları gidermek için yapılmak istenen çalışmaların verimsiz kalması, düşmanın bunun karşısında uyguladığı özel savaş ve bunun yürütülmesi işbirlikçi-usak takımı, ilkel milliyetçilik ve güven güçlerini dört bir yandan saldırıları, ilginç bulunulan kritik durumlardan dolayı gelmiştir. Buna elverişli imkanlar ve zemin sunan pratik yönetimin içinde bulundugu oportünist tutum, gelişmeleri çok daha vahim bir karaktere büründürmüştür. Düşmanın uzantıları olan bu güçlerin komple ve provokatif saldırıları böylece kritik bir ortamda örgütlü daha çok zorlayıcı bir durum arzlemiştir.

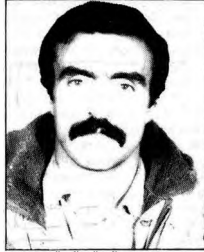
Zaxo'da meydana gelen İKP ile çatışmalar olayı içine girilmesel gereken bir durumdur. Parti

faaliyetlerimizin yerine getirilmesini için dayatılan bir provokasyon olayıdır. TC ile ilişkiler temelinde içte ihanet yasaları, köy koruculuğu uygulamaya geçirilirken, dışta İKP vb. komplocu güçler eliyle çalışmalarımızı provoke etme, baha atılımını engellemek ve en önemlisi de gücümüzü açık bir savaşa, hem de düşmanın istediği an ve koşullarda böylesi bir savaşa tutmak, bu alanlarda örgütü büyük bir riskle karşı karşıya getirerek gücümüzü imha etme girişimidir.

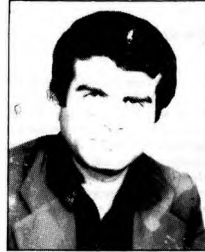
Süphesiz ki Partimizin geçmişten beri mücadele çizgisi Kürdistan ulusal sorununda inkarcı, reformist, ilkel milliyetçiliğe karşı ideolojik, politik mücadele anlayışıdır. Nitekim 15 Ağustos atılımı da bu güçleri altüst eden ve iflasa sürükleyen bir hamledir. Partimizin bu devrimci mücadeleyi kesim kesim olarak gerçekleştirirken, kesim kesim olarak çözümlü çapta yer edinen revizyonist oportünist güclerin iştirakini ve çözümlü olduğu beraberinde getirmiştir. Bunu Avrupa'dan tutulmuş Ortadoğu'ya kadar, 15 Ağustos atılımı sonrası çok sayıda görülen bir durumdur) bütün imkanlarını kullanarak gazetelelerinde, bildirilerinde, kitap ve radyalarında atılımı "provokasyon, terörizm, yeri değil, halka zarar veriyor" vb. birçok tarzda dile getirmişlerdir. Bun-

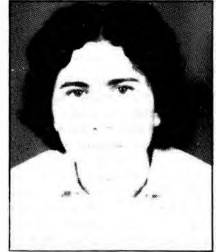
Mahsum KORKMAZ

Sabri GÖZÜBÜYÜK

Ramazan KAPLAN

Hanım YAVERKAYA

lamayınca, kendiliğindenliğe terk edildiler. Kendiliğinden de güçlü bir önderlik çıkışını yapamayınca eylemlerdeki kapasitenin daralması, gecikmesi ve fazla kayıplarla karşı karşıya kalması durumu ortaya çıktı. Aynı dönemde bir yandan da provokasyon, ulkede, Ortadoğu'da ve Avrupa'da pençesini Partiyeye geçirmiş, bu temelde Partiyi boğmaya çalışmaktadır. Partimizi Parti olmaktan çıkarmak için iliklerine kadar dolmuş ve çalışmaktadır. Bunu tamamlar nitelikte birçok uzantıları da vardır. İşte böylesi bir dönemde o alanda Partiyi geriye çekme ve sonuna kadar kişisel güvenliğini veya yaşamı uğruna, önderlik sevdası uğruna, mevcut olanakları kullanmaya çalış-

1985'e çok güçlü girilebilirdi. Yine taktik önderliğe iyi hakim olursa, gerek yönetim gerek bütün militan yapı bu konuda sonuna kadar dikkat ve duyarlılığı gösterse ve görevlere başlı kalınsa o kişi iyi bir biçimde başarı evresi olarak değerlendirilebilirdi.

'85 yılı böyle bir güçlüklüğe karşılanabilirdi. Ama yapılan bu olmadı. İlle de Cephaneli ilanın 21 Mart'ta yapacağı diyerek, kendine sevdalandırılmış diğer bir hortlaması da böyle ortaya çıktı. Kadrolara eylem için 'Mart'ta gidin' denildi. Ve sonuçta bilinen büyük kayıpların meydana geldi. En değerli kadrolarımızın bir kısmı daha ilk girişte adım atmadan yakalandı, ya da şehit edildi. Bir grup Sırvan'ın

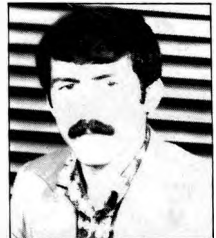
yazılmıştır. Bu '85 Newroz'un çok çokluğu ve başaracağına dair kendine sonuna kadar güven temelinde bir yaklaşımdır. Yeniden bir yönümlü adım atma kararı aldık. Bu kez de bilinen o Zaxa'daki Nisan provokasyonu ortaya çıktı. Burada da seviz değerli yoldaş şehit düştü. İKP'nin TC ile ilişkisi geçmesi krizi

kadar taktiklin tam uygulanması gerçekleştirilmemiş de taktiğe ulaşma giderek güçlenmiştir. 1985-86 kışında devrimci direnişimiz ağırıyla sürdüremiştir.

1986 baharına ise, Parti taktiklin uygulanmasıyla girilir. Mahsum Korkmaz (Ağit) yoldaş önderliğinde düşmanın işbirlikçilerine

Mehmet ERTÜRK

Ali UĞUR

Partimiz PKK'nın Kuruluş Yıldönümünü kutlayan gerillalar

ların başta gelenleri İKP, İKDP'dir. Nitekim 15 Ağustos eylemleri başlar başlamaz İ-KDP de diğer reformist güçler gibi protesto gösterisinde bulunmuş ve cihad bayrağı açmıştır. Güneyde komplolarla ağırlik verirken bununla da yetinmemiş, Kuzey-Batı Kürdistan'da da uzanarak kayanık ögeleri, feodal güçleri harekete geçirmiş, bunları TC ile ortaklaşa mücadelemizin karşısına çıkarmışlardır. Bunlar çeşitli komplo ve saldırılarla hem Kuzey ve hem de Güney Kürdistan'da birçok Parti militanını şehit etmişine yol açtılar.

1984 ve 85 yıllarına ilişkin olarak Parti Önderliğimizin yaptığı değerlendirmelerden bu döneme ilişkin olan açıklamalarından, yaşanan gelişmeleri daha net görmek ve kavramak mümkündür. Bu yıllara ilişkin olarak Parti Önderliğimizin yaptığı değerlendirme şöyledir:

"Üç yüze yakın bir savaşçı gücümüz vardı. Ve bu güçle biraz gerilla üzerinde yoğunlaşmışaydı; özellikle üslenme, yönetim ve kitleye doğru yaklaşımlar sorunları hal-hal edseydi, elde edilen kazanımların yüz kat daha fazlasını elde etmek isten bilirdi. Ancak görevlere çok onursuzca ve çok inançsızca yaklaşıldı. Ögelerimizin büyük bir kısmı yurtseverlik ve direnişlik ruhu ile dopdolu ve savaşmaya sonuna kadar hazırıdır. Ama bekledikleri önderlik yapı-

maktadır. Buna rağmen Parti gücümüz, yurtsseverlik ve mevcut eğitimin bilinen birliği hazırlıklarının biraz ilerlemesi sayesinde o adımı atabilmiştir. Gecikmeli de olsa, istenildiği gibi olmasa da 1984 eylem-işi ve 15 Ağustos atılımı ile önemli bir aşamaya gelindi.

Böylece en az kayıp verdiğimiz bir dönemdir. Bu süreçte eğer biraz taktiğe hakimiyet olsa ve biraz dikkat edilse; özellikle kuskulu ögelerin tahribatı biraz sınırlandırılrsa, bazı talihsizlikler olmasa

Zümrüt köyünde kuşatıldı, üçü katledildi, iki arkadaş yaralı yakalandı; Alelil halininin provokasyonu yüzünden seviz değerli yoldaş şehit düştü. Tüm bunlar daha Mart'ı bitirmeden peşpeşe gelen felaketlerdi. Buna rağmen umutlar çok dirlidi. Biz bu dirlu umutları o zaman Ağit yoldaşla yaptığımız bir değerlendirmede iyi dile getirdik Ağit yoldaşın 'Direniş mücadelesindeki anıların bir kesi ve 1985 Newroz'unun uyandırdığı umutlar' adlı değerlendirmesinde bu yaklaşım

geliştirildi. Bu dönem tipki 1978-79'da benzeriyordu. 1978-79'da da örgütü ilan ettiğimizde iş yapabilecek adanmış yoktu. Bu nedenle geriye çekilişi ve altı yıl gibi bir hazırlık evresini yaşadık. Bu 1984-85'i önemli gelişmelerle mümkün kilecek bir hazırlıktı. Ö dönemde önderlerin çıkmayışı yüzünden yapılan hazırlıkların da istenilen sonuçları vermesi surada kalsın, her an tasfiyeciler bir konumla çok şey yığılması tehlikesi kendini önümüze seriyordu. 1985'i güçlü çıkarmak için biz biraz daha müdahale etmeye çalıştık; bazı ilerlemeler oldu. Mücadele kesintisiz biçimde sürdü, ama çok büyük kayıpların da oldu. Ancak hareketin sürekliliği konusunda kuskular belirmeye başladı. Taktik ilişkiler değeriendirilememiş, stratejik önderliğin doğrultusunda yürünmemiş. Savaşın alelbediline çekinen ögeler vardı ve militanlarımızın da önemli oranda kayıpları söz konusu idi.

1985'in sonuna doğru geldiğimizde tekrarı bir daralma yaşandı. Hareketin tekmar yeni temeller üzerinde inşa edilmesi gerekiyordu. Bu sefer daha derinleştirilmiş bir açılımla ile ilk eleştirileri '85 Kasım'ında kaleme aldık. Daha önce-sinde Mart talimatları var, onlar da kapsamlı eleştirilerdir aslında. Baştan itibaren sürekli bir eleştirisel yaklaşımımız vardı. Ama en önemlisi de bu aşamadır. '85 Mart çözümlemeleri, güz çözümlemeleri doğru yola çekmeye çalıştık. Biz ısrarla bazıların 'hesap ver' dediklerini korkuyor, çekiniyor, hesap veremektense ölümü tercih ediyor. Bütün bunlara rağmen yine ihtiyatı olmayı, akıllı olmayı yeğledik. Büyük davaların gerekirdiği güçlü tutumdan ayrı düşmemeye çalıştık" (Şubat-Mart Konuşmalarından, 1988)

1985 yaz ve güz ayları süresince yoğunlaştırılan silahlı direniş eylemlerimiz, Parti taktiklini (periande kalmaya devam etmiştir. Her ne

çetelerine, ordu güçlerine karşı yoğun eylemler geliştirildi. Ağit yoldaş hem sunduğu plan ve kararlarla hem de fililen birliğin başına geçerek silahlı direniş taktiklinin en üst düzeyde uygulanması gerçekleştirildi. Böylece Parti taktiklinin en üst düzeyde uygulanması sağlandı. 1985 Ağustos'unda kısmen giderilmiş, ancak 1986'da taktiğe ulaşılmıştır. Bu konuda Parti Genel Sekreterliği, Parti Askeri Konseyi'ne sunduğu talimat niteliğindeki r-porda sunları okumaktayız

"1986'da, eylemlerimizin çok sınırlı olduğu, 15 kişiyi aşmayan sempatan ve birkaç kadro kaybına karşılık muazzam kazanımların yaratıldığı yirmi-onuz misli faşist subayın, korucu ve komandanın bertaraf edildiği, binlercesinin yaralandığı, sürüldüğü ve aynı zamanda kitlelerin içine girdikleri çekingen 'Parti bu hamleyi başarıyla tamamlamamış' düşüncesinden çıkarılıp, inançlarının daha da güçlendirildiği, 1985'in sonlarındaki büyük endişelerin, tikanıklığın r-rini bir açılımla, mücadeleyi büyüylececeğimize, hem Parti k-larında hem de kitlelerde bir açılımla, bir güvence teklifiği görüyoruz." (eğ. sayı: 12)

İşte 1986 yılı; Parti taktiklinin yeniden tutturulduğu, bu temelde Partimizin güçlü gelişmeler yaratığı ve kitleler üzerinde büyük bir güven oluşturduğu bir yıl olmuştur. 1986 baharında ve Newroz döneminde yoğun olarak eylemlerimiz geliştirildi. Erub, Sırnak, Uludere, Adıyaman, Mardin ve diğer bazı alanlarda yoğun bir eylemlilik yaşandı. Bütün bu gelişmeler, silahlı direniş taktiklinin uygulanmasıyla güçlü sonuçlara ulaşılabileceğini de kanıtlamaktadır. Bu eylemler karşısında faşist rejim savunmaya geçerek harekete edemez bir duruma gelmiştir. Özellikle de 1986 Ağustos'unda gerçekleştirilen Uludere eylemi, Parti silahlı direniş taktiklinin uygulanmasında ile ve dışta güçlü gelişmelerle de yol açacağına da açık olarak ortaya çıkmıştır.

III. KONGRE GERÇEKLİĞİ VE ÇÖZÜLEN TARİH

Partimizin tarihi III. Kongresi, uzun süren yoğun bir hazırlık çalışması sonucu, 25-30 Ekim 1986 tarihleri arasında gerçekleştirildi. Yeterli bileşimi, zengin içerikli ve kapsamlı gündemi, geçmişi ve geleceği ilgilik çözümleyici değerlendirmeleri ve aldığı cesaretti, tarihi önemdeki kararlarıyla, doyurucu, başarılı ve tarihi bir çalışma olmuştur. Bu konuda PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yol-
daş kişileri değerlendirmeyi yapmaktadır:

"1985 yılında hareketimizin son derece dar bir boğaza girmesiyle, neredeyse atılımın başarısızlığı uğrama tehlikesini de beraberinde getiriyordu. Bu yılın sonlarına doğru geldiğimizde, bu durum daha fazlasıyla kendisini dayatıyordu. Hükümetler üzerine, aynı yılın sonlarında değerlendirmeler geliştirme başlandı. Bahar ve sonbahar aylarında biz, bu yetmezliklere dikkat çekmiştik. Bundan önce de, yaptığımız ilgilik değerlendirmelerde, böylece yetmezliklerin ortaya çıkabileceğini görüyor ve buna yöre değerlendirmelerimizi geliştiriyorduk. Ülkeye dönüşün hangi temalarda gerçekleştirilmesi gerektiği tarihi derslerin de ışığı altında ortaya koyuyorduk.

Bu dönemde, pratiği geliştirme sorununu ön plana alan, bu görevi başarıyla kabiliyetli olmaya çalışarak başarıya ulaşarak, bir takım pratik geliştirmeler, kendilerini bile yazmaları gücünde olmadıkları için çok aktif bir şekilde ortaya koymaya başladılar. Kendi dayımları ile bunlar, yeni bir 12 Eylül hareketinin başlatıldığını söylüyor ve bundan kurtulmanın imkansız olduğunu belirtiyorlardı. Bunlar, direnen ögeler önünde bile olumsuzluğu yamaktan çekiniyorlardı. Atılımı geliştirmek surede kalsın, bunlar "İçsine bir tutum içerisinde girer."

Bu durumlara rağmen, Parti çoğunluğu direniyordu. Biz bu konuda, yedekler dahil olmak üzere bütün güçlerimizi ortaya koyduk. Tüm olumsuzluklara rağmen, halkın beklentilerini sürekli diri tutmak için yeni bir atılımın hazırlıklarını yoğun bir şekilde yürüttük. '84'lere doğru geldiğimizde, bizim bu alandaki sayımız 5-10 kişi kadar kalmıştı. Bu dönemden sonra, bütün çalışmalarımızı ülkeye aktarmaya dair kanımız güçlendi. Ve bu alanda yapacak fazla bir şeyin kalmadığı biçiminde bir değerlendirme yapıldı. Ama '85 yılının durumu böyle gelişince, karşı-devrim saldırılarını boş bırakmak için, buradaki çalışmalarımızı yeniden yoğunlaştırmaya başladık. Bunun içinde III. Kongreye kadar uzanan toplantılar: birikime yönelmek. Savaş, daha da uzatmak için daha geniş soluklu bir savaşın koşullarını yaratacak bir hazırlığı yoldu. Bu çalışmalarımız, aynı zamanda sağ taşıyıcı anlayışlarının önünü almak içinde çok önemli bir platform oluşturuyordu. Bir yandan provokasyon bir çok unsuru adeta kemiriyor, bunun tedbirini almak gerekiyor. Diğer yandan ise kayıplar var, bunların yerlerini doldurulması ivdali olarak kendisini dayatıyor. Kadroları gülmeye ve yeniden hazırlamak için kongre gibi çözümleyici bir platforma ihtiyaç var. Bütün bu gelişmeler, bizim yerinde bir durum değerlendirmesine yönelerek çözüm geliştirme açısından büyük önem taşıyor.

I. Konferans ve II. Kongre süreçlerindeki yüzyeysel yaklaşımları aşmış, Parti içerisinde silahlı mücadele ve örgütlenme ile birlikte yürüme isteği, sağ, yanlış ve çoğunlukla provokasyonlarla bağlantılı durumların derinliğine inceleme gereği kendisini daha aktif bir şekilde dayattı. Yine bu duruma yol açan sorumluları bulup, bunları açığa çıkarmak önem taşıyordu. Eğer savaş geliştirme istiyorsak, her şeyden önce Parti içi durumu netleştirme, kesinleştirme kaçınılmaz bir hale geldi. Partimizin bu ihtiyaçlarını çözümlemek için kongre sürecine yüklü bir şekilde hazırlandık. Zorlukları da olsa ülke iyi ve dışı ile bağları sağladı ve bir çok sorumluları toplatılabilecek bir şekilde, Yine doğru bir yöntemle ve fazla aceleyle gitmeden, sorunları yüzyeysel olarak, geniş bir tartışma ve herkesin görüşüne göre, bir şekilde kendisini formüle etme gibi bir imkanı da hazırladık. Kısaca, bu dönemde geniş bir Parti içi demokrasinin yaşanması için her türlü koşulu sunduk.

Bu sürecin doğru ele alınması ve Parti çizgimizin daha da netleşmesi için her türlü çalışmayı yürüttük. Bu çalışmalarımız belirgelede de mevcuttu. Yine bu süreçte çizgi ile çelişen, çizgiyi uygulamaya ilmi niyeti ve köklü niyeti olanlarındaki durumu açığa çıkardık. PKK Önderliği üzerinde hesapları olanların durumu da ortaya çıktı. Son derece içgüç bekleni içinde olanlardan tutalım da feodal

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN : "Burada çözülen kişi değil sınıf, an değil tarihdir."

PKK III. Kongresi; dünya, bölge ve Kürtistan koşullarını esaslı bir değerlendirmeden geçirdi. Dünya çapında emperyalizmin artan savaş kısırlılığını, nükleer savaş ve yıldız savaşları tehdidi ile, bunlara karşı sosyalist sistemin yürüttüğü mücadelelerin yetersizlikleri üzerinde durdu. Sosyalizmin geçmişin yetersizliklerini aşma doğrultusunda çabalarını olumlu bularak, bunun ancak dünya devrim ve ulusal kurtuluş hareketlerinin aktif desteklenmesi ve emperyalizme karşı bu cepheye güçlü bir savunış mümkün olabileceğini belirtti. Kongre karşı gücün arasında ki çelişki ve çatışmaların savaş düze-

letliği ve gittikçe gelişen ulusal direniş mücadelemizin kaynaklandığını, özellikle faşist ordunun efanesi otoritesine vurulan darbelerin, burjuvaziyi yeniden sivil-siyasal toplum arayışlarına ittiğini gösterdi. Özünde bunun, önümüzdeki dönemde giderek derinleşecek askeri-faşist kışkırtı teşhir ve tecriti karşısında alternatifizmi yalakanmamak, reformist liberal görüşümüze bazı doğru partileri eliyle devrime kayışi engellemek endişesinden ileri geldiğini vurguladı.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin bütün sorunların tartışarak, çözümler getiren Kongre, geçmişin

"mde aktarılması amacıyla, Parti ...himizin en gelişkin eğitim devresi bu alanlarda başlatıldı. Başlatılan bu eğitime, Parti kadro varlığını önemli bir bölümü katıldı. III. Kongre gibi, tarihsel bir atılımın şart kıldığı böylece bir eğitim hamleminin asıl hedefi, PKK çizgisinin örgütlediği görevleri yerine getirmek, öneminin taktik sorunlarını çözümleyecek, öde ve biçimde güçlü önder ve komutanlar yetiştirmek; kısacası, bir bütününle Partiyi her yönüyle yetkin ve hazır hale getirmektir.

Partimizin geliştirdiği bu kadro eğitim devresinin düzeyi, tarihsel anlam ve önemi. Parti Önderliği çizgiyle şöyle dedi getirmektir: "Partimizin III. Kongresinin gerçekleştirilmesi, gerek Kongre çizgisine ulaşmak için yürütülen çalışmalar, gerekse çizginin somutlaşmasıyla birlikte, çizginin Parti yapısına yerli baştan özümsetilmesi için başlatılmış olan büyük bir eğitim faaliyetidir. Bu faaliyetin hem siyasal olarak hem de kapsam bakımından genişliğine ve derinliğine bir çabıyla yürütüldüğü bilinmektedir. Bu eğitim öncesinde Parti tarihinin ve hatta halkımızın direniş tarihinin hiçbir döneminde bu kadar gelişmiş koşullarda bir eğitim olayının yaşanmadığını, vurgulamak gerekmektedir. Bu eğitim, emniyet tedbirlerinin alınması ve fiziki ihtiyaçların karşılanmasıyla tutulmuş, iç çerçeve sunulacak eğitim malzemelerine kadar ister siyasi ve isterse askeri konularla ilişkili olsun önceden hazırlanmış kapsamlı bir zenginlikle verilmekte ve ayrıca uzun bir zamanı buna hasrederek kadar bir elverişliliği de beraberinde getirmektedir." (Parti Önderliğinin, "Devrimci Eğitime ve Pratiğe Yaratıcı Yaklaşımları" başlıklı 23 Aralık 1986 tarihli İtilatında)

"...Daha uygun bir ad arayacak olursak, Buna Askeri Akademi faaliyetlerimiz ya da Okulumuz diyebiliriz. Yani Partimizin tarihinde bu dönemde, Partimizin askeri hatlarını hayata geçirmek için gerekli olan eğitimin alındığı bir temel Askeri Akademi rolünü rahatlıkla oynayabileceğini düşünmekte, böyle bir görevi yükümlüdür. Gerçekten dönemin koşulları, özellikle Partimizin III. Kongresinin kararları gözönüne getirildiğinde, önümüzdeki dönemde Halk Ordusunun kuruluşunun kararlaştırıldığı ve bunun için birçok hazırlığın yürütüldüğü dikkate alındığında, bu hazırlıkların en önemli bir parçasının da eğitim faaliyetimiz olduğu ve bu eğitimin de temelinde

Mahsun Korkmaz Akademi III. Kongre sonrası Parti Merkez Okulu olarak açıldı. Akademi ilk mezunlarını Özgürlüğe Yürüldü atılımıyla verdi. Mustafa ÖMÜRÇAN, M. Emin ASLAN, Veli YAŞAR, Hamit DAĞTEKİN, Abdurrahman MOTOR ve daha birçok aktif yoldaş bu dönem mezunları arasındaydılar. İlk ve son mezunları mücadelemizin yükseltilemesinin temel taşıları oldular.

asiretçi hak arama tutumlarından küçük-burjuva, kof, inancsız anlayışlar, düşüncelere kadar birçok ögenin durumu netleşti. Bu ögeler, özeleştirisi sürecinde ne tür bir olumsuzluğu sahibi olduklarını ortaya koydular. Basit bir duygu uğrunda Partinin temelleri ile nasıl oynadıklarını özeleştirilerinde dile getirdiler. Herkin yüzü davasına karşı ne kadar sorumsuz bir konumda oldukları açığa çıktı. Daha da kötüsü, bunların tam bir miras yedici gibi hareket ettikleri ve bunun için adeta imkanları tüketmeye uğraştıkları anlaşıldı. Bu durum Partimiz derinleşti ve Parti çizgisi sınıf özelliğine daha fazla büründü. Sağlam bir şekilde temelinde oturdu."

Emperyalist sistemin en gerici iktidar odakları tarafından, bağımlı ülkeler içinde bulunamayan çıkışın örnek ülkesi olarak gösterilen Türkiye gerçeğini, tarihsel ve güncel gelişimi içinde yeniden değerlendirme, Kongre, rejimin bütünselliğini koruyamadığını, gerileme ve alternatif arama süreci içinde olduğunu belirtti. Bu durumun esas olarak, Partimizin önderlik

ayrıntılı değerlendirmesini yapıp, sağlanan gelişmeleri, bunların dayattığı yeni görevleri ve bu görevlerin yerine getirilmesinin önünde engel oluşturan, yanlış anlayış ve yaklaşımları açığa ortaya koydu. Partimiz, tarihi III. Kongresinde geleceği ilgilik aldı. Bir dizi kararı güçlü bir atılıma gerçekleştirmek için, mücadelemizin olduğu har alanda, yoğun hazırlık çalışmaları başladı.

Partimiz, hem nicelik ve hem de nitelik olarak önemli bir gücünü, Ortadoğu'daki kamplarda bulunması itibarıyla bu alan faaliyetlerine önemli roller atfetmiştir. Halkımızın ve Partimizin kaderini yakından ilgilendiren, III. Kongre Kararlarının, Partimize kadroları tarafından güçlü bir biçimde özümsetilmesi ve ülke pratiğine yetkin bir

kamp faaliyetlerimiz olduğu görülmektedir. O halde, Partimizin gelişim tarihinde ve ulusal direniş hareketimizin gelişim sürecinde, bu devre hem Ulusal Kurtuluş Cephesinin inşasını gerçekleştirecek ve hem de onunla içiçe Halk Kurtuluş Cephesinin inşasına giden yolu açacak bir eğitim devresidir. Bunun için buna Akrademi düzeyinde bir eğitim devresi diyoruz." (Aynı talimat, syf: 4-5)

III. Kongre sonrasında eğitim faaliyetleri veya Akademik çalışmalar; yeni dönem ülde mücadelelerinin daha güçlü sürdürülmesi, tarihi gelişmelerin yakalanması ve devrimleşme atılması bir aşırma kaydettilerine için, son derece tarihi ve önemli olan hazırlık çalışmalarını içeriyordu. Akademide, Parti kadroların bir yandan, ülkede geliştiği Gerilla Savaşı üzerinde yoğunlaşp, bölge esasına göre, gerilla faaliyetlerini ulaştırıp, güçlü planlamalara ulaştırarak, diğer yandan ulusal kurtuluş mücadelemizin çok çeşitli konularını, ele alıp, bunlar üzerinde, girişlikleri kapsamlı araştırma-inceleme faaliyetleri sonucu değerli, "eğitim broşürleri" de hazırlamışlardı. Tüm bu çalışmalar sonucunda Partimizin kadro gücü daha da etkinleşmiş, gelecek mücadele pratiğine ilişkin genel planlamalar ve hedefler programı çizilmiş; aynı zamanda bu planlama ve hedefler programı, tek tek bölgelerin özgüline kadar indirgenmiştir.

Ancak yetersiz devrimcilik ve

tasfiyecilik örnekleri, III. Kongre sonrasında da bazı bölgelerin III. Kongre çizgisini boşa çıkarma amaçları temelinde yer yer kendisini gösterdi.

Parti III. Kongresi'nde geçmiş pratikte ortayolculuktan kaynaklanan tehlike ve tahrifatlar netice ortaya konulmasına rağmen ve ortayolculu ile ilgili izahlar sonuna kadar geliştirilerek, tüm yapı aydınlatılmasına; en önemlisi de ortayolculuğa ilişkin Parti Önderliğinin ciddi uyarıları olmasına ve bu uyarılar sürekli kılınmasına rağmen, Partinin bu konudaki çağrılarına karşın son derece tarihi önemi olan bu devre çalışmalarında hazırlık faaliyetlerinin yoğunlaştığı bir dönemde tam tersi bir faaliyet ortaya çıktı; bu süreci muğlaklaştıran, hazırlıkları geçiktiren, ortayolculuğun yeniden boy vermesiydi.

Orta yolculuk, en uç noktada tasfiyecilik biçiminde bir tasfiyeci öge şahsında kendisini Parti Halkız Çılgımlarına dayattı. Bu tasfiyecilik; "... Eğitim faaliyetlerini özüden bağışlamaya, eğitim sisteminin işletmemeye, eğitim altına alınan militanların komuta yeteneklerini köreltmeye ve böylece ordu kuruluş çalışmalarını, bunun gerektirdiği planlamaları engelleyerek, Partimizin bu eğitim devresine yaratmak istediği tahsilatı atılımını boşa çıkarmaya çalışmaktır..." ("Ortayolculuk ve Ortayolculuğun Tasfiyesi Üzerine" adlı eğitim broşüründen)

III. KONGRE SONRASI ÜLKE FAALİYETLERİNDE İŞBİRLİKÇİ-TASFIYECİ AKIMIN ORTAYA ÇIKIŞI VE PARTİNİN MÜDAHALESİ

III. Kongre sonrası, Partimiz bir grupla ülkeye müdahale eder. Grup, Kongre Belirleri, Parti talimatları ve Parti Önderliğinin yeni döneme ilişkin belirlemeleri ile donatılmış bir şekilde alana gönderilir. Ancak grup alana varmaz, yeniden bir kongre süreci yaşatmaya girişerek, sürece çok geriden ele almış ve Kongre çizgisini ters bir uygulama içerisine girmiştir. Faaliyetlerinin yönetiminin sorumlu olan ögenin içerisine girdiği tasfiyecilik pratiği, Kongre çizgisinin ülkeye taşırlması önünde engelleyici bir rol oynamıştır.

Kadrolar üzerinde oynayarak, onları bunalıma düşürmüş, Kongrenin yarattığı güçlü etkiyi zayıflatmaya yönelmiştir. Kadro yapısının bütün olumlu özelliklerini inkar etmiş, herkesi suçlu ilan etmiştir. Kadroları temel görevleri yerine talı görevlerle uğraştırmış ve inançsızlığı yaymaya çalışmıştır.

Bu tasfiyecilik ögenin geliştirmeye çalıştığı diğer bir şey ise, "aydın devrimcilik" iflas ettil, şimdiki sıra köylülerde" şeklinde bir mantıkla hareket ederek, saf köylü kökenli arkadaşları atarında toplamak ve Partiyi eğitimi duyurmaktır. Niyet bu olmasa da, bu durumun başka izah tarzı yoktur. Bu, proletaryaya önderliğini güvnenmeye ve kendi özelliklerine sevalanmadır. Köylü devrimcilik'i daha Siverek mücadele pratiğinde iflas etmiştir. Bu akımın Kongre esasında olduğu gibi Kongre sonrasında da köylü kurnazlığı sergileyerek, Kongre belirleri yerine kendi raporunu başa alarak yapıya okutup, birinci ve ikinci adama olma kariyeri ile kendini her şeyin merkezine koymaya çalışmıştır. Dolayısıyla Parti özümlemelerini ve Parti çizgime tarzını bir yana bırakarak kendi düşünceleriyle yapıya yönelmiştir.

Açık ki, bu tarz bir çalışma, Par-

timizin çalışma tarzına terstir. Yarıyay köylü kökenli köçük-burjuva sınıfın çalışması tarzıdır. Jandarmada türd yöntemlerin Partimize ve kadro yapımıza dayatılmasındır. Dayatılan yöntemlerin doğurduğu sonuç, bir tasfiyecilik biçimi olmuştur. Bu tasfiyeciliğin olumsuz sonuçları

İnsanlığın en yüksek ideallerinin gerçekleştiği bir insanlık cumhuriyetine doğru-Özgürlük Yürüyüşü

sadece Botan alanıyla sınırlı kalmamıştır. III. Kongre sonrasında Partimizin yapması gereken devrimci direniş atılımını engelleyenmeye çalışılmış, dönemin gerektirdiği rolü oynamamıştır. Kongre çizgisi Parti kadro yapısına ege-men kılınması, militan ruh ve kişilik kazandırılmamıştır. Kadroların örgütlenirilmesi, Cephe örgütlerinin geliştirilmesi ve Ordu kuruluş faaliyetleri ertelenmiş, savaş tarzımız geliştirilmemiş ve bu önemli oranda gecikmeli hareket edilmiştir. Bir yıllık hedeflere ulaşmada epey gerilerde bir seyir izlenmiştir. Buna karşılık Parti çalışma tarzımızın tutturulduğu alanlarda, dev gelişmeler kaydedilmiştir, mü-

cadelemizin kalbi durumunda olan Botan'da istenilen gelişmelerin yaratılmasının temelinde tasfiyecilik pratiğinin rolü belirgin olmuştur.

Parti, ortaya çıkış tehliki yaklaşımı anında farkederek müdahale etmiş; ve doğru taktik hata girilmesini sağlamıştır. III. Kongre dönemi ve sonrası gelişmelerin anlam ve önemi hakkında Parti Önderliğimiz şu değerlendirmeleri yapmaktadır:

"Düşman Hareketimizde bir değişim, çözüme bekliyordu. '85 yılına bu amaçla yüklenmişti. Hatta bu amacı, direkt başbakanın ağzından ifade etti. 'Son İntihar ayemleridir, bu iş bitmiştir' diyerek, kesin bir ömür biçti. Bizim, hareketi yeniden rayına oturtmamız, düşmanın beklentilerini de boşa çıkarmıştır. Dolayısıyla yeni bir ömür biçmeye başladılar ve '87ye kadar bu işi sonuçlandırır' diyorlardı. Bu tarihe denk gelen yasaları hazırlamış, seçimleri bu döneme alınmış gibi, düşmanın bir takvime göre çalıştığını göstermektedir. Kısaca, düşman bu amacına ulaşmak için çeşitli önlemlere başvurmaya başladı.

Düşmanın bu beklentilerini boşa çıkarmak için biz de hazırlıklarımızı derinleştirdik. Bilindiği gibi bu, aramızda büyük bir çekışmeye yol açtı. Düşmanın sonuçlandırmak istediği tasfiye hareketi ile bizim hazırlığımızı yaptığımız atılımımızın gerçekleşmesi için büyük bir çekışme yaşandı. Düşman bu dönemde beklentilerinin çok gerisinde kalırken, biz önemli bir kesimine ulaşmayı başardık.

'86 yılında yaptığımız hazırlıklar, yine saf tasfiyecilik bazı bölgelerin engel oluşturma çabalarına rağmen, '87 yılında mevsayini vererek büyük bir atıma dönüştü. '87 yılı eylemliliği etkili olarak, gelişmesini bütün ölke çapında sürdürdü. Eylemlerin sayısı gerek nitelik ve gerekse de nicelik olarak, çok önemli bir boyuta ulaştı. Özellikle de kitlelerde, çok yeni olan bir durum ortaya çıkmaya başladı. Partinin eyleminin kesintisiz ve sürekli olacağına dair kanı güçlendi. Herman

sonuçlara ulaşamamış olsak da, '87 yılı düşmanın beklentilerini boşa çıkardı ve önemli gelişmelere yol açtı.

12 Eylül rejimi, Partinin bu atılımına karşı koymak için erken seçime Evren-Özal kiliğini yeniden düzenlemeye girişti. Böylece, hareketimiz tam tasfiye edilecekleri, bir süreye yeniden kavuşturmaya çalıştılar. Yeni savaşta yenilimene yettiler. Sıkıyönemtiler bilinen klasik uygulamayı ile tam bir başarısızlığa uğradı. Kürdistan boydan boya bir özel yönetim uygulaması içine alındı. Özel savaş da da geliştirilmeye özel vailik uygulamasına geçildi. Bunun yanısıra, özel ordu sisteminde de geçerek, Parti hareketimiz üzerine daha uzun vadeli bir süreçte gelmenin gereğini kavradılar.

geliştirilmeye çalışıldı.

Devletin bütün dış politikası da bu iç politikaların hizmetine koştu. Ekonomik düzeyde, geniş bir mebluğün özel savaş aktarılmış sözkonusudur. Enflasyonun bir nedeni de bu savaş için harcanan oldukça yüksek ekonomik giderlerdir. Savaşın ihtiyacı karşılamak için 12 Eylül rejimi karışık olarak, sürekli bir biçimde para basmaktadır. Ordunun teknik donatımında, paralı askerlerin olusturulmasına kadar, yüksek bir mesrafe çektiler bir savaş içerisindeydi. Rejim, bu yakın altında her gun mabda de çokmekteydi.

Sömürgeci devlet, atılımımız '88 yılı ile birlikte tasfiye edileceğini kesin bir şekilde planlamıştı. Yaptıran bütün bu hazırlıklar, askeri hareket tarzımız biraz de olsa kısıt. Aşırıkanlık kazanan, o daha serbest hareket sistemimizin farkına varan düşman bize karşı tedbirler geliştirmeye başladı. Bizim kendisine karşı kullandığımız taktikler, bize karşı kullanmak için tedbirler geliştirdiler. Bunun için istihbarat ve teknikte ağırlık vererek, suratl karşılık vermek için timler hazırladılar. Bütün bu faaliyetleri ise, onlar için bir yenilenmedir. Bizim de bu durumu dikkate alan bir yenilenmeyi gerçekleştirmemiz önem taşıyordu.

Taktiklerimizde daha fazla ısrar ederek, düşmanın yeni yöntemlerden beklediklerini boşa çıkarmak için tedbirler geliştirmesi gerekiyordu. Sonradan bazı bölgelerde açığa çıktığı gibi, hem nitelik ve hem de nicelikte kaldırılmayacak faaliyetlere yönelme sözkonusudur. Daha çok gizli, planlı ve her şeyi önceden hesaplayan bir yaklaşım yerine 'ne de olsa eski biçimler başarılı olmuş' diyerek eski tarzda çalışma sözkonusudur. Bu durumda da hiç de hak etmediğimiz bazı darbeler almak durumunda kaldık.

Düşmanın uyguladığı özel savaş karşı, ulusal kurtuluş savaşımız daha da geliştirilecek bir durumdakiydı. Bu noktada yetmezliğe düştüğünü biliyoruz. Bu durumda yersiz kayıpların ortaya çıktı ve düşman da bu durumdan biraz umutlandı. Böylece bir durum '88 yılının ortalarında başladı ve '88 yılının başlarında da kendisini duyurdu. Düşmanın aldığı kesin tedbirler var. Bizim ise bunu gözardeden ve gereklerine göre hareke-

Ahmet KESİP yoldaş komutasındaki 21 Mart Gerilla Takımının Şemdinli yol kesme eylemi

tini yenileyemeyen, tedbirleri geliştiremeyen kadrolarımız var. Hareket tarzımız daha fazla gizliliğe dönüştürüp kendi yöntemlerini düşmanın kullanamayacağı bir taktik olarak geliştirmemiz gerekirken, kişen de olsa inisiyatif bu konuda düşmana bırakılmıştır. Ki, böylesi bir durumun ortaya çıkması taktik önderliği bilinen yetersizliklerinin bir sonucudur.

Sömürgeci Türk devleti, özel savası geliştirmek için bu konuda büyük bir güç yığı. Jandarma, özel kolordu tamamı ile yılmaz bir duruma döndü. Düşman '88 baharı ile birlikte, önemli bir ordu gücünü bu alana yığı. Başta sınırılar olmak üzere, kritik bölgelerde, büyük ihtimale orduyun yarısından fazlası konuşlandırıldı. Düşmanın bu yoğun güç yığmasını da dikkate almak gerekir. Düşman böylesi bir hareketle savaşımızın hızını kesmek istedi.

'88 yıl içinde, eğer Parti taktik-gizim kadrolar tarafından tam uygulanmış olsaydı, çok büyük gelişmeleri yaşamamız kaçınılmaz olurdu. Kitlelerin yaygın katılımı, hareketin kentiğinden ileri boyutlarda gelişmesi ve kadroların sıradan bir şekilde taktiğe hükmetmesi bile düşmana önemli darbelerin vurulmasına yol açtı. Eğer taktik tam uygulanmış olsaydı, gelişmelerimiz 10 kat, hatta 100 kat daha fazla güçlü olurdu. Düşmanın bu karşı hamlesinin özellikleri iyi bilince karşılanıp, tedbirler buna göre geliştirilseydi; başarı düzeyi kesinlikle daha yüksek olacaktı.

Demek ki, '88 yılı düşman açısından bir ezme, tasiye dönemi olarak ele alınıyor ve tedbirler buna göre geliştiriliyor. Tedbirler sadece askeri açıdan değil, müttefiklerini de devreye sokarak, NATO güçlerini özellikle de başta Almanya olmak üzere saldırılara yönlendir. Gücümüzün bir bölümünün bu alanlarda aldığımız da bilindiğinden, bu alanda da saldırılar '88 yılı başlarında, diğerleri ile koordineli bir şekilde başlatıldı. TC ise pişmanlık yasasını yeniden uygulamaya koydu. Kitlelere daha geniş tavizler vererek, GAP'ı sahte bir biçimde daha fazla boyama aracı olarak kullanmaya başladı.

Eğer istenirse, GAP üzerinde sayısız yazı dizisi ve raporlar yayınlanmaya başlandı; görülecektir. GAP için, 'yeni bir cennet yaratılacak' denilmeye başlandı. Bunun nası sahte işleme bir haber olduğu açıkça çıktı. Eğer bu projeye sıkı sıkıya bağlı olsalar, yani bunun ekonomik temallerde ele alsalar bu projeyi sürdürmeleri gerekir. Şimdi, GAP projesi bir

takanma içindedir. Ancak, her önemli dönemde GAP'ı gündemleştirerek, sahte bir şekilde şişirmektedir. Geçen yıl olduğu gibi, bu yıl da Ağustos ayında GAP'ı yeniden gündeme başladılar, öne çıkardılar. Hatta geçen yıl Evren, Atatürk Barajının temelini atarken, kendi ağı ile 'Bu baraj Apoculara karşı bir eylemimizdir' dedi. Halka, 'Biz bunlar size veriyoruz, onlar ne verecek?' diyerek, kitleleri devrimden soğutma aracı olarak kullanmaya çalıştılar. Bugün de bu projeyi bu amaç için kullanmaya çalışıyorlar. Bu işe soyunan ve epey de umutlanan, küçük-büyük, yarı-fetvali ve komprador kesimler de var.

Bunun yanısıra, geliştirilen diğer yöntemler de var. Bol bol para dağıtımında tulum da, ne kadar kanun dışı öge varsa bunları yeniden kazanmak için af çıkarma ve mücadelelere karşı savaşma

yöntemiyle, koruculuğu ve bunlara sunduğu maddi teşvik daha da geliştirme çabası içerisine daha fazla girmeye kadar birçok yöntemi uygulamaya başladılar. Bunlara teknik konularda geliştirilen önlemleri de eklemek gerekir. Helikopter filosunu genişletmekten tulum da yeni silah türlerinin devreye sokulmasına kadar, geniş bir yöneltim içerisine girme sözkonusudur. Yani, bütün bunları propaganda aracı olarak da kullanma çabası da vardır.

Bunlar öyle etkili önlemler değildir. Belirtiltiği gibi, birliklerin hareket tarzını değiştirme, yüzlerce yeni karakol inşa etme, karargah sistemini oynak yapma, kontrgerilla sistemini geliştirme vb. gibi bir düzenlemeye gitme sözkonusudur. NATO ve Amerika içerikli 'döl-kültür özerkliği' biçiminde bir yaklaşımın bu süreçte giderek

TC'ye de dayatılması sözkonusudur. Bu, tartışmaya açılarak aydınların vb. kesimlerin de yavaş yavaş bu tartışmalara çekilmeleri durumu gözleniyor. Böylece, soruna yaklaşımı yumuşatmanın çabaları içerisine girilerek bunun tedbirlerini önceden almayı da ihmal etmediler.

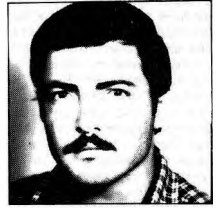
'88 yılını biz kritik bir yıl olarak değerlendirdik. Bütün belirtiler, bunun böyle olduğunu gösteriyor. Evren-Özal kışığı açısından böyle olduğu kadar, bizim açımızdan da bu böyledir. Bu çerçevede güncel siyasal durumu ve olası gelişmeleri değerlendirip, bundan gerekli sonuçları çıkarmak gerekir. Daha çok da önümüzdeki dönemi ilgilendiren ve bu dönemi güçlü karşılamak açısından yapılması gereken değerlendirmeler vardır. 1987 ve '88 yılı boyunca bizim, Parti okulunda geliştirmeye çalıştığımız dersler, daha çok günceli başarı ile karşılamaya ve geleceğin güçlü bir hazırlığını yürütmeye yöneliktir. Bu değerlendirmelerimiz geleceği güçlü yakalamak açısından son derece büyük bir öneme sahiptir. Direnişimizin ve düşman kampın durumunu daha az yanlışlığı değerlendirirken, ileride sıkışıklaştıkten daha fazla arınmış, güçlü bir uygulamaya da beraberinde gelecektir. Yine, düşmanın birçok tedbirini de boşa çıkarmayı bu mümkün kılacaktır.

Bütün bu gelişme süreci boyunca tabii ki halkın muhalefeti de gelecektir. Şimdilik ideolojik dengeler düzeyindeki muhalefetler giderek partileşme sürecine ve aktif eylemliliğe geçecektir. Bu eylemlilik ise beraberinde sınıf çalışmalarını daha da yoğunlaştıracaktır.

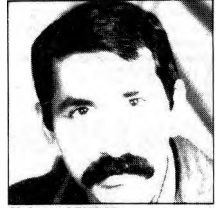
Rejimin olası gelişmesi böyledir. Görüldüğü gibi, bu gelişme daha radikalizm sözkonusu olmamış, 12 Eylül'ün sürmesi de sözkonusu değil. Model, ne 12 Eylül rejiminin daha ince bir tarzda sürdürülmesi biçiminde olacak, ne de radikal bir biçimde aşılması biçiminde olacaktır. Orta yerlerde bir düzey tutturulmak istenecektir. Bu düzeyin tutturulmasında, ekonomik sosyal dengelerdeki hareketlenme önemli bir rol oynayacaktır. Düşen partilerinin kendi içindeki mücadeleleri ile halk kitlelerinin gelişecek olan muhalefeti de bu gelişmeleri etkileyecektir.

Süpheye bu olasılıklar, kesinlik derecesinde saptamalar değildir. Biz ihtiyat kaydıyla bazı gelişmelerin varlığı halinde böylesi saptamalarda bulunuyoruz. Hemen belirtelim, böylesine bir gelişmede önemli paya sahip olacak olan da, Kürdistan'daki ulusal kurtuluş mücadelemizdir. Şimdiden bile Türkiye'deki siyasal gelişmeler önemli oranda bizim mücadelemizden etkilenmektedir. Bugün iş çelişkileri kırışması ve ileri boyutlara fırlaması bizim mücadelemizin etkililiği altında gelişmektedir.

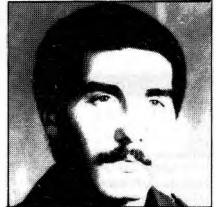
Mevcut partiler, ulusal kurtuluş mücadelemizin ezilmesi konusunda hemfikir bir durumdadır. SHP ve DYP'nin bazı eleştirileri olabilir. Koruculuğu yasasında, kitlelere daha fazla ekonomik, siyasal imkanlar sunulması konusunda farklılıklar olabilir. Ama bunların hepsi, mücadelemizin ezilmesi için ordu ve emniyet kuvvetlerinin bize karşı sonuna kadar kullanılması konusunda hemfikir durumdadır. SHP ve DYP'nin 'Kürtçe üzerindeki baskı kaldırılmalıdır' biçiminde belirledikleri politika bile, bu konu üzerinde etkili değildir. Kaldı ki bu yeni bir politika da değildir. Bu, ezme politikasının başını ile uygulanmasında tam tersine bir perde görevi görcektir. Bu politikayı da kullanacaklar; ama esas olarak politikaları ezme. Çıplak zor ardına kadar kullanılırken, bunun

Seyfettin ZOGURLU

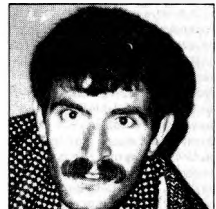
Mehmet SEVGAT

Hüseyin SARIÇEK

Mustafa ÖMÜRCAN

Osman SARIKUŞ

yetmezliği ilyice anlaşıldığında, uluslararası kamuoyu ve NATO bünyesinde bu politika fazla eleştirildiğünde devreye kültür özerkliği biçiminde bir programla ve bunu mümkün kılacak bazı oluşumlarla girecek ve tamamlanarak isteyeceklerdir. Daha şimdiden böylesi gelişmeler görüldüğü. Mevcut hazırlıklar, bunun kapsamı bir biçimde yürütüldüğünü gösteriyor. Hatta ANAP hükümetinde Kamran İnan gibi en kaşarlanmış ve aynı zamanda hazırlanmış bir işbirliğinin Doğu ve Güneydoğu Anadolu Bakanlığını üstlenmesi tesadüfı değildir. Bu Ecevit'ten tulum ABD'ye kadar varan çevrelerin Kürdistan için öngördükleri statünün ilki bir denemesinden başka bir şey değildir.

Kamran İnan'ın bakanlığı, şimdiki kadar tek tek kişiler vasıtası ile

Güneydoğu için yeni bir anlayış

Kürt sorunu çehre değiştirdi...

Kürtler ÖZERKLİK

PKK, eğitimi baltaladı

48 köy ilkokulu daha kapatıldı

Atatürk: 'Bu günün denklemleri bozuldu'

EYLEMİ: Buzlarla kaplı Cudi Dağı'ndaki çatışma 36 saat sürdü, 3'er donarak öldü

Savaş gibi

Güneydoğu için yeni bir anlayış

Kürtler ÖZERKLİK

PKK, eğitimi baltaladı

48 köy ilkokulu daha kapatıldı

Atatürk: 'Bu günün denklemleri bozuldu'

yürütülen ve deha çok da emniyet, istihbarat aygıtında kullanılan Kürt işbirlikçiliğinin ve devrimci mücademleze dayatılan koruculuk sisteminin hükümet düzeyinde temsilinden başka bir anlama galmemektedir. Esas tanımı da budur. Kürt işbirlikçiliği esas olarak bir bakanlık düzeyinde organize edilmek isteniyor. Yine Ecevit döneminde de Şerafettin Elçiy'e de benzer bir rol Baydîrlik Bakanı Kuvvelî altında oynanmış istendi. Kamran İnan'ın bakanlığı sadece bir devlet bakanlığı olarak görülmemeli, bu ilerde biçilecek olan statüsü göre bir hazırlık veya bunun bir adımı olarak da değerlendirilmelidir.

bir kültürel özerkliğe de ydnelecek, sahte bir elbise giydirecek, bu politikalarını tamamlamak isteyeceklerdir. Kısaca, şimdiki işkelet hazırlanarak, biraz ete kemiğe büründürülmek isteniyor. Yarin da buna bir elbise giydirmeye çalışılacaktır. Bu da karşımıza Kürt özerkliği biçiminde çıkıyor. Rejim'in Kürdistan'a yönelik olarak, yürütmek istediği politikaların kısaca özeti böyledir.

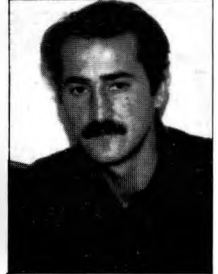
TC, bu politikayı yürütürken, içinde bulunduğru ttitik sistemi ile de bir uyum içerisinde bulunmak durumundadır. Garak TC'nin demokrasi meselesinde, gerekse da Kürdistan'daki ulusal sorun konusunda tek bir politika üzerinde

Abdurrahman MOTOR

Abdulgani ERKAN

Veli TEYHANI

PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN'ın Milliyet gazetesinde 14-15 Haziran tarihlerinde yayınlanan ve 3. gününden itibaren engellenen röportajı geniş yankı uyandırdı. Aynı dönemde Avrupa'nın birçok gazetesinde de röportajlar yayımlandı.

Bilindiği gibi, bu işbirlikçi, yüz yıllardan, Osmanlı döneminden günümüze kadar gelen sağlam bir işbirlikçi hanedanının devamıdır. Bu, aynı zamanda her sağıktılara bölgede kan vermiş bir işbirlikçidir. Kamran İnan'ın bu işbirlikçiliği sadece kendi seçimi bölgeleri ile sınırlı kalmamış, bunu aynı zamanda bütün Kürdistan'a yaymış ve hatta bunu NATO, AT çevrelerinde de sürdürdün ve bu temelde giderek yerine oturan bir statünün de sahibidir. Eğitimi Türkiye'de, ABD'de ve NATO çevrelerinde istihbarat kanallarında tamamlayan bu işbirlikçi, siyasi alanda da tecrübe kazandırılıyor. Bütün bu süreçleri başarı ile atlatan biri olarak da hükümet tarafından Kürdistan'a yu-karıdan bir bakan olarak tayin ediliyor. Nasıl ki özel yönetim Kürdistan'a özgü bir temelde uygulamaya konulduysa, bunun en üst düzeyde bir ifadesi olarak da bu bakanlık oluşturuldu ve başına en tehlikeli bir işbirlikçi geçirildi. Bu da Evren-Özal klifiğnin önümüzdeki dönemde ilgisiz olarak yürüttükleri hazırlığın bir parçası oluyor.

Buna bir de GAP Bakanlığı denildi. Aslında genelidir, ama ilk adımı böyle atılmak isteniyor. Yönetim ve savaş kurumları giderek daha fazla içice geçirilerek, daha önce Kürdistan'da gizli-örtülü yürütülen sömürgecilik, günümüzde artık, tekellerin ve bütün siyasal çevrelerin üzerinde anlaşığı bir biçimde yürütülüyor. Bunlar, 'yarık politika' içerisinde olursak, bundan PKK yararlanıyor' diyerek, sözümüne ulusal meselede tek politika da anlaşma sağlıyorlar. Bu konuda cumhuriyetin tek bir politikasını oluşturup, bunun üzerinde anlaşma sağlayarak ortak hareket etmek istiyorlar.

Bugün Evren-Özal klifiği eliyle icra edilen bu politika, önümüzdeki dönemde biraz daha çekici kılınarak, sertleştirilerek veya yumuşatılarak sürdürülmektedir. Hatta, oluşturulmak istenen model iyi yürürse,

uzlaşmaya çalışıyorlar. NATO ve AT çevrelerinde bugün formüle edilmek istenen budur.

NATO, AT çevreleri, TC'nin Kürdistan sorununa keba ve klasik yaklaşımını yeterli görmeyerek, yeni bir Kürdistan politikasının oluşturulması için yoğun bir çaba içerisinde. Bu çevreler, Kürt

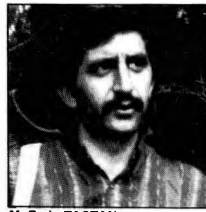
PKK'nın Kuruluşunun 20. Yıldönümünü kutlama gecesi-Hannover

halkının ulusal kimliğini sürekli inker eden bir politikanın fazla yaşama şansının olmadığına inanıyorlar. İlerde NATO'yu zor duruma düşürecek ve beklenmedik devrimci gelişmelere yol açabilecek bir yaklaşım olarak değerlendiriyorlar. Birçok ülkede; Filipinler, G. Kore, Pakistan'da denendiği ve başarılı olduğu gibi işbirlikçileri yasasıyla yeni uygulamalara ve reformist politikalara başvuruyorlar. Sistem, böltesi bir uygulama ile daha fazla ayağa kalkma şansını elde ediyor. Bu nedenle böltesi bir gelişmeye TC'nin de açık olmasını dayatıyor ve yeni politikasını gözden geçirmesi istiyorlar. Bunun yerine ise, daha uzun süre ayağa kalabilecek ve geniş işbirlikçi kesimleri ile içerisinde aşılabilecek bir politikayı benimsemesini istiyorlar.

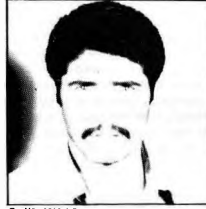
Bir kültür özerkliği veya idari bir

otonomi için bile ayağa kalkacak güçler vardır. Birçok sol maskeli, adını yurtsaver koyan birçok çevreye kadar, hapsi bu gelişime onay vermeye hazır durumdadır. Geniş bir kesim bu reformist yaklaşımı temsil edebilir. Zaten böyle bir gelişmeye hazırlıkları var, bunlar önemli oranda hazırlanmışlar da. Türkiye bölgesi bir gelişime hazır değil. Onu da biraz yumuşatmaya çalışıyorlar. Bölgesi bir yaklaşımı, TC'nin geleneksel yaklaşımına oldukça ters düşüyor. Ama mesele sistemi korumak; hatta uzun vadede TC'yi ayakta tutmaka en akıllı politika bu oluyor. NATO sekreterliğinden ABD Dışişleri Bakanlığına varana kadar, Türkiye'ye böltesi bir politika benimsetilmeye çalışılıyor.

Bu konuda ABD, AT ve hatta NATO çevrelerinin anlaşması zor değil. TC de bu politikaya Demirel ve SHP'yi yatırır. Özal bile şimdiden böltesi bir politikaya, iktidarını uzun vadeli kılmak için yatıyor. Nurettin Yılmaz ile başla; Kamran İnan'ın bakanlığı ile bunu daha da aşmaya hazır olduğunu ortaya koyuyor. Geriye, ordu-Evren kargahı veya ödeği kalıyor. Bu ödeği da zaten sağdan-soldan yumuşatmaya çalışıyorlar. Büyük ihtimalle bu konuda başarı da

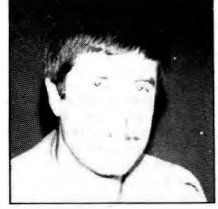
M. Emin TAŞTAN

Salih KILIÇ

Veli YAŞAR

Hamit DAĞTEKİN

rütmek istedikleri faaliyeti, '87 ve özellikle de '88'deki gelişmeler karşısında sonuçsuz kaldığını görüyorlar. Bu yüzden bunlar 'nasıl olsa zayıftırlar, bazı tavizler vererek, Avrupa'da bilinen yaşantı içerisinde çekerek, örgütlü değerleri gibi tamamen bızmsız' yaklaşımı içerisinde giriyorlar.

Bu yöntemlerinde başarılı olamayacaklarını görünce de, tamamı ile polisyeyöntemlere başvurarak, hem de anayasa dışı bir yaklaşımı Partinin aktif örgütlenmesini önleme, zayıf unsurları kendilerine bağlama ve TC'ye bu temelde yardımcı olma yaklaşımı içerisinde giriyorlar. TC'nin 'terörizme savaşıyorum' salsatasını, Palme cina-yeti ardından yoğun bir şekilde destekleyerek, TC'nin yürüttüğü terörizmi meşru görenek açtıkları desteklediler. 1987 yılı ile birlikte bu açığı çıktı ve günümüzde daha da belirginlik kazanmaktadır.

Bu saldırlarla birlikte, bir de bizim tasfiyemiz gerçekleştirildiğinden, bazı Kürt işbirlikçileri hazırlanarak, bunları bir araya getirip bir PKK alternatifi olarak devreye sokma hazırlıkları da yapılıyor. Zaten bu işbirlikçiler, 'silahlı mücadeleyle, PKK'ye karşı' diyorlar, bunların dayatmalarına teslim olmaları. Bunlar 'biz meselenin politik olarak halinden yanayız' diyorlar, emperyalizmin planına yatıyorlar. Bunun açtıkları şunları söylüyorlar: 'Biz emperyalizmin ürettiği politikanın ayrılmaz bir parçası olarak, bir beslemeyiz.' Tabii bunlar günü geldiğinde, emperyalist metropollerden uçağı binerek Ankara'da inip hari hari özerklik planı üzerinde çalışacaklar. Bu yönlü hazırlıklar, AT parlamentoları destekliyor, başça çevrelerden destekleniyor.

Bütün bunlar da bizim karşı-

za çıkarılmak isteniyor. Birçok grup bir araya geldi ve böltesi bir hazırlık içerisinde giriyorlar. Bunların dışında da hazırlananlar mevcut. Bunlara ortam hazırlanarak, adım adım geliştirilmeleri sağlanıyor. Yine bu akının elebaşları ve usta adamları mevcut. Günümüzde daha da açık bir şekilde ortaya çıkmış olan bu duruma özenle dikkat göstermek gerekiyor. Birakalım bir politik akımı başlatma, Avrupa'nın beslemeliklerinden adımını bile dışarı atamayacak kadar düşkün, uşak ve ruhsuz olan bu çevreler, tekrardan bir bel başlasi haline getirilmek istenmektedir.

Biz, bunların içerisinde, gerçekten yurtsaver öğelerinde de bulunduğunu hesaba katarak, bunların teşhir ve tectirtili olabilirdiğince geliştirmeliyiz. Aynı zamanda, kazanılabilecek olanları da kazanmamızı bilmeliyiz.

Önümüzdeki dönemde tek politika üzerinde böltesi bir uzlaşma gelişebilir. Bu uzlaşmanın çeşitli karakteri de gözardı edilmemelidir. Sözkonusu edilen ve uzlaşmaya yatan güçlerin durumu çok açıktır. Uzlaşmak istedikleri politika konusunda bile çelişkileri mevcuttur. Düşman güçlerin ulusal özellikleri lafta da olsa böltesi bir uzlaşma üzerinde uzlaşmaları kolay değildir. Eskiden olduğu gibi, bugün de bu çelişkilerden daha fazlası ile yararlanmasını bileceğiz.

Düşmanın, yeni bir sömürgeci politika oluşturup hayata geçirilmede güçlükler yaşayacağı açık olduğu gibi, buna karşı bizim geliştireceğimiz devrimci atılımımız da bunlara istedikleri gibi bir hareket imkanı sağlamayacaktır. Bu bakımdan, devrimci politikamızın uygulama esaslarına her yönüyle dikkat etmemiz gereklidir."

15 Ağustos 1984-31 Aralık 1988 ULUSAL KURTULUŞ SAVAŞININ BİLANÇOSU

Yeni hedeflere doğru ilerleyen bir ARGK birliği

15 Ağustos 1984'te Kurtuluş Kuvvetlerimiz tarafından Eruh ve Şemdinlî'nin legal edilmesi ile başlayan ulusal kurtuluş savaşımız, son derece önemli bir aşamaya ulaşmıştır.

● Bu süre içerisinde; Kurtuluş Kuvvetlerimiz ile faşist-sömürgeci birlikler arasında Kürdistan'da dört bir tarafında en az 1160 muharebe ve 50'ün üzerinde şehir işgali meydana gelmiştir. Bu muharebelerin dokümanı şöyledir:

● Bu süre içerisinde; sömürgeci ordu birlikleri, özel tim ve işbirlikçi ajanların karargahlarına ve konumlandıkları mevzilere yönelik olarak 524'ün üzerinde baskın ve saldırı eylemi gerçekleştirilmiştir.

● Bu süre içerisinde; sömürgeci ordu birlikleri, özel tim ve işbirlikçi ajanlara karşı en az 309 pusu eylemi yapılmıştır.

● Bu süre içerisinde; sömürgeci ordu birlikleri ile Halk Kurtuluş Ordusu birlikleri arasında 209'u aşkın değişik boyutlarda çarpışma meydana gelmiştir.

● Bu süredeki savaşta; sömürgeci-faşist Türk devletinin ekono-

Karakoçan, Mardin ve Botan'da ilkokulların çoğunluğu kapatılmış; birçok alanda (Çeylanpınar, Şırnak vd.) sömürgecilerin sömürücüleri engellenmiş, çok sayıda öğretmen yerini terk etmek zorunda kalmıştır.

● Bu süredeki savaşta, sayısız köy toplantısı yapılmış, propaganda amaçlı afiş, pul, bildiriyayınlanmıştır. Ayrıca ülkemizin birçok alanında pankartlar asılmıştır.

● Bu süredeki savaşta, faşist sömürgecilerin "Kürdü Kürde kırıdırma" politikası olan köy koruculuğu boşa çıkarılmıştır. Yürütülen çalışmalar ve eylemlilik sonucu 619 civarında köy korucusu silahını yeniden düşmana indirmiş, yüzlerce ARGK birliklerine teslim olmuş, birçok da bulunduğu alanı terk etmiştir. Bingöl, Mardin vd. birçok yerde muhtariat toplu olarak kaldırılmış ve ulusal kurtuluş mücadelesine karşı kullanılmak latentmelerine karşı çıkmışlardır.

● Bu süredeki savaşta, 300'e yakın sömürgeci ordu mensubu asker ARGK birliklerine teslim olmuş, ayrıca 33 özel tim mensubu da esir alınmıştır.

● Bu savaş süresince, köy korucularına, işbirlikçi-ajan ve muhbirlere karşı gerçekleştirilen eylemlerde en az 1055'i aşkın hain ve ajan öğretmen ölümüne cezalandırılmıştır.

● Bu süredeki savaş boyunca, şehir merkezlerinde gerçekleştirilen eylemlerde 63 polis, bir komiser öldürülmüştür.

● Bu süredeki savaşta, 591 subay, astsubay ve er, 185 hain milis-cete, ajan-muhbir ve 62 polis yaralanmış ve 1 astsubay esir alınmıştır.

● 4 yıllık savaş süresince, ayrıca bir kaymakam, bir belediye başkanı, bir banka müdürü, 5 belediye

kontr-gerilla elemanı 1 doktor, 1 hemşire ve 1 de şoför öldürülmüştür.

Bu süredeki savaşta tahrip edilen ekonomik, askeri araç ve gereçler:

- 15 helikopter.
- 81 askeri araç.
- 20 dozer, 8 kompresör ve 4 kepçe.
- 12 petrol tankeri, 10 greyder ve 1 teknisyen aracı.
- 201 traktör, 18 kamyon ve 2 minibus.
- 123 ev ve 5 katlı bir bina, 20 çadır.
- 3 jip ve 1 ambulans.
- 2 odun deposu ve köy hizmetleri odasına ait bir depo.
- 1 köprü ve 2 demiryolu.
- 1 telsiz radar üssü ve 1 askeri telsiz binası.
- 20'ye yakın özel oto ve 14 PTT ve TC kurumlarına ait özel araç.
- 1 sondaj kulesi ve 1 termik santrali.
- 1 kırıcı, 1 jeneratör, 2 kaynak makinası ve 2 kar temizleme makinası.
- 2 parti ve 1 hükümet binası, 2 yatakhane.
- 2 benzin istasyonu.
- 1 adet taş delme makinası ve yol yapım işlerinde kullanılan alıdır.
- 2 adet maden çıkarma ve yükleme aracı.
- 1 güvenli depo ve tonlarca patlayıcı madde.
- Mardin Hava Radar Üssü.
- Türkiye-İrak Petrol Boru Hattı.
- 1 petrol pompalama ve çıkarma tesisi.
- Çeylanpınar Devlet Üretime Çitiği.
- 1 yozluk yuvası.

- 1 öğretmen lojmanı.
- 6 okul yakıldı.

Bu süredeki savaşta kamulaştırılan araç ve gereçlerle çeşitli malzemeler:

- 551 adet değişik çap ve markada plyade tüfeği.
- 120 adet değişik çap ve markada tüfek.
- 64 adet değişik çap ve markada tabanca.
- 600 adet şarjör.
- 12.320 mermi.
- 36 adet çadır.
- 10 adet dürbün, 5 adet pusula ve 30 adet kütükük.
- 1 video, 1 elektronik hesap makinası ve 10 adet teyp ve radyo.
- 2 adet tekai makinası.
- 21 adet el telsizi ve 1 adet sırt telsizi.
- 1 akü ve 2 adet telefon cihazı.
- 5 adet daktilo.
- 2 adet kama ve 1 adet kasatura.
- 10 adet matar ve 2 adet miğfer.
- 62.242.182 Türk Lirası.
- 200 gramlık 340 adet dinamit lokumu, 150 metre fitil ve 51 adet kapsül.
- 15 dinamit deposunda bulunan dinamit lokumları, fitil, künce vb.
- 1 depo silah cephanesi.
- 15 katır yükü askeri erzak ve malzeme.
- 2 bavul dolusu gizli talimat ve ordu içi doküman.

Bu süreçteki savaşta, ulusal kurtuluş güçlerimizin kayıpları:

- İçlerinde PKK-MK üyeleri ve ARGK komutanlarından Mahsum KORKMAZ, Mustafa YÖNTEM, Haydar KARASUNGUR, M. Emin ASLAN ve Ahmet KESİP'in bulunduğu 249 ARGK komutan ve savaşçısı şehit düştü.

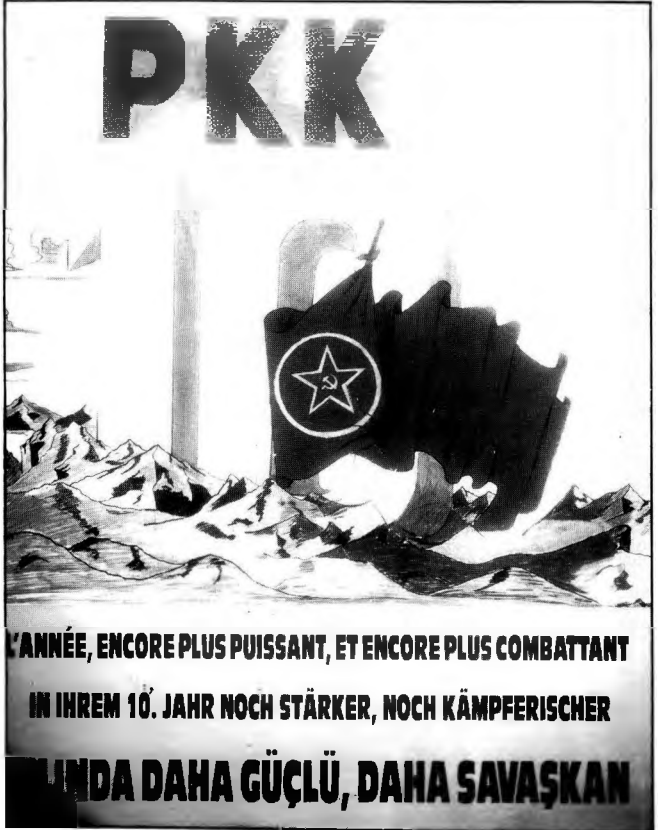
mik, askeri tesisleri ile işbirlikçi ajanların mallarına yönelik olarak 102'den fazla sabotaj eylemi (içinde 2. mekanize Tugay da var-urfa) gerçekleştirilmiştir. Bütün bu sabotaj eylemlerinde sömürgecilere verilen zarar trilyonları bulmuştur.

● Bu süredeki savaş boyunca, 50'ye yakın şehir merkezli ARGK birlikleri tarafından işgal edilmiş, sömürgeci güçlere yönelik olarak gerçekleştirilen eylemlerin yanı sıra, kitlelere yönelik toplantı yapılmış, propaganda bildirileri dağıtılmış ve afişler asılmıştır. Bu eylemlerle birlikte kitle gösterileri yapılmıştır.

● Bu süredeki savaş boyunca, sömürgecilerin ekonomik ve asimilasyoncu-kültürel politikası boşa çıkarılmış; Dersim, Eruh, Şırnak,

Bütün Bu Sürede Düşmanın Verdiği Kayıplar:

● Bu süre içerisindeki savaş boyunca gerçekleştirilen baskın, pusu, saldırı eylemleri ile meydana gelen çarpışmalarda toplam 3958'in üzerinde sömürgeci ordu mensubu öldürülmüştür. Bunlardan 2'ai albay 1'i yarbay ve aralarında celiat Esat Oktay Yıldırım'ın da bulunduğu 7'ai binbaş, 227'ai subay (yüzbaşı, üstteğmen, teğmen)'dir. Yine bu sürede aralarında kontr-gerilla elemanı faşist Turgut Demirkaya ve iki yoldaşımızın katledilmesine neden olan asker Mehmet Akgün'ün de bulunduğu 236 özel tim görevlisi ve çok sayıda astsubay da öldürülmüştür.

TARİHİMİZİN ALTIN SAYFALARINDAN BİRİ ZİNDAN DİRENİŞLERİ

Direnişin örgütlendirilmesi ve geliştirilmesine ilişkin değerlendirmeleri zindan dirençlilerinin kalemlerinden aktarıyoruz:

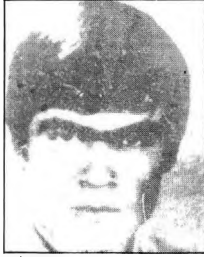
"Diyarbakır zindanı, 1980-81-82-83 ve 84-85 başlarında ve sonraki yıllarda çok önemli siyasal olaylara, tarihsel önemde gelişmelere, direnme, yenilgi, teslimiyet-ihanet, yeniden direniş vb. biçimde karakterize edilebilecek olaylara sahne oldu. Öyle ki, devrimle karşı-devrimin, ulusal kurtuluş ile ulusal imhanın, mazlum bir halkın evlatlarıyla sömürgeci vahşetin kıyasıya, didiştiği ve dışıya çabıştığı yıllardı, o yıllar. Düşman için o kadar bizzim için de politik bir laboratuvar bizim için de yıllardı. Bu yıllar destansı direnişlere, ulusal kahramanlıklar sahne olduğu gibi kopkoyu teslimiyete, karantik ve onursuzca boyun eğişlere, devrimci ve insani değerlere, gelişen olumsuzluklara da sahne oldu.

Ülke çapında terör ve şindirme hareketleriyle suskun bir toplum yarattı, Kürdistan savaşının imha edildiği ve pasifikasyon yaşamın her alanında egemen kılındığı bir ortam oluşurmuş yününyüde. İşte cezai uygulamalarla pasifikasyon ortamını egemen kılma amacının bir halkıydı. Hele Partimizin geri çekildiği bir dönemde cezaevlerinin nokumu ve mücadele içerisinden deki yerli doğel olarak öne çıkmıştı. Bu da oradaki tutukluların görevinin tarihsel önemde olmaları vurgulardı. Görüldüğü gibi cezaevinde uygulamalar, bir yandan siyasal kılımla, ötesi insani varlığına yönelmişti. 'Kıtlıksızleştirme ve ihanet ettirme', 'iste cezaevini' özetleyen iki sözcük.

Mazlumun özgürlük özlemlerini, ulusal ve sosyal kurtuluş umutlarını bizim şairimizde yok etmek isteyen cuntanın cezaevi politikasına karşı direnşin tarihsel önemi, siyasal değeri ve varçılmazlığı kendiliğinden anlaşılır.

Topyekün varlığını hedefleyen bir politika ve uygulamalar kademesi olarak, aşama aşama uygulamaya konuldu. Başta bu uygulamaların, doğal sosyal haklardaki kıstımlarlar gibi tehdit, baskı, vb. terine başvurularak dozu giderek tirmandırıldı. 1981'in başında da bu yaptırımların şubetin ortalarında doruk noktasına çıkarıldı. Adeta alıştırma alıştırma programlarını uyguluyordu. Topyekün bir saldırıdan, çok basitten karmışışa, azdan en yoğun elans doğru tirmandırılarak doruk noktasına çıkarıldı.

İşte bu işkence, zulüm ve insanlık dışı uygulamalar karşısında hemen boyun eğilmedi. Dışedış kıyasıya bir mücadele (direnş) bütün olumsuz yanlarına, bağında olumsuz öğeler taşımasına rağmen hareketi ortaya konuldu. Bu 1981 direniş adıyla tarihimize yerini aldı. 1981'in sonlarından başlayarak, 1981'in başlarında dek süren bu direnşin yenilgiye uğradığına olumsuz onun görkemliliğinden, siyasal öneminden hiçbir şey kaybettileriz. Düşmanın baskı ve işkenceleri karşısında hiçbir direnş göstermedim, ona karşı koymadan teslim olmak ile, ona karşı direnerek, karşı koymak ve sonunda yenilgiye uğrayarak teslim olmak çok ciddi ve yadsınmaz faktörler vardır. Birincisi, işin başında düşmanın her uygulamasına ve istemine kapıları sonuna kadar açık bırakarak, ikinci yenden direnş gelişlerini bağında taşıdı. Bu

ALI EREK
1981 Ağustos'unda işkenceye katıldığı.

nedenidir ki, düşman direnerek yenilen, teslim olanlar üzerine gidirken daha bir temkinli davranır. Ama direnmeden teslim olanlar ise her türlü pervasız davranışa boy hedefidir. Düşman bir ihtiyat payına gerek duymaz. Bunda diğer bir deyişle teslimiyet ve esaret zincirlerini hiçbir direniş göstermeden boyunlarına geçiren birey ve halkların düşmana nezdinde saygınlığı ile, direnerek, mücadeleye edisi cezaevi ve teslim olan birey ve halkların düşman nezdindeki saygınlığı aynı değildir. 1981-83 teslimiyet dönemi bu olgunun çarpıcı kanıtlarıdır. Tabii burada ikinci teslimiyetin olumu ve onurlu bir şey olduğunun demiyorum.

Kuşkusuz, ortada bir mücadele, savaş ve direniş olgusu olmedi mi, yenilgi kavramından söz edilemez. Düşmanın istek ve uygulamaları karşısında hemen boyun eğmek yenilgi değildir, teslimiyettir bu. Çünkü, yenilgi ve yenilgi olguları, bir mücadeleden, bir savaşın, bir direnşin sonuçlarıdır. Biz burada 1981'in direnişin uzun uzadıya anlatılacak değiliz. Sadece 1980'in sonlarından düşmanın işkence politikasının açık ve dolaysız boy hedefi olan bizler, bu insanlık dışı uygulamaları karşı koyduğumuz, 1981'in Haziran başlarında dek dirençliliği vurgulamakla yetineceğiz. 1981'in Haziran başından itibaren direniş yenilgiye uğrayarak koyu bir teslimiyet dönemi başladı. Diğer bir deyişle yenilgi değil, bu ve yenilgi teslimiyetin kendisiydi.

Teşlimiyetin nedenleri çok boyutludur. Kimisi belirleyici, kimisi etkilayici niteliktedir. İyice kavranılması açısından bu nedenleri bütün nesnel ve öznel olarak ayırmak irdelemeye çalışacağız. Olgunun kapsamlı bir açıklanması bakımından bu gereklidir.

1-Teşlimiyetin objektif nedenleri:

Herhangi bir olguya doğru bir şekilde anlamak, kavramak, onun içinden çıkılgı yolu kuşatan, etkilleyen ve koşullarından koşullarını tümüyle irdellemenin geçer. Çünkü o olay ve olay, o kesitin koşullarına yenilgi ve teslimiyet arasında diki ilişki, bağları ve karşılıklı etkileşimini ortaya koymak gerekir. Eğer adı geçen olay kendini çevreleyen, üzerinde şekillenildiği koşullardan soyutlanırsa, aradaki ilişki ve etki unutulursa ortaya çıkan değerlendirmelerin eksik olacağı açıktır.

Burada nesnel nedenlerden bizim irademiz dışında var olan, onun dışında gelişen ve süren tüm koşullar ve etmenler anlaşılmalıdır.

a) Faşist cuntanın yönetime el

koyması, tüm Kürdistan halkında olduğu gibi cezaevi kilitlerinde de çok etkisi yaratmıştı. Bu çok, tedirginlik, korku, panik ve yarının ne olacağı korkusu ve sürekli beklenti psikolojisi olarak karşımıza çıkar. Kuşkusuz bu çok ve sonuçları (psikolojik etkiler) denizsiz değildi. 1925'den bugüne dek Türk ordusu baskı, işkence, zulüm vb. gibi olgularla ödeşleşmiştir. Halkımız için 1925-40 yıllarının sömürgeci işgal hareketi, soykırım ve katliamlarla tamamlanmış ve bu temelde panik, sinik, korku ve pasifikasyona neden olmuştu. 1960 derbasından sonra Kürdistan yine yoğun işkence ve zulümlere sahne oldu. 1971'den daha önceki durumları aratmayacak cinstedir.

Sütlün bu yaşanan olaylar doğel olarak Kürt insanında korku ve tedirginlik tohumlarını ektiği. Adeta bu, bilinç altına işlenmiş denilabilir. Yeni bir cunta hareketiyle birlikteli baskı, zulüm ve yıldıma hareketinin çok yüksek boyutlara varılması demektir.

Aynı cunte çok suşında tüm toplumda yaşanan bir olaydı. Çünkü onun kan emici diler, zorbacı gücü, halkımız tarafından iyi bilinliyordu.

Kıscasıca, cuntanın gelişti, uygula- dığı, zorbalık ve zulüm cezaevi kilitlerinde bir soka neden olmuş ve dolayısıyla bir ortamda sağlıklı düşünmeyi ve karar mekanizmasını etkileye uğratmıştı. Bu olgunun ise teslimiyette etken olduğu kuşkusuzdur.

b) Aynı tedirginlik ve panik havasının Türkiye ve Kürdistan toplumlarına yayıldığı ve giderek egemenliğini ileri ettiği söyleyebiliriz. Bu tedirginlik ve panik havası bir yandan çok yoğun yütürlülen işkence ve baskı, toplu tutuklama, şindirme hareketleriyle yapılarak, öte yandan devrimci hareketlerin sıkı sürede ağır darbeler yemeleri da bunu bölümlendirmişti.

Cunta her türlü mahaletili susturmuş, devrimci hareketlere dar-

d) Kürdistan tarihini tanımladığımızda genellikle su ana hatları vurgulanır: Kürdistan tarihi işgal, istila ve sömürgecilik; Kürt egemen sınıflarının teslimiyet, ihanet ve usaklığı ile, halkımızın doğanın acımasızlığına ve vahşiliğine, yabancı egemenlere karşı bilmez tükenmez direniş tarihidir. Bu üç ana çizginin bugünkü Kürdistanın çehresini çizdiği, bugünün tarihten gelen olumsuzlukların derin izlerini taşıdığı bir olgudur. Teslimiyet, ihanet ve usaklığı bu işgal, istila ve sömürgecilik bu işkence albası yütürmesinde geleceğin egemen sınıflarına bugün ajantik düzeyine çıkarılması, doğaldır ki toplumun diğer sınıf ve tabakalarına yansıyacaktı. Kürt egemen sınıfları her dönemde yabancı egemenlere usaklık seçmiş bir yaşam biçimi olarak seçmişlerdir. Kuşkusuz bu yaşam biçimleri topluma empoze edecek, teslimiyet, ihanet, usaklık düşüncesi ve anlayışını halk içinde ekecek ve egemen yaşam biçimi haline getirecekti. Tarihte oynadıkları rol hep bu olmuştur. Örneğin Arap sömürgeciliği döneminde islem ideolojisinin topluma egemen kılınmasında teslimiyet ve usaklaşmayı öngören bir ideolojinin halk içinde yerleşmesinde ve direniş ideolojisi olan Zerdüştlüğün tamamen yok edilmesinde Kürt egemen sınıfları "truva ah" rolü oynamışlardır. Teslimiyet rolü haline, usaklığı meslek haline getiren egemen sınıflar, bu geleneklerini topluma da empoze ederek dirençsizleştirmiş, dirençsiz yaşam biçiminin gelişip serpmesi önüne çok ciddi bir handikap olmuştur. Bugün Kürdistan'da teslimiyetçi, boyun eğilici anlayışlar genel bir ruh haline dönüşmüştür, bunun kökleri tarihimizin derinliklerine uzanır. Bu, günümüzün siyasal ve toplumsal koşullarında teslimiyetçi pasifizmi temellendiren, besleyen olgudur. Doğaldır ki, böyle bir ortamda ateşli bir yurtseverliğin, angin bir fedakarlıkla şekillenen

likler ancak aşılması olacaktı. Yurkarda satır başları biçiminde vurgulamaya çalıştığımız tarihsel, toplumsal ve psikolojik etmenleri, genel olarak Kürdistan devrimini, özel olarak cezaevi direniş açısından önemli bir dezavantajdır.

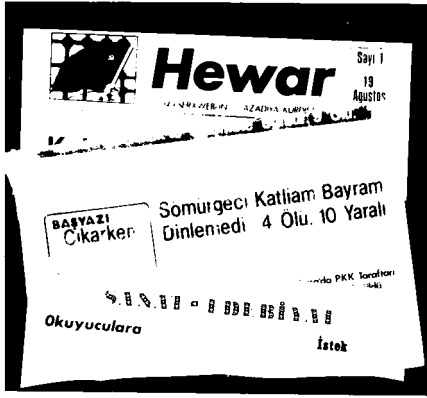
e) PKK kurulduğunda gerek fikir, gerek politika, yönetime sanatı, örgüt, mücadele ve bu gibi konularda elle tutulur bir miras devralmamış. Barakalm komünist bir hareket mirası, modern anlamda ulusal kurtuluş mücadelesine yoku. Politika nasıl üretti, nasıl yapıldı, insanlar nasıl yönetildi, yönetime ilkeleri nedir, ne değildir, örgüt ne kıl kurulu, nasıl yönetildi, mücadele, cezaevleri, direniş-bütün bu konular yabancıca olduğumuz konularındı. Çünkü tarih boyunca hep yönetimsizlik, yöneltmeye alıştırmıştık. Biz sadece ilkel yöntemleri kullanan, aşiret örgüt ve yiratsimini biliyorduk.

Tarihsel olarak bu mirassızlığa paralel olarak, hareket olarak da çok yenilikçi. Parti olarak henüz emekleme aşamasındaydık dersek yanlış olmaz. Geriye ve ilkeliliğin izlerini silmiş değildik. Bilgilerimiz sadece diğer ülkelerin deney ve tecrübeleriyle. Soyut olarak algılanan ve bilgilerin önemi elbette yadsınmaz. Ne var ki, tecrübemizimiz aşmada yeterli değildi. Politika, mücadele, yönetime ve örgüt konusunda bu yenilik ve tecrübüz olma durumu düşmanın politika ve uygulamaları anlamaya da engel oluyordu. Özellikle bu olgu cezaevlerinde daha bir geçerdi. Tecrübüz, enleri unusundan enleri kitleye kadar kendini dışı vuruyordu. Bu nedenle, cezaevinde yürürlüğe konulan vahşet düzeyindeki uygulamaların amaçları, hedefleri ve sonuçları yeterince düşünmemizdi. Her alanda olduğu gibi bu alanda da olumu, olumsuz kendi mirasımızı yaratacak, kendimizi düşe-kalma yütürtecek, mücadelesinin ihtiyacına cevap verecek düzeye getirecektik. Mücadele ve politika alanındaki bu mirassızlık ve tecrübüzizliğini yenilgi, teslimiyette önemli bir rol oynadığını vurgulamak isteriz. Pratik tecrübelerin devrimci eğitimde ağırlıklı bir yer vardır; kitleler kendii öz tecrübeleriyle politika çizgisinin doğruluğuna inanır ve bundan dolayıdır ki mücadeleye varçılırları sanırlar.

f) Cezaevinde kitle bilencesimiz de heterojen bir yapı sunmaktaydı. Kürdistan toplumunun bir parçasıydı. Partinin ideolojik-politik etkisine aidiği bu kitle, Kürdistan sosyal yapısının tüm izlerini ve özelliklerini taşıyordu. Ağırlıklı olarak yoksul köylülük, çençikçe kısmen köçük-burjuva, ağırlıklı olarak köylü kökenliydi. Partimize sempati duymalarına, onun ideolojisi ve politikasına bağlı olmalarına karşın, sosyal gerilik ve eski toplumun olumsuzlukları aşılması değildi henüz. Kıscasıca yurtsever değildi, kıscasıca yurtsever bir kişilik, bir yaşam biçimi haline dönüşürlemediği için Parti ideolojisine bağliık bir noktaya değildi. Tarihsel ve toplumsal olumsuzluklar da bir çırpıda giderilemezdi. Bu yapıdaki bir kilitlen uzun vadeli bir direniş götürmesi baklenemzdi.

Aslında kadroların, ileri unsurların durumu da bu genel tabloyu yitirir nitelikte değildi. Genel olarak Marksist-Leninist teori verilmemesine karşın, bu düşünürsener kişiliğin temel unsuru haline getirilmemiş. Toplumsal hastalıkları törpülenerek etkisizleştirilmemiş. Bunlar, kişilik düzeyinde uzun vadeli bir kilitlen direniş için nesnel dezavantajlardı.

g) Cezaevinde baskılar ve iş-

be vurmuş ve böylece 'alternatif- sizler' meydanda istediği biçimde cirit atmaya başlamıştı.

Halkın tutuklulara sahip kılması kuşkusuz tutsakları olumsuz yönde etkileyecekti, yalnızlık duygusuna kapılmasına yol açacaktı. Bu durumun da kilitlen direniş sürdürülmesi bakımından önemli dezavantajı olduğu yadsınmaz.

c) İşkenceye insan hakları konusunda bir kamuyunun oluştulmasına paralel olarak, cezaevi direniş sözcüğün tam anlamıyla dış dünyadan tecrit edilmiştir. Bu tecrit durumu, sıkı işçerile dışarı arasında sınırlı kalmıyordu; koşulların birbirinden tecriti, hatta gederek aynı bölümlerde hücrelerin birbirinden tecritlerine dek uzanıyordu.

dirençliliğin gelişmeyeceği açıktır.

PKK yurtsever ve devrimci düşünceleri topluma mal etmek casasında, 'yeni bir tip', 'kendi ulusal değerleriyle özgür yaşamayı' isteyen 'yurtseverliyi yaşam biçimi haline getiren bir insan kişiliği yaratmaya' amaçlamıştı. Ne var ki, neredeyse kemiksiz değeri yaralı, anlayış ve alışkanlıklar, yaşam biçimlerini bir çırpıda silip süpürmezdi. Bu ancak bir süreçtiydi. Yoğun bir çaba, ınatçı, sabırlı, kararlı bir mücadele gerekirdi ve bu mücadele sürekli olmalıydı. Bu mücadele süreçli yurtseverlik, devrimci dava uğrunda dıme fedakarlığını bir yaşam biçimine dönüştürülebilirdi. Böylece dar bencil-

kencelerin yürürlüğe konulması karşısında diğer siyasetlerin durumu kısaca değinmekte yarar var. İz lenceye ve insan hakları uygulamaları karşı direnişli bayrak edilmek, başta Kürt teslimiyetçi hareketleri kimliklerini yavaş bir tarzda teslimiyetçi bayrak edindiler. Direnme onlara göre katilim için düşmanla devletçi çıkarmaktır. Direnme onlar göre, dışarıya çıkma umutlarının suya düşmesi demektir. Onlar kendilerini "Apolcuları" olarak tanımlıyor. "Apolcuları"nın suya düşmesi konusunda ilave şartlarıdır. Teslim olma kurmazlık karşıya kendi fiziki varlıklarını koruyarak, dışarıya çıkarak tekrar devrimcilik yapacaklardır. Küçük burjuva düzenbazlarıdır. İhtiyatlılığı ile karşı karşıyaydık. Başka bir anlamda "İz zik" varlığını koruması, tabii dıarda yeniden devrimcilik yapma için, yani "devrimcilik" bir süre askıya alınması teslimiyetçilerin teorik kiti yapıyor.

Ana çizgileriyle bu anlayış olan diğer siyasetler, 12 Eylül'ün hemen ardından idarenin dayattığı "kural ve uygulamayı" tam bir boyundureli tavrı kabul ettiler. Başlı ve küçük karşı koymalarda bile bulunmayan teslimiyetçiler zincirliye bayirlerini ve bedenlerini bağladılar. Katı sınıt gerçakleri herkeşin sınıt kimseliğini tartışmasız bir şekilde ortaya koyuyordu. Bu bakımdan Kürt teslimiyetçi akımının bu şekilde teslimiyetçi bizi şaşırtıyordu.

Diğer siyasetlerden bir iki kışın direniş seçmesi, onların hareket olarak bu teslimiyetçi tutumunu değiştirmez.

Türk "solu" gruplarından bazıları Kürt teslimiyetçileri gibi boyun eğmelerine karşın, işkencenin doğunun yaygınlaştığı 1981'in başında onlar da soluğu teslimiyette aldılar.

Bir bütün olarak bizim düğmizdeki güçlerin teslimiyetçi idareyi azdırmış, kitledi moral bozukluğuna yol açmıştı.

2- Öznel (subjektif) nedenler:

Yeniliği ve teslimiyete yol açan öznel (subjektif) nedenlerden kısık, örgütlenme, mücadele ve politik alandaki hata, yenilgi ve eksiklikler anlaşılmalıdır.

a) Birinci bölüme kısaca aktırdığımız gibi cezavileri konusunda bizim için yepyeni bir alandı. Tecrübe ve deney yokuşu en çok cezavie politikası ve idareye ilişkiler merkezleştirilmiş, örgütlü bir yaşayış yaratılmıştı. Kuşkusuz bu olumlu ve zorunlu bir adımdı. Ancak baskıların ilk hedefi yeni bu örgütlü yapı oldu. Buna rağmen 1981'in başında dek bu örgütlü yapı dağıldı. İlişkiler kısıtlı olmaları da olsa sürdü. Ne var ki idareye ilişkin politika konusunda tam bir beceriksizlik içindeydik. Dayım yerindeyse gününbirlik politikası asmadık.

1980'nin son aylarında baskıların ve kısıtlamaların dozunu artması üzerine baş etkin girişim ve eylemlerin konulması da gündeme geldi. Düşünülen eylem kitleli nitelikli açık grevi idi. Taleplerin karşılanması durumunda 12 güne kadar uzatılacak, sekiz günlük açık grevi idi. Planlaması önceden yapıldı. Hazırlıkla tamamladı. DKKD, Özgürlik Yolu, KUK grupları dışında herkes eyleme katılacağı söylenirdi. Adı geçen grupları dışı tutarak, cezavinde eylem için bir "birlik" sağlandığı söylenirdi. Ve açık grevi 2 Ocak 1981 tarihinde başlandı.

Ancak eylem, talepleriyle, hedefleriyle, niteliği, bileşimi ve gücü arasında bir dengelsizlik vardı. Şöyle ki: Siyasal savunmaların sarbest bırakılması, savunmalar için

gerekli araç-gereç ve belgenin karşılanması için, baskı ve işkencenin sona erdirilmesi, bütün sosyal, kültürel ve doğal ihtiyaçların karşılanması bu konuda herhangi bir kısıtlamaya gidilmesi, baskı unsuru olarak kullanılmaması gibi temel istemleri içeriyordu. Eylemin amaçlarını belirten eylem dilekçesi kuşkusuz bütün bu talepler ve hedefler diye sıradan amaçlar ve istekler değildi. Eylem taleplerini idareye bildiren dilekçe bizim, idarenin uzun vadeli politikası konusundaki bilgisizliğini, dargınlığını ve subat sonlarında Küçük bu taleplerin çoğunun karşılanmayacağını biliyordu.

Oysa eylemin bileşimi, niteliği, süresiyle bir dengelsizlik içindeydi bu talepler. Başka bir anlamda, bu nitelikli ve bileşimli eylemlerle bu talepleri elde etmek olanaksızdı. Çünkü açık grevleri daha çok protesto nitelikli eylemlerdi. Diktatör istenilen alana çekmek, kamuoyunu o doğrultuda etkilemek amacı güdülebilir. Baki haklar elde etmek, daha nitelikli ve düşman sarısı eylem yöntemleriyle mümkün olabilir. Süresi önceden saptanmış, dayanma gücü kolaylıkla bilinen kitleli bir eylemin o dönemdeki düşman politikasını geriletmeye mümkün değildi. Dayanma gücü bilenebilirli diyoruz. Çünkü bir kitleli bileşime sahip olan bir eylemin idarece anlaşılması çocuk oyuncak gibi bir şeydi. Çünkü cunta öncesi buna benzer kısa süreli kitleli açık grevi de konulmuştu. Bunlar bazı haklar elde edilebilirdi. Ama o dönemin siyasal koşulları, düşman politikası bu tür eylemleri sonuç alıcı yapıyordu. Cunta sonrasının siyasal ortamında bu tür kitleli eylemlerin başarı şansı azdır, yok gibidir.

2 Ocak 1981 açık grevinde en önemli hat ve eksiklikimiz, dönemin siyasal koşullarını ve bize yönelik politikanın kapsam ve hedefini yeterince kavranmamasıdır. Yine bu çerçevede öngörülen eylem talepleri ile, eylemin bileşimi, niteliği ve dayanma gücü arasındaki dengelsizlik başarısızlığa gitmede önemli bir etkenler. Bu birbirine bağlı iki etmene daha önce sıraladığımız nesnel etmenler de eklendiğinde niye başarısızlığa mahkum olduğumuz daha iyi anlaşılır.

1981 açık grevinin sonra kitleli teslim olmalar da başladı. Öyle ki birkaç gün içinde cezavinin yerisine yankı veya çoğu teslim oldu. Bir yandan eylem fiyatı, o da yandan teslim olmalar düşmanın azmasını, istahının kabarmasını getirdi. Onlar kısa sürede cezavini düşüncelerini sandılar.

Azan düşmanın baskı ve işkenceleri 1981 Şubat'ında doğuya, vahşet düzeyine çıktı. İşkence uygulamalarının bu boyut ve yoğunluğuna karşı cuntanın politikası, varmak istediği hedefleri yeterince kavranıp çözümündeki söylememez. Yine yorum ve değerlendirmeler çok kısır, ihtiyaca cevap veremekte yetersiz. Kalıd ki bu yorum ve değerlendirmeler çoğu kez yanlış ve hatalıdır.

"Teslimiyet ihanete, direniş zafere götürür" şarını biliyoruz. Ama bunun pratik anlamı özümsemedi. Teorik bir sözde sadece. Oysa anlamını birlikte ruha hissetmek, özümsemek daha başka bir şeydi. Daha sonra düşmanın politikasını teslim alarak, ihanete götürmek olarak saptanması karşın bu da teorik bir belirlenimden öteye geçmedi, pratik anlam ve değeri yeterince alınmadı.

b) 1981 Şubat'ının ortalarında işkence ve baskılar, azaldı, düşüncelerimizde vahşet düzeyine çıkmasından sonra direniş etkin yöntemlerle sürdürmek ihtiyacı

doğdu. Açık grevi yeniden denemeyiz. Çünkü hem kitle nezdinde hem de idare nezdinde etkisiz olduğu, sonuç alıcı olmadığı ortaya çıkmıştı. 2 Ocak 1981 açık grevi deneyi, aynı hatayı tekrarlamayı gösteriyordu bize. O günün siyasal ortamına denk, düşmanın politikasını geriletebilmek etkinlikle ve nitelikli bir eylem sonuç alıcı olabilir ancak. Kadroların yuruteceği uzun vadeli bir ölüm orucu işte bir eylem türü idi. Bu eylem türü de bizim için yeni bir deneyim ve subat sonlarında önder yoldaşların da içinde bulunduğu (Kamel, Hayr) önuç kişilik bir grup arkadas ölüm orucunu başlattı. Bu karar yerinde ve doğru bir karard. Geriye nitelik ve amacına uygun yürütülmesi ve sonuçlandırılması kalyordu.

Direnen kitle umutlarını ölüm orucuna bağlamıştı. Başarıyla sonuçlanması zorunluydu, yoksa tüm umutlarını ona bağlamış, düşünce olarak kendini ona göre ayarlamış kitenin, eylemin başarısızlığı du-

sonucunu tayin etmişti dersek yanlışlık olmaz. Ölüm orucunu bu tarzda ve hiçbir şey elde etmeden sonuçlanmasını sonuçları ne oldu?

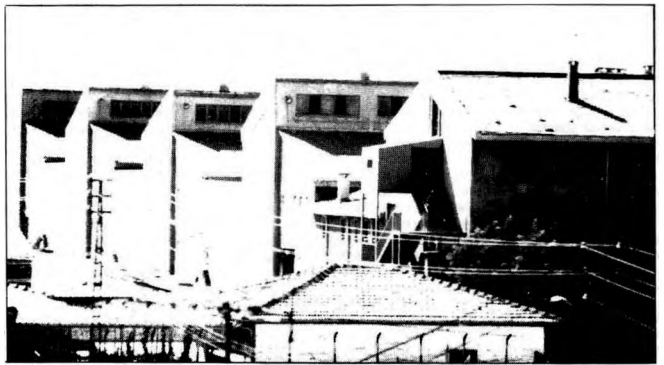
Bir kez eyleme bağlanan umurlar sönü. Uzun vadeli bir direnişe göre hazırlanmadığı gibi, soluk teslimiyette alınacak. Umutsuzluk ve moral bozukluğu üst üste binince sonuç ne olacağını kestirmek zor olmasa gerek.

İkincisi, direnişin en etkin, en nitelikli aracının da bu şekilde etkisiz hale getirilmesi düşmanın önuçü ağı. Kısa sürede teslimiyete eğilim kılacağı anladı. Böylece elde ettiği başarı ve moral üstünlüğü ile saldırılarını daha da pervasızlaştırdı.

Üçüncüsü, ölüm orucu silahlı bu şekilde paslanmaya yüz tuttu. Etkinlik ve saygınlığının yara aldı. Bu da bu silahlı yeniden kullanma konusunda tereddütleri ve kuşku ları geliştirdi. Oysa bu silah en etkili olan silahımızdı.

Dördüncüsü, bunun bir sonucu olarak ölüm orucu ve genel anlamda direnişin dar inanç ve

gerçekti. Neydi bu olumsuzluklar? Bir kez baskıların ve doğal ihtiyaçlar üzerindeki kısıtlamaların ilk hedefi doğal ve biyolojik güdüler öne çıkarak, bilinç ve irdenin kontrolünden kurtarmaktı. Açık, susuzluk, uykusuzluk vb. işkenceler gerçekleştirilme ve alandaki güdülerin pompalamaktaydı. Böylece bilinci davranış yerine duyu ve güdülerin yer verdiği davranışlar öne çıkarmaktaydı. Kusuz, bu sonuca sürücünde varılacak ki programın kişiliklesizleşme hedefi de buydu. Açık, susuzluk, yer darlığı gibi sorunlar direniş egemenliğine bencil, bireyci, sektör egemenliği geliştirdi. Biz bunları yeterince tasfiye edemediğimiz Bu hazır temelde yukarıdaki sorunlara da bilince, burjuva ve küçük burjuva egemenliğinde gelişme kaydetti. Oysa devrimci bilinç, inanç ve anlayışa dönüşümü, çoğulmuş bu kişilikte, bencil duygular ve davranışlar yerine etkin bir fedakarlık ruhu, bireycilik yerine kolektif ve toplumsal düşünce ve davranış egemen olur. Doğaldır ki gelişen

Çağdış zulüme rağmen, onurun çiçeklendiği Diyarbakır zindanları

rumunda sonucun ne olacağı bir sır değildi. Diğer bir anlamda çok uzun vadeli bir direnişe göre kınaz, direniş bir maratona benzeterek güç, enerji ve moral gücünü ona göre ayarlamak; her şey ölüm orucunun sonucuna bağlandı. İdare ilk etapta ölüm orucunu pek ciddiye almama görüntüsü içine girdi. Ama öte yandan eylemi kırmak ve sona erdirmek için elinden geleni yapmaktan geri durmadı. Eylemin kırk güne yaklaştığı dönemde eylem için pazarlıklar da arttı. Eylem siyasal savunmaların serbest yapılmasını sağlansın, yani savunmaların engellenmemesi, onun için gerekli araç ve gerecin temin edilmesi de baskılarının son bulması; doğal ve kültürel ihtiyaçların karşılanması gibi temel istekleri amaçlamıştı.

İdare ise lefta bazı istemleri kabul eder gibi görünmesine karşın ayak oynurları ile eyleme son vermedi düşünüyor.

Pazarlık sonucu bir anlaşma yapılmadan eylemi sürdüren arkadaşlar idareye talepte bulunarak 'savunmalar için olanaklar verilseniz, baskı ve işkencelerin sona vırsanız, suybalar önünde ayağa kalkar, görüşe sağ halinde gler geliniz' (şimdiki dek reddediliyordu bunlar tarafımızdan) vb. denildi. Böyle bir talebin tarafımızdan gitmesi eylemin kaderi konusunda idareye yeterli ipucu vermişti. İdare, 'tamam, siz biraşın her şeyi yaparız, bize güvünin' dedi. Bu onların etkilerini zıfı लेकर oynamalarıyla yelmışti de armıştı bile.

Eylemin hiçbir talebi elde etmede, amacına ulaşmada adafta kendi tarafımızdan sona erdirmesi olgusu, direnişin kaderini ve

güven büyük oranda sarırdı. 'Teslimiyet kurtuluştu', 'direnmeyle bir şey elde edilemez' düşüncelerinin gelişmesine dolaylı da olsa katkıda bulundu. Evet, 1981 ölüm orucunu bu şekilde sonuçlanmasından sonra direnişin sonu da görünmeye başlamıştı artık.

Ölüm orucunun bu şekilde sonuçlanmasında politikada belirsizlik, tecrübelsizlik, ölüm orucu hakkındaki bilgisizlik önemli ve belirleyici olanı, işin başında ölüm kararı ile başlatılmaması gibi faktörler olmuştur. Şöyle bir soru akalebilir: 1981 ölüm orucu öldü vererek, şahit vererek sürseydi başarıları olur ve sonuç alıcı olur muydu? Diğer bir deyişle ölüm politikasını geriletmeye bir araç olur muydu? Bu soruya cevabımız evettir. Belki kitleli düşünde sürmezdi, ancak kadrolar düzeyinde sürerdi. Her sehit olma olayı direniş için bir ivme, bir itici güç ve hareketi geçirici bir güç ve örgütleyci bir öge işlevini gördü ve direnişin yeniliğe uğraması şöyle düşün, gidecek tüm cezavini bile kütalamaya yetersiz. Teslim olan kitleyi bile hareketle geçirir, örgütlerdi. Kısacası, yaşanan tersi bir yaşam sergilenirdi. Bu ise ölmek, ölmeksin bilemek, çekilken bir irade, zorlanma yenme ve dayanma azmi gerektiriyordu. Çünkü, yaşam düşmanın elinde bizi teslim alabilecekti işin bize yöneltildiği bir silaha dönüştürüldü. Öylesine tek çözüm o silahlı (yaşam silahlı) düşmanın elinde almaktır.

c) 1981 direniş sürerken direniş esasında bir sürü olumsuzluk, eski toplumdan getirilen eğitim ve alışkanlıklar su yüzüne çıktı ve gelişti. Bunların direnişe olumsuz bir etkiye bulundukları olmasa bu olumsuzluk yolu açtığı yadsınmaz bir

bu bencillikle, onun yol açtığı davranışlar bir yandan davranış sahibini teslim olma yoluna hızla iterken, öte yandan kitle içinde moral bozukluğuna, kuşku ve güvensizliğe neden oluyordu. Hele teslim olmaya karar vermiş bazıları bir ekmek, su ve yer konusunda ileri unsurların ve kadroların bu türden bencil davranışlarına tanık olduklarında, bunu hemen teslim olmanın kılıfı yapıyorlardı. Nasıl ki ihtiyaç meddelerinde yapılan ve gösterilen bir zaaf, bir bencillik örneği tasvip edilemezse, o koşullarda yapılmaması gereken bir davranışa (yani direnişe zarar verene, devrimci olmayan bir davranıştır), aynı şekilde su veya bira ekmek fazla yemesinden, su içmesinden dolayı teslim olum' deniliyorsa, bu tür savunmalarda dürüst olmayan, teslimiyetini altındakiler temel gerçeği gizleyen, sorumluluğu başkasına yükleyen bir anlayışın ürünüdür. Öncesi her iki tutum ve davranış da tasvip edilemez, mahkum edilmelidir.

Bencillik ve bireyciliğin çok çeşitleri vardır. Bunların tümünü burada örneklendirmeyi gerekli görmüyoruz. Önemli olan olayın özünün kavranmasıdır.

O dönemde bencillik ve bireyciliğin yanı sıra ve onların yol açtığı başka olumsuzluklar da gözündü. Bunların en önemlisi yoldaşlık bağlarının zayıflama yüz tutmasıydı. Çok basit gündelik sorunlar ve onlar üzerinde patlayan tartışmalar su veya bira elende gösterilen zaaflar yoldaşlık bağlarını zedeledi. Güvensizlik, kuşkuçuluk vb. öğeler bunu daha da geliştirdi.

Doğadır ki, ilişkide ve yaşanan ortaya çıkan ve gelişen bu kadar olumsuzluk saygı ve sevgi bağlarını da zayıflatıyordu. Adı geçen tüm bu olumsuzlukların devrimci değer yargılarını, devrimi anlayış ve yaşam biçimini içten içe kemireceği açıktı. Başka bir anlamla, direniş içinde burjuva ve küçük-burjuva eğilimi, anlayışı ve alışkanlıkları hızla gelişiyor. Devrimci değer yargılarını ve yoldaşlık bağlarını zedeliyordu. Bu olgunun bünyesindeki bu tehribatların teslimiyete etken olabileceği gibi varlığını uzun yıllar sürdürecekti.

d) (e) şıkında belirttiğimiz olumsuzlukların elbet sosyo-ekonomik ve kültürel temelleri vardı. Dışarda ve içerde verilen devrimci düşünce ve anlayış eski eğilim ve alışkanlıkları tam anlamıyla silip süpürmedeği, birakılın olu, kişiliğin ana değisi haline gelmediği bir gerçek. Bütün bunlarla birlikte birinci bölümde özetlediğimiz 1981 öncesi olumsuzluklar bir yandan direniş içindeki olumsuzlukların bir etkeni iken, öte yandan en geniş anlamda kitlesel direnişin sürdürülmesinde bir etken (ama talle planda) olmuştur. Önder, kitlesel sosyalizma, kuşku ve güvensizlik, yoldaşlık bağlarının zayıflaması, moral bozukluğu gibi etmenler doğaldır ki kitlesel direnişin su veya bu şekilde etkileyecekti.

e) Kuşkusuz yenilgi ve teslimiyetin nedenleri çok boyutlu ve bir bütündür. Bu boyutlardan herhangi birinin gözardı edilmesi halinde olguyu anlamak, açıklamak da eksik kalmış olur. Hele tek yanı bir bakış, işi bütününe çıkmez sokar ve anlaşılabilir. Siyasal bir olay ve olgunun bütünüyle ve tam anlaşılabilmesi, algılanabilmesi bütün boyutlarıyla ve kapsamlı olarak ortaya konulmasından geçer. Hele bu olgu yaşamımızda çok önemli bir rol oynamışsa gelecekte de karşışma olasılığı her zaman belirebilecekse, üzerinde durmak daha zorunlu olmaktadır. Ancak olgu ve olayların nedenlerini, onu hazırlayan ve koşullandıran ortamı çözerken, elbette ki berraklıklarla etkileyen etmenleri belirleme ve etkileme sırasına göre vurgulayarak koymak gerekir. Başka bir anlamla bütün neden ve faktörlerin diyalektik bütünlüğünü ve bağını kurarak sonuçta ilişkisi belirlenmelidir.

YENİDEN DİRENİŞ

Sınıflar mücadelesinin tarihine baktığımızda mahkemelerin önemli bir rol oynadığını görüyoruz. Mahkemelerin tarihte egemen sınıfta, ezilen sınıf ve halkların sınıflı kavgalarını ezmede, mahkum etmede, halklara gözdağı vermede vazgeçilmez bir araç işlevi görmüşlerdir. Bundan dolayı mahkeme kürsülerini karşı sınıfların karşıtı bir arenadır. Egemen sınıfın temsilcisi mahkemeler, onun adına ezilen sınıfları ve onların yığıt avatlarını mahkum etme işlevi ile yükümlüdür. Sözümona yaptıkları yargılamalar ile sınıf kavgasını çeşitli adlar altında suçlayarak kamuyu nezinde mahkum etme yoluna giderler. Diğer bir deyişle mahkum etme yoluna giderir. Diğer bir deyişle mahkemeler diğer alanlarda, yöntemlerle yürütülen yok etme, sınıf kavgasını ezme politikasının hukuksal kılıfını ve gerekçesini oluşturarak kendi tutumlarını meşrulaştırırlar. Kendi kitlesel sınıflı ve halklar da kendilerini temsilcileri aracılığıyla mahkemelerde düşmanın dileği gibi ekrilmesine izin vermezler. Çözümünde bu proleter devrimciler ve ulusal kurultuşu güçler tarafından daha bir

Mazlum DOĞAN yoldaşın işkence altındayken çekilmiş resmidir.

anlamıyla olarak gerçekleştirilmektedir. Yani mahkemeler ezilen sınıf ve halkların haklı davalarının yargılanıp mahkum edildiği bir alan olmaktan çıkarak, egemen düzenin ve zorbalığın teşhir ve mahkum edildiği bir alan haline getirilerek, öte yandan ezilen sınıf ve halkların kurtuluş davasının haklılığı, gerekliliği ve vazgeçilmezliği haykırılır. Devrimi savun-

deki taşıdı-sömürgeci vahşetin, mahkemelerle önmek istedikleri oyun ve kompoların; cezaevinde işkence, zulüm ve kıyımların teşhir edildiği bir araç haline getirildi. Kısacası mahkeme kürsülerine devrim karşıtı zehir kusan bir zehir aracı olmaktan çıkarak devrimin hizmetine sunuldu.

Siyasi savunmalarla mahkemelerin karşı-devrim kürsüsüne dö-

dönüklerin ve ihanetçilerin ipliğini pazara çıkarmış, PKK üzerindeki kompoları boşa çıkarmış ve bu alanda dostlarımızın beklentilerini yerine getirmiş, bu tarihsel sınavı kazanmışlardır. Savunmaların tarihsel önemi, siyasi rolünü ilk kavrayan Hayri yoldaştır. Her koşul altında ve değerli yaşamını yitirdiği ana kadar hep savunmaların önemini altını çizerek vurguladı. Ve bu konuda öncülük rolü Hayri yoldaşa aittir.

21 MART 1982 MAZLUM YOLDAŞIN EYLEMİ, NEDEN VE SONUÇLARI İLE 17 MAYIS 1982 DÖRTLERİN YAKMA OLAYI

Mazlum yoldaşın eylemini anlamak, değerlendirmek, tarihimdeki soyulu yerine oturtabilmek gerekten eylemin şekillendiği somut tarihsel koşulları ve açtığı çığırın düsmena vurduğu darbeyi, Kürdistan devrimine yaptığı katkıyı doğru ve sağlıklı bilmekten, anlamaktan geçer. Bir olay onu çevreyen ve onu koşullandıran koşullardan soyutlandı mı, neden ve sonuç ilişkisi koparıldı mı anlamak, anlamak ve açıklamak olanaksızdır. Bu bakımdan Mazlum yoldaşın eylemini yerli yerinde oturtabilmek için o günün koşullarına kısaca bakaçağız.

Daha önce de açıkladığımız gibi sömürgeciler, cezaevi için plan-

Üç kibrit çözü, Mazlum DOĞAN ve 21 Mart. Derin bir öyküdür bu.

duktan sonra 'bittik, tükendik, ihanet ettik, bir şey yapamayıp' düşüncesi oluşmuştur. Ki bu da daha çok ne olup olmadığının, yani teslimiyetin sınırlarının nerye kadar olduğu, ihanetle ilişkisi ve farklılığının net olarak kavranmamasından kaynaklanıyordu. Teslim olmuştuk, ama henüz ihanet değildi bu. Çünkü bizden yeni yeni şeyler isteniyordu. Düşmanca tirat dayatılıyordu. Teslimiyet ihanet olmamakla birlikte, ona giden yolda ilk durak ve ona giden kapıları sonuna kadar açık bırakan bir oluydu. Bütün bunlar 1982'nin başlarında somut pratik taraflarında bir bir kristallize oluyordu.

Evel bu yeni bir durumdur, yeni bir tavır gerektiriyordu. Çünkü ölüm ve ihanet; işte dayatılan seçenekler bunlardı. Her biri kendi çabasıyla, irade ve inancıyla ihanete karşı koyuyordu. Ama ihanetler de başlatmıştı ertik. Düşmanın politikası ve esas hedefi bu şekilde net olmasın karşın, bu komplo nasil boşa çıkarılır, ihanetin yayılması nasıl önlenir? vb. soruların cevabı belirsizdi. Dayım yerindeyse ufkuları keşirmiş, yer yer zifiri kararlıktı. Ve düşman hızla hedefine doğru yol alıyordu. Cezaevi labirenti zifirliğin koruyoru, ufukta bu labirentin çıkışı ışığı gözüküyordu. Eskiden denenen tüm yol yöntem ve araçlar sonuç almada özelliğini yitirmişti. Gözümüzde ne onlara güveniyorduk, ne de kendimize. Tam bir açmazdı bu.

Zifiri kararlılıkla el yordamıyla ihanete karşı koyduğumuz bir ortamda Mazlum yoldaş, Ortadoğu halklarının ve bizim ulusal bayramımız Newroz'da yaşamı feda ederek labirentin çıkışı ışığını yaktı. Bu cezaevi yaşamında ve Kürdistan bağımsızlık kavgasında tarihsel bir olay, yeni bir kilometre taşıydı. Cezaevi üzerinde kara bulutların tüm gücüyle abandığı, PKK'ye kompoların hazırlandığı, halkımızın kurtuluş umutlarının söndürülmeye çalışıldığı bir ortamda, Mazlum yoldaşın soyulu eylemi bütün bu olumsuz gidışe der diyerek, direnişin kılıcını çıkararak ufkuları aydınlatıyordu ve böylece tarihteki gururu yerini alacaktı. Mazlum yoldaşın eylemi düflü, buğün ve yarını, yani kendi geleceğini sürücü (hareketi) içinde ele alınıp değerlendirilmelidir. Biz bugün o yeni tarihsel değeri ve siyasi boyutlarını daha iyi kavrayacak durumdayız.

Mazlum yoldaşın eylemi zifiri kararlılıkla ufkumuzu aydınlatan bir ışık, ihanet ve teslimiyete karşı boyutlanacak direnişin anlamıydı dedik. Neden? Çünkü ihanet karşıdiren teslimiyet ve ihanetle anlamaya başlayan, ihanetin kapıya dayandığını gören, bizlere bunlara karşı tavır, yolun ne olduğunu canını feda ederek gösterdi. Bu yol kutsal amaçlar uğruna ölmektir.

M. Hayri DURMUŞ yoldaş, mahkeme kürsüsünden PKK'nın sesini haykırdı.

mak, karşı devrimci lanetlemek, teşhir etmek olan 'siyasi savunmalar' dünya devrim tarihinde bir gelenek haline gelmiştir. Kuşkusuz sorun salt geleceğin yerine getirilmesi değil, aynı zamanda siyasi rol ve önemi yadsınamaz nitelikte olduğu için yerine getirilmesi gereken bir görevdir.

Hitler faşizminin teşhir edildiği, Dimitroff'un Leipzig duruşmasının yankılarının günümüze dek sürüyor olması gerçeği mahkemelerdeki savunmanın değer ve önemini vurgulama yeterlidir. Mahkemeler proleter devrimciler ve ulusal kurultuşu için bir mihnak taşıdır, bir sınav yeridir.

Siyasi savunmalarla, Türk sömürgecililiğinin uyguladığı vahşet ve kıyım politikası teşhir ve mahkum edildi. Oysa onun mahkeme kürsülerini Kürdistan bağımsızlık kavgası ve PKK için bir mezar olarak, Kürdistan ve PKK'ye yönelik propaganda ve teşhir aracı olarak görüyorlardı. Tüm cabaları bu doğrultuydu. Ne var ki mahkeme kürsülerini sömürgecililiğin geçmişten bu yana hakimza reva görüldükleri tüm baskı, kıyım ve ulusal imha politikasının günümü-

nüştürme çabalarına son vermekle kalmamış; aynı zamanda PKK ve onun yürüttüğü ulusal kurtuluş davasının haklılığı, gerekliliği ve kaçınılmazlığı haykırılmıştır. Bu devaya bağlılığın, cesaretin, inancın ve kararlılığın bir kanıtıydı da.

Özel olarak siyasal savunmalar, sömürgecilerin teşhir ve mahkum eden, Partimizin ve davamızın haklılığını belgeleyen, dosta-düşmana ne olup olmadığının kanıtlayan; inancın, kararlılık, cesaret ve fedakarlığın anlamını vurgulayan, tarih ve genç kuşaklara zengin bir deney sunar, bir çerçevede Kürdistan Ulusal Kurtuluş Kavgasının gelişmesine katkıda bulunan; özel olarak bir PKK'ye mensup tutuklular için devrimci geçmişimizle devrimci geleceğimiz arasında (teslimiyet döneminde) organik bir köprü işlevini gösteren tarihsel önemde bir olaydır. Genel olarak kömürme karşıtı yapılan saldırılara karşı durulmuş ve yüc kömürümüz davası savunulmuş, içinde dünya halklarına ve işçi sınıflına karşı omuzlarımızın üzerindeki sorumluluğun yerine getirilmiştir de.

Ve diyalizir ki, PKK'lı tutuklular, mahkemelerdeki tutumlarıyla ladıkları programlarını adım adım, aşama aşama uygulama alanına koyuyorlardı. İlk etapta tüm cezaevi tutuklularını teslim alıp emir-komuta ile itaatini oluşturdular karşı-devrimci otorite ve denetim sağlanmış, teslimiyet statüsü sağlatılarak olgunlaştırılmıştı. Uygulamaları hemen başında tutuklular teslim olmak ve işkenceli ölüm seçenekleri ile yüz yüze bırakırken, bu iki seçeneklerin bir dayatılken, bu denönden (teslimiyetin sağlanmasında) sonra, ihanet (tirafl) seçeneği dayatılmaya başlandı.

1982'nin başlarında yoğunlaşan tiratla (ihanete) zorlama kampanyası, sonunda kitlesel teslimiyete ilişkin düşünce ve yaklaşımlar da değişmeye başladı. Teslim olun-

Yaşam, teslimiyet altında her gün biraz daha devrimci ve insani değerlerden uzaklaşmaya yüz tutan yaşam —tabii eğer teslimiyet altındaki yaşamı yaşam denirse— düşmanın elinde ise devrimci geçmişimize, yüce ideallerimize ve asgari insani değerlerimize karşı bir silah, bir koz haline getirilmiştir. Daha basit bir ifadeyle bizim yaşamımıza ihanet etmemiş için bize yöneltilmiş bir silah haline getirilmiştir. Öyleyse yapılacak tek şey kalyordu: Düşmanın elindeki bu silahı çekip almak. Bunun anlamı da ölüm silahına sarılmaktır. Bu temelde direniş örgütlenmeli, teslimiyet ve ihanete karşı tavır alınmalıdır. İşte Mazlum yoldaşın yaptığı buydu. Önmüzdü aydınlatan, direniş sağlan ve güçlü temelleri üzerine oturtan bir eylemli bu. Fedakarlığın en soylu olanı, en kutsalı, yoldaşların en pahasız oldukları bir anda en değerli varlığı olan yaşamını feda edip onlara çarenin ne olduğunu göstermekti. Mazlum'un büyüklüğü, önder kişiliği işte budur.

Ferhat KURTAY

Mazlum yoldaşın eyleminin etkisinin kısa vadede kitlesel bir harekete dönüşmesini beklemek sadırlık olucdu. Bunun sonucu olarak süreç içinde olağüstü direniş kuvvetinin kitlesel bir yığına dönüştürülebilmesi için daha birkaç adım alınması gerekirdi. Bu adımlardan ilki 17 Mayıs 1982 tarihinde Ferhat KURTAY, Necmi ÖNER, Mahmut ZENGİN, Esral ANAYK yoldaşların kendi onurlu yaşamalarına son vermemeleriydi. Onlar Mazlum yoldaşın açtığı çığırda yürüyenlere eşine ender rastlanan bir fedakarlık, cesaret, kararlılık ve devrimci irade örneğini gösterirdi. Dört yoldaşın birbirine kenetlenerek üzerlerine yağ döküp kendilerini yarmaları, son nefese kadar kıydamadan ölümle kucaklaşmaları proletar yurtseverliğin ve kahramanlığın bir örneğiydi.

Ve teslimiyetten kurtuluş yolu daha da aydınlandı. Kitlenin yüreğini ve bilincini bu yüzyılda sarmaya başladı. Diğer bir deyişle Dörtlerin yagma olayı, Mazlum yoldaşın yaptığı isyan ve direniş kuvvetinin daha da güçleştirilerek sönmeyen bir ateşe dönüştürmüştü. Bu eşsiz fedakarlık ve yüce idealleri uğruna ölme cesareti dost ve düşmana parmaklarını ısırtacak cinstendi. Bu aynı zamanda Kürdistan yurtseverliğinin soylu bir örneği olmakla birlikte, bu tür örneklerin varlığı özgür Kürdistan'a da müjdeliyordu. Zindanların birisinde yükselen yurtseverlik ve engin devrimci fedakarlık alevi Kürdistan'ın ufkularını, Özgür ve Bağımsız Kürdistanı muştusunu çiyliyordu.

Sömürgeciğin bu soylu eylemlerden gerekli ders çıkarmak yerine şiddet ve işkenciyi daha da yoğunlaştırması onun acizliğinin bir kanıtıydı. Ancak, bilimiyorduk ki, Mazlum'un açtığı, Dörtlerin alev-

lendirdiği direniş kıvılcımı mayası nitutmuş, cezaevi kitlesini harekete geçirici bir rol oynamaya başlamıştı.

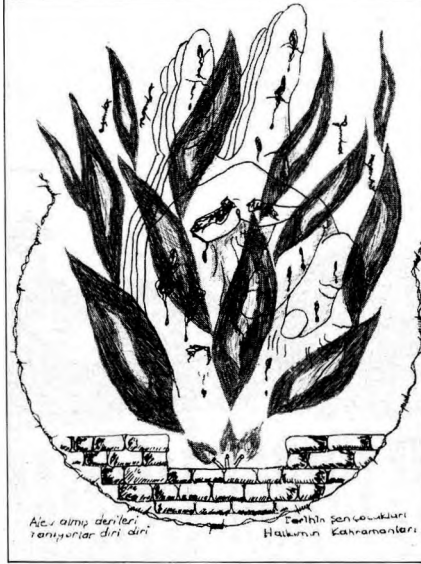
14 TEMMUZ BÜYÜK ÖLÜM ORUCU

Bu tarihsel kararın açıklanması Partimizin büyük önderi ve halkımızın yiğidi evladı M. Hayri DURMUŞ tarafından gerçekleştirildi. 14 Temmuz 1982'de mahkemede (Urfa grubu) söz alan Hayri yoldaş, sömürgecilerin vahşet düzeyindeki uygulamalarını, iltifat politikasının iç yüzünü ve hedefini, mahkemelerin işlevini ve savunmaları olanaksızlaştıran çabalarını teşhir ederek, bundan böyle bu koşullarda yaşamının hiçbir anlamının kalmadığını vurgulayarak, mevcut vahşet, ihanet politikası ve uygulamasının da durdurulması amacıyla ölüm orucuna bağlandıklarını açıkladı. Bu öyle kararlı ve kesin bir bile gılayıydı ki, mahkeme heyeti bile saygı duymakla kendini alamamıştı. Kararlılık ve cesaret devrimci gururun bir simgesiydi, bu

Akif YILMAZ

cek ölümlü olayların sonuçlarını ciddi ciddi düşünmeye başladılar. Eylemin gruplar halinde kararlı bir şekilde sürüyor olması onları düşünme noktasına getirmişti. Böylece kölordu yetkileri devreye girerek, belli haklar temelinde bir an-

Açık ağız derileri
Yeniyeşerler dizi

tutum. Hayri yoldaşın sonra Kemal ve onlarla birlikte altı arkadaş ölüm orucuna gireceklerini açıklayacaklardı. O gün mahkemede olmayan, cezaevinde bulunan, içlerinde Akif YILMAZ'ın da bulunduğu iki arkadaş daha ölüm orucuna gireceklerdi.

Mehmet Hayri ve Kemal yoldaşlar 1981 ölüm orucunu ilçe deşerlerinden mislerdi. Bu başarısızlığı, başarının anahtarı yapacaklardı. Bu her türlü komplanın, eylemi kırmaya çabalarını boşa çıkararak cesaret, kararlılık ve engin bir fedakarlık örneği ile eylemi sürdürmek ve mantıklı sonuca ulaştırmak demektir.

Eylem ilk grup tarafından sürdürülürken, yeni katılmalar da oldu. Böylece sürekliliği sağlandı. Bu bu eylem amaç ve talepleri gerçekleştirile kadar sürcek, onlarca ölüm pahasına da olssa... imajını verdi. Yani temeli ve güçlü desteği vardı eylemin. Buna rağmen idare kayıtsızlığını ve muhatap alınma tavırını görüldüğü de olsa sürdürmeye devam etti.

Ne var ki, önder yoldaşların örnek bir tavırda ölümle erdarda kucaklaşmasını sömürgecileri telaşa böldü. Elleri ayakları birbirine do-laştı desek yeridir. Onlar da gele-

zorunlu bir gördü. Ve kimse iltifata zorlanmayacak. İkincisi, baskı ve işkence yapmayacaklarına söz vermişlerdi. Bu söz düzeyinde de olsa işkence yapıklarının bir iltifadıydı. Sömürgeci yetkililerin böyle bir şey zorlanması (hem de o dönemde) küçümsenemez. Üçüncüsü, askeri eğitim süresini haftada üç gün, günde üç saat indirceklerini vaad ettiler. Dördüncüsü, doğal ve kültürel ihtiyaçların kısıtlanmayacağını ve bunları bir baskı aracı olarak kullanmayacaklarını vaad ettiler.

Söylenen bu son üç vaad tutulmayacak ve kısa sürede rafa kaldırılacaktı. Ama verdikleri sözleri 35 için az çok tutacaklardı.

Görüldüğü gibi görkemliliğine ve büyüklüğüne karşın 14 Temmuz eylemi teslimiyet statüsünü (emir-komutayı, itaat ve eğitimi) kıramamıştı. Ama siyasal sonuçları çok muazzamdı. (İleride özetleyeceğimiz bunları) Teslimiyet statüsünün kırılmasının 14 Temmuz eyleminin başarısı oldu, yeniliğe uğradığı anlamına gelmez kesinkes. Teslimiyet kırmak için kitlesel bir irade ve eylem, kitlesel bir güç gerekirdi. Oysa eylem kadrosal düzeyde sürmüş ve noktalanmıştı. Mahkemelerdeki tutumları bir yana bırakırsak, eyleme sahip çıksa, onu destekleme, ona omuz verme vb. biçimde bir hareket görülmüdü cezaevinde. Doğaldır ki, hak elde etmek, elde edilen hak ve kazanımı korumak bir güç ve kitlesel dayanaktır. Bu siyasatin a, b, c'sidir. Siyasetin en basit kuralıdır bu. Kitlesel hareket, kitlesel destek ve dayanıklı olmadığında dolaylı ki, verilen sözlerin büyük bir bölümü bile tutulmayacak (idarece), kazanılan haklar bile korunamayacak.

Söz verilen sözlerin tutulmaması bir nedeni, kitlesel dayanaktan yoksunluğu ile açıklanır, ken, ote yandan yapılan anlaşmazlıklar statüye radikal bir değişikliğe götürmemesi (çünkü teslimiyetli kirmaması) ile de açıklanabilir ki, bu da yine kitlesel bir harekete olmalıdır. Kavranması gereken halka, kararınması gereken ders budur. Gelinde belli haklar ve belli kazanımlar, ancak belirli bir kitlesel güç ve hareketle kazanılabilir. İkincisi, bu hakla statünün esasıyla ilgili olmaması, yani teslimiyet çerçevesi içinde olduğu mu, yaşamı şansı çok azdır. Herken hemen yaktır. Her iki durumda da hakların güvencesi, örgütlü güç ve hareketir.

Kuşkusuz 14 Temmuz ölüm orucunun etkileri ve sonuçları salt cezaevi yaşamı ve direnişle ilgili sınırlı değildi. Etkileri ve sonuçları duvarları aşarak tlesinde yankılar uandıracaktı. Ulusal kurtuluş mücadelemizde kilometre taşı rolünü oynamış, belirlenmesi anlamı budur diye. Duvarların ötesinde yarattığı etki ve sonuçlarını da şöyle özetlemek olasıdır:

1- 14 Temmuz ölüm orucu geri çekilme taktiği döneminde Hareketimin tüzünü ve bütünlüğünün korunmasında, mücadelenin gelişti-

MAYIS '82

Burası otuzüçüncü mehen
Bu işkencedir, zulümdür
Bir yumruk gibi örölür yüreklerde.

Acılar ailsilmiş bir duygu
Ölüm ulaşmaz mutluluk
Zulüm iklilere dayanır
İhanet kastediyor ramusa, ara, onura

Burası otuzüçüncü mehen
Zulüm kol geziyor
Zirvede sirtıyor işkence.

Yüzleri alevler içinde birleşen
İhanetle gürleşen
Dört militan yanıyor.

Gözlerde bir inançtır
Yanık bedende isyan
Dudaklar slogan haykırıyor
Taze Mayıs gecesi.

Bir direniş ruhudur
Saran tutsak bedenleri
Dört meşale gibi, dört can
Yanıyor dört militan.

Kurtar mendeneden
Tutsak umudu
Bir sabah gibi
Aydınlanacak zindan
VE AYDINLANDI İMAN!

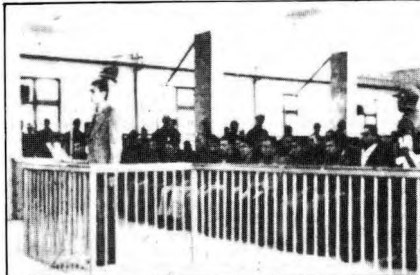
rilmesinde yadsınamaz bir işlev görmüştür. Kadroların, savaşçıların mücadelesini azmi ve kararlılıklarının canlı tutulmasında bir araç olmuştur. Partinin direnişçi ve militan çizgisinde sağa sapmaları teslimiyetçi anlayışlarını Parti safına eklemeleri önünde ciddi engellemelerden bir olmuştur. Diğer bir anlamta, teslimiyetçi düşüncenin gelişmeye (Parti safında) en uygun olduğu bir ortamda, 14 Temmuz bu tür anlayışların gelişmesi önünde en büyük engel işlevini görmüştür.

2- Sömürgecilerin Hareketimizi yok etme planlarını ve komplanları boşa çıkarmış, Kürdistan'a özgü yeni tip direnişçiliğin ve yurtseverliğin yerleşmesinde, kalıcılığında muazzam bir rol oynamıştır. Böylece Partimiz çok ciddi bir tehlikeyi atlattık, halkımızın kurtuluş umudu, kurtuluş işi olmaya devam etmiştir. Bunlarla birlikte Partimiz, Kürdistan ulusal kurtuluş kavgasından önder rolünü bir kez daha tescil etme fırsatını bulmuştur.

3- 14 Temmuz eylemi cutuntay, onun işkence ve insan hakları konusundaki uygulamalarını teşhir etti. Dünya kamuoyunun dikkatlerini cezaevi üzerine çekti. Bundan böyle cezaevleri gündemin ilk sıralarına işgal etmeye başlayacaktır.

4- Diş kamuoyunda Partimizin prestiji ve saygınlığını yükseltmiştir. Kısacası düşmana vurduğu darbeler, mücadelemize yaptığı katkılarla analacaktır hep.

Özet olarak 14 Temmuz eylemi ve onun yaratıcılığı (M. Hayri DURMUŞ, Kemal PİR, Akif YILMAZ ve Ali ÇİCEK) özel olarak değerlendirilerek, mücadelemize vurduğu darbeler, mücadelemize yaptığı katkılarla analacaktır hep.

Mahkemelerde uygulanan işkenceler, savaş esirlerinin savunma yapmasını engellemeye yönelikti. Buna rağmen Partimizin ideolojisi savunuldu.

EYLÜL DİRENİŞİ

Eylül 1983, Kürdistan tarihini görkemli bir direniş sahne olduğu bir ay. Bu, halkımızın kendi özgürlük tutusları şahsında bir şahlanıştı. Kutsal amaçlar uğrunda dümüne bir kavga ehliliğinde nele- rin başarılabileceğinin somut gös- tergesi idi. Özgürlük, bağımsızlık ve doğru yaşam uğrunda halkımızın coşkulu, kararlı ve fedakarca bir aklılığı idi, Eylül direnişi.

Özellikle 14 Temmuz eylemine katılan arkadaşların 35'e getirilme- sinde (Mart'ın başlarıdır) sonra direniş ve örgütlenilmesi konu- su da somut bir biçimde tartışıl- dı. 'Eylem nasıl ve ne zaman başla- tılsın; kitlesel olarak kuralları red- demle biçimde mi? Yoksa ölüm orucu şeklinde sürsün, kademeli olarak direniş kitlesi bir niteliği büvündürsün biçiminde mi olsun' v.b. farklı seçenekler çerçevesinde tartışıldı. 'Önce ana davanın karar gününde eylem mahkeme de açıl- lanarak başlatılsın' görüşü ağır- lık kazanmaya başladı gibirdi. Ancak kadrolar arasında zamanlama, ko- şuşlara taşıma (eylemi) ve planla- ması konusunda tam bir görüş birliği oluşturulamadığı için bun- dan vazgeçildi. Ayrıca çeşitli alan- larla bir araya gelecek direniş için avantajlı bir durum da sağlanabi- lirdi. Koşulların daha da tehlikeye oluşturmaları ve hazırlanma daha iyi yapmaları için erteleme uygun gö- rüldü.

Ana davanın sonuçlanmasın- dan sonra idare, müebbet ve bazı ayrı cezalarla ceptirilen arkadaşlar 36'ya konuldu. Bir istefimiz yerine gelmişti. Doğal olarak belirli kar- dırların da 36'ya götürülmesi nede- niyle oluşturulmaya başlanan örgüt- lenmenin merkezî burası oldu. Eylem hazırlıkları burada yoğunlaştı ve hazırlandı. Daha önce 35'e ör- gütülen içinde olduğundan sayısı kabarık olan bu iki koğuş direniş- in de temel olacaktı.

Ve 36'da direniş ve ölüm orucu konusu enine boyuna tartışıldı. Bu- tün olasılıklar üzerinde duruldu. Bu yoğun tartışmalar sonucunda eylem planı da somutluk kazandı. Buna göre eylemin hedefi tüm ce- zaevi genelinde teslimiyet statüsünü kırmaktır. Başka bir deyişle, emir-komuta, askeri eğitim, işken- ce ve her türlü baskı, kısıtlama son bulmalıydı. Emir-komuta, eğitim ve işken- ce uygulamalarının kaldırıl- ması talebinin kesinlikle taviz ve- rilmeyecekti. Bu sayılan öğelerin bi- rininin kabulü teslimiyetle eşan- lıydı. Bu talep tüm cezaevi için idi. Ancak verilecek tavizler kitlenin di- renişe katılma gücüne oranlıtı ola- rak en aza indirilecekti. Kısacası diğer kısıtlamaların kaldırılmasının çapı direniş ve güç olgusuyla oranlı- tı olacaktı. 35 ve 36 için ise hemen hemen her şeyin kaldırılmasını he- deflemiydik.

Ayrıca bu temel öğelerin dışın- da, genel çıkarları (yukarıda adı ge- çen, emir-komuta, askeri eğitim, işken- ce ve her türlü baskı ve kısıt- lama) korumak ve yaşamak ama- cıyla bazı tavizler de kabul edilebi- lirdi. Örneğin; istiklal marşı v.b. gibi.

Kısaca eylemin hedef ve talep- leri kabül edilebilirlik ile kabul edilemeyecekler konusunda net çizgi- lerle belirlenmişti.

Öte yandan iş salt eylemin he- dellerinin saptanması bitmiyordu. Eylemin nasıl ve ne şekilde ko- nulması konusunda da saptanmalıydı. Buna göre yirmiş kişilik gruplar halinde ölüm orucuna başlanı- lırdı. Bir grup başlamasından bir süre geçtikten sonra (ithiyaca göre bu süre kısa ve uzun olabildi) i- kindi grup de başlanırdı. Bu bağ- lamda gruplar yer yer arkadaş- ları saptandı ve örgütlenildi.

Ölüm orucuna katılmayan kit- lenin durumu ne olmalıydı? Bu so- ru da enine boyuna çok ayrıntılı bir biçimde ve her olası gözönüne getirilerek tartışıldı. Kitlenin üzerindeki (koyu teslimiyet döneminin yaratıldığı) tedirginlik düşmanın anı saldırısının yaratacağı etki düşünül- lerek her türlü uygulamanın birden ve tüm den reddi yerine, kuralların kademeli reddi uygun görüldü. Bunda amaç kitte üzerindeki tedir- ginliği kaldırmak tüm kuralları, red- demle noktasına getirmek, tüm güçleri savaş alanına değil, kade- meli olarak yıpranmasını engel- leyip direnişin sürekliliğini sağla- mak; özcesi mevcut gücün kade- meli ve uzun süreli bir maratona ge- re aylarmaktı. Öte yandan bu yön- temle idare ile zulüm kapılarının açık bırakılacağı da düşünül- müştü. İşte bunlar düşünülerek (an kötü ihtimaller nedeniyle) ölüm oru- cuna katılmayan kitte, ilk planda mevcut kuralları bir kısmına uya- cak, bilahare eylem sürecinin ko- şulları ve boyutlarına göre kuralları- nın tümü kademe kademe kaldırıl- rak, kitlesel fiili direniş de tümüyle yaşamaya geçirilecekti. Bu nede- nledir ki, 36'da ölüm orucundan son- ra da istiklal marşı okunmaya de- vam edildi. Bununla birlikte ölüm orucuna katılanlar başından itibaren ziyaretçi protesto edecek, diğer kitte ise ilk etapta yatacağı çıkarak eylemin amaçları ve nedenlerini kapsamlı olarak görüşçilere anlatıl- caktı. Önden sonraki görüşmeler ölüm orucuna katılmayan kitte de gitmeyecek, yani ziyaretçi protesto edecek. Tabii ki, bu da eylemin

açıklanarak koşuşlara eyleme de- tek, direniş çağrı yapıldı. Böylece 20 arkadaş ölüm orucu biçiminde direnişi başlatmış oldu.

Ortamda koşuşlarla ilişki kur- ma olanakları yoktu. Bu bakımdan onların eylem, direniş için örgütlen- dirilmeleri olanaklı olmadı. Ancak mahkemeye gidis-gelişlerde ve hastaneye gidenlerle yakında dire- nişin başlayacağı, buna göre her- kesin kendisini hazırlaması gereki- riğini haberleri gönderiliyordu. Bu haberler koğuştaki arkadaşların mo- rallerini yükseltiyordu. Eylem bel- lentisi tüm koşuşlarda kendisini hissettiriyordu. Zaten idareye kar- şı tavırlarda gözle görülür değış- meler gözleniyordu. Yani cezaevi kitlesi 81 ve 82'nin kitlesi değildi. İşken- ce ve zulüm bundan sonra dayanılacak ve yaşanacak gibi değildi. Önceki direnişler de işken- ce ve teslimiyete karşı nasıl dav- ranılması gerektiği konusunda bir ışık olmuştı.

Ve 5 Eylül 1983 günü, Mazlum yoldaşın 21 Mart'a yaptığı kutsal direniş kıvılcıma daha sonraki dire- nişlerde daha da büyüyerek 1 Eylül ölüm orucunun başlatıldığı öncü rol- le kitlesel bir yangına dönüştü. Yılların öfkesinin patlamasıydı bu. Bir avuç hain dışında tüm cezaevi kitlesi işken- ce, zulüm, teslimiyet ve ihanete karşı tek bir yürek, tek bir yumruk olmuştı. Herkes bir ağız- dan 'Kahrolsun işken- ce!', 'Ya in- sanca yaşam ya ölüm!' sloganları- nı haykırıyordu (önceden hangi slo- ganların altlağı gibi bir tepsi ol- madığı için ilk gün daha başka slo- ganlarda atıldı), bundan böyle ce-

Avrupa'da cezaevi direnişleriyle dayanışma amacıyla gerçekleştirilen bir açık grev.

örgütlediği 35-36 için geçerli idi. Bu kader temkinli ve kılı kırkarak hareket etmemiz bu eylemin so- nuçlarının bizim için yaşamsal önemde olmasıydı. Bir yeniliği ve bozguna tahammül yoktu. Belirli kadrolar, direnişin ne pahasına olu- rsa olsun götürüldü. Bizim amacı- zı kazanmaları geniş bir kitleye yaymaktır. Bu nedenle en kötü ihtimali göze alarak her şeyin birden reddedilmesini uygun gör- medik.

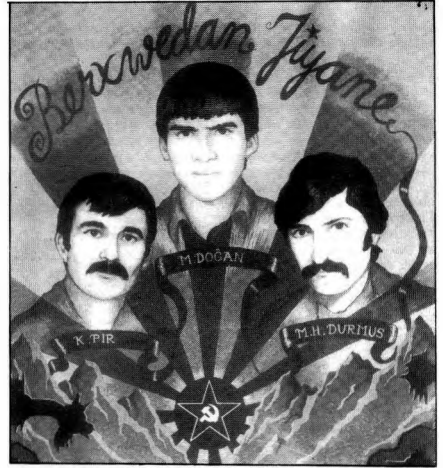
Koşuşların bu direnişe tavri, ke- tlimi ne olursa olsun bizim için be- lirsizlikleride oluydu. Bir kısım kit- lenin mutlaka katılacağını düşünül- yorduk ama ne capta olur, bunu tam olarak bilmiyorduk. Direnişin sürdürülmesinde bu bilinmezlik olgusunu dikkate almamız gere- kiyordu. Eylem planı ve progra- mımız mevcut güce göre ayarla- maktı. Yalnız idareye taleplerimizi bildirirken tüm uygulamaların kal- dırılmasını istemiştik. Çünkü taviz- leri ancak sürec içerisinde tespit edilebilecekti.

Kısacası özlenenler bu hazır- lık ve planlamadan sonra 1 Eylül 1983- gündü ölüm orucu başlatıldı. Sür- ç grubundan eyleme katılanlara, eylem amaç, hedef doğrultusu

zaevi yaşamının ne olması gerekti- ğini kararlıca vurguluyordu. Kit- lesel coşku, heyecan doruk nokta- sındaydı. İşte bu şahlanış, başkal- dırış ve kararlı tutum fiili olarak bundan sonraki kuralları ve sta- tüsünü çizmişti ki, bu teslimiyet zincirlerinin kırılıp atıldığı ve aşıl- lanmanın son bulduğu, aşgari in- sanca yaşam olanaklarının sağlan- dığı bir tutukluluk statüsüyüdü.

Ölüm orucu biçiminde başlan- yan 8 Eylül'de kitlesel yangına dö- nüşen direniş karşısında idare tam anlamıyla bir şaşkınlık, çaresizlik ve kararsızlık içindeydi. Dayım ye- rindeydi tam bir şoka girmişti. Tüm cezaevinin slogan atması, başkal- dırması idare için olduğu gibi bizim için de yeni bir durumdu. Eylem yeni bir aşamaya çıracıydı. Bu ge- lişmeyi merkezi kontrol altına al- mak, her türlü provokasyona kapalı tutmak, merkezleşmesini ve mer- kezi yönelimi gerçekleştirmek, di- renişin geleceği açısından çok ön- emliydi. Bu noktada idare henüz kitlesel direniş karşısında bir kara- ra varmış değildi. Arayış içindeydi.

Bu arayışın yararlanmak gere- kiyordu. Çünkü slogan atmaya u- yun sür seyrinki kalmadı. Ayrıca slogan atma bizim açımızdan temel

görevini yerine getirmişti. Başın- dan beri olduğu gibi 8 Eylül gün- de idare ile diyaloga kapımız açıldı. Bütün bu koşulları değerlendirip bu durumdaki yararlanmak için idareye talepleri bulunarak, 'koşuşlara götürülp geçirdiğimiz takdirde slogan atmaya son verilebi- lirmiz, sukuneti sağlayabilmizi- ğimiz, bu konuda arkadaşlarımızı ikna edebileceğimizi bildirirdi. Kar- sesizlik kitlesel idare talebi kabul ederekti dört arkadaşın koşuşları dolmasıydı. Böylece bir gün süren slogan atma olayı tar- fımızdan durduruldu. Bir baskı ve saldırı karşısında tekrar atılması kaydıyla - çünkü yukarıda belirtti- ğimiz slogan atma olayı işlevini ye- terince görmüştü - bundan böyle yapılacak bir şekilde sürdüremek, tek siden yönetimi başarabilmektir.

İdarenin dört arkadaş koğuş- larda dağıtılmasını siyasal so- nuçları gerçekten oldukça önemi- ydi. Böyle bir önerin bizden değ- mesi ve idarece kabulü küçümse- nemez sonuçlar doğurdu. Bu karar doğrudu, çok iyi biçimde kullandı.

Direnişin idareye idare birkaç kez koşuşlara saldırılar düzenleye- rek eylemi kırmaya çalışacak, fakat somut bir sonuç elde edemeye- cekti. Çünkü hem saldırılan koğuş- ları, hem de cezaevi kitlesi bu saldırılara karşı gereken tepkiyi göstermiş, bu da düşman saldırıla- rının sonuçsuz bırakmıştı. Gerçi bu saldırılardan kitte de fira verecekti. Ancak bu genel direnişin pek etki- leyemeyecekti. Saldırıları ve koğuş- baskılarının pek sonuç getirmeye- ceğini anlayınca koğuş baskılarına son verildi. Zaten topu topu bir- kaç kez koğuş bastılar.

Bu birkaç koğuş baskısından bi- zim için çıkan sonuç şuydu: Coşku- lar, heyecanları yerini kati sınıt ger- çeklerine bıraktığını çözümler olacaktı; kaldı ki, kitlesel üç yıllık tes- limiyeti yaratmış, tedirginlik ve çeki- genliğini bir direnişle ortadan kaldırmak beklenemiydi. Öyleyse salt coşkuyla aldanılmamalıydı. Du- rum ne z ne çok, gerçek biçimde tespit edilmeliydi.

Direniş boyunca ölüm orucuna katılanlar da arttı. Sayı yüzü fazla- yıla aştı. Bir bütün olarak direniş, cesaret, kararlılık ve erkin fedar- karlık sürdü. Direniş yönetimi de doğru ve isabetli kararlarıyla dire- nişin sürükledi. Örgütlü, kararlı, disiplinli kitte direniş karşısında sömürgeçlik yapıpacağı fazla bir- 20 kişiydi. 5 Eylül'dü tüm kitlenin başkaldırısıyla çizilmiş cezaevi ya- şamının ana hatlarını kabullen- mekten, daha doğrusu bunu tes- cil etmekte başka çaresi yoktu.

Ve sonunda idare ile belli bir

anlaşmaya varılarak (eylemin 27- 28 gününde) ölüm orucuna son verildi. Yapılan bu anlaşmaya göre: Emir-komuta, işken- ce, her türlü as- veri ve kemalist eğitim kalkacak, savunmaların serbest ve san- sızırz yapımına olanak sağlanacak, doğal ve kültürel ihtiyaçları üzerin- deki yasak ve kısıtlamaları son bu- lacak ve bunlar başka aracı olarak kullanılmayacaktı. Kısacası, nor- mal aşgari insanı değeriyle başla- dıran bir cezaevi yaşamını özgür- lüğüdür. Buna karşılık bir haftada iki kez istiklal marşını okumayı, salt subaylara komutanın demeyi sür- dürülecekti. Kuskuşuz bu iki uyu- luma teslimiyet döneminin bir ka- lıydı. Bizim ideolojik ve politik ya- pımızla çelişiyordu. Ancak sonuna daha geniş boyutlu yaklaşıldığında bu geri adımlar, bu tavizin veril- mesinin anlamı daha iyi anlaşılır.

Her şeyden önce bizim için ö- nemli olan, sömürgeçlik siyasal kişiliğimize ve insani varlığına yönelik uygulamalar ve tehditlerine son vermekti. İnsani varlığını, iş- lenmiş kişiliğin korunmasını yolu tes- limiyet zincirinin kırılmasından, in- fanca uygulamalarının son bul- masından geçiyordu. Başka bir anlatımla, emir-komuta işkallerinin parçalanmasından, karşı-derimci bir işken- ceye dayanarak otorite ve denetimi etkisiz hale getirmekten, vahşet ve ihanet politikasına son verilmesinden geçirdi bu. İşte biz bütün davranışımızı, hareketimizi ve politikamızı adı geçen ilkeyi; siyasal kişilik, insani varlığı, düş- man saldırı ve tehditlerine karşı ko- rumak, işte dönemdeki gerçekler- di bizi buna zorlayan. İşte istiklal marşını okumamız sürdürden temel gerekçe budur. Geneli, bütünü ko- rumak amacıyla verilen bir tavizdir. Direnişin temel kazanımını istiklal marşını için riske sokamazdık. Çün- kü, istiklal marşının durumu 1981- deki okumamızdan daha değışik bir biçimde ve sembolik diyebile- ceğimiz biçimde keimti.

Niye bu taviz kabul edildiğimiz daha somut olarak açıklayalım: Kitlemiz (buna kadrolar da da- hil) uzun yıllar teslimiyet döneminin yoğun baskı, dehşetli altında yaşa- dığı panik, korku, tedirginlik ken- dine ve çevresine güvensizlik ye- şamın bir parçası haline geldi. Tes- limiyet dehşetli doğal olarak insan- ların düşüncesinin diktatörleri gün- lük yaşama sevdemizi ve bu çem- beri aşamayacak noktaya getir- mişti. İşken- celeş bir yaşam düşün- cesinin ekleniydi. Kısacası düşün- çeler, birakılacak cezaevi duvar- larını, koğuş duvarlarını bile aşamı- yordu. Bu çemberin aşılabilmesi ve insanların sağlıklı bir düşünce or- tamına kavuşturulabilmesi için u-

Bu gelişmeler olurken bizim bazı önemli kararlar almamız gerekiyordu. Olumsuz gidiş durdurmanın çareleri bir an önce alınmalıydı.

Bunun için düğmanın elindeki silahları çekip almak gerekiyordu. İçgenc programının tüm ciplaklığı ile sergilemek durdunmuyduydı. Diğer bir deyişle, bundan sonra yapacakları işkenelleri dolaylı olarak "kurallar" – program – için yadsın- di. Buna göre üstaca kullandığı "iş- yan bastırma" durumuna son ver- mek, idarenin elindeki tüm yasal dayanakları alından almak, diren- gi, program (işkenle, teslimiyet ve hırs) hedefine yönlendirmek ve ku- nuda kitilesi derinden o günkü bu- yutların kurmak ve daha da geli- tirmek amacıyla eline, niyete gari-

PKK-Adana, Antep, Maraş ve Adıyaman Davası Duruşması: PKK'lı Savaş Esirleri, kararı "Yaşasın PKK" sloganı ile karşıladılar

nnı aldık. Evet, bu bir taktik kararı. Düşman saldırıları konusunda bir tavizdi. Ama, bu taktikle nelerin korunduğu, nelerin yaşatıldığı daha iyi anlaşılıyordu.

Ocak direnişi boyunca bir hata, bir yanlış aranacaksa, o da elbise giyme kararında değil, isyan durumunun yaratılmasında aranmalıdır. Elbise giymek, isyan durumuna son veremeyi, direnişi normal seyrine koymayı amaçlamıştı.

liyordu. Doğaldır ki, maddi baskılar (sürekliliği koğu değiştirme, su kısıtlamaları vb.) insan ömrünü kısaltmada hatırı sayılır bir rol oynuyordu. Yaratılmış ızdırıp ve acı da işin cabası.

Ner var ki, ölüm orucunun 50. gününün yaklaşıp başlaması, bazı arkadaşların durumunun ağırlaşması üzerine uzlaşma — anlaşma — arayışları, çabaları içine de girmeye başladılar. Çünkü, eylemi

lecekli. İdari yapılmayacak, baskı ve işkence uygulanmayacak. Önemli bir nokta da suydur. O dönemde cezaevinde ikili bir yapı oluşmuştu: Teslim olanlar, direnenler. Bunların sayıları hemen hemen eşitti. Bu konuda da şöyle bir kışıl da benimsendi: Yapılan anlaşma tüm cezaevi kitlesi içindir. Yani hiç kimsa zorla, işkenceyle kurallara uyduu ulemez. Gönüllü olarak uymak isteyen varsa uyur. Ama daha önce işkenceye kurallara uyup da şimdi bunları reddedenlere hiçbir şekilde işkence uygulanmayacaktır."

Cezaevi direnişinin bundan sonraki bölümünde de kendi kaleminin aktarıyoruz. Teslimiyet ortamının kırılması ve insiyatlin devrimcilerin eline geçmesi, sömürgecilerin cezaevleri üzerinde oynamak istedikleri bütün planları da bozdu. Direnişin egemen hale gelmesi, partizim PKK'yı tasfiye planlarını da boşa çıkardı.

Cezaevlerinde devrimci direniş yoğunlaşan eylemler, mahkeme savunmaları ile daha sonraki yıllarda da gelirecek devam etti. 1985-86 yılları açlık davaları mücadeleleri sanık sandalyesine oturma çabalarına karşı mücadele ile geçti. 1983 yılında 35 PKK'lı önder kadro ve savaşçısı için verilen idam cezalarının ardından 1985, '86 yılları yeni idam cezalarının hıza ve çok sayıda verildiği yıllar oldu. İşkence ve baskı ile teslim alınmayan savaş esirleri, idam cezaları ile teslim alınmaya çalışıldı.

Sömürgecilerin bu oyunları da boşa çıkardı; ve mahkemeye kürlü-

leri sömürgecilerin yargılandığı alanlara döndürüldü. Sömürgecilerin verdiği kararlar: "Kaholsun sömürgecilik, yaşasın bağımsızlık", "Yaşasın PKK" sloganları ile karşılandılar. Her savaş esiri halkımızın bağımsızlık mücadelesi ve öncüsü PKK'nın sesini bu kürsülerde yükseltti. Hilvan-Siverek, Mardin, Adana, Antep, Maraş, Adıyaman, Elazığ, Diyarbakır, Birecik, PKK-Ana Davası ve daha birçok mahkemede pespeşe idam cezaları verildi. Bütün idam cezalarına karşı "Bijl PKK!" sloganları kürsülerden haykırıldı.

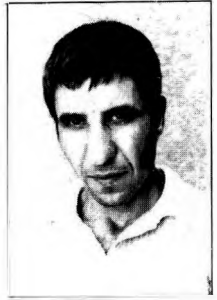
Sömürgecilerin tertiplemek istedikleri bir oyunları daha boşa çıkarıldı ve halkımızın sesi mahkemelerde haykırıldı.

Diyarbakır cezaevinin yanı sıra diğer cezaevlerinde de direnişler kesilmedi; devam etti. Partimizle sömürgeciler arasındaki mücadele diğer cezaevlerinde de şiddetli bir şekilde yaşandı. Antep, Adana, Elazığ, Erzurum, Mersin, Hatay ve diğer bazı cezaevlerinde de görkemli direnişler sergilendi. Sömürgecilerin teslim alma, baskı ve işkence uygulamalarına karşı savaş esirleri Adana'da, Antep'te açlık grevlerine giderek direnişi yükselttiler. 1985 yılının ocak ayında Antep ve Adana cezaevlerinde 700'ü aşkın devrimcinin katıldığı açlık grevleri gerçekleşti.

Diyarbakır cezaevinde devrimcilerin kazanımlarını gasp etmeye yönelik, yeni bir girişim 1987 yılı haziranında sömürgeciler tarafından uygulamaya konuldu. İşkence ve baskı uygulamaları ile savaş esirleri yeniden teslimiyet ortamına alınmak isteniyordu. Buna karşı savaş esirleri, toplu olarak açlık grevine geçerek, karşılık gösterdiler. Direnişin güçlülüğü karşısında sömürgeciler geri adım atarak istekleri kabul ettiler.

8 Şubat 1988 tarihinde Diyarbakır cezaevinde yeni bir direniş dalgaşı başladı. 35, ve 36 koğuşlarda başlayan direniş, kısa sürede bütün cezaevine sıçrayarak, 2000 devrimciyi kapsadı. Dışardan tutuklu yakınları ve ailelerinin destek altında direniş eylemi 12. gününde, 20 Şubat'ta isteklerin kabul edilmesi ile sonlandı. Direnişte, M. Emin YAVUZ yoldaş şahadet ulaşıp ve ölümsüzleşmiştir.

Şubat direnişinde elde edilen kazanımlar, büyük oldu. Sömürgeciler ilk kez resmi ağzlarıyla Kürt halkının varlığını itiraf etmek zorunda kaldılar. Savaş esirlerinin aileleri ile Kürtçe konuşmaları serbest bırakıldı. Bunun gibi, insanca yaşam için hayati önemde olan birçok hak daha elde edildi. Bir şehit

M. Emin YAVUZ

DIYAR-I BEKİR

Bilirim Diyar-ı Bekir'i
Koyun koyuna yakar orada
Acı ve sevgi
Umud ve onur da...
Zulüm kan olur
İnanç olur
Sevgi olur
Taşar yüreklerden
İşlerin imek imek
Dokunur...

Dokunur dağ kokulu
sevdanın yangını
Zinden duvarlarına...
Karanlık üzre açar Diyar-ı Bekir'de
Onurun kan gülleri
Paslı karanlığın cümle ağuları
Aydınlık olup süzülür yüreklerden
Süzülür...
Alaca şafağında isyanın
Tarih kenla yazılır
Diyar-ı Bekir'de

pahasına da olsa direniş bir kez daha kazandı.

Diyarbakır'da yanan isyan ateşi kısa sürede diğer cezaevlerine de sıçrayarak girdi. PKK'lı savaş esirleri ve diğer devrimcilerin bulunduğu çok sayıda cezaevinde açlık grevleri başladı. Cezaevi direniş tarihinde, kapsamlı ve geniş boyutlu bir direniş, 88 yılı ile birlikte güçlenmeye başladı. Eskişehir, Mersin, Sağımlıcalar, Aydın, Malatya, Bursa, Bartın, Bayrampaşa, Adana, Antep ve Sınop cezaevlerinde pespeşe açlık grevleri başladı ve başarıya gitti.

Partimiz tarihinde Şubat Direnişinin önemi, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖÇKAN yoldaş, "PKK Zindan Direnişinde 8. Yıl Dalgası ve M. Emin YAVUZ'un Anısına" başlıklı değerlendirmesinde şu şekilde dile getiriyor:

Hamburg'ta cezaevlilerle dayanışma amacıyla gerçekleştirilen işgal eylemi

Filili direnişimizin güçlü ve etkin silahlı ölüm orucuydu. Diyebliriz ki, direnişin kaderini tümünden olmasa da ağırlıklı olarak etkileyecekti. Bu bakımdan ölüm orucunu sürdürmelerinin omuzlarında çok önemli siyasal sorumluluk vardı. Yurtseverlik ve devrimci fedakarlığın gereklerini en iyi bir şekilde yerine getirmek zorundaydılar. Başka bir anlatımla, ateşli yurtseverlik ve devrimci fedakarlık örneği olmalıydılar.

Süreç içinde ölüm orucunu bırakanlar olmakla birlikte, eylemin ana çekirdeği, eylemi, kararı, tutarlı ve fedakarca sürdürdü. Her ne kadar eylemi bırakanlar moral bozukluğuna yol açıyor ve düşmanın umutlanmasına yarıyorlarsa da, buna karşı ölüm orucunun kararı bir şekilde sürüyor olması, hep moral ve umut kaynağı olmuşlar cezaevi kitlesi için.

İdare için başında eylemi ciddiye almak bir yana, kırmak için elinden gelen her şeyi yaptı. Aslında ciddiye alıyordu. Çekindiği silahlı çünkü. Geçmiş deneyler de orta yerde duruyordu. Ama muhatap almama durumunu sürdürüyordu. Sürekli yer değiştirmelerine, su, sigara kısıtlamalarına dek her yıl deneyiyor; dinî vaiz ve telkinler bile yapı-

tırma çabaları boşa çıkarılmıştı. Pespeşe ölüm olayları gelebiliriz artık, ki, bu durumun kendilerini ne denli zorlayacağı bilinmektedir. Görüşmeleri bizzat cezaevi müdürü, hastane baş tabibi ve adli müşavirlikte yürütüyordular. Bizim talepler besbelliydi. Eylül kazanımlarını korumaktı. Yapılan karşılıklı görüşmeler, her gün görüşme olanığı sağlanan ziyaretçilerin önünde yapılyordu. Ziyaretçiler daha önce eylemi kırmada bir araç olarak kullanılmak amacıyla her gün görüştülüyordu.

Bu şekilde sürdürülen — görüşçülerin gözleri önünde — görüşmelerden sonra bir anlaşmaya varıldı. (Eylemin 47. günü) güvence olarak ziyaretçiler gösterildi. "Eğer verdığımız sözü tutmazsak, ziyaretçileriniz gelip yakmamızı tutsun" diyorlardı. Kuşkusuz bunun maddi yaptırım gibi değeri yoktu. Ama moral bir ağırlığı vardı ve esas güvence de kendimizdik. Örgütü, disiplinli ve kararlı kitlesel direnişimizdi. Yapılan anlaşmaya göre Eylül direniş sırasında kurulan statü aynen geçerli olacaktı. Ancak marş okumaya ve eğitim yapmalarının hakkında yazılı işlem —İdari değil— yapılacaktı. Yani mahkemeye veri-

PKK'lı tutuklular Mehmet Şener, Erdoğan Sönmez ve Mehmet Şahin'in anaları; Saliha Şener, Rahime Şahin ve Hanım Sönmez, Cezaevleri ile dayanışma için, kendilerini yakma eylemi koydular.

Diyarbakır Cezaevi

Çanakkale Cezaevi

Eskişehir Cezaevi

Malatya Cezaevi

Antep Cezaevi

"Diyarbakır zindan direnişçileri, yeni bir dönemi daha görkemli bir direnişle açmış bulunuyorlar. Tutarlı, acımlı devrimcilik, en zor koşullarda da yaşasa, zafat kazanmasını bilir. Bu, 8 yıl direnişinin ispatıdır; temel hakikatlerden birisidir. Cezaevlerindeki yoldaşlar, belki de tarihin kaydettiği en amansız koşullarda, en uzun süreli bir direnişi, önemli bir başarıyla dönümler bir noktaya getirmişlerdir. Bu, kendiliğinden ortaya çıkmış veya bazı hapishane koşullarını düzeltmek için geliştirilen bir direniş değildir. Tam tersine, şanlı halk hareketimizin önümüzdeki dönemini güçlü karşılamak, ona kendi şanlı direnişlerine yararlı bir katkıda bulunmak için bilinçli ve planlı bir şekilde geliştirmiş ve büyütmek zor koşulların devrimciğin nelerle karşı olabileceğini ortaya çıkarmışlardır. Bunu çok şanlı bir direniş olarak görmek gerekiyor. Çünkü bu direniş, koşullar isterse aleyhte olsun devrimci iradenin nasıl bir mücadele yürütmesi gerektiğini bir kez daha, hem de en görkemli bir biçimde ortaya koymuştur. Ayrıca bu direniş, devrimci olmanın bu temel kıstasının en güçlü karşılığını vermiştir ve aynı zamanda da bu dönemin bir tamamlayıcısı olmuştur.

Onlar, gerçekleştirdikleri bu kısa vadeli son direnişle ulusal kimliği resmi düzeyde düşmana itiraf ettirdiler. En üst düzeyde bizzat faşist-askeri rejimin başı Evren ve Özal ile bunu kabul ettiler. Yine Milli Savunma Bakanlığının yaptığı açıklama ve muhalefet partilerinin de en azından bunları kabul etmeleri, bu direnişin görkemliliğini göstermektedir. Ortaya çıkan bu sonuç, yeni siyasi rejimin bütün resmi temsilcilerinin adeta başka çarelerinin olmadığını bilecek, bu gerçeği kabul etmek zorunda kalmakla, ulusal direniş tarihinin önemli bir aşaması, onun bir sonucu ve yeni bir dönemin başlangıcıdır. Bundan ötürünecek ve çıkarılacak epey ders var. Bu, özellikle insanlığın ulusal kurtuluş için ve her türlü kılığla karşı direnmeye, izlenmesi gereken yol, bunda iddialı olanların nasıl yaşamaları ve neleri nasıl yaratmaları gerektiğini ortaya koyuyor. Bu, elbette buna iyi sığın Partinin ideolojik-siyasal çizgisi kadar, onu doğru uygulamanın ne demek olduğunu da çok açık ortaya çıkarıyor...

Bu direnişte şehit düştü haberi aldığımız M. Emin YAVUZ yoldaşı yakından tanıyoruz. Bizim ilk grup faaliyetlerimiz ilkökul düzeyinde bir eğitime sahip olduğu halde, ama tam bir emekçi olarak en canlı biçimde katılan bir yoldaşıydık. Hilvan'daki çalışmaların en önünde yer aldı. Taş ocaklarında ve diğer işlerde çalışıyordu. Fakat çok canlıydı. Toplantılarımıza gelirken hiçbir şey esirgemezdi. Çok fedakar ve cesurdu. Ağalığa karşı çok büyük bir kını vardı. Kesinlikle anti-feodal, demokratik bir çıkışla mücadeleyle geliştirdi. Nefret ettiği ağalığa ve faşist güçlere karşı halk kişiliğini yaratmak ve halkın özgürlüğünü temsil etmek için çok azimli ve kararlıydı. Tüm toplantılara çok yüksek bir ilgile katılıyordu. Oysa geniş aile sorunları vardı, bakmaka mükellef olduğu çocukları vardı, yoksuldu. Sürekli feodal baskılarla yüzüyordu. Buna rağmen katılımını esirgemezdi. En az donanımı zindan girildiğinde uzun süre direnebilirdi. Bu direnişin büyük dokuz yıl geride bırakıyor. M. Emin YAVUZ yoldaş, PKK'nin ilk kıtasalehiği dönemden başlayarak kavga-yumruklu direnişlerden sıhahlı gösterilere kadar ve her türlü

Diyarbakır'da Cezaevlerindeki açık grevli dayanışma gösteren tutuklu anaları.

zorluk altında bütün direnişlere katılmış, en son olarak da TC egemenliğine karşı bilyesi bir direnişte sonuna kadar kararlılığını korumuştur. Bu bir gerçeği açıklamaktadır ki, o da şudur: Baştan itibaren PKK'nin direnişinde bu kişiliklerin imzası vardır. Bazıları bugün, PKK adına çok şey söyleyip kendilerini çok şey sahip görüyorlar, ama bunlar önemli yanılgılardır. Özellikle bu dış zeminlerde bu tip yanılgıları yaşayanlar az değildir. Oysa, PKK'yi PKK yapan en baştan günümüze kadar bu tip çalışmalar ve bunların sahipleriyle. Büyük Parti yüreği, Partinin büyük direnişçi-tutuklu kişiliği bu kahramanların omuzunda yükseliyor. Belki çok lat yapmasını bilmemişlerdir, ama bütün önemli direnişlere imzalarını atmış veya bunlar katılmışlardır."

Diyarbakır Şubat direnişinin yarattığı gelişmelerden büyük bir tedirginlik duyan faşist sömürgeci, sürgünlere gündeme getirerek, Diyarbakır cezaevinden bir kısım savaş esirini Aydın, Eskişehir, Bursa cezaevlerine sürgün ettirdi. Yine, cezaevlerinin sivil devredilmesi adı altında kazanılan hakların gaspına yöneldiler. Buna karşı cezaevlerinde kısa süreli açık grevleri başlatıldı ve bu saldırının önü alındı. Savaş esirleri can pahasına elde ettikleri haklarının gaspına sessiz kalmayarak direnişle-

Çayhan, Antep, Malatya, Nazilli, Buca, Erzurum, Ankara, İstanbul, Çanakkale, Sınop, Marş, Kayseri, Amasya ve Mudanya cezaevlerinde de yaşanan açık grevli eylemlerinden bazıları bir ay aşkın süre devam ettirdi. Diyarbakır cezaevi direnişi 44. gününde isteklerin kabul edilmesi ile sonuçlandı. Devrimci tutuklular bir kez daha haklarını korumayı başardılar.

Cezaevlerinde yükselen direniş dışardan ailelerin desteği de yoğun oldu. Ailelerin yanısıra, birçok demokratik kuruluş, açık grevli eylem dayanışma içerisinde oldu. Yurt dışında da Türkiye ve Kürdistanlı emekçiler direnişin yanında yer aldılar. Cezaevleri toplumun bütün kesimlerini harekete geçiren bir imre görevi gördü. İlk kez kitleler bu dercede yoğun bir eylemlik içerisinde yer aldılar. 12 Eylül faşist rejiminin yaratmak istediği pasifikasyon ortamı bu şekilde parçalandı.

Ekim ve kasım ayında 21 cezaevinde 2000 devrimci tutuklunun katıldığı direniş eylemleri, faşist sömürgecilerin cezaevleri üzerinde önmamak istediği oyunları boşa çıkarırken, Mazlumların, Kemallerin, Hayirilerin, Ferhatların, M. Eminlerin ektiği direniş tohumunu daha da büyümesine imkan sağladı. Bu şehit yoldaşların mirasına sonuna kadar bağlı kalınacağını bir kez daha kanıtlandı.

Büyük Önder, Eşsiz İnsan APOI

Senin dirimligin, senin yaratıcılığın, ideolojik-politik, örgütsel ve şen ahlakı kişiliğin, bir soylu bir değerler harikamızın bağımız-jürük şiarının en is-

Partimiz ve Önderliğine Yönelik Kompirocuk ve Tasfiyecilik En Başta PKK'ni Tutsakları Karşısında Baskıdır

Hüseyin Yıldırım (dayın BBC) di-
ki, Mustafa Karamanlının, Savaş Eskişehir, Bursa, Malatya, Antep, Diyarbakır, Çanakkale, Sınop, Marş, Kayseri, Amasya ve Mudanya cezaevlerinde de yaşanan açık grevli eylemlerinden bazıları bir ay aşkın süre devam ettirdi. Diyarbakır cezaevi direnişi 44. gününde isteklerin kabul edilmesi ile sonuçlandı. Devrimci tutuklular bir kez daha haklarını korumayı başardılar.

Büyük Önder APO ve PKK Birliğine Yönelen Karşı-Devrimci Saldırları ve Kompirocukları Karşı Uyanık Olalım!

Bu yazıyı yazan emekçi arkadaşlar APO ve PKK birliğine karşı olan sığın sonusundur. En büyük idealim, bağımız-jürük ve özgürlüğün, yitice komünizm davasının parlık simgesi olan sana layık olmalıdır. Henüz buna ulaşmadın darıcağına giderken halk olarak biraz üzgünüm. Ama son neticede de tüm insanım, sığınım ve bu biniminde, "YASASIN BASKAN APO!" diye haykıracağım. Sana layık olmak, "BASKAN APO..."

rini yükselttiler. Kazanmalarını koruyan savaş esirleri sömürgecilerin yeni saldırısına da buna çıkardılar. Yeni kompiro ve saldırılar peşinde olan faşist sömürgeci 1 Ağustos genelgesi ile yeni uygulamaları başlattılar. 1 Ağustos Genelgesi savaş esirlerinin elde ettiği tüm kazanımların gaspına yöneldi. Bu saldırı karşısında savaş esirlerinin sessiz kalmaları beklenmezdi.

15 Ekim'de Diyarbakır, 17 Ekim'de Eskişehir cezaevlerinde PKK'li savaş esirlerinin başlatıldığı açık grevli eylemleri, kısa sürede 21 cezaevine sıprayarak, 2000 tutuklu devrimciyi kapsadı. Adana, Ergani,

PKK'nin 10 yıldır zindanlarda yükselttiği direniş, dışarda da büyük etki yaratmış ve halkımız ile Partimizin sesini daha da yükseltmiştir. Bu, zindan direnişlerin Partimiz ve halkımız tarihinde oyadıncı son derece görkemli rolünün de bir kantıdır.

10 yıllık zindan direnişi, PKK direnişçiliğinin diğer bir kanıtı olurken, direnmenin yaşamak olduğu gerçeğinin de defalarca kanıtlandı. Bir savaş arenası olmuştur. Partimiz bu arenada direnişçiliğine yararlı bir tarzda başarı ile mücadele ederek, zafatle çıkmasını bilmiştir.

YURT DIŞI FAALİYETLERİNİN ÖNEMLİ BİR PARÇASI OLAN AVRUPA ÇALIŞMALARI

1 Mayıs'ın yıldönümünde yapılan bir yürüyüş

Yurt dışı çalışmalarımızın önemli bir alanı da Avrupa'dır. Partimiz Avrupa çalışmaları, esas olarak 12 Eylül askeri-faşist cuntasının işbaşına gelmesi sonrasında yurt dışına çıkışla birlikte başladı. Bu dönem 1980 yıllarıdır. Fakat, Avrupa alanına ilk köklü müdahale, 1981 yılında gerçekleştirilen I. Konferans sonrasında denk düşer. I. Konferans sonrasında belli sayıda bir grupla Avrupa alanına müdahale edilmiştir. Partimizin Avrupa alanına müdahale etmesi, Avrupa alanının ulusal kurtuluş mücadelemizde oynadığı rolün öneminden kaynaklanmaktaydı. Avrupa birçok bakımdan mücadelemize katkılar sunacak bir özelliğe sahiptir. Avrupa'nın ulusal kurtuluş mücadelemizde taşıdığı önemi, Parti Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaş şöyle değerlendirmektedir:

"Daha önceleri siyasi ve askeri amaçlarla yürütülen sömürgecilik ve emperyalist politika günümüzde ekonomik amaçları da kapsayacak biçimde geliştiriliyor ve ülkemizi emperyalist sistemin ekonomik talan ve sömürüsüne açıyor. Ve artık dolayı değil; klasik sömürgecilik geliştirip, destekleyerek değil; direkt olarak Kürdistan ülkesini ve toplumunu, işbirlikçileriyle, işbirlikçi-sömürgeci güçleriyle birlikte kendi metropollerine taşınması, talanını buraya taşınması, talanını buraya dek varırması sözkonusudur. Hal-kımız, giderek dayanılmaz boyutlara ulaşan acımasız yaşam koşullarından kurtulmak için, dünyanın dörtbir tarafına, siyasi baskılar yetirmiyormuş gibi, buna ekonomik baskılar da eklenerek, yüzyıllardır yapıldığı, kan akıttığı, definden, ovasından koparılarak savrulmaktadır. İşte bunun en belli başlı sorumlusu emperyalizm ve işbirlikçi olan Türk sömürgecileridir. Halkımızın ve ülkemizin bağrında en derinden bir yarayı açan, bu yarayı kangrene dönüştüren bu iki güç, emperyalist ve sömürgeci güç, görünün ve görünmeyen birçok bağlar, askeri, siyasi, kültürel, ekonomik birçok yönleriyle paçnesine adıkları halkımızın kaderini günlük olarak şartlandırmakta ve ellerinden kaçırılmamak için yalnız 12 Eylül rejimini dayatmakta da yetinmiyor geleceği üzerinde sağ'dan ve sol'dan tedbirler de geliştirmektedir. Yürütülen amansız baskı ve sömürü politikası yetirmiyormuş gibi, simdi de sol'dan peydahlanan, kontrol altına almak isteyen ve bunun strateji ve taktiklerini çizidildiği, kılıp-kapaz politikasının uygulandığı bir alandır Avrupa. Avrupa'nın, dünya halklarının kaderiyle olduğu gibi, halkımızın kaderiyle olduğu netçe enle-

şimali ve açığa çıkarılmalıdır.

Avrupa, tüm bu olumsuzlukların yanı sıra, bütün demokratik ve devrimci süreçlerin görkemli bir biçimde yaşandığı, işçi sınıfı hareketlerinin en gelişmiş biçimlerinin ortaya çıktığı, ulusal bilincin ve özelliği bilimsel sosyalizmin doğup geliştiği bir alandır.

Dolayısıyla Avrupa, halkımızın

muhtaç olduğu devrimci düşünce ve teorinin son derece gelişkin koşullarda bulunacağı ve bilince çıkarılacağı bir yerdir.

Olumlu ve olumsuz yarıların boyasına içiçe geçtiği Avrupa'nın Partimiz ve ulusal kurtuluş mücadelemiz açısından önemli bir konumda olduğu ve önemli bir rol oynayacağı kendiliğinden anlaşılmaktadır. Çok değişik toplumsal, ekonomik, kültürel ve siyasi koşullara sahip olan bu alanda, açık ki, son derece yaratıcı olmak gerekmektedir. Hemen vurgulayalım ki, toplumumuzdan çıkan insan son derece daraltılmış, kuçultulmuş, adeta insan olmaktan çıkarılmış, gözü ve ruhu karartılmış, oyuncak haline getirilmiş bir vaziyetteyken, içine girdiği alan Avrupa gibi bir alanda ise, gözleri kamaşmaktaki, ruhu çok değişik biçimlere bütünüme, bilinci adeta bombardimantıya tabi tutulmakta ve çok kısa bir süre içerisinde bu en gelişmiş koşullarda, çarpık olan insanımızın ruhu bunalmakta, o darlığın, ikelliliğin yarattığı fizyonomi, orada daha da tannması bile gelerek, son derece olumsuz biçimlere dönüşmektedir. Neredeyse Avrupa'nın ve özellikle Batı Almanya'nın kendisi bile bu gelişmeden korkmaktadır. Demek ki, büyük bir mücadele vermemiz gereken, böyle bir mücadeleyle mevziler kazanılması gereken bir alanda bulunmaktayız.

Evet, Avrupa şu veya bu şekilde birçok hakkin, hukukun bulunduğu bir alandır. Ancak, eğer bunda yaratıcı ve ülke devrimizini güçlendirecek bir biçimdeki kışkırtıcı hareket adanılmaz, mevziler nasil ve neyle kazanılacaktır? O halde, son derece yaratıcı bir faaliyetin, ruhun ve bilincin geliştirilmesi gerekir. Emperyalizmin, emperyalist kültür, düşünce ve politikanın için ögü olduğu aledir; insanlık, ilerlilik ve devrimcilik için çok az bir birtakıllı böylesi bir alanda, kendisi için, ilerlilik ve devrimcilik için, en az doğanımız yola çıkan insanımızı, birimleyiylep de en etmesime ne engel olacaktır? Açık ki, halkın da vassına bağlı, kendi bağımsız ve özgür kimliği ile yaşamaya esas amaç edinilen bir kişi, bunda büyük bir direniş, yaratıcılık ve örgütlenmeyle karşılk verecektir. Ancak, bunu ye-

parken de ilkel ve çarpık olarak kalınmamalı, olumlu yarılarından faydalanılmıdır. Alanın tüm olumsuzluklarına karşı direnirken, bir ortaçağ garibesigibi, her türlü gelişmeye karşı kendini gerici temellerde savunan bir yaratık gibi davranılmamalıdır. Orya göçen, işçi ve mülteci durumuna düşen bütün devrimciler için son derece kendine has özellikleri olan bir alandır. Ve bu nedenle, kendine has mücadele kuralları gerekmektedir. Birçokları için Avrupa rahatlık alanı olarak görülmektedir. Bunun için de hızla gelişebilecek ve kolayca başarılarla ulaşılabilecek bir alan olarak düşünülmektedir. Oysa Avrupa, kesinlikle böyle bir alan değildir. Demek ki, burada iki olumsuz duruma dikkat etmek gerekir. Bir yandan Avrupa'daki (kast edilen Batı Avrupa'dır) sistem kendi mantığı gereği, düşünce ve davranış her düzeyde sürekli olarak eği-timle, ancak kendisi lehine eğitip örgütlemeye ve biçim verme özelliğine sahiptir, diğer yandan bizim insanımızın içinden çıktığı toplumun son orecce geri, ilkel ve örgütsüzdür.

Bu iki olumsuz yan içinde boğuşan ve ayakta kalmak, direnmek, ilerici ve devrimci özelliklerini korumak ve geliştirmek isteyen kişi, bu iki olumsuzlukla da mücadele etmek durumundadır. Kişi, içinden çıkış olduğu geri ve ilkel yanlara olduğu gibi, kendisini boğmak ve

15 Ağustos'un 2. yılında yapılan Hannover gecesi.

çok etmek isteyen alanın bu yanına karşı da mücadele etmek, örgütlemek ve yeniden yaratış denilen olayı kendi içinde gerçekleştirmek zorundadır. Böylelikle, modern toplumun olumlu özellikleriyle, içinden çıkan toplumun daha insanı olan, ilkel de olsa daha sıcak olan ve insanı insan yapan özü, ilkel demok-rasi, dostluk, yoldaşlık, bağlık ve fedakarlık yanları, olumsuzluklara zıt olarak birbirleriyle birleştirilip kaynaşmaktadır. Yani, Avrupa toplumun olumlu; bilimsel, kültürel ve siyasi kazanımları, içinden çıkan toplumun daha fedakar, insanı, dostluk ve bağlık yanlarıyla birleştirilimi ve bundan halkımızın çok muhtaç olduğu gelişimin insan tipi-ne, gelişmiş ilerici-devrimci tipine ulaşımaktadır. Açık ki, buna ulaşıl-dığında çok şey kazanılacak, daha gelişmiş düzeye, davranış ve örgütlenmeye ulaşılacaktır. Parti ve halk olarak buna ilhamiyicimiz vardır. Avrupa'nın sömürgecilik çemberinden geçmiş dünyamızın pekçok halkının uyanış ve eylemliyle geçmesinde, Avrupa metropollerinde bu olumlu yarıları özümsemesi olan kişiliklerin büyük rolleri vardır. Sömürge halkların doğru ideolo-

jik-politik temellerdeki uyanışında, Avrupa'da bu temellerde oluşan kışkırtı, grup ve hareketler çok şey vermişlerdir. O halde, benzerinin bir örneğini de, günümüz şartlarında bizler kendi halkımıza vermek gibi ağır bir görevle karşı karşıyız. Mutlaka asırlarca olumlu senteze varılması gereken bir dönemin içinden geçmekte bulun-

den dolayı gündeme gelmiştir. Öyle ki; bu unsurlar bir yandan kendilerini kurtarmaya çalışırken, öte yandan belli bir gücü arkalarına alarak grup haline gelmeyi de başa- rableceklerini hayallemişlerdir. Avrupa alanında çalışmaları geliştirmekle sorumlu olanların, Partimizin önlerine koyduğu tarihi görevleri gerçekleştirme yerine, ken-

dı sinsi planlarını hayata geçirmek için bu alanı ve buradaki çalışmaları fırsat olarak değerlendirmişler, Partinin gelişmesini, geleceğe yönelik hamlesini sabote edebilecek için Avrupa alanında Partiyi başarısızlığa uğratmak için görüşmeler çabaları içine girmiş; kendi geleceklerini hesalamak istemişlerdir. Bunun için de Parti tüzük ve kurallarını bile bile işletmeyecek, eğitim faaliyetlerini yürütmemiş, kitle ilişkileri, ilkeye kurulumas- getirme ilişkileri, iş ilişkileri bilincel olarak çalışmamışlardır. Yani Partimizin bu alandaki gelişmesini engelleyebilmek için tasfiyecili çabalarını yoğunlaştırmışlardır.

Bu sorumlu yapı, Partimiz tarafından defalarca uyarılmalarına rağmen başarılı çalışması nasil yürütüleceğine dair onlara talimat sunulmasına rağmen, bu unsurlar kendi eşağılık durumlarına ısrar ederek, talimatlara uygun bir çalış-ma tarzından uzak durarak, sinsi- ce geleceklerini kurtarmaya çalış-mışlardır. Kısacası, bu tasfiyecili- unsurlar halkımızın geleceği için bir dönüm noktası olan bu yılları Partimiz için imha, tasfiye yılları haline

getirmişlerdir. Bu sorumlu yapı, Partimiz tarafından defalarca uyarılmalarına rağmen başarılı çalışması nasil yürütüleceğine dair onlara talimat sunulmasına rağmen, bu unsurlar kendi eşağılık durumlarına ısrar ederek, talimatlara uygun bir çalış-ma tarzından uzak durarak, sinsi- ce geleceklerini kurtarmaya çalış-mışlardır. Kısacası, bu tasfiyecili- unsurlar halkımızın geleceği için bir dönüm noktası olan bu yılları Partimiz için imha, tasfiye yılları haline

Bu katilim; ilzamele dönemlerde fa-
tıştı cunta, bu Kürt köçü-burjuva
reformist güçler ile ikil milliyetçi
örgütleri mensup tutukluları topla-
ma salıvermeye ve mücadele-
mizin yükselme kaydetme alanlar-
da 'mabcubı idarete' tabi tutmaya
başladı. Kürdistan tarihinde ilk kez
gerçekleşen böyleli bir uygulama-
nın çok derin anlamları vardır.
Cunta sonrası dönemde topluca
teslim olan ve ihaneti benimseyen
bu unsurlar, cezaevlerinde kaldık-
ları süreçte faşist kemalist ideoloji
temelinde beyinleri kamaşarak satın
aldıktan sonra bugün de salıver-
riliyor. Kürdistan Ulusal Kurtuluş

Mücadelesine karşı alan faaliyetlerde ve saldırılarda kullanılmak istenmektedirler. "Köy Korucuları Kanunu" ardından bu günün semptomatizasyonu olan birçok kişinin gönüllü olarak silah almak üzere basurmuş ve milis örgütlenmesi içinde yer alması, söz konusu günlerin "özel savaş" içinde nasıl bir rol üstlendiklerini açıkça ortaya koymaktadır. Pismankik Yassa'nın amaçları bu uygulama ile neye gözler önüne serilmiş bulunmakta ve ilk günden beri cazaevlerinde ihnetil yolunu seçmiş olan bu günlerin bu yolda nereye kadar yürümekte kararlı oldukları görülmektedir. Ülkede cunta milisiye soyunan bu günlerin yurt dışında da yine cuntanın ve emperyalizmin sözcülüğüne yapmaları, Partimizin bunlar hakkındaki tesbitlerinden ne kadar isabetli olduğunu bugün daha da açıkça ortaya koymaktadır.

Özellikle cunta sonrası dönemde ortaya koydukları faaliyet ve uygulamaları somurgücü "özel savaş"ın en büyük dayanaklarından birisini teşkil ettikleri görülün sosyal-şovenizm ve ilkel-milliyetçilik ile küçük-burjuva reformizminin temsilcilerinin, Türkiye ve Kürdistan halklarının kurtuluşları önünde ki en büyük engellerden oldukları bugün her zamankinden daha net ortadadır. Bu güçler, devrimci mücadeleden gelişmesinde kendilerini görme ve bu neonle de bu doğrultuda en küçük gelişmelerin üzerinde büyük bir düşmanlık yürütmektedirler. PKK'nın geçmişten beri bu güçler tarafından en büyük hedef olarak seçilmiş olmasının nedenini burada aramak gerek. PKK, onlarca yıldır bu tür anlayışla besleyen güçlerinden ne kadar çürümüş yapı, kurum ve anlayış varsa onlara yönelen ve saldırı keskinleştirerek her gücü hiçbir maselemeye girmişmeden gerçek sahnada yer almaya zorlayan bir örgüttür. O, bataklık kurutmakla bu güne kadar ortaklık cirit atan bataklık sineklerinin de yaşamalarını kurutmak ve gıdalarını bu bataklıktan alan sözkonusu yaratırken, can havliyle geliştirdikleri saldırılara hedef olmaktadır. Bugünden sonra mücadelemiz gelişerek sürecine göre, bu güçlerin saldırılarının boyutlanacağı söylemek yanlış olmasa gerek. Ancak, şu bir gerçektir ki, bu saldırılar sahiplerini her geçen gün tüketişin eşine geçirmekten başka sonuç veremeyecektir. PKK, bu zehirli anlayışları mahkum edip ortadan kaldırmakla Türkiye ve Kürdistan halklarına en büyük yardımı yapacağı, onların kurtuluşlarını garantiye alacağı inancındadır ve bu onurlu görevi gerçekleştirmek için hiçbir fedakarlıktan kaçınmayacaktır.

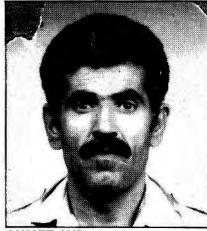
Türk faşizmi, "özel savaş"ın hangi sinsi ve denemeli yolla başarursun, kendi sonunu engelleyemeyeceği gibi, uşakları da bu sondan kaçamayacaklardır." (Kürdistan'da Özel Harp, sayfa: 253, 254, 255, 256, 257)

Bu saldırıların diğer bir halkısı da işvec emperyalizminin ulusal kurtuluş mücadelemize karşı yürüttüğü saldırılardır. Kürt küçük-burjuva reformistleri ile işbirliği içerisinde işvecin ulusal kurtuluş mücadelemize karşı yönelttiği saldırıların, hemen 15 Ağustos Altının arkasında basıldı.

"Kürt küçük-burjuva reformist örgütlerinin açtıkları işbirliği yaptıkları işvec, ulusal kurtuluş mücadelemize karşı kapsamlı tesfiye planları hayata geçirmektedir. Bir yandan bu plana katkıları birleştirecek ilatıcı ve Kürdistan emekçileri küzümseme ve ulusal sorunları karşı duyarsız kılmak faaliyetlerini sürdürerek ulusal kurtuluş ve bu konuda oldukça başarı da sağlarken, diğer yandan Partimizin 'terörist'

Mustafa Nazif AKTAŞ

AHMET AYDIN

bir örgüt olarak damgalanması ve teşhir ve təcrid edilmesi için cabalarını yoğunlaştırmakta ve tesfiyecileri açıkça kurup destek sunmaktadır. Bütün bunları geliştirirken de kendisine eki hocacılığın MİT ve Kürt küçük-burjuva reformistleri yapmaktadır. 9 Parti semptomatizması mahkemeye çıkarmak isteyen cezalandırın ve Türkiye'ye iade etme tehdidi altında tutun işvecin gizli örgütü SAPO, matzemeleleri Türk devletinden elde etmektedir. Svenska Dagblad gazetesinin 25 Eylül 1985 tarihli sayısında, "Eldeki belgelere göre, Disjeler Bakanlığı PKK hakkında bilgi veriyor ve kanıtları, Türk hükümetinden sağlıyor" denilmektedir. Yine bu semptomatizmaları hakkında ihbarda bulunanların Kürt küçük-burjuva reformist çevreleri olduğunu, bu çevrelerin Partimizin 'terörist' ilan edilmesi için, sürekli çağrıda bulundukları bilinmektedir." (Kürdistan'da Özel Harp, sayfa: 257)

İşvec, kaynakları olarak gelişen saldırıların en son halkalarından biri de Olof Palme'nin bu istihbarat örgütüne katılması ve bu cinayete Partimiz PKK'nın de adının karıştırılmak istenmesidir. Emperyalist basın ile Türk basını işbirliği içerisinde, Partimizin içinde cinayete karıştırmak için büyük bir çaba harcamışlardır. Bu komplo ve saldırılarla, Partimiz "terörist" olarak lanse edilip, uluslararası kamuoyu ile ilişkisi koparılmak istenmiştir.

Bu çevreler, bu cabalarından başarılı olamamış, bugün Palme'nin gerçek katilleri kimler olduğu daha da açıkça çıkmış; ve işvec polisi bir işvecin cinayeti işleyen olarak yalakalmıştır.

Bu saldırılara paralel olarak işvec, Almanya, Hollanda ve Fransa emperyalist yönetimleri de ulusal kurtuluş mücadelemize karşı saldırı düzenlemişlerdir. Alman emperyalizmi, 15 Ağustos Altının yıldönümünde, TC uçaklarının Güney Kürdistan'ı bombaladığı bir esnada yeni bir provokasyonla ortaya çıkmıştır. Hamburg polisi düzenlediği bir komplo ile, bir Kürt yurteverini Türk konsolosluğuna saldırı düzenleme iddiası ile tutukladı. Böylece, TC'nin Güney Kürdistan'a uçak saldırısı hakkı gösterip, kamuoyunun dikkatini başka yönlere çekmek istemiştir. Kısa süre içerisinde bu komplo boşa çıkarmış ve oynanmak istenen oyunlar değişir edilmmiştir.

Bu oyunlara ve saldırılara karşı yurteverer emekçi kitlemin aktif karşı koynu ile direnilmiş ve oyunlar boşa çıkmıştır.

Partimizin III. Kongre hazırlıkları döneminde diğer alanlarda olduğu gibi, Avrupa'dan da bir grup, bu çalışmalarla katılmak için Parti tarafından çağrıldı. Kongrede Avrupa faaliyetleri de değerlendirildi.

Partimizin III. Kongresi'nde Avrupa'da yürütülen devrimci faaliyetlerimizin değerlendirilmesine geniş yer verilmiş, geçmiş devrimci faaliyetlere ortaya çıkan eksiklikler ve yetmezlikler detaylıca karıderlenmiştir. Uzun süreden beri devam eden ve günümüze kadar sürdüren taktik dışı, özerk çalış-

manın varlığı ortaya konulmuştur. Yeni dönemde ilişkin Parti Önderliği tarafından "Avrupa alanına ilişkin çalışma planı" adı altında yayınlanmıştır, bu talimatta yapılması gereken işler, hedefler programı ve çalışma tarzı bütün detaylarıyla net bir şekilde izaha kavuşturulmuştur.

III. Kongre'nin yaptığı tüm çözümlere ve talimatları yakından yaşayan bir arkadaş grubu kongre sonrasında yapılan görüşmelerinde bu plana göre hareket etmektedir. Ancak aradan kısa bir süre geçmeden tekrar yönetimi ortaya çıkan bastırma, tutucu özerk ve subjektif anlayışın alanda Parti çalışmalarını kendinde tuttu. Halbuki III. Kongre çizdiği doğrultuda kadro yapısını Parti eğitiminden geçirmek, Avrupa Parti okuluyla örgütlemek diğer görevlere esasen bu temelde yönelmek gerekiyordu. Diğer görevlerin çözümü esasen merkez örgütünün kurulumu, sağlam bir işbirliği ve doğru bir çalışma tarzı-

edilimi ve kişilik dönüşümü gerçekleştirilmediği ve çözümlürlük daha da derinleştirilmiştir. Her odahda, yeterince yaklaşım, herabesinde birçok olumsuzluk doğurmuştur. Yine, merkez örgütünün kurulumu esas görevlerden bir tanesiyken bu konuda örgütlenme yerine bir örgütlenme durumu yaşanmıştır. Merkez örgüt, kendi arasında kolektif bir çalışma, uygulama ve yürütmede bulunamamış, gerek örgüt işlerliği ve gerekse de çalışma tarzı geniş kapsamlı kişilik değişikliklerini yanısıra bastırma, dağıtıcı, subjektif, dogmatik, şemata bir çalışma ile, sağ pasifist bir çalışma tarzı sergilenmiştir.

Merkez örgütün işlerliği, açık ki, diğer faaliyetlerin yerine getirilemeyeşinin esas halkası olmuştur. Diğer faaliyetlerin örgütlenirdirliği geliştirilmesi Avrupa Parti kolunun örgütlenirdirilmesi çevresinde olacaktı. Merkez örgütün kendi arasında işlerliği kavuşmaması, uygulama ve yürütmede planlaması ya kadar yeni çalışma tarzını doğurmuş, faaliyetin her dalında köklü çalışmalarını, ilköyle yönelik faaliyet, Avrupa cephe kolunun oluşturulması vb. gibi faaliyet dalında bir eritemelilik, durgunluk ve dağıtıcılık görülmüştür. Bu akimdan kaynaklanan dağıtıcı, bastırma, bireyci ve özerk anlayış, çalışmaların altını dinamitleyen, bunun karşılığında buyunemeci, liberal, çizgisi değil, kişiyi esas alan yönetim tarzını temsil eden militanlar ise, III. Kongre çizgisinin yönetime anlayışına ulaşmaması yetaratılmı olumsuz gelişmelere dur diye-

Hiçbir hukuksal gerekçe gösterilmeden gırgillen bu saldırılar, aslında ulusal kurtuluş mücadelemizi hedeflemiş ve Avrupa alanından mücadelemize akan güç kaynakları kesilmek istenmiştir. Pervasızca yönelen saldırılarla, bazı yurteverilerin Serxwebûn ve Berxwedan gazetelerinin almaları yaşılayacak kadar işi ileri götürün Alman devleti, Türk faşizmine aktif destek sunma rolünü daha ileri götürmüştür.

Ulusal kurtuluş mücadelemizin 1988 yılında sağladığı gelişmeler, uluslararası alanda da seslin daha fazla duyulmasına ve gündemde önemli bir yer isgal etmesine yol açtı. Faşist Türk somurgöçerlerinin, Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadelesi ile tek başına basademye-çedini gören emperyalist çevreler "otonomi, dil-kültür" hakları gibi yaklaşımlarla, bağımsızlık mücadelemizi tesfiye girişimlerine hız verdiler. İran-İrak savaşının durması, Saddam rejiminin Güney Kürdistan'daki halkımız üzerine kimyasal gazlarla saldırması ve ilkel-milliyetçi önderlerin halkımızın bu parçasını TC'ye teslim etmeleri, yeni komplo ve provokasyonlar için ortamda hazırladı.

İşte, emperyalizmin bu planına yatan ve Partimizin tesfiyesini amaçlayan Hüseyin Yıldırım provokasyonu, bu dönemde faaliyetlerini açtıkları yürütme baslamış; ve Parti Önderliğimizi hedefleyerek amacına ulaşmak istemiştir. Semir provokator, somurgöçer basını ve Özel Harp Dairesini iddialarını yeniden tekrar eden bu provokator, Avrupa alanından mücadelemize karşı yeni bir saldırının başlatıcısı olmuştur.

Provokatorların bu yeni karıdevrimci saldırıları da Partimizin zamanında koyduğu tavır ve mücadelesi ile boşa çıkardılar. Provokator sirtını Avrupa emperyalizmini yaslayarak geliştirmek istediği komplolar da boşa çıkardı.

Avrupa alanı çalışmaların son provokatorların engellemeye cabaları nedeniyle, istenilen gelişme düzeyine ulaşamadı. Provokasyonun bilinci engellemeleri ve emperyalizmle işbirliğine yatalmaları, mücadelemiz üzerinde kudurlukları hesapları, çalışmaların yürütülmesini sekteye uğratmış ve zayıflatmıştır.

Avrupa alanında, Partimiz ilk müdahaleden, günümüde kadar çeşitli engellerle karşılaşmıştır. Gerek provokasyonun karşı-devrimci engellemeleri, gerek faşistlerin son saldırılar, gerekse de emperyalizm ve TC'nin saldırıları, Partimizin Avrupa alanından daha çok yararlanmasını engellemişlerdir. Bu saldırılara boşa çıkarak merkezleşme görevinin tamamlanmaması ve taktik önderlerin gereklerinin yerine getirilmemesi, bu engellemelerin daha da ağır bir şekilde kendisini hissettirmesine yol açtı.

Bütün bu engellemelere rağmen, Partimiz Avrupa alanından da ulusal kurtuluş mücadelemize önemli bir güç aktarmayı başardı. Yükselen ulusal kurtuluş savaşımızın etkisi ile de, Avrupa'da her geçen gün yüzlerce yurteverer emekçi ulusal kurtuluş savaşına katılmakta ve aktif destek almaktadır. Yine, onlarca yurteverer genç ülke mücadelesine aktif olarak katılmak için ülkeleri dönmektedir. Avrupa alanında kitlesel eylemlilikte, yurtdışı olarak gelişmekte, geçiyor, yürüyor, işgal ve gösteriler ahaliksiz olarak sürmekte ve kitlelerin yoğun bir katılımı olmaktadır. Denilmiştir ki, Partimiz tüm engellemelerine rağmen, Avrupa ulusal kurtuluş mücadelemizi besleyen bir kaynak haline getirmişini bilmiştir.

Federal Savcılık, bir kadın ünlünün hakkında tutuklamayı emir çıkardı

20 PKK'lıya Alman takibi

PKK'nın korkuncu eylem: cin

"Hamburg Konsolos

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

hazırlanıyor

ULUSAL KURTULUŞÇU YAYINCILIK

Partimizin yayın çalışmaları, 1977'lere dayanır. **Sömürgecilik Tarihi Üzerine** ve Haki KARE'ın anısına çıkarılan broşürler, bu çalışmanın da başlangıcıdır. Bunun ardından çıkarılan **Program Tasağı** ile bu faaliyetleri daha da kapsamlı yürütmenin zorunluluğu ortaya çıkar. 1978 ile birlikte **Serxwebûn** yayınları çıkarılmaya başlanırlar.

Partiya Karkerên Kurdistan
PKK

Program

Serxwebûn yayınları bir dizi konuda kitap ve broşürler çıkarır. Dizinin ilk kitabı **Kürdistan Devrimin Yolu-Manifesto**'dur. Manifesto, Kürdistan tarihine, toplumsal, ekonomik, siyasal ve kültürel yapısına ilişkin çözümlemelerin yanı sıra, Kürdistan devriminin özelliklerini ve çağımızın durumu ile sömürgecilik tarihine ilişkin de kapsamlı izahatlar getirir. Yayının başlatılmasına ilişkin olarak, Manifesto'da, çikarken yazında şunlar söyleniyor:

"Kürdistan kurtuluş hareketi, ulusal varlığını yok etmek amacıyla olan bu düşünce yapısını parçalamak zorundadır. Şimdiye kadar Türk ulusçuluğunu Kürdistan'da geliştirilen sömürgeci-kemalist ideoloji, usak ve teslimiyetçi bir aydın-çengilci yetiştirmekle kalmamakta, tüm Kürd ulusal değerlerini, ulusal ulusal değerlerine kesin olarak dönüştürmek kararındadır. Sömürgeci egemenlik altında kalmadıkça ve bu duruma karşı ses çıkarılmadıkça, düşünce alanında uyduluğa bir dereceye kadar katlanmaları yığınlar için mazur görülebilir. Ama ulusal kurtuluşa kalkış güçler için, düşünce alanındaki bağımlılığın zerrisi, ulusal ihanetle özdeşdir. Düşünce alanında kendilerini bağımsızlaştırmayanların, mücadelesini vermede hazırlandığı ülke çıkarlarına göre düşünce üretmeyenlerin, Kürdistan kurtuluş hareketinde yeri olmaz. Kemalizm, sosyal-sövenizm, burjuva ve küçük-burjuva reformizmini ve teslimiyetçiliğini Kürdistan kurtuluş hareketine taşıyan herkes, düşüncede ve eylemde amansız düşmanlarımızdır. İhtilali mücadelede, daha çok düşünce alanında bunları yok etmeyi, ideolojik mücadelelerin en belirgin amacı sayar.

Bu amaçla Kürdistan yurtseverliğine, ulke ve dünya gerçekleri ışığında, bağımsız düşünce ve eylem ruhunu aşılamak, yayın politikamızın yol gösterici ilkesidir. Bu doğrultuda, revizyonizme ve oportünizme karşı Marksizm-Leninizm, teslimiyetçi ve reformist burjuva milliyetçiliğine karşı proleter yurtseverliğini öne çıkarmak ve hakim kılmak, temel görevimizdir.

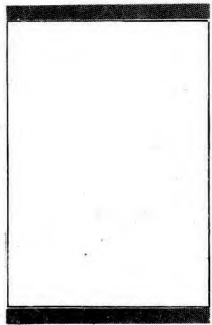
Bugüne kadar ülkemizde; ülke tohumumuzdan kaynaklanmayan, daha çok Türkiye koşullarının bir ürünü olarak ortaya çıkan sosyal-

söven yayın organlarıyla, Kürdistan için siyasi ve devrimci bir programı olmayan, dergi ve dernek stratejisi isim yapmaya çalışan Kürd burjuva ve küçük-burjuva teslimiyetçilerin, reformistlerin yayın organları legal olarak yayınlanırlar. Kürdistanın somut siyasi ve ekonomik muhtavasını vermekten, legal ve siyasi örgütsüz yapıları nadeniyle sürekli kaçınan, yada konularda düşünce üretemeyecek kadar zavalılaştan bu yayın organları, özünde sömürgeci burjuvazinin yayın organlarından pakt farklı değildirler. Bir farkları vardı ki, o da sol adına, sosyalizm adına yola çıktıklarını söylemeleridir. Farklı olan bu yanları, aynı zamanda Kürdistan için en tehlikeli yanlarıdır.

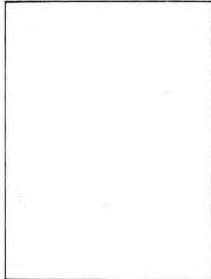
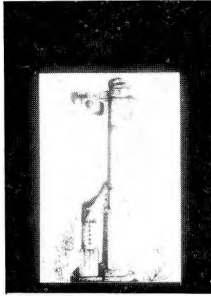
Bu tip yayınlara ve yayın politikacılığına karşılık bizim yayın politikamız, ülkenin ve dünyanın somutundan kaynaklanan, bir siyasi programı ve bu programı uygulamaya çalışan bir örgütlemeyi kendine temel alır. Yayın organımız, programda ifade edilen ilkeleri açıklayacak ve daha çok siyasi örgütlenme içinde olan kadrolara hitap edecektir. Program dışı görüşlere yer vermeyecek ve gereksiz polemiklerden ısrarla kaçınacaktır. Bir ihtilalin teorik yayın organı olarak ciddi ve seviyeli kalmayı başarabilecektir. Sık sık yayın faaliyetleri yerine, zorunlu ve temel sorunlarda kadrolara ideolojik önderlik etmek için yayınlanmayı esas alacaktır.

İlk sayıda, Kürdistan proleter devrimcileri için bir Manifesto değeri olan teorik görüşlerimizi, sistemli bir bütünlük içinde, özet olarak vermeye çalıştık. Hemen hemen tüm ulke ve dünya sorunları hakkındaki görüşlerimizi, bu ilk sayıda bulmak mümkündür. Teorik formülasyonlar, aynı zamanda siyasi programımızın da ilk ciddi ve toplu bir açıklamasıdır.

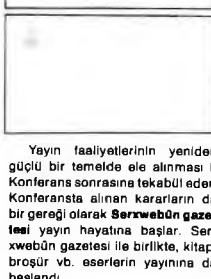
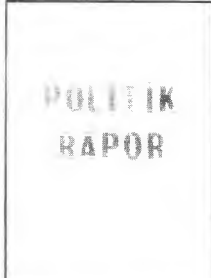
Marksizm-Leninizme, halka ve ülkenin kurtuluşuna olan inancımız, görevimizi başarmada gerçek güç kaynağımızdır!"

Daha sonraki süreçte Serxwebûn yayınları arasında yeni broşürler de çıkarıldı. **Doğru Yolu Kavrıyoruz**, **İdeoloji ve Politika Nedir?**, **Nasıl Ortaya Çıkmıştır?**, **Maraş Katliamı Üzerine**, **Haki ve Halil Yıldızların Amnına**, **PKK Kurtuluş Bildirgesi** adlı broşürler, Serxwebûn yayınları arasında çıkan yayınlardır. Bu, temel ideolojik ve teorik konularda yapılan çalışmalar mevcut gerçekliği yansıtmamıştı çok önemli bir rol oynadı. Çarpıtılmak istenen ulusal gerçekliği ve devrimci direnişçi yolu net bir şekilde ortaya koydu. Özellikle de Manifesto (KDY), okunan her çevrede derin izler bıraktı.

Yurt dışına çıkışla birlikte yayın faaliyeti bu alanda da sürdürüldü. 1980 sonlarında **Devrimci Görevlerimiz** adlı broşür yayınlandı. Yine, **I. Konferans Politik Raporu** da bu çalışmanın önemli bir aşamasının kanıtıdır. Ayrıca cezavlerinde çıkarılan **Hewar** dergisi ile **Yurttan Haberler** de bu dönemin yayın çalışmalarını içerisinde ele alınabilir.

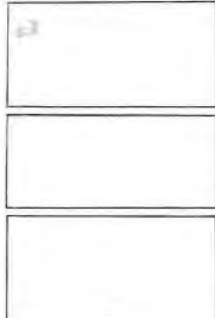

Yayın faaliyetlerinin yeniden güçlü bir temelde ele alınması I. Konferans sonrasına tekabül eder Konferansta alınan kararların da bir gereği olarak **Serxwebûn gazetesini** yayın hayatına başlar. Serxwebûn gazetesi ile birlikte, kitap, broşür vb. eserlerin yayınına da başlandı.

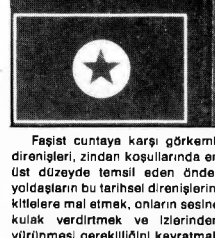
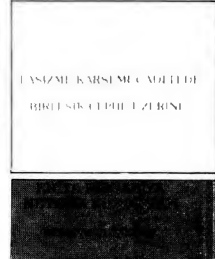
Serxwebûn gazetesi, aylık olarak 1982 Ocak ayında yayın hayatına başladı. Ve günümüzde kadar da aralıksız devam etti.

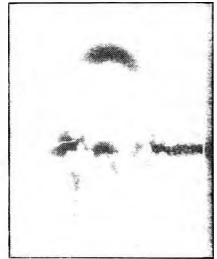
Yine, Kürçe olarak yayın hayatına Nisan 1983'te başlayan **Bernewad gazetesini**, yayın hayatına 6. sayısından sonra Kürçe, Türkçe ve Arapça olarak devam etti. 1987 Eylülünde ise 15 günlük olarak çıkmaya başladı. Bunların yanı sıra **Şoreş Kürdistan** adlı teorik yayın organı da 1983 Temmuzunda yayın hayatına başladı ve 1985 yılı sonlarına kadar devam etti. 1983 yılında, ülkede **Pêmerge** adlı yayın organı çıkmaya başladı. Pêmerge yayını günümüzde de devam ettirmektedir. Pêmerge aylık olarak çıkarılıyor.

Gezite ve dergilerin yanı sıra her döneme özgün sorunları çözen, onlara doğru yanıtlar verme temelinde çözümleyici bir rol oynayan ve ulusal kurtuluş mücadelemizde devrimci çizgiyi tutturmaya hizmet eden, bu yönlü çok geniş perspektifler sunan çok sayıda kitap ve broşürün basımı da gerçekleştirilmiştir. Bu faaliyet dalı ile faşist cunta yazım alanında teşhir edildi. Sosyal-sövenizm ve küçük-burjuvalara yanıt verildi. Doğru devrim ve mücadele programları yayınlandı, yuksak sanat ve edebiyat örnekleri sergilendi. Hatalar ve çözümözlükleri aşma yöntemleri gösterildi. Türkiye ve Kürdistan halklarına temel ilkesi çıkarılardan ayırmadan birik sorularının çözümüne oldukça esnek yaklaşıldı. Birliğin daha devrimci bir tarzda geliştirilmesi için, dağılmanın, çürümeye ve mütecilliğin yaşadığı bir dönemde **Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi Program Tasağı** ve **FKBDC** (Faşizme Karşı Birleşik Direniş Cephesi) **Program Tasağı** yayınlandı.

İçin Mazlum DOĞAN yoldaşın **Toplu Yazıları** yayınlandı. Bu eser Diyarbakır zindanlarındaki vahşet ve bu vahşete karşı sergilenen yüce devrimci tavırın ne olması gerektiğini ortaya koymuştur.

Halkların tarihinde örgütlenmenin anlam ve önemi, halkların leninist partilere ulaşmadaki çabalarında karşılaşılan zorlukları, Kürdistan tarihinde örgütsüzlüğün nedenleri ve bunun yarattığı olumsuz sonuçları, aynı zamanda Türk solunun yaşamış olduğu örgütsel krizi ele alan, bunların çözümünü Marksizm-Leninizm ışığında gerçekleştirilen **Örgütlenme Üzerine** adlı kitabımız yayınlanmıştır. Birçok gücün mücadelesinin en hayati sorunu olan örgütlenme probleminin çözüm beklendiği bir dönemde ele alınması kitabın bir başka özelliğidir.

ÖRGÜTLENME
ÜZERİNE

Yine, sınıflı toplumun ortaya çıkışından günümüze kadar ki süreçte, sömürücü sınıflar elinde zorun oynadığı rolü ve bunlara karşı mücadelede ezilen sınıf ve halkların devrimci şiddet anlayışını, bunun gelişimini ve vardığı seviyeyi açıklayan, buna bağlı olarak da Kürdistan tarihinde zorun yer ve rolünü, Türk hakim sınıfının gerici zorunun emperyalizme nasıl bütünüştüğünü, buna karşı Kürdistan halkının ulusal kurtuluş siyasetini, devrimci şiddetini siyasal ve askeri biçimlerini, dayanaklarını, özelliklerini, stratejik ve taktik çizgisini inceleyen **Kürdistan'da Zorun Rolü** adlı kitap yayınlandı. Bu kitap aynı zamanda tutarsızlığa, kaçkınılığa bir yanıt ve Kürdistan devrimci savaşının, Türkiye'deki devrimci mücadeleyle bağını, çeşitli alanlarda oynayacağı rolü ortaya koyuyordu.

Her türlü ulusal imha, asimilasyon, dağıtma ve yok etme çabalarına rağmen kendi varlığını günümüze kadar koruyan Kürdistan halkı objektif koşullar temelinde ulusal kurtuluş sürecine girmiştir. Böylece bir süreçte olduğu bir rotada ilerlemesine engel olan etmenler vardı. Bunlar, otonomi eğilimleri ve çoktan beri var olan küçük-burjuva reformist eğilimlerdir. Bunlar aylemsizlik ve reformizm batağında özerklik elde etme çabasıdır. Bunlara karşın proletaryanın temsilcisi durumunda olan Hareketimizin gelişip gelişmesine engel olan ulusal kurtuluş probleminin olduğu, ulusal ve toplumsal gelişmenin bu temelde sağlanacağı ve sınıf mücadelesinin buna bağlı gelişeceğini belirleyen Partimiz vermiştir. Bu temelde **Kürdistan Ulusal Kurtuluş Problemi ve Çözüm Yolu** eseri yayınlanmıştır. Bu eser mevcut ideolojik ve politik ortamı kapsamlı bir biçimde irdelemiş, Kürdistan ulusal kurtuluş problemini tarihi ve toplumsal temelleriyle doğru bir biçimde ortaya koymuş, ulusal kurtuluş mücadelesine temel teşkil edecek olan halkın siyasal ve örgütsel birliği için, yani Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi için bir program olmuştur.

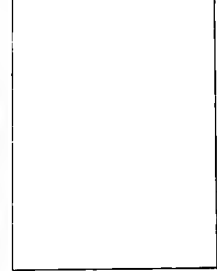
tenin çıkması olayı kitlelerin her türden düşman oyunlarını görmelerini sağlamaktadır. **Serxwebûn** gazetesi bugün kitlelerin doğal bir ihtiyacı durumuna gelmiştir. Böylece yoğun çalışmalarıyla 1984'te gelinmiştir. 1984-15 Ağustos atılımı sonrası yayıncılık bir başka anlam kazanmıştır. Dönemin kışkırtıcı yaratmış olduğu olumsuzlukların çözümüne, eskiyi yıkıp yeniyi yaratmaya izlenecek yol ve yöntemlerine, zaferi yaratmak için devrimci militanın özelliklerine ulaşmanın gereklerine dikkatli çeken **Kişilik Sorunu ve Devrimci Militanın Özellikleri** adlı kitabımız yayınlanmıştır. Kişilik sorunu rastgele ele alınmış bir konu değildir. Bu sorunun devrimci bir bakış açısıyla ele alınıp çözülmesi, binlerce yıllık sömürgeci egemenlik altında kendi kişiliğini nerede ise yitirmiş noktalarına gelmiş Kürdistan halkının tarihsel ve güncel gerçeklerini bir dayatması olduğu gibi, devrim döneminin öne çıkardığı bir sorun olması nedeniyle, tüm kemilliliğiyle halkımızın gündeminde girmiş olan Kürdistan devriminde mutlak çözüm zorunda olan bir sorundur. Bu amaçla, öncelikle menşup olduğumuz halkın toplumsal koşulların ve bundan kaynaklanan olumlu ve olumsuz kişilik yapılanmaları ele alınmış, olumsuz kişiliklerin aşılması, olumlu kişiliğin ise süreçle damgasını vurabilmesi için öngörülen koşullar ortaya konulmuştur. Bu yapıldıktan de öz kimliğe kavuşma esas alınmıştır. Sorunun bir bütün olarak ele alınışı ve çözülmesi marksist-leninist bakış açısıyla gerçekleştirilmiştir. Gerek halkımızın gerekse kadroların kendilerini değerlendirmekte oldukça önemli perspektifler sunmuştur.

Baskı ve karanlık döneminin sonsa erdiğini, halkımızın ulusal kurtuluş mücadelesinde yeni bir dönem başladığını ilan eden II. Kongre'ye sunulan **Çalışma Raporu** kitlelere sunuldu. Siyasal durum doğru bir tahmini yaparak, Partimizin siyasal görevlerini belirleyecek, Parti hareketimizin geçmişini eleştirel bir yaklaşımla inceleyerek geleceğe ilişkin devrimci görevleri ortaya koyacak, özellikle pratikte uygulanacak ve geliştirilecek halk savaşçı çizgisine netlik kazandıracak II. Kongre'ye sunulan Çalışma Raporu'nun kitap halinde yayınlanması kitlelerin bu konularda bilinçlenmesini doğurmuştur.

1980'ler öncesi grupsal dönemlerde yazılı herhangai bir belgenin olmaması endişe vericiydi. Ancak 80'ler sonrası dönemde denilebilir ki en düzenli yayın faaliyeti Partimiz tarafından hayata geçirilmiş, düzenli olarak çıkarılan aylık **Serxwebûn** gazetesi kitlelerin gözü, kulağı ve dili olmuştur. Gazetenin adı aynı zamanda bir bütün olarak yayınının adı olmuştur. Düzenli gazete-

Parti tarihimiz içerisinde kişilik sorununun yanı sıra devrimci mücadeleyi sürekli reformize etmeye çalışan, onu hep sağa çekmeye çalışmaları ele alınıp, ülkemizdeki küçük-burjuva akımların maskeli yüzlerini biraz daha açılmaya çalışarak netleştirilen **Devrimci Mücadelede Küçük-Burjuvazi ve Küçük-Burjuvazinin Kürdistan'daki Rolü** adlı kitap yayına konularak kitlelere sunulmuştur. Küçük-burjuvaziyi, içine girdiği durumun maddi ortamdan kaynaklanan ekonomik, sosyal, siyasal ve tarihsel nedenlerle araştırıp-inceleleyen bu eser dünya, bölge ve ülkemizdeki gelişmeleri gözönüne alarak hem evrensel hem de yerel düzeyde izah kavuşturmuştur.

Yine Hezeli direniş şehitlerinin anısına bağlı kalınarak, Hezeli Çayı'nda şehit düşen Şahin KILAVUZ yoldaşın kaleme aldığı **Halk Savaşında Silahlı Propaganda ve Ajitasyon Faaliyetleri** adlı kitabımız yayınlandı. Hezeli Çayı'nda, Kürdistan halkının sekiz umudu, sekiz canı şehit düştü. Bu direniş bir dönemi anlatmıştır. Çünkü Hezeli direnişi sadece sekiz Partilinin direnişi olmanın da ötesinde yüz yıllar boyu örgütlülük kaosu içinde her türlü vahşete maruz bırakılmış bir halkın, bağışmazlık ve sosyalizm için düşmana karşı savagını örgütlemeye mücadelesinin zorlu adımıydı. Hezeli Çayı direnişi bir halkın savaş kararlılığının ve cesaretinin göstergesidir. Bu anlamda Şahin KILAVUZ yoldaşın silahlı propaganda gruplarının görev ve sorumluluklarını ortaya koyduğu bu eser anlamlıdır.

Kürdistan tarihinde halkımızın yeniden diriliş dönemi ve noktası olarak adlandırabileceğimiz şanlı 15 Ağustos atılımının sonrasında yayıncılıkta da bir ileri atılım olan roman türü yazımlara geçilmiş, direniş şehitlerinin mücadele içerisinde yaşadıkları durumları kesitler sunan ve her biri tarihi bir belge durumunda canlı bir tarih olan **Yeni Şafaklara Doğru, Kızılşan Toprak, Bağımsız Kürdistan Yolunda** adlı hikaye, roman ve anı kitapları yayımlanmaya başladı. Aynı anlam ve özellikle olan bu eserler, edebi yönden de oldukça güçlüdür. Halk kitleleri üzerinde derin etkiler yaratmışlardır. Kürdistan halkının, her konuda olduğu gibi bu konuda da yaratıcılığı tüm dünyaya gösterilmiştir. Yayımlanan **Di-yarbakır, Gabar** adlı şiir kitapları sanatsal yön ve içeriği bakımından çok doyurucu özellikler taşımaktadır. Yine bu süreçte, 1978-1984 şehitlerini kapsayan bir **Şehitler Albümü** çıkarıldı.

Yeni Şafaklara Doğru
Kızılşan Toprak
Bağımsız Kürdistan Yolunda

Bağımsız yayıncılıkta Kürdistan Ulusal Kurtuluş Cephesi'nin ilanıyla birlikte cephenin yayın organı olarak çıkarılan **Berxwedan**, 15 günlük gazete mahiyetine dönüştürüldü. Burada Diyarbakır zindanlarına bakmak gereği vardır. Saygın zindanlarını aratmayacak Diyarbakır zindanında insanlık tarihinin egemen sınıflarına has çürüyen, tükenen yönüyle, insanlığın serpilip, gelişen, çiçeklenen yönü yanyanadır. Bu iki yönün amsarı olarak 'özel savaş' kalmıştır. Çeşitli ulusal kurtuluş mücadelelerinde bu savaş sistemi yenilgi almasına karşın, emperyalizm yine de son çıkar olarak kullanılmaktadır. Sömürgeci TC de bu savaş yöntemi ulusal kurtuluş mücadelemize karşı kullanmaktadır. Bu nedenle TC'nin uyguladığı bu savaş yöntemini kavrayan **Kürdistan'da Özel Harp** adlı değerlendirmeye yayınlanmıştır. Bu kitap "özel savaş" taktiklerini kavramaya kapsamlı bir değerlendirme sunmakta ve bu yönü bir bilinçlenmeyi yaratmaktadır.

Emperyalizmin elinde ulusal kurtuluş mücadelesine karşı kullanılacak yöntemlerin en sonuncusu olarak "özel savaş" kalmıştır. Çeşitli ulusal kurtuluş mücadelelerinde bu savaş sistemi yenilgi almasına karşın, emperyalizm yine de son çıkar olarak kullanılmaktadır. Sömürgeci TC de bu savaş yöntemi ulusal kurtuluş mücadelemize karşı kullanmaktadır. Bu nedenle TC'nin uyguladığı bu savaş yöntemini kavrayan **Kürdistan'da Özel Harp** adlı değerlendirmeye yayınlanmıştır. Bu kitap "özel savaş" taktiklerini kavramaya kapsamlı bir değerlendirme sunmakta ve bu yönü bir bilinçlenmeyi yaratmaktadır.

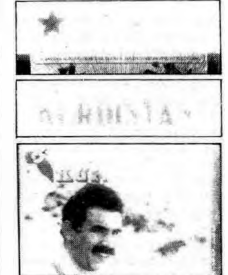

Her geçen gün ileri adımlar atılarak gelişen ulusal kurtuluş mücadelemiz, Parti tarihimize güçlü kılınmaktadır. Savaşımıza bizzat komuta eden Parti Genel Sekreterimiz sunmuş olduğu yazılı ve sözlü talimatlarla halk ve mücadele ger-

çekliğimizi dünyaya kabul ettirmiştir. Bu anlamda binlerce sayfalık yazıları mevcuttur. Günümüze kadar bunlardan ancak üç cilt hazırlanmıştır. **Seçme Yazılar** adıyla cilt I-II-III olarak yayınlanan bu eserler sadece düşmana karşı mücadele yöntemlerini göstermekle kalmamakta, aynı zamanda iç düşmana karşı da devrimci hareket içindeki her türlü sapma belirtilerine karşı da mücadeleyi yöntemlerini sunmaktadır. Bu eserlerde her başlık konusu başı başına bir özellik ve anlamla yüküldür. Söylene her sözün derin tarihsel anlamı olduğu ve ulusal kurtuluş mücadelemize hızla yol aldırıcı gerçekliği vardır. Bu gerçeklikle Parti Önderliğimiz, PKK adını Kürdistan'a özdeşleştirmiştir. Çeşitli dönemlerdeki gelişimlere yanıt veren, her atılımın önemi boşluk bırakmadan ele alınıp, mücadelemizin hatta ve eksikliklerini tarihi ve evrensel bağlarıyla ele alıp inceleyen bu yazıların her biri dönüştürücü, bugün ve gelecekte de önemüzlü aydınlatan bir meşale niteliğindedir.

Ayrıca Kürdistan'da yürütülmekte olan ulusal kurtuluş mücadelemizi dünya halklarına da duyurabilmek, tanışmak için yabancı dillerde dergi, broşür, bülten vb. gibi yayınlar da çıkarılmaktadır. Bunlardan Almanca olarak yayınlanan **Kürdistan Raporu** (Kürdistan Raporu) ve Fransızca olarak yayınlanan **Dossier du Kurdistan** (Kürdistan Dosyası) belli aralıklarla düzenli olarak çıkmaktadır. Arapça yayınlanan **Denge Kurdistan** ise şimdiye kadar 12 sayı yayınlandı. Bunun yanı sıra, **Politik Rapor, Kürdistan'da Kişilik Sorunu, Devrimci Militanın Özellikleri ve Parti Yasağı, ERNK Program Taslağı, Ulusal Kurtuluş Problemi ve Çözüm Yolu, Direnmek Yasamaktır**, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşın **Seçme Yazılar I**. Cilt ve daha birçok kitap ve broşür arapça olarak yayınlanmıştır.

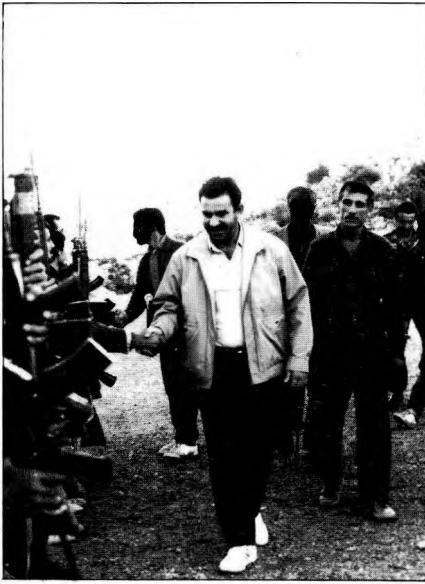
Bunların dışında çeşitli broşürler ve dergiler aralıklarla çıkarılmış, dönem istemlerine yanıt verilerek geliştirilmiştir. Her bir broşür ve dergi ayrı ayrı değerler taşımaktadır. Leninist yayıncılığın esas ilkesi olan kitlelere hedef gösterme ve o hedefe doğru yürütmeye Parti tarihimize içerisindeki yayıncılıkta bağlı kılınmıştır.

Partimizin 10. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle Cemil BAYIK (Cuma) yoldaşı yaptığımız röportajı yayınlıyoruz:

"10. Kuruluş Yıldönümü, her PKK'li için Partiyi bütünleşmeyi gerçekleştirmeye yılı olmalıdır"

Serxwebûn: Bildiğiniz gibi, dört gün sonra Partimizin 10. Kuruluş Yıldönümü kutlanacak. Gazetemiz Serxwebûn'da yayınlanmak üzere, sizinle Partimizin kuruluş günleri hakkında konuşmak istiyoruz. PKK'nin daha grup aşamasından bugüne dek içinde-hem de önemli görevlerde yer almış, hemen her aşamasını yakinen izlemiş, birçok zor günleri göğüsleyebilmiş, nice sevinçli günlere tanık olmuş, bizzat pratik alanda Kürdistan halkının yaşamına ortak olmuş, giderek dış ve gereksiz düşmanlara karşı Partiyi koruyup yüceltme savaşında yer almış, bugün de Partimizin ileriki aşamalarına daha güçlü katkıda bulunmak amacıyla, Partinin merkez okulu olan Mahsum Korkmaz Askerî Akademisi'nde yönetim düzeyinde katkıda bulunmakta olan bir partili yoldaş olarak, sizi buradan alıp Parti kurulmazdan önceki günlere götürmek istiyoruz. Bize o günleri kısaca özetler misiniz? Yeni bir partinin kurulmasına ne zaman ve neden ihtiyaç duyuldu? O günler, nasıl günlerdi?

Cemil Bayik: Bildiğiniz gibi, ideolojik grup dönemindeki çalışmalar belli bir düzeyde varmıştı. Kitlelerde güçlü bir destek sağlanmıştı. Yine, kadrolaşmada ileri düzeyde adımlar atılmıştı. Her yerde, kitle düzeyinde gelişmeler oluyordu... Bütün bu gelişmeler artık bir grup örgütlemesiyle yürütme mümkün değildi. Grup biçiminde daha da yürütme devam etmenin sakıncaları vardı. Eğer çalışmalar hala bir grup biçiminde yürütülseydi, bu çalışmaların tutanması, daha giderek tehlikeye düşmesi durumu doğabilirdi. Bu aşadan Hareketin artık bir ideolojik grup aşamasından çıkarması gerekiyordu. Çünkü esasla, çalışmalar bunu tamamlamıştı. Bir de zaten başından beri Parti Önderliğimiz bu ideolojik grup hareketinin partileşmeye tamamlanması için geliştirdiği çabaları vardı. İşte böylece bir döneme gelindiğinde,

de tutma çabaları vardı. Yine bazıların bu çalışmaların bir kuruluş kongresiyle tamamlanmaması için böyle bir çabaları görüyorlardı. İşte bütün bu olumsuzluklara rağmen, Parti Önderliği ile yakın çalışma içerisinde olan önder düzeydeki arkadaşlarımız çabaları bizleri bir kuruluş kongresine götürmüştür. Bilindiği gibi, 1978 Kasım'ında bu çalışmaların tümü Kongre'de ele alınıp değerlendirilerek istenilen sonuca varılmıştır.

Serxwebûn: Parti Önderliğinin Partiyi kurma çalışmalarını için yaptığı toplantılara yönelik, Ankara-

malari esasen bunu amaçlar. Bu çalışmalar içerisinde hareketin tecrik programı da vardır ve bu program giderek kendi örgütsel kuruluşuna kavuşturulmak istenir.

Serxwebûn: Bu toplantılar, başlangıcından sonucuna kadar tahminen kaç ay sürdü?

Cemil Bayik: Bu toplantılardan Ankara'da 75'lere kadar yapılanlar vardır. 73 Dikmen Toplantısı, bu toplantılardan en önemlisidir. 75'ten sonra Ağrı, Kars, Derim, Karakoçan, Diyarbakır ve Artıp'te yapılan toplantılar vardır. Daha sonraki Elazığ, Diyarbakır toplantıları önemli olanlardır, bunlar bütün faaliyetlerin sonuçlarını değerlendiren; bu temelde örgütsel bir kuruluşla gitmeyi, örgütsel sorunları çözme amaçlayan, resmi düzeydeki toplantılardır. Bunun dışında, Parti Önderliğinin yaptığı yüzlerce toplantı vardır.

Serxwebûn: O günlerde, mutlaka birtakım zorluklar yaşamışsınız. Partinin kurulmasına engel olmak isteyenler çıkmıştır. Bölgesi istenilen, Parti kurma çalışmalarını içerisindeyken, ne hissediyordunuz, bir parti kurma olayı size ne gibi bir duyguyu veriyordu?

Cemil Bayik: Ciddi zorlukların yaşandığı bir süreçti, fakat belirtmek istediğim esas zorlukları yaşayan Parti Önderliğidir. Bizim zorluklarımız, Parti Önderliğinin yaşadığı, göğüslediği zorlukların yanına da öyle ağırlıklı zorluklar değildi. Çünkü grubun kurtarılması, grup hareketinin bir partileşme aşamasına varılması ve bunun bir parti biçiminde gerçekleştirilmesi esas olarak en büyük zorluktur. Bunun yanında ayrıca yaşanan diğer zorluklar da vardır. Çünkü bir HAKİ yoldaşın katledilmesi, grubun bir imhaya karşı karşıya olduğunu açıkça gösterir. Ardından Hilvan'dan Halli ÇAVŞUN yoldaşın katledilmesi; bunların öncesinde Tuzluca'da Türk-İş bloklağında 8 Haziran'da Parti Önderliğine yönelik gerçekleştirilmek istenen suikast ve bu yönü tüm çabalar, Hareketi-

mizin daha grup aşamasından taşıyıp ve yok edilmesi çabalarıdır. Buna karşı durmak, grubu taşıyıp olumsuz kurtarmak ve giderek bunu bir parti aşamasına ulaştırma, o günkü koşullarda gerçekten çok zor olan bir olaydır. Parti Önderliği bu zorlukları yaşayarak bunu hem de fazla bir destek görmeden gerçekleştirebilmiştir. Bence bunun esas olarak görülmesi gerekir.

Partimiz kurulduğunda, şüphesiz bizde bir sevinç vardı, ama esas bunu Parti Önderliğinde görmek daha mümkündür. Çünkü Hareketi o aşamaya getirebilmişliği Kuruluş Kongresi'ne katılan arkadaşlarımız büyük çoğunluğu da bu sevinci yaşıyorlardı, fakat bu sevinç yaşanırken, halkımızın tarihi açısından öyle tarihi bir anlamı olan bu kuruluşu gerçekleştirdi formasyondan uzaktı. Ve fazlaca bilincinde de değildi. Bize hangi görevlerin düştüğünü, bizi nelerin beklediğini ve bunlara hangi oranda hazır olup olmadığımızı fazla görmeye durumumuz vardı. Aynı dönemde yine bu kuruluşun amacını bilen, getirdiği sorumluluğu duyan görevlilere sahip olan arkadaşlar da vardır. Bunların sayısı azdır. Ancak esasen, bunların bu kuruluşun sevinç duymaları ve Parti Önderliğine destek sunmaları, kendilerini tüm güçleriyle bu kuruluşu adanmaları sözkonusudur. Bizimki sadece, Partinin kurulmasından dolayı bir sevinç, bir coşku, bunun verdiği bir hazdır, çalışmalara bununla

Cemil Bayik: Bu arkadaşlar, bugün Parti tarihimize, halkımızın tarihinde yerlerini alan önder yoldaşlardan Haki, Kemal, Mazlum, Hayri ve daha sonra pratik mücadele içerisinde ortaya çıkıp Partinin taktiklerini geliştiren Delil DOĞAN, Cuma TAK, Salih KANDAL gibi o dönemdeki şehit yoldaşlardır.

Serxwebûn: Haki yoldaşın katledilmesiyle düşman neyi amaçlamıştır?

Cemil Bayik: Haki arkadaşın katledilmesi, sadece önder düzeydeki bir arkadaşın katledilmesi tarzında anlaşılmalıdır. Şüphesiz böyle bir yanı da vardır, yani önder düzeyinde katledilen bir yoldaşın mücadele açısından büyük bir kayıp olduğu, son derece acı olan bir gerçektir. Fakat Haki arkadaşın katledilmesi sadece böyle yorumlanamaz. Haki arkadaşın şahsında geliştirilen katliam, grubun tutanması imha edilmek istenmesi oluyordu. Bunu, Tuzluca'yı da tüm grup üyelerini toptan imha etmenin planı hayatla geçirilmek istenmesi izler. Bu, Parti Önderliğinin aldığı tedbirlerle bertaraf edildi, imha planı gerçekleşmez. Ve gerçekleşmediği için ki, 8 Haziran'da Parti Önderliğine suikast düzenlenmek istenir, ama bu suikast başarısız olur.

Serxwebûn: 8 Haziran '77 mi?

Cemil Bayik: 77. Ve Haki yoldaşın katledilmesine Parti Önderliği, Parti programını çıkarmakla cevap verir.

Serxwebûn: Partinin kurulması

"...Elbetteki birçok ad üzerinde durulmuştur, fakat sonuçta PKK'de karar kılınmıştır. Bu adı Parti Önderliği uygun görmüştür. Çeşitli arkadaşlar, çeşitli adlar üzerinde duruyordu. Parti Önderliği de üzerinde duruyordu. Ama sonuçta, Parti Önderliğinin bu adı önermesi ve tüm arkadaşların bunu kabul etmesi durumu sözkonusudur..."

daha şekvili bir atıldır.

Serxwebûn: Gerek Partinin kuruluş günlerinde, gerekse de öncesinde olsun, en azından büyük bir amaç uğruna yola çıktığınız, özellikle Kuruluş günü bir anda bu amacın nice güncel sarsacağına ve proletaryaya-dış birçok sınıf ve tabakayı karşınızda göreceğiniz bilmiş olmanız gerekirdi. Daha bu dönemde Partiyi karşı yoğun saldırılar görülmektedir. Bu saldırılara karşı tedbir alınıyor muydu, yoksa amatörce bir girişim miydi?

Cemil Bayik: Fazla bir tedbir alıyorduk. Hele hele güvenciliğimiz ki, şüphesiz sağlama diye bir sorunumuz da yoktur. Kaldı ki, devrimci açısından sorun, kişilerin kendilerini korumaları değil, Hareketi koruma, güvencili altına alma sorunudur. Hareketi güvencili altına aldıkları arasında kişiler de bulunmuş olur. Bu anlayışla hareket ettiğimiz halde, pratikte bunun gerekliliğini pek yerine getirmiyorduk. E. S. olarak Hareketin güvenciliğini koruyan ve bunun pratik tedbirlerini geliştiriyor, Parti Önderliği, veya çok sayıda arkadaş değil, çalışmalarına da tarzda destek olan arkadaşlarımız böyle bir sorumluluğu duyup pratikte gerekliliğini yerine getirmeleri sözkonusudur.

Serxwebûn: Bu arkadaşlar hangileridir?

Serxwebûn: Haki yoldaşın da haberi var mıydı?

Cemil Bayik: Bu cabalardan Haki yoldaş, Parti Önderliğine en yakın olan bir arkadaş. O'nun yardımıyla görev vardı.

Serxwebûn: Partiyi isim kim tarafından, nasıl verildi? Niyi PKK ismi de, baskısı değildi?

Cemil Bayik: Elbetteki birçok ad üzerinde durulmuştur, fakat sonuçta PKK'de karar kılınmıştır. Bu adı Parti Önderliği uygun görmüştür. Çeşitli arkadaşlar, çeşitli adlar üzerinde duruyordu. Parti Önderliği de üzerinde duruyordu. Ama sonuçta, Parti Önderliğinin bu adı önermesi ve tüm arkadaşların bunu kabul etmesi durumu sözkonusudur.

Serxwebûn: Partinin, 1. Kongre'de kurulması karar alınırken, ilkinde sonra yapılması gereken ilkinin gerçekleştirildiği görmekeyti. Bu gerçekleştirilmeye yolaçan engeller nelerdi?

Cemil Bayik: Partinin ilkinde hemen gerçekleştirilmesi nedeni, her şeyden önce, ilk kez yaşayan olan bir örgütsel kuruluşla belli adımlar atmadan, inşa çabalarına girilmeden hemen ilkinde geçmek, doğru olmazdı. Çünkü bir parti ilkinde böyle basit bir olay değildi. Yine ilk kez Kürdistan tarihinde böyle bir olay yaşanacak, dolayısıyla bunun siya-

artık ilerleri bir grupla yürütülmeyeceği, bunun partileşme aşamasıyla tamamlanması gerektiği ortaya çıkmış bulunuyordu. Bu temelde, Parti Önderliğinin önderliğinde bazı toplantılar gerçekleştirildi. Nisan ayında yapılan bir toplantı ile daha sonra bu toplantının bir devamı olan Diyarbakır toplantısıdır. Bu toplantılarda sorun üzerine tartışılmıştır. Parti Önderliği, bu çalışmaların bir partileşme amaçları gereği üzerine tartışmaları geliştirirken, o toplantılarda katılan bazı kadroların, bazı kişilerin, çalışmaların hala grup düzeyinde götürülmesi, bunun bir dönem daha devam ettirilmesi gerektiği biçiminde konuşmaları oluyordu. Fakat bunu, herhangi bir gerekçeyle de dayandırıyorlardı. Bazıları süreci bu tarzda geride ele alırken, diğer taraftan bazıların Hareketi parti aşamasına vardırmak anlamında, bir gençlik hareketi düzeyin-

dayken bir hazırlık var mıydı, yoksa Kürdistan adım adım gerzildikten sonra mı böyle bir girişimde bulunulmuş, veya Kürdistan'a Parti kurmak için mi geline?

Cemil Bayik: Şüphesiz, Parti Önderliği daha böyle bir grubu oluştururken, amacı bir partiyi ulaştırma, daha başından beri böyle bir çalışması vardır. Bu çalışmaların neticesinde Kürdistan'a gitmesi, ulaşması, toplantılar yapması, sonuçlarını değerlendirilmesi ve buradan kalkarak Hareketi bekleyen tehlikelerin ne olduğunu, bunların nasıl aşılacağını, ideolojik grup aşamasının bir partileşme anlamına geleceğini saptayıp tüm tedbirlerini alarak bir kuruluş kongresine gitmesi sözkonusudur. Hatta bunu birkasım, daha Marksizm-Leninizm'i inceleme-araştırma safhasındayken, esas amacı, Kürdistan gerçekliği ortaya çıkarma ve bu temelde Kürdistan'da bir kuruluş hareketi örgütlemeye olup tüm çalış-

Cemil BAYIK yoldaş, PKK Genel Sekreteri Abdullah ÖCALAN yoldaşla birlikte

sal sonuçları olacaktır. Bu nedenle, ancak çok temkinli, dikkatli bir kuruluş çalışmasıyla ilanına varmak gerekiyordur. İlanla birlikte düşman hemen saldırıcaktı. Daha örgütlü inşa etmeden, bunun başlangıcı adimlerini atmadan ilan etmek düşmanın saldırılarına yol açmak ve bunu da göğüsleyememek gibi bir durum sözkonusuydu. Bu açıdan hemen Kuruluş Kongresi'yle ilan etmekte ziyade, Kongre ardından belli bir kuruluş çalışmasına girmek, kısa sürede boylesı adimlar atkıktan sonra bunu güçlü bir eylemle kamuoyuna ilan etmek gerekiyordu ki, o günkü koşullarda doğrusu da buydu. Çünkü Hareketimizin genel bir özelliği vardır. Her çıkışı, her dönemi başlatmayı güçlü eylemlerle yapmıştır. Kürdistan tarihinde Kürdistan halkı adına bir partinin ilan edilmesi güçlü bir eylemi gerektirirdi. Bu açıdan hemen ilan etmek doğru değildi.

Serxwebûn: İlanı ertelemek fikri, toplantıya gelmeden önce mi vardı, yoksa bir toplantı kararı olarak mı gündeme geldi?

Cemil Bayik: Bu, toplantı kararıdır. Bizim için, örgütün hemen adını ilan etmekte ziyade, ilan edeceğimiz örgütü örgütlemek, geliştirme önemliydi. Toplantı öncesinde de hemen ilan edilmesine yönelik bir çaba yoktu.

"...Siverek'in seçilmesinin gerek nedeni vardır. Çünkü Hilvan'da feodal-ekşiya çetelerine karşı bir mücadele verilmiş, bu konuda da önemli başarılar sağlanmıştı. Hem bunların korunması, hem de daha da genişletilip taşırılması gerekiyordu. Bu, ancak Siverek'te mücadeleyi geliştirmekle mümkün olabilirdi ve nitekim oraya taşırıldı. Yine bu mücadelelerin oraya taşırılmasındaki diğer bir neden, orada Bucak feodal-ekşiya çetesinin var olması ve bunun halkımıza karşı suç işlemesidir. Halka karşı büyük işkence ve baskılar yapmaktadır. Buna karşı mücadelenin zorunluluğu vardır. Bir de bu nedenle Siverek seçilmiştir..."

Serxwebûn: Gerek PKK mücadelesi içerisindeki deneyimden ve gerekse Kürdistan'ın siyasal gelişmesinin bir özelliği olarak ortaya çıktığı kadriyala, Partiyeye karşı çıkımlar direkt olarak bir hüzüp ve, o lustruma tarzında değil, ancak birlik-komplo, provokasyon, düşmanlık gibi illitfak veya Partinin gelişimini engellemek tarzında olagelmektedir. Bu durum, sözkonusu Kuruluş Toplantısı'nda kendisini ne-

si göstermiştir? Toplantıda bu yön-lü cabalar görüldü mü?

Cemil Bayik: Toplantı, zaten Parti Önderliğinin sorumluluğunda geçiyordu. Toplantı boyunca konuşan, toplantıya damgasını vuran kendileriydi; delegelerin hemen hemen hepsinin daha çok dileme, anlama gibi bir durumları vardı. Bu açıdan o durumda onların kendilerini gizlemeleri sözkonusudur. Yine de birkaç unsurun engellemesi girişimleri varsa da böyle etkili olamamışlardır.

Serxwebûn: Bunlar kimlerdi? İçlerinden hatırladığınız kimse var mı?

Cemil Bayik: Bunlardan biri bugün önemli oranda yapısı ortada olan Şahin Dönmez'in, diyalim açıkta karşı çıkma biçiminde değil de, daha çok merkezî konumda olan deleğe arkadaşların fazla sahiplik edememesinden yararlanarak, görüldüğü boşlukları yararlanarak, öne çıkmak istemesi durumudur ki, daha sonra bunun örgüte yaşattığı zararları bilinmektedir.

Serxwebûn: O zaman bu unsurun bu tavırını herhangi bir nedene bağladınız mı, yoksa sıradan bir kariyerist çıkış olarak mı değerlendirdiniz?

Cemil Bayik: Biz, pek fazla görüş anlam vermedik. Hatta 'işte, göreve talip oluyor' diye olumlu bile

değerlendirdik. Yalnız bazı arkadaşlar bundan rahatsızlık duysa bile esasate durumunu kavrama biçiminde değildi. Onun esas durumunu kavrayan, Parti Önderliğiydi.

Serxwebûn: Şimdi söz, Şahin Dönmez'den açılmışken, biraz onun bahsetmek istiyoruz; çünkü gerek Parti, gerekse Kürdistan tarihini için Şahin İhanet'i İttifakı'nın kendi döneminde oynadığı rolün bu kez parti aşaması döne-

minde oynaması niteliğindedir. Bu unsurun İhanet ettiği ortaya çıktığında sizde herhangi bir şaşırma oldu mu veya "zaten bekliyordum" türünden bir düşünceye mi kapıldınız?

Cemil Bayik: Öyle bir şaşkınlık yaratmadı, çünkü daha yakalanmazdan kısa bir süre öncesinde Şahin'in o kariyerist duygularını tatmin etmek için içine girdiği bazı davranışlar vardı. Bu davranışların birer arkadaş rahatsızlık duyuyordu. Yakalandığıda İhanet edişini fazla yadırgamдық. Yani bizde bir çok etkisi yaratmadı.

Serxwebûn: Partimiz açısından bunun zararlarının önemi nedir?

Cemil Bayik: Şahin, yakalandığı sırada bildiği tüm kadroları ve daha yeni oluşturulan örgütlenmeleri düşmana vermekle, önemli bir zarara neden olmuştur. Yine, Parti hakkında o bilgiler, tüm sırları düşmana teslim etmiş; böylece somurgeli düşmanın Partimiz hakkındaki o güne dek çok sayılabilecek derecedeki sınırı bilgisi aşıp ilk kez gerçek bir bilgilenmeye sahip olmuştur. Bunların sonucu olarak birçok örgüt millanların yakalanması, çoğunun ararın duruma gelmesi ve bununla da sınırlı kalmayıp, cezaevinde de Partiyi tümden tasfiye etmek için olanca cabasını harcadığı büyük bir ihanettir. Daha yakalandığında her şeyi kendisiyle bırakmak istemesinden ötürü, İhanetli sürüklü kılımsı ve kendisi bitip tükenmiş örgütü de bitirip tüketmek istemiş, buna çalışmıştır.

Serxwebûn: Bunun cezaevinde idareyle birlik olup birçok yurtsever ve kadroya işkence yaptırıp, illatları zorladığı bilinmektedir. İhanetli bu denli yaşayan, benliğinde somutlaşmış ve 12 Eylül kişiliğiyle birleşen bir unsur olarak, aynı karakterdeki Esat Oktay'ın Partimiz tarafından cezalandırılması da gözönüne getirildiğinde, bu ve buna benzer unsurlar hakkında ne diyorsunuz?

Cemil Bayik: Aslında bunlar PKK'ye bu ihaneti yapmakla zaten ölmüşlerdir. Kürdistan'da yurtseverlik, insanlık, hatta her şey PKK'le ayaya kaldırılan ve gerçekleştirilen bir olaydır. PKK'den kopmak demek, insanlıktan kopmak demektir. PKK'den kopan birinin zaten kendini öldürmesi, insanlıktan çıkması sözkonusudur. Gerek bu dur, fakat halkımızın tarihi de dikkate alınrsa, bu tip hainlerin daha nefretle karşılandığı ve imhalarının da halk tarafından esas alındığı geçeceği görülmüştür ki, Partimizin de halkımızın bu isteminden kaynaklanan böyle bir geleneyi vardır. İhanetli hiçbir zaman ne halkımız, ne Partimiz aflatmıştı ve etmeyecektir. Bunların siyasal, örgütsel, ya da fiziksel düzeyde halkımıza, mücadelemize, Partimize ve yoldaşlarımıza verdiği zarar tartışılmaz olduğundan, bunlar, her ne kadar siyasi açıdan ölmüşlerse de fiziki açıdan da imha edilmeleri halkımızın, Partimizin ve sehit yoldaşlarımızın bir istemi, bizler için mutlaka yerine getirilmesi gereken bir borçtur.

Serxwebûn: Partimizin 1. Kongresi gerçekleştirildi. Birtakım kararlar alındı. Belli sonuçlar elde edilerek yeniden halka gidildi. Bu halka gidışı önümüzdeki hedefler nelerdi ve nasıl bir duygu içindeydiniz? Grup aşamasından Partileşmeye geçiş sizde ne gibi duygular uyandırıyor?

Cemil Bayik: Duygu düzeyinde, şüphesiz çok etkilenme vardı. Her şeyden önce bir Parti adına çalışmamızın verdiği bir sevk vardı. Tabii ki, grup döneminin istedikleriyle bu dönem in istedikleri farklı çalışmalarda, farklı görevlerdeydi. Bu, kitleler açısından da böyledir.

"...Zira bu çatışmalarda Halil ÇAVGUN yoldaşın katledilmesi ile artık Hilvan'da bu çeteye karşı mücadelenin geliştirilme zorunluluğu vardı.

Eğer bu geliştirilmezse, bu çetenin hem halk üzerindeki baskısı yoğunlaşacak, hem de genelde Kürdistan'da MHP'nin, faşist-ajan odak ve kurumların Hareketimize saldırıları yoğunlaşacaktı. Nitekim bu süreçte bunlar yoğunlaşmış olup Hilvan bunun en uç noktasıdır. Düşmanın bu taktiğinin Hilvan'da boşca kılınması gerekiyordu. İşte bundan dolayı Hilvan seçilmiştir..."

Çünkü kitleler ilk kez kendi çıkarlarını temsil eden, bunun için kurulan, mücadele veren bir adını ilanı nı duymaktadı. Bu, kitlelerde yankısını hemen bulmuştu. Kitleler, hareketin öddiyetini esas olarak bu dönemde duymuş, mücadeleye daha da katılma gereği duymuş ve pratikte de ayağa kalkarak her türlü desteği sunmuştu. Bu dönemde kadroların, kitlelerin beklentilerine cevap vermesi gerekirken, buna yeterince cevap verilememiş sözkonusudur.

Serxwebûn: Yani Parti kuruluşunun ilanından önce, halk arasında Parti oluncasına dair bir propaganda yapılmış mıdır, yoksa bu, sadece kadrolar düzeyinde mi yapılmaktaydı?

Cemil Bayik: Kitleler düzeyinde öyle bir propaganda sözkonusu değildi. Halk kitleleri, hareketin öyle bir düzeyde oluncasına dair de fazla bir beklenti içinde değildi. Bu, daha çok illeri kadrolar arasında tartışılan bir olaydır. Halka tartışılmasını rağmen, birçok kadronun hareketin bu düzeyde varınılabileceğine dair inançları zayıftı.

Serxwebûn: Partinin kuruluşu ilanı için Siverek eyleminin seçilmesinin nedeni nedir, yani niçin Siverek'e başka bir yer değil?

Cemil Bayik: Siverek'in seçilmesinin gerek nedeni vardır. Çünkü Hilvan'da feodal-ekşiya çetelerine karşı bir mücadele verilmiş, bu konuda da önemli başarılar sağlanmıştı. Hem bunların korunması, hem de daha da genişletilip taşırılması gerekiyordu. Bu, ancak Siverek'te mücadeleyi geliştirmekle mümkün olabilirdi ve nitekim oraya taşırıldı. Yine bu mücadelelerin oraya taşırılmasındaki diğer bir neden, orada Bucak feodal-ekşiya çetesinin var olması ve bunun halkımıza karşı suç işlemesidir. Halka karşı büyük işkence ve baskılar yapmaktadır. Buna karşı mücadelenin zorunluluğu vardır. Bir de bu nedenle Siverek seçilmiştir. Partinin böylesi bir eyleme duyurulmasının nedeni, Hareketin anti-feodal, yerel gericiyle karşı olan bir eylem olduğunu kaynaklanı. Kürdistan'ın o günkü koşullarında M. Celal Bucak'ın en feodal güçlerden birisi olma gereği vardır. Halkımızın buna karşı mücadele etme istemine Partimizin cevap vermesi durumudur. Partimizin, ulusal kuruluşu geliştirmek, devrim demokratik yanını beraberinde getirmiş sorunundan dolayı Siverek bizim amcamızın önemli bir alanıdır. Bir proletarya partisinin ilanı isabettir bir hedeftir. Siverek'in seçilmesinin diğer bir nedeni de, mücadelesinde orada belli bir düzeyde getirmeye Kurdistan'da gerilla mücadelesine ulaşmak amacı sözkonusudur.

Serxwebûn: Feodallara karşı geliştirilen ilk eylemlerin Hilvan-Siverek zincirini taşıtması, Partimizin gelişiminin doğal bir sonucu mudur, yoksa orası özellikle mi seçilmiştir?

Cemil Bayik: Hilvan'da Halil ÇAV-

GUN yoldaşın önderlik ettiği çalışmaların önünde Süleymanlar denen bir feodal-çete engel sözkonusudur.

Serxwebûn: Ama diğer bölgelerde de feodal çeteler vardır. Örneğin bir Batman'da, bir Adıyaman'da...

Cemil Bayik: Şüphesiz oralar da vardır. Fakat bu çetelerin bir özelliği de vardır: MHP kökenli MHP içerisinde örgütlenmiş faşist bir niteliği vardır. Bu nedenle Kürdistan'da MHP örgütlenmesinin resmi devlet politikası olarak geliştirildi bilinmektedir. Bu da Hilvan'da güçlüdür. Varolan çalışmaların bunu hedeflemesi sözkonusudur. Çünkü o dönemde önümüze koyduğumuz, ajan-faşist kişi ve kurumların karşı mücadeleyi yoğunlaştırma hedefimiz orada bir çatayım gündeme getirir ki bu, mücadelemizin doğal gelişiminin sonucudur. Zira bu çatışmalarda Halil ÇAVGUN yoldaşın katledilmesi ile artık Hilvan'da bu çeteye karşı mücadelenin geliştirilme zorunluluğu vardı. Eğer bu geliştirilmezse, bu çetenin hem halk üzerindeki baskısı yoğunlaşacak, hem de genelde Kürdistan'da MHP'nin, faşist-ajan odak ve kurumların Hareketimize saldırıları yoğunlaşacaktı. Nitekim bu süreçte bunlar yoğunlaşmış olup Hilvan bunun en uç noktasıdır. Düşmanın bu taktiğinin Hilvan'da boşca kılınması gerekiyordu. İşte bundan dolayı Hilvan seçilmiştir. Bilindiği gibi sonradan, Hilvan'da kazanılan deneyimler ön hazırlık çalışmaları yapılmakta olan Siverek'e taşırılmış; bu deneyimlerin sonuçları temelinde Partinin ilanı eylemi ve sonraki eylemlilik geliştirilmiştir.

Serxwebûn: Bundan sonraki gelişmeler Partileşme süreci olduğundan, öyle uzun zaman ele almaya gerekçesi yok. Ajan-protokavör, kimi küpük-burjuva, kimi de ilkel-milliyetçi olan bazı kişi ve güçlerin Partiyeye yönelik yoğun saldırısı, ardından 12 Eylül faşist cuntasının geliş ve Partimizin taktiksel bir geri çekilmeye yitir dişına geç aktarması, oradan gerekli hazırlıklar yapıldıktan sonra 31.5 Ağustos eylemiyle halk safaşı atılmıyaymış, sonra cepheleşme ve '86'daki tarihi 3. Kongre'de ordulaşma kararının alınarak Kongre sonuçlarıyla birlikte ülkeye atılması, ardından TC'nin ölül savaş ve özel kolorduya dayatılması ve nihayet son '88 provokasyonu bize PKK'nın her aşamasının beraberinde birtakım karşı saldırı ve tasfiyeleri getirdiğini göstermiştir. Bu, PKK'nın hangi düzeyinde kaynaklanmaktadır?

Cemil Bayik: Bu, PKK'nın proletare, dirençli ve demokratik işletme özelliğinden kaynaklanmaktadır.

Serxwebûn: Biz, PKK'yı aynı zamanda bir "yurttaş kaçışı engelleme hareketi" olarak da değerlendirebiliriz. Bu açıdan Kürdistan halkının somurgeliçliğin tarafından dışarıya aktılması önüne PKK bir bant olarak dikilmiştir. PKK'nın bu yurt-

tan kaçışın önüne bir bent gibi dikilmesi elbette sadece yurt dışına gidenler için değil, yurt içinde olup da yurttan kaçanlar, yurt gerçekliğinden uzaklaşanlar için de sözkonusudur. Bu anlamda PKK'nın yeni bir yurtseverlik geliştirdiği, özellikle sömürgecilik tarafından katledilmiş olan yurtseverliği yeniden Kürdistan ile beraber dirilttiği doğrudur. Bu yurtseverlik sizin üzerinizde nasıl etkilenmeler yarattı mı? PKK'lı olmadıkça önce kendinizi ne kadar yurtsever hissediyordunuz, PKK size ne kadar yurtseverlik kazandırmıştır? Bunu Kürdistan hakkında nasıl somutlaştırebilirsiniz?

Cemil Bayik: Kürdistan'da yurtseverlik, demokratik, devrimcilik, direnişçilik esas olarak PKK Hareketiyle başlatılan bir olaydır. Durumu kendi açımdan belirtmek istersem; daha öncesinde Kürt ve

"...Önderimiz Abdullah yoldaşla tanıştıktan sonra Kürt ve Kürdistan gerçekliğini öğrenmeye başladık ve kendi gerçekliğini de böylece bilince çıkarmışımızdır. Bunun öncesinde bu gerçeklikten uzak yaşamı sözkonusudur. Yine kendi açımdan şunu belirtmek isterim; bırakalım benim devrimciliğim, yurtseverliğim, insanlığım bile PKK'yla başlayan bir olaydır. Çünkü Kürdistan'da insanlık ancak PKK'nın ortaya çıkışıyla ortaya çıkan bir gerçekliktir. Bunun benim üzerimdeki etkisi, her şeyden önce insan olmak ve daha sonra devrimci olma, yurtsever olma biçiminde gelir..."

Kürdistan gerçekliğini bilme durumum sözkonusudur; ancak bugünkü Önderimiz Abdullah yoldaşla tanıştıktan sonra Kürt ve Kürdistan gerçekliğini öğrenmeye başladık ve kendi gerçekliğini de böylece bilince çıkarmışımızdır. Bunun öncesinde bu gerçeklikten uzak yaşamı sözkonusudur. Yine kendi açımdan şunu belirtmek isterim; bırakalım benim devrimciliğim, yurtseverliğim, insanlığım bile PKK'yla başlayan bir olaydır. Çünkü Kürdistan'da insanlık ancak PKK'nın ortaya çıkışıyla ortaya çıkan bir gerçekliktir. Bunun benim üzerimdeki etkisi, her şeyden önce insan olmak ve daha sonra devrimci olma, yurtsever olma biçiminde gelir. Yine halkımız açısından da bu böyledir. Kürdistan'da PKK Hareketinden önce kapkanlı bir ortam yaşamakta olup Kürtük ve Kürdistan adına hiçbir şey bırakılmamıştır. İnsanlar içinde yaşadıkları dek her şey önemli oranda Türkleştirilmiştir. Kürdistan halkı adeta hayvanlığı eşliğinde kadar düşüldükçe istenmiştir. Ve bütün bunlar da çok doğalsımsı gibi karşılanılmamıştır. İşte PKK, bütün bunlara son veren bir olaydır. Kürdistan halkını yeniden diriltti, insanlık tarihine kazandıran, kendi gerçekliğini kavuşturan bir olaydır. Bu sadece siyasal değil, pratik anlamda da böyledir. Bugün yaşam gelişmelerden bunu görmek mümkündür.

Serxwebûn: Gerek dükkancın, gerekse provakatif-komünist güçlerin Partimize karşı saldırılarında yinelenen noktaları Parti Önderliği olduğu görülmektedir. Bu anlamda Parti Önderliğinin varlığını PKK ve Kürdistan halkı açısından anlam ve önemi dışı getirir misiniz?

Cemil Bayik: Parti Önderliğimizin hem Partimiz için, hem halkımız için gerek ulusal, gerekse sınıfsal açıdan konumu bilinmektedir. Eğer bugün Parti Önderliğine karşı saldırılar bu denli yoğun bir şekilde geliştiriliyorsa, bunun nedeni elbette ki, Parti Önderliğinin hem ulusal, hem sınıfsal gelişme-

lerde etkisinin çok belirgin olmasıdır. Halkımızın geçmişi gözönüne getirilirse, tarih açısından, önderlik açısından yaşanan son derece olumsuz bir tabloyla karşılaşılır. Buna "Durt" diyen, ilk komünist, ilk lider olup, aynı zamanda bu tarihi ayakları üzerine olurtması ve bu temelde Kürdistan halkını ayağa kaldırmaya ve tarih sahnesine sokması gerçeği vardır. Halkımız açısından öne burdan gelmektedir. Partimiz daha ilk günden, bugüne kadar getiren, bütün bu gelişmeleri Partimiz ve halkımız açısından ortaya çıkararak, yatan, buna gerekçe anlamda sahiplik yapan, Parti Önderliğidir. Her kritik dönem aşılmasında belirleyici rol oynamıştır. Elbetteki bu açıdan düşümanin, her türlü tasiyeci ve provokatorlerin hedefi haline gelmiştir.

Serxwebûn: Ülkemizin pratik savaşını bizzat yürüten bir yoldaş olarak, Partimizin 10. Kuruluş Yıldönümünün yasağındaki bugüne kadar halk savışımızın geldiği aşamayı hem Kürdistan halkı, hem de düşman açısından değerlendirebilir misiniz?

Cemil Bayik: Halk savışımızın geldiği düzeyi, düşmanın resmi ağızlarından daha görmek anlamak mümkündür. Halk savışımız yaygın gerilla aşamasına ulaşmıştır. Bugüne kadar düşmanın birçok taktiği işlemez kalmıştır. Düşmanın en son, özel savışı gündeme soktuğu bilinmektedir. Özel savışın gündeme geldiği yerlerde halk savışının ileri boyutlarına vardırdı sonucu görüldü. Eğer mücadeleniz yaygın gerilla aşamasına ulaşmamış olsaydı, düşman hiçbir zaman gündeme özel savışı sokmayacaktı. Çünkü gerilla savışının geliştiği ülkelerde buna karşı geliştirilen savış biçimi özel savıştır. Ulusal kurtuluş savışımızın geldiği düzeyi en açık bir biçimde gözler önüne sermektedir. Yine, düşmanın resmi çevrelerinin son açıklamaları vardır. Bu bile mücadelenizin düzeyini kavramak için yeterlidir. Bugüne kadar her türlü özel savış yöntemini geliştirilinceyi sömürgeçlik, bunlara mücadelenin önünü alamamıştır.

En son, bunun bir biçimi olarak, bölgesel-yaygın yerel savunma birliklerini örgütleme girişimidir. Bu, gelişen ulusal kurtuluş mücadelenin giderik takti tabanına işlenip yaygınlaştığını gösterir. Çünkü bir ülkede, ulusal kurtuluş hareketinde savışı yaygın gerilla aşamasına vardırdı yerine karşı taktik, yaygın savunma birlikleridir.

Serxwebûn: Partimizin 10. kuruluş yılında Kürdistan'ı adım adım gezerek geçmiş Parti yıldönümlerini hangi yörelerimizde yaşadınız ve kutladınız?

Cemil Bayik: Partinin '79'da Siverek eylemiyle birlikte başlatılan Kuruluş ilanında aynı olaydaydım. Celal Bucak'a karşı yapılan eylemin gerçekleştirilmesi çalışmalarını içerisinde kutlamayı yaşadık. '80'de Diyarbakır'da bir toplantıyla, '81, '82 ve '83'te ise bu alanda örgütleniyen inşası ve ülkeye güç aktarması çalışmalarını içerisinde kutlamalarda bulunduk. '84'te Güney Kürdistan'da kutlamaya katıldım. '85'te Doğu Kürdistan'da bir toplantıyla kutladık. '86 ve '87 yıllarında ülkede bulunuyorduk; Şemdinli'de hudut boyunca ve Uludere

mücadelleyi daha güçlü kılmak ve bunu bir zaferle taclandırmak görevimiz vardır. Bu görevi hazırlamak zorunludur. İşte bunu gerçekleştirmek için her devrimcinin kendi eksikliklerini, yetmezliklerini görüp mutlaka bunları aşmasının zorunluluğu vardır. Çünkü PKK 10. Kuruluş Yıldönümüne birçok gelişmeyi yapıp-yaşatarak ulaşmıştır. Bugün 10. Kuruluş Yıldönümünde PKK, belli bir düzeye ulaşmıştır. Bu çok ileri bir düzey olup, her devrimcinin bu düzeye ulaşarak kendisiyle PKK arasındaki mesafeyi tamamlaması, Partiyi doğrudan bir bütünlüğüyle gerçekleştirmesi önem kazanıyor. Bence 10. Kuruluş Yıldönümü, her PKK'lı için bunu başarmanın bir yılı olmalıdır.

Serxwebûn: Partimizin 10. Kuruluş Yıldönümü nedeniyle zindandaki yoldaşlarımız nasıl hitap etmek istersiniz?

Cemil Bayik: Zindandaki yoldaşlarımızın mücadeleye katılmaları, Partiyi sahiplikleri, Partiyi yatakmak için verdikleri mücadeleleri saygıyla değerli. Yine, zindan direnişinin Partimiz açısından önemi de Parti Önderliği tarafından açık

"...Kendi açımızdan şunu belirtebiliriz: Bugüne kadar nasıl ki, tereddütsüz yürüdüysen, bundan böyle de tereddütsüz yürüyeceğin, eskisinden çok daha güçlü olduğun ve yine eskisinden daha çok hizmet edebileceğin, halkımızın ve Partili yoldaşların beklentilerine pratikte daha doyurucu cevap verebileceğin, Partiyi ve Parti Önderliğine sonuna dek bağlı kalarak Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadalesinde üzerine düşen her görevi layıkıyla yerine getireceğini belirtiriz..."

re'de birer toplantıyla kutlamaları gerçekleştirildi. '88'de de buradaki kutlamaların daha hazırlık aşamasında yoğun konuşulmuş arkadaşlarla birlikte yaşamaktayım.

Serxwebûn: 10 yılı geride bırak, 11 yılı girerken ne hissediyorsunuz?

Cemil Bayik: Parti Partinin içerisinde 10 yıl bulunup, 11 yılında da kurulus kutlamalarına ulaşmak, her devrimciye nasip olan bir olay değildir. Bilindiği gibi, birçok olayda geçmiş bu uğurda savışımız, kan döküp şehit olduğumuz. Partimizin 10. Kuruluş Yıldönümü kutlamalarında hazır bulunmak her PKK'lı için gerçekten bir şanstır. Bu, benim için de böyledir. 10. Kuruluş Yıldönümünde ulusan bir olarak bundan çıkarılacak birçok tecrübe ve ders olduğuna söylemek isterim. Bütün bunları doğru kavramak, bizim bekleyen görevleri bilinceyi kırmak, bu temelde yoğunlaşip yerine getirmek, Partiyi,

bir biçimde izah edilmiş olup bu bildirilerimizde ne içeride, ne dışarda yalnız olmadıklarını, yürüttükleri mücadeleye, Partiyi daha da güçlendirip silahlı mücadeleye daha da yoğunlaştırarak bizden beklentileri yerine getirmek suretiyle cevap vereceğimizi iletmeğe istersiniz. Yine en son olarak Parti Önderliği ve Partiyi karşı geliştirilen provokasyonun faaliyetlerine karşı kendilerinin Partiyi ve Parti Önderliğini sahip çıkma doğrultusunda yürüttükleri çabalar ve tüm partililere yaptıkları çağrılar vardır. Bu çağrılar, görmek, gerçeklerini yerine getirmek mümkün değildir. Bu bildirilerde cevap vereceğimizi bilmedileriz; bu çağrılara her PKK'linin pratikte doğru cevap verdiğinden emin olmalıydık. Yine bu mücadalede kendilerinin yalnız bırakılmayacağını bilimeller. Bizden istedikleri, Partiyi, Parti Önderliğini sahip çıkıp mücadelleyi daha çok

geliştirmektir. Bu çağrı bizim için bir görevdir. Bu görevi en iyi bir biçimde yerine getireceğimizi söyleyebiliriz.

Serxwebûn: Yakın bir sürede Botan alanından geldiniz. Orada gerek komutan, gerekse savaşçı yoldaşlarla birlikte Kürdistan'ımızın havasını soluyup serin sularından içtiniz. Sizine Botan'ın kapaşın bir röportajı yapmayı da hedefliyorsunuz, ancak şimdi sizden istediğimiz; gerek orda, gerekse Kürdistan'ın diğer dağlarında savışı yoldaşlarla ve Kürdistan halkı - günün geliri ile Kürdistan halkını birbirinden ayırmak mümkün değil - ne söylemek istersiniz?

Cemil Bayik: Oradaki yoldaşlarımız ve halkımızın her ne kadar esasla mücadelée orada yürütülüyorsa da, dışarda da her alanda o mücadelleyi gücümüzün için yoğun çalışmalarını olduğu, dışarıdaki tüm olanakların buna göre biçimlendirildiğini bilimellerini isteriz. Oradaki mücadelleyi gücümüzün ve geliştirmek için bize düşen her türlü görevi yaptığımızı ve yapacağımızı, bu konuda bizden istedikleri her türlü çağrıya canla başla yerine getirmeye hazır olduğumuzu söylemek isteriz. Partinin ulusal içerisinde olduğu gibi, ulusal dışında da büyük bir saygınlığının olduğunu, birlerce dostunun var olduğunu, olanaklarının ve saygınlığının giderik daha çok arttığını ve bunun da oradaki mücadelleyi için küçümsenmeyecek olanaklar olduğunu, yine, bilimellerini isteriz. 11. Kuruluş Yıldönümünde zafere koşmayı ulusalın dileriz.

Serxwebûn: Serxwebûn okurlarına şimdiki bu kadar soruyla yetinirken, son sözü size bırakıyoruz; bize bu röportaj için değerli zamanınızı ayırdığınız için teşekkür ediyor, Partimizin 10. Kuruluş Yıldönümü kutluyoruz.

Cemil Bayik: Serxwebûn gazetesinin dileğini kuyulaştırırken, Partimizin 10. Kuruluş Yıldönümüne birçok sorunun çözümü, güçlenmiş ve anımsı olarak girdiğini belirtmek isterim. Mücadelenizin bugün her zamankinden daha fazla gelişme olanakları yaratılmış olup bu anlamda gelecek aydınlatıcı, garantili altındadır; halkımız ve tüm yoldaşların bunu böyle görebilmesi bilimellerini isteriz; tüm yoldaşların Parti gerçekliğini daha doğru kavramaya, halkımızın ve Partimizin Önderi etrafında daha çok kenetlenmeye, her türlü düşman faaliyetine karşı Parti silahlı dayanarak mücadelée etmeye çağırıyoruz.

Yine, yüzüne ilericilik insanlığı PKK'ya güvenebilir. PKK'ya ilericilik insanlık tarihine birçok şey katmıştır ve daha da katacaktır; buna güvenebiliriz. Bunun için, hem PKK'ya; daha iyi tanıma, hem de PKK'nın yürüttüğü mücadeleye daha çok destek sunma görevleri vardır. Bu görevlerini yerine getirmeleri istediğimizdir.

Kendi açımızdan şunu belirtiriz: Bugüne kadar nasıl ki, tereddütsüz yürüdüysen, bundan böyle de tereddütsüz yürüyeceğin, eskisinden çok daha güçlü olduğun ve yine eskisinden daha çok hizmet edebileceğin, halkımızın ve Partili yoldaşların beklentilerine pratikte daha doyurucu cevap verebileceğin, Partiyi ve Parti Önderliğine sonuna dek bağlı kalarak Kürdistan Ulusal Kurtuluş Mücadalesinde üzerine düşen her görevi layıkıyla yerine getireceğini belirtiriz. Halkımızın ve Partili yoldaşların bu mutlu gününü yürekten kutlar, saygıyla selamlarken, röportajınız için teşekkür ederim.

Bilirim Diyarbekir'i
 Koyun koyuna yatar orada
 Acı ve sevgi
 Umul ve onur da...
 Zulüm kan olur
 İnanç olur
 Sevgi olur
 Taşar yüreklerden
 İşlenir ilmek ilmek
 Dokunur...
 Dokunur dağ kokulu
 sevdanın yangını
 Zindan duvarlarına...
 Karanlık üzre açar
 Diyarbekir'de
 Onurun kan gülleri
 Paslı karanlığın
 cümle ağuları
 Aydınlık olup
 süzülür yüreklerden
 Süzülür...
 Alaca şafağında isyanın
 Tarih kanla yazılır
 Diyarbekir'de...

Siz ki
 Sina çölünde Fırat ve Dicle...
 Siz ki
 Sibiry'a da ekvator iklimi...
 Siz ki
 buzlu kutuplarda sıra sıra
 hurma ağacı...
 Siz ki
 Firavun'un zindanlarında
 Ağustos güneşi...
 Siz ki
 en soylu insan türünde
 alyuvarlar...
 Siz ki
 komaya terkedilmiş
 bir halkın
 biricik yaşam emaresi...
 Siz ki
 esaretin hükmettiği bir tarihte
 hürriyet nakkaşları...
 Siz ki
 rezaletin kol gezdiği
 bir toplumda
 sosyalist geleceksiniz...

Eskişehir cezaevinde PKK'lı savaş esirleri

Diyarbakır cezaevinde PKK'lı savaş esirleri

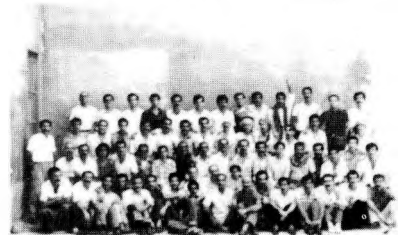
Neylersin bre cello neylersin
 Hiç usanmaz zulüm ceza eylersin
 Bizden kemlik, dönüklik mi beklersin
 Hücrem demir, yürek demir, can demir

Can kurbandır sakınır mı bu halktan
 Gün bugündür dayan yürek, can dayan
 Kavim kardeş hasret eder sırt civan
 Hücrem demir, yürek demir, can demir

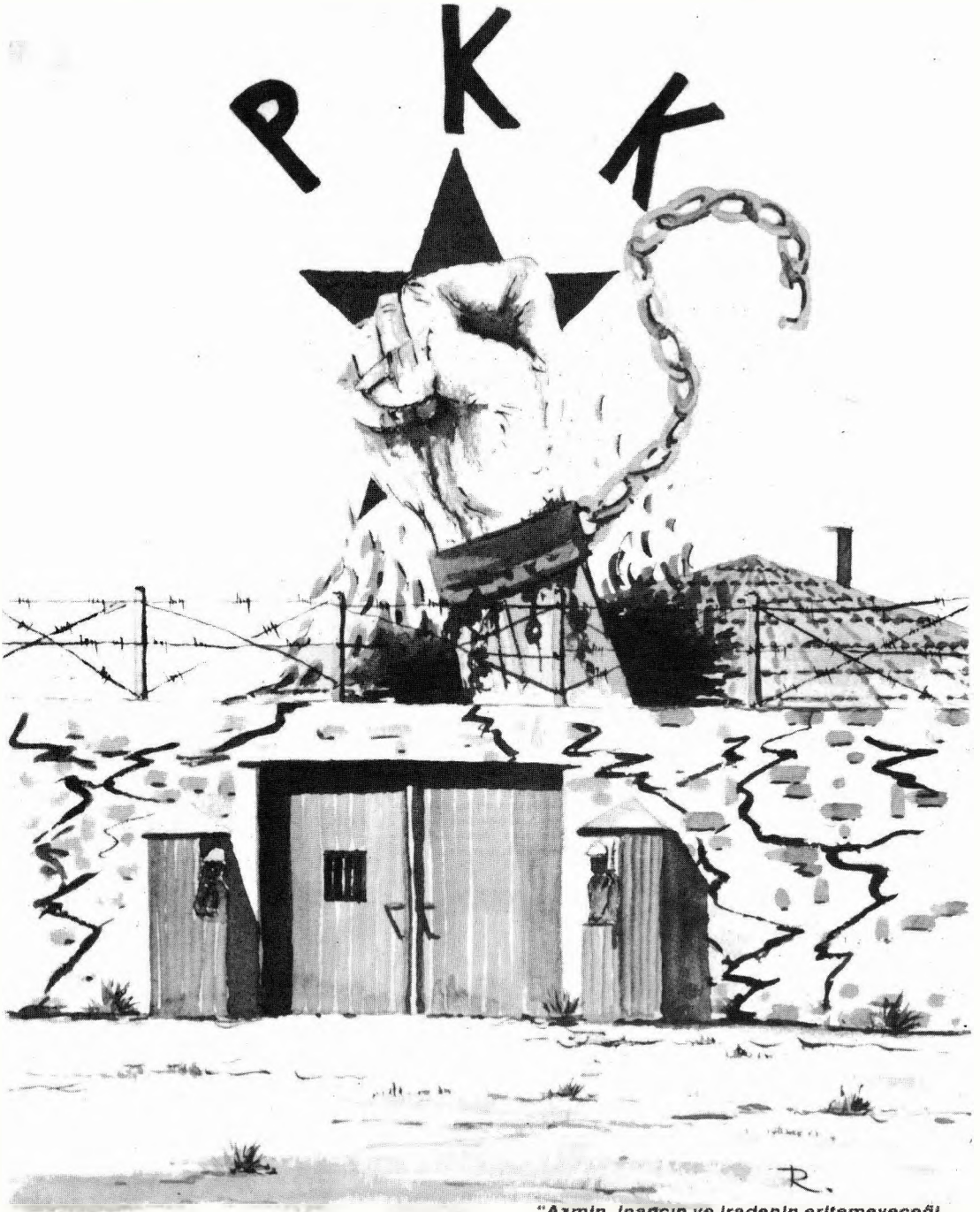

Urfa cezaevinde PKK'lı savaş esirleri

Diyarbakır cezaevinde PKK'lı savaş esirleri

Yaşasın Zindan Direnişimiz!

"Azmin, inancın ve iradenin eritemeyeceği
hiçbir duvar ve engel yoktur!.." (Mustafa KARASU)